

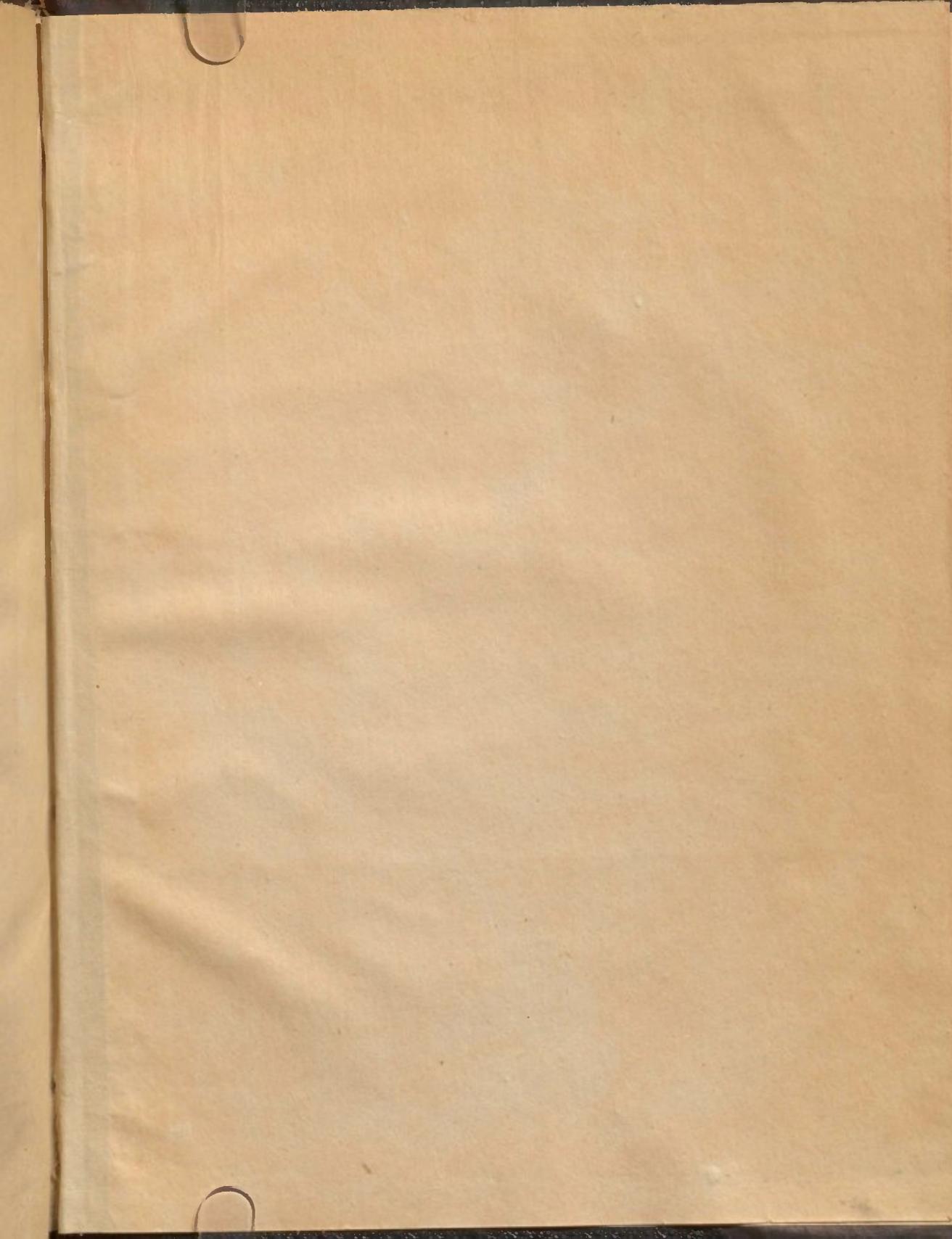
FROM
THE LIBRARY
OF
SIR WILLIAM OSLER, BART.
OXFORD

7785 50

M73

7785

50

باب الف

اینوس در اول گرم در دویم حنک مطوف و در جدول مفصلت حصاه و محلل نواح
 و صبح نموده و مفتح شده و پشیز و کمال محکوم بود با آب در و درش جهت ماض رفیق و در و در
 و مورد و معوم و موی زیاده و جرب و حکر در دیا بس و حفظ صحت چشم در و مایندن امکان بود
 او جهت حسن خون زخمیات تازه نافع و محرق معقول بشاره او لطیفه در افعال مذکوره اثر آن نیز لغز
 طلا و سحر و مطوح و خا و در شراب محلل خیار سیرت و گویند ما الهی صعب اطعای خون میکنند و باید
 تجویز جهت سوزنکی است **سینه** و جهت تخفیف کوبت آوردن و روح سسته و مع شکر سینه
 و اول گردن اعصاب حرکت است و قدر سینه را سوزد و هم و مصاحتش عمل و بدش حرمت کنار است **الف**
 لغازی سوره در آخر سوزم گرم و خشک و مفتح شده و نفسی بلغم و او شاخ بدن و سهل و در هاست حدف بود
 نمل و نوره و افعال و خنده غلظت سیر و در کمال نافع و جرب دانسته اند و در امری و نوره و مصلحتش نیز او عمل و
 در سینه سینه گرم و بدش سینه را می در لغ و در هم او ماده هم باشد که در حصاس لول که مفتح خیر و مع نونه
 سحر است و در خواندن او سرد کردن است جهت لعل مخصوص است از طرف روئی کرده و جرات سوزده
 حرمت و بعد از این آب جهت اغذیه سکن سل لولا و وعده با ضم است و این آب اگر هم بر آب اطعمه نوره
 ضرر خواهد رساند ملک است سفاف خواهد انجامید صحت این آب را که در کما هو حر لوشه در مد و جان است که
 که ماصحولی خون را که در سینه است که سینه را می کند صبر است شاید که حصول در محلل صابره لغازی موجود است
 بیاید قسم اول سالی است سینه بزرگ جابو ناگفته و چشم سواد لون و ملاصق برین و مایش قرص و
 گلشن سوره و در او سیاه و جیش نقره است و بسیار هم در نواح با چهار سال با قمانه در اول دویم گرم خشک و
 محلل طلا مراری و مالبی و قبالص سهال و در جرب و واقع کرده و محقق و طبع او جهت در و در جگر و لغزین و در
 نوره و حصاه و رفان و نیهای ننه و طلاکی او جهت برین سوزنکی است و حرابات و محلل صابره و مار و جهت
 حر و که ما در جگر کوبه نافع و مصلحتش روغن نموده و در مده در سینه و دویم است و چون هیچ او را در روغن
 و نحو شانند و قبر و طبع سینه جهت محلل است نافع و حمل آن به طور حمل خمس مایه و الهمل مخرج صحن و در افعال
 هیچ او فو تر است و قسم ثانی را بر کوبه در جگر سرد ساقش در سرد و جگر و سینه و طبعش مایه صحن نوره و قبالص

اینوس در اول گرم در دویم حنک مطوف

59

الف
سوره

الوجان

ترا قسم اول در هفتاد و پنج جبهت حمزه و منع حرق الفخ کل جوارح طبع است و قسم سوم ارباب زره تر
 از اول و صورت منکر و ساهای او زره و کله شش و شش و غش در او رو و منع و نیز طبع ترا زیم و جهت کردن
 او حلی و و تقال از پنج او با شرباب همین بشما است و لعلش او مایع موام و قسم چهارم شش شبانه
 و ارباب حشش زره بر و لغاب سرخ سرد از خود هم گرم و حشش کلب و تقال و نم او با میل از زرقاء و در مایه
 حب الفرح و سایر هم اسماعلیات نافع و مضادش باینه بر مایه نوار حبیب حصار و در او هم صلب و مضاده او
 با عمل جهت علاج و جمول و حلوس و طبع او جهت نرم صفت رحم و احسان و اخراج حسان و مویک است
 پیغمبر و مایع و دفع از او طلاطیف است و سایر که بر ما و صما و اجنت مبرر مایع و فطر رو معنی که در وجودش است
 با شش جهت در دوش و لعلش که بهترین او در حالی ساهشیم مجال و جهات است و شش در جمیع افعال قوی بر
 از یک بود مایه ساد منج و حل و تخم آن بقدر بتمتقال لغات مبر حص و مخرج حسان مرده و زنده است ارباب بی
 دل و روح طبعی و لغوی ماه همین است و بر زمین و لغوه که شرباب اینهاست مغویه در اول کرم است
 در الفطخ و شریف و لغات مغوی و در روح طبعی و ماه همین است جهت تحقیق و ضعف معده در راه علاج او با کمال
 جهت لغوی و تا و نیکو کردن رنگ ساره و مایع و محرق و مضعف و جهت قرحه و دهن و سلاق و حرمت چشم نافع و
 پیوستن اجزای جهت مایع هر سول فعل از بوده و محرق او که کرده و صالحش اسرار و قدر بدش از یک در هم
 و با هم سردار و سحر شریف است پس نطق استعمال اول ساربه موم فاضل از آن و با حواء و سایر ادویه بر روی سایر
 است ارباب و با پارچه پشمی که در هم می و لغوی عاری است و موم گرم و حشش کلب و لغات طبعی و لغات
 صحفه و قد لغوی و لغوی و ممل و مخرج و مصلح حسان فاضل است و مفعول فرج حمزه مرده و محرق او با عمل جهت رفود
 و مصلح او جهت سببها چون ده در هم او و آنه مره اول کرده بار و عن کاه و تاره لغوی را فرود بر لغات
 نگارند مار و عن اجزای که ساینده ماده در هم فاضل مخلوط موده و در هم بار با اب گرم بار و المراج
 بنوشد جهت و دمای اسافل چون و بویا میر و با و لو میر و رفع اقسام گرم اسماعلیات نافع و چون با عمل سببها
 بر فرد از یک در هم تا سه در هم او را برداشت مانند حص لفظه جارگی سار و جهت سلب و کسیر حشش با فقه او
 چون در روغن زیتون کجوتانند مار و عن سینه سود و فطر و جهت گرم مار و دهن مبرر و صما و اوبه سحر حواء و موم

الشمیم

ابهل
سر کوبیر
میو بی

3

کشیت اور احم جام و ہیبائی حلا و چرب و انہی کہ انہی اصول ہوسد و سرجی کہ لہو از بدن زخم و رخصوی مانده
 و صحت فروغ و صاعظ و عدو اکلہ و انما ل جرحا ص غف و طلائی او با مرکہ صحت دار التعلق صحت و ما و صحت
 جمود اعضا و صحت جراثیم بن و ان بوض و اکلہ و کلمہ او با لصف او برو من تارہ کماوی و مسل پرو کل
 کہ ما بلہ و با وقت کند صحت پر مجرب سببہ اند و مضر حکم و صلا کس جرحان و مضر عمدہ و مصلحت چما و عمل و پیش
 نوش جو المرود و علوان سلجہ و در مطلق نوش و اجسی و در بر شش ماسہ و در سم است اہل مقوی ماہ و در موی
 حون با عمل در مطلقا و معجزہ کزہ شوریدہ در سوم گرم و صحت و وقت و لکست او محلل ریا ح علقہ و موی و مقوی حکم و
 مقوی جلا و لو افق صاحب سہمائی یا در المراج و ما و پر ہر موم است صحت باشت و در حق کند ما ہون تان
 ما حکم مانند و حون پیوست اورانند ہر وقتش الہی امان کہون کل اندوہ کز سہا چہ کس و دشقان او با تریب
 رہی طبعون و حون نحای کل کشیدہ کزہ خشک ہودہ با سید صبح صبح و اہل ہوا ہر
 او در طریقی کز بانند صا و خالصہ او با مرکہ صحت لغرس سہا نقد و خوردن و دشقان او با
 صرخ و طلای حون او صحت خسار بر وضع و ہما و کولت او صحت فرج و در مقام او
 و خوردن و خوردن و مصلحت کس کہ و صافی و انار ترش و مضر اجناس و اصلاح ان در زمین کبک
 و حون کبک او در زونگی او در زمان لعلنی کا سد مہر حل کند و حون او طعام پر
 و برین اورا سنگت شود پرامر او تہ و شکش پاک کزہ در سہا معاہدہ بہ اثنتہ اند خ
 چہ کما سس کزہ ما در صحت قوت مما شدت قبل ارد و ہما سہا ی صحت اخص کزہ
 در دو دم گرم و خشمگین و جوش اول سوم گرم و در دو دم خشک کبک و کزہ
 و محلل و مطلق اینہ ترش و مقوی دل در اخر دو دم سرد و خشک و قابلین و کس فی
 صفوا و با قوت یافتہ و شہی مطلق صاف کنندہ روح و حون از صفو و مال کس صفوا
 صفحان چاہرہ و تقویت معودہ و جلا و لیکین حرارت صفا و و ان تشنگی و سہا صفرا
 و کبک و صفا و کبک کزہ ہر وقت بر دو و با سہا در نافع و طلائی او صحت کلف و و انما صحت علی سہا
 و مرکب از حادہ و طوری و صحت کبک از چشم با منی مانده و در جرح مطلق او کزہ صحت اخرج ز کولہ و جلن مانہ

ابن اوس
 تیسویان

فایدہ
 و بیع
 و بیع
 بالک و بیع

عرقہ

الوان
 اسب
 اسب
 اسب
 اسب
 اسب
 اسب
 اسب

تراز قسم اول و فها و ان جهت حمزه و منع عرق الفع حمار الس طبع است و قسم سوم را برت زره تر
 از اول و صورت حکم و سماجات از زره و کل طبعش و بخش و راز و در مرغ و زنده طبعش ترازیم و جهت گردن
 الحی و و شقال از بیج او با شرباب برین استوار است و لعلش او باغ سوام و قسم چهارم شنبه نبات
 و از ان طبعش زره و زغاب سرخ سرد و خردوم گرم و خشک است و نقل و نم او با مبل از زرقا و زرقا نبات
 حب الفوع و سایر گرم است الفعایت نافع و ضار و ش با بیه بر پایه نیکو است حصار سرد و اجزا علی و عصا و او
 با غسل جهت علاج و حمل و طبع او جهت گرم صلب رحم و احدی است و از اخراج حین و سوزنا و جهت
 تخیفه و ماغ در رفع ادر و غلاطعات چشم و سایر بسترها و صما و احدی است سوزنا و فطر و روغن زرد و جو شامه
 باشد جهت در دوش و لعل سرد و نم برین او در حالی ساخ شیم بجلل و بهار است و طبعش و جمع افعال قوی بر
 از کب لوز سمانی صبح و جل و تخم آن بقدر نیم شقال نبات بر حصص و مجاز حین مرده و زنده است از شیم کوبیده
 ولی در روح طبعی و تقویت باه میوه است و بر زمین و لویه و شرباب نبات تقویت و در اول گرم است
 در الطبع و سبب است مقوی و در روح طبعی و باه و زمین حین جهت خفقان و ضعف معده در روزه و با صلوح او با کب
 جهت تصفیه با و نیکو کردن رنگ ساره و نافع و محرق و ضعف و جهت قرصه و نم و سلاق و حرمت شیم نافع و
 یوشکل حرمت کب بر سرین فعل از نموده و محرق او در کوزه و صلا شیم سارون و نذر شیم از کب در نم
 و بلس سرد و در سوزش است برین طبع استعمال اول بسیار در معراض کردن و با حواء و سایر بود و بر وی بسیار
 است از شیم و با پارچه کوبیده و سسی و نم بر ای عازم است و در سوزم گرم خشک نبات لطیف و نبات
 محققه و ناله و لاد و مجلل و در حصص و مسطح حین و زال نهند و بخور و روح حصار سرد و محرق او با غسل جهت زرد و
 و مطوح او جهت سببها چون ده و در هم لوز او از نم توان کرده بار و عن کا و تازه لعل را فرود و در لعلش
 کلاز نما و عن لعل کب سس ساینده ماده و در هم نم نم مخلوط نموده و در صبح و در هم را با باب گرم بار و المراج
 بنوشد جهت درهای اسافل چون او بوا میرد و لوز او سیر و رفع اقسام گرم است الفعایت نافع چون با غسل کب
 بر زرد از کب در هم تا سینه در او را در دست مانند حصص منقطع را جاری سازد و جهت سوزم کوبیده و جهت زرد
 چون در روغن زیتون بکوشانند مار و عن سینه شود و نظرا و جهت گرم مار و لعل شرب و صما و او در سوزنا و در

البریم

آبل
 سرد کوبیده
 بویبر

کشیدند اورا حصاره سپاسی جلد چرب و ناپیچی که از اصول هم رسد و سرچی که بعد از آن زخم را معوی نماید
 و صفت فروغ سماغله و عله و اوله و انما ل حرا حات نمف طلائی او با سر که صفت دار النعان محبت و اما اگر صفت
 محمود و اوصاف و حاصل صفت حرا حات بن و ان لوصف و اطله و کومره او با نصف او بر روغن تازه عادی و پس سرد و اول
 که ما بلیقه بر او نمک نند صفت بر حرا حات و پسته اند و صفت حرا حات و صفت حرا حات و صفت حرا حات و صفت حرا حات
 نویش جو سرد و در آن سحره و در عطف نویش و اجزی و در سرش ما سه دریم است اهل تقوی ماه و در تقوی
 خون باغسل در و طلا و معجون کرده خورد در سوم گرم و خشک است او عقل راج عسله و موی و معوی بکوفه
 تقوی جلد و نوافق صحت سپاسی باره المراج و ما در بر موم است خون باشد در روغن گندم موم زین
 ماب کتمه باشد و خون پوست او را نند و پوست را با ناک کون کما اندوده در سایه خشک است و در مثال او با سر
 صفت موم نوام و رفع بر فستون و خون خالی نکند کشیده کرده خشک نموده یا سبب صرع و کربل عوام برین
 او در چون مجموع این را در ظرفی کورا بنده و خاکساره او با سر که صفت تقوی سبب تقویه خوردن و در مثال او با سر
 او ماب و عسل صحت صرع و طلب خون او صحت خضار بر صرع و هما و کورت او صحت در کوبه و مفاصل او
 سم و مغان از خون و مهر و محرورین و صفت سبب که و کاسی و انار ترش و مهر اجنبی و اصلاح آن در روغن سبب
 زبون کنگر است و کونی چون کعب او را در زنگی او برین آورده زمان لعنتی تا مسیح حل کند و چون او طعام بر
 رات ده کند بجز در موم برین او را است نمود یا سر که در شکم پاک کرده در مثال ساده براتش نوزاد بر
 اب از سر او از ان مار که ماسک بر کرده در اند صفت قوت مما شرت قبل از رو و بر ساعت قصت ارضه کوشه
 از ان پارچه چیده بعد از ان شمول شوند در دو دم گرم و خشک تخم شین در اول سوم گرم و در دو دم خشک کوبیده و کوبه
 او را در دو دم گرم و محض و محفل و مطلق این و ترش است تقوی دل در اخر دو دم سرد و خشک و قلملس کن فی
 صفراویست و مقطع مزه الصفرا و با قوت یافته و موی صفت صفا کننده روح و خون ارضه و مالم کین صفرا
 با مفاصل و معده و صفت نمغان جاره و تقویت معده و جلد کین حرارت صفا و در ان تشنگی و سهیل صفرا
 و کربنی و هما و کومره کربن بقره بدو و پارچه سحره رافع و طلائی او صفت کلف و طلا ما صفت و صفت سپاسی
 در کرب از حاره و مظهر او صفت قایل که در چشم باقی مانده و در موم که با مظهر او صفت ابراج ز کوبه در عسل مانده

ابن ارض
 راکو
 نیمه زانند

قایلند
 صرع
 ارضه
 با کمال و صرع

عرقه

عبدو مصعب و عصب و شربت خستخاش شراب البلبین در شب است با ریج و اب لیمو در خون جواهر
در دوا در ادیان کما یباید مضمحل در دور و او در افعال فویدر ارب عموره است در جهته علیه صفر او شکر
مفوط و قطع فی دفع سیموم و الحال او جهت طلایی او جهت فو ما فایح در پوست او که سم میزند در اول سردی
ترود بر صفر و تفرج در ارت عبری معده و با فی معود و تجارات از معده به ماغ و عورت و بلخ و نصایر عمل است
پوست از اترخ میوید که چون غبار شود و در نظر کشد قوی وصل کرد و زاده عماره العمال و کونک و کونک و کونک
دل و دماغ و معده و احشاء و فوج و شستی و ما فونت ترافیه و بوططن و مصلح و کلل الفیج معده حصص صفا خون غلیظ
باشند و طریح شک اوست کس بی عرق جود می و مصلح او جهت جوشم کردن دمان و عصاره پوست او کرم است
او که با میو کوفته باشد جهت کسب الفیج و سمین ضا د او مین اثر و کله و دطالیع پوست محرق او با شراب
جست بر من بسیار مفید است و غیر محرق او را چون در خانه بلد اند ماغ گرم در آن و چون پوست کوفته او را
با تمام عرق شراب آن را در ساعت بر من کینه هر جگر حار و کله مصلح عمل و مصلح دماغ حار و مصلح چشم
فیض و قدیرت از شک او میجوید و اثر ما فونت شقال است و تخش و افعال با شد پوست او با کوفته
شد و بعد شقال امقیر او مفاد م جمع سیموم جوانی و غیر از تر باق کبر و با اب گرم باشد جهت کسب
عقوب مخرب بر شو ضا د او و در شبانه یکه هم در معده مقیره و نعاست مد جرس و کشته چنان و مخرج آن
و طلاوت او جهت کلل او را هم بلغمی و سیمون او جهت تقویت شکر در معده و جهت بواسیر طلا و
شکر با لعاب میوید و مصلح سده پوست و در بلخ الفوذ در اعضا و محلل قویست و مصلح و چون با و بد مین کشد
کوسید عقوت با و عرو و مکنند و محبت است و صفا و بطوخ مخرج تریح در سکه با و شراب جهت مفاصل
سده و و لغزش و او را م و د کلمات نافع در بک اما نظم طعام به بخش معده و قویت اجزاء و مصلح سده و جهت
ضیق النفس بلغمی مقید و مسکوفه او در افعال مانند آب او همان اثر دارد و موقف جامع الطالیع و را بد
محلول در اب میجوید و در کارد در کارد و حمام نه امته تاحل شود جهت دفع مضموم و امراض اخضایی رسیده و جگر
بجز کرب میداند چون با آن در مناسبت بشوند و معن که او کونکت خالص شمشیر مد او را که در روغن زیتون
در روغن زیتون که بر کک مصلح با و در مصلح کله او است و با هر بر سه سابر و در مصلح او در پوست تازه که بشوند

سباح

بانی

نوف

انسان و در
دست در
البحر و غریه
در تمام
بدر آن
بدر آن

هر دو در قاطع اسمان و اسلان خون در رابع مواد و تقویت معده و حکم سوز اعضا است این در او وقت النوم
 و در رابع الضاب نزلت در اسمان صفی و طی و طوی و در او باطل خوردنی و بیست و دو در رجم و هم نامعلوم
 و هم کفایت از دور و دفعه همان مفید است جهت قطع اسمان محرب و در جسد اسلان خون بسیار مفید و هیچ کس از دور
 این در اب گرم که با شکر نوشند جهت بر فغان و زمین زینبلا و حزن طب و طباب رجم و در مراح الطحال
 جهت دفع طومات منقبض نافع خون لفع و از اسهال و با معقت رور می شود و اعرف او در مع و مانگ میده تناول
 نماید باعث فریبی من و حولی نفع ر و تقویت معده و معده طومات فلهده ان می شود و چون ماضی که او
 حواسه اب او آب است که تقویت اعضا است عوا و عصاب سده مبرر معول جهت
 معفن نافع و چون با کلاب حنفا سده و چشم کفایت جهت زرع مواد و تقویت اجنان و صحت لفع
 و در رجم جهت قطع خون جراحت و بدن کوبت زیاده و غسل جهت حطب و کلو کردن رنگ
 سبزه و در دفع عمل و حمل او جهت دفع طویین رجم و در جرم و بصره طبع او در سوز شدن ان جهت
 تقویت لثه و باطل و غرمان و ضما و مطبوخ او در بر لرز اب حرم سبزه نافع و لفع در مصاحص و نمودن در سبزه
 از سبزه او در دو در هم با صهار و هم در همش لوریش معفن نافع اما راست لورلی اسم سخت است
 در دو در هم و خشک انبوت فباله و محلل و لطف و نفع سده و در حصص کجاست طبع و ما در هموم و محفست
 و کما بر راج و ماده کتده سبزه جهت کوبن و در هموم و کباب و باده کتده حکم سوز و صاحب حمل او آب است
 جهت نمودن چسبندگی نفع و ضما و جهت کحل در هم صلت و اعضا در هم سبزه در اجات و التوائی عصب
 و در و پا و در سبزه یا در معن رسول و طلائی او با شکر جهت درد سفا و معقد و حمل و کجور و در کرب او با مثل
 ان لودن صحرای جهت او در حصص و حلوس در راج او جهت در هم و هم و لفع در هم او ماده ماره و در کرب
 در جهت صلابت اسنان و فرش کردن کرب او جهت کبر قوت باه در کرب اسنان هموم موبه و کجور او در کرب
 است جهت عدد در کرب او سهیل موی و کرب او کوبه کتده کردن بی جهت او در کرب فراس که اسنان
 نافع احتلام و قاطع لفظ است لفع لوی کجا در اول سرد و دو در هم در کرب اسنان و سهیل موی
 زخم مسکس جراثیم و در صفی و کرب او کتده جهت معده حاره و صداع حاره و حارس بدن نافع و طبع

باعث انکسار خون و در هموم و کرب او
 و در کرب اسنان و کرب او کتده جهت معده حاره و صداع حاره و حارس بدن نافع و طبع

اجناس

نیم ظل او درو و ظل است که نصف سید با قری شد سبیل حویلی می از سبقت او انی سجد و من سائر شیخها
مصر معال نیست و لغز او بر طب معده و جهت می عنیان حاره لغز و غره الطنج حج و برک او جهت درم است
و منع نزلات و باغی و درم لغزین و لغزیت من و زمان است این او جهت وضع گرم معده و ضاد و غیره او
با سبب جهت کشتن گرم انما محرب و مغز و باغ و لغزین غناب و مغز معده و صلب و حش و حلقه و در بر و در من طی
و کند و غل و لغز بر شش ما نیم ظل و بدیش تکریدی الوی صحرای حقیقی کجصف و مطوح او و طلاب فاضل
طبع و صمغ الکرمرار صمغ عربی و دست ان گفته اند ان و منف حصاه و جهت بر نه نافع و النحال او جهت
حب لغز و ضاد او با سبب جهت لغز و باغ و حش من اطفال معده او با سبب در من طبع و کس و کس و کس
در بهای حاره و التهاب مواد و سبب با سبب او است و در دم گرم و در چهارم حش و حلقه و حلقه
و باب کفرس سبب من لغز حصاه و ضاد او باب غره جهت رفع شده او مع طهوران و با کس و سبب جهت
خوار و با سبب کس ما و جهت او رام و سوز طبعی و سفا و الحوی و حوی و سوز و لغز و در او جهت قطع چون بر آن است
تاره و جلوس بر او گرم جهت زخیر طولی و ماره و در حوی تجربی صفا و حوی که در من کل بران کند باشد
و خون اجواب مدهه السابا یافته در اب با و شراب انوار نونکاب را کوشش او در و سبب را یکبار ان ماره
موقوف تویع و در کلل مواد بارده و باغی و در مالات مرفه و در سبب کس معده و محرب است و در میرش با سبب
روغن او در لغز یک فعال بر نه کرده و در بش مندرج مجوده روغن چون اندامه بعد از ان کوبیده با فز
معلوس لغز کرده باشد لغز است گرم و در لبع العفقا و لطف و محل و اش میه ان او جهت لغز سنگ
سازد محرب در او در لول حب سبب علل لغزین یافته گفته گرم معده و المعاد جهت لغزین ماره در باغ و لغز
مطلقی ظاهر است معده ماره و کزین عجب و فال و لغزین و عینه عرق الس و حاصل کلل خون معده و
با شربت و فاجبت ضیق النفس و رفع صلاب المعده و النحال او جهت کلل اب بازل سده می عدل
و حصول او جهت معده چون لواء سید و سا قفا کردن فانه ان در مع گرمهای معده و در حان جهت
شودن خون حص و اجراج حصن مروه و موه و مسه بر لعل الام و صمو ما او جهت لمرح و لسان و در لول او
جهت کس من گرم دندان و لکن الم ان و طلاب او جهت زخم الشک معده و در او جهت لعل سبب

اصول
فصل
در
اصول
فصل

ع
اصحاب البرقه
سرکین کاو

و شوق او صحت اراضی زوده معنی و ذمعا و اما الشیخ صحت درم سر بر لغایت مقصد و قدر برش از
یک نقل باد و مقال است و مقصود و مضامین مراد و مقصود و اصلاح این نقل لغایت شری سرکن
کاو در اخر اول کم و در دو قسم تحلیل و محاد و و شاییدن و و مقال تا سر مقال و نم از سر و صحت
اصفا و دفع سوم بسیار نموده است و صفا و مازنه او که سر و شد و باشد صحت درم خراجا صحت عارضه
از کار و و اشال ان و قطع سبلان خون مورحم و انما مال خراجا صحت و در و حاصل و عرق البساق و ریح الم از کون نموم
و ولی و یار و جو صحت جو شمشاد و بار که صحت درم خار فاعل صحت او ام مارده و بالوره و نور و نور
ان صحت شمشاد و جو خزان صحت ششون جوانا مانا صحت درم لسان و باب سقیل صحت نمونا
و سمنه و و از التفلیح و بلی که صحت خار و او ام صله و و لول که بدن رمو و درم و در و لول و کوا صفا و حکمه او
در روغن برف و و شش که بدن صحت سوز صحت بار و اول جار و مکان و اشال ان از اول
و کون صحت زمان صحت اخراج صحت برده و طایفه معنی کون با صحت کلس صحت بنده و دست بنا
و کف صحت صحت دفع فوج ریح و درم کلس صحت صحت و درم ان طلائع صحت صحت و درم کلس
مشائی صحت صحت نفع عاف و مقوح او در می صحت صحت عاف و بار و عین صحت صحت فوش
بجو او صحت صحت و لادیت و کلس صحت صحت صحت صحت او بار و عین با و ام تلج و شراب صحت الم در میان
کوش لسان صحت صحت لغایت صحت کول و در صحت
بعل و اج لسان صحت
و صفا و صحت
شک و او در جو صحت و نور بر شش از لید انک ناد و و انک و مقال اول شده است و در صحت صحت صحت صحت صحت صحت
سید و کرده ان و خون صحت
دفع فالج و سر جاد و و های مارده صحت
محل و صحت
سوم سوم او صحت درم صحت صحت

انواراتی
کوچک

صحت

نقل

عضل و باطنی که جهت تصرفات دماغی و باطنی جهت انتقال اعضاء باطنی بالمرجهت
 رفیع عنان محراب است از جهت انزاله حروف نافع و ضار و جهت نرم مار و حکر و ثمانه و معده و سایر ارباب
 جمیع اعضاء و حلقه و طبع او جهت نرم حر و در معاصر و ضمیر و سنون او جهت در و دندان و لغوی است که معبود
 و رفیع بطوبات و بداد است اسامین طبع او جهت معاصر مار و لغابت مقید و باطنی جهت او
 از هر یک که جهت استوفه و لطیفه و در افعال معنوی است و نظر کرده است شدت او را در لغز محروم
 و مصلوح و لغز محسوس غلاب و منحل و قدر ترش از هم انتقال با انتقال و بدلتش اسین و معاصر بدل فجاج او
 لغت البرزخ است و عرق او لغابت لطیف و بافتت تر بافته و در افعال سبیه با و است و در معن او مکتوبه
 او خرا در معن برتون لغز که او را میو نشانند که استه باشد و ماده ما نشان در افعال بر زده و معینه
 مبره صاف نموده مکتوبه انازه کرده در سوم گرم خشک و بافتت فالفه با نشان او جهت محسوس
 درم بار و باطنی مطلق او جهت در دندان آن در دم قشقه با بیع بار و برض در و اسامین مویخ انواع حلال
 اعضاء رفیع مانندی و دو لوبک او جهت در دندان و درم لیه و جوشیدن و من نافع است که بجز را بسته بود
 سه سبانه زور در آب تر کتبه و مغز سار نو و سیر ماده ها و کوشا نند و بره نما تله لغز بکله موس حصن کور حصه
 صن النفس مار و محراب لغز سبیه کل افعال پرست در دم گرم و خشک و مجبل و خالی و بافتت تر کتبه
 و در حص و فصلات و مضاف جنین و موی و مفضج قوت و منفعت حصار است جهت حرارت بر و لغوت
 معده و حکر و وجه نو او بر سوزن اسامین بر نام در بدن آن و مقید دماغ و اصنام و رفیع قوایح و لغز سبیه دماغی
 و لغصان ششم و سببها و در فغان دام صمان و ام کوشن بازده چهار درم از آب یک احواف گرم منعی
 قویج و یکنور هم او معنوی است دل بار و المراج و صورت غلظت در حور و المراج دو در هم از آب یک یونیده او جهت
 اخراج حصن و رفیع اصنام حصن و ضار او جهت در و معاصر و عروق النساء و حصار بر در جهت لغز
 در حصول حج او معنوی حصن معان السیتین عا و در آب حج او جهت در دندان بار و باطنی و نظر سیر زده
 مصلحت فاسته و من معورین و مصلحت منس لجنین و در بر بر آب کل در یک حج او با حصار و معاصر
 و از هم مایک انتقال و بدلتش نزل و لغف او سبیه در الم ان بر عوان است و در حوام او جهت در نفس کل

در دندان او جهت در دندان آن در دم قشقه با بیع بار و برض در و اسامین مویخ انواع حلال

او بر یون

عصب

و هم در اخوت مانند و اب از انما تعالج بوشند و از عرق ان مایه سود بخورند و جمیع گرم نموده را دفع نماید و گوید
سکون نمیشود و مولف نیزه این حماقت را تحت نوع کسالی او ذکر کرده است و این نملد در بعضی معنیها
که اقسام از ان الفاعل هر یک گوش است حکم این است که گشت بر من یعنی ظاهر میشود در هر گوش است
منصف لصفات دیگر در حله با جان و با عطر در بر نفس کشیده موس و تامل سید فیه مست و کل او
سفسد مایل سید حنی و کجاست شکر حکم بحال و معارف داند و نشویش قول صاحب احتیارات بدلی است
ظهور او او ان العود اگر این بگوید اب از اگر فیه بر صفت در ان و وطن ماله قوت ماه مملد و کما است
ان در دست و حوک ماه است درخت مسواک است در اول گرم و در آخر مایه خشک و حالی محلل
و مقطع و مفضله و صفت دفع رطوبات لرزه در مایه غلظه و صفا و مطلق بود در و من بر من حنف محفل
درم زخم نو اسبر و مسود و طبع او حنث عشره السول و مقله مایه و حکم او صفت لغویت نموده در دفع استمال لغایت
بافع و صداد برک او محلل و مایه کرات و ما شر او و مایه و سواب کردن بچوب او حانی دندان و تقویت است
ان را و مورت کوشش نبات و مینج و مصلحت کند او قدر است و طبعش با صفت زقل و از کجاست مایه در دست
و بدلیش هم مثل است لغایه بروج در دو دم حسک و در حرارت و در دست معطل و با این حاجت
در محر و المراج حرارت و در یار و المراج برودت احداث میکند و ظاهر اکتب این با ندره ما و الر صحر
مرعی را در دره از برج لغز نموده ابو و مخصوص اصحا و اسفه اند در بر بعضی اصحاب صفت مرصاده و
در اصحاب صفت موالفه شرط است و طایفه بر موق اند بر آنکه او مایه ن طول عمر و صفت بدن است
و در حدیث مکرر معنی در دو با فیه است و بروج سید است را و در حنث لمبر و او احسانا فیه و بروج مخرج فارسی
را کجاست پیشتر است نهاد او در بعد به غیر بوز و اسامی اسد و و مایه صید و به مایه طبل العود و صفت حنث
و اسنان و مویس و اسحاق رحم و امراض کرده ایمانه عقده و با شیره و سکه نموده العود و سبزی و من بر
و مولد مویس با ذریع نار و سماق مسکن حرارت حنث استمال صفا و است و کشتی و عسلان با نفع و شیر
بر حنث حنث و مایه کرده بر و در عمل حنث بعضی و انرا اول صلح حال بدن در یک جبار و مولد حله صفا
و مورت و بدن خوب مایه حنث و مولد بروج و سده و اعجاز طبع و مصلحت حساسه و ان در آب کمال

اراک

ایرانه

عالم الغفر

صلا

الترتيب

از کوندم و جودن با شیری چون در آب فرو نم جویشاندند مرغ سرد او ملنگه و ایشامیدن آب مطبوع
 او مثل مار کوهی سکن جهت خون دلخ احلاط را برین نموده و العاویه یا بنه ناره یا لبس عفره در جودن
 جهت تولید منی محرک است و خفته ناب معقول او صحت سحر و دره العمانع و در حلا و اذن حواجر معقول
 و آب بخار او در این فو نیز و طلا به او یا بر خوش جهت طفت و انا و حاد او یا بنه جهت نشودن وین
 و در درش صحت و احاطت ناره و ایشامیدن او در برج که کسای خمر ماسه یا بنه کرده بر جهت او یا
 اسپهال مرضی و اسپهال و دانی و سحر لعابت محرک و آب مطبوع منقو کت مسطوحین است و بخت
 شلنگ کت کسای بنم جلایه زده یا سینه از جمله سموم است و تولید یک متقال اولسده است و در وقت
 تکراره سکران اثر است و آب و صندل مبداء و سحر یا کز در برنج و در حین سفید کردن او بوم مرده جهت قطع
 رعاف محرک است و در این برنج او در جو معقول است فایده من برنج ساطع حال حرمان مان است
 بهرچی لغایه حرکوس در اول سپوم ارم و در دم رطب تولید و جهت است پوشیدن کت
 از کسین مدین و معقول حلا و فاطم کوا سحر و نافع مانه زودت و درین و کوی محرق و غیر محرق او حاصل خون
 سیرا عصاره خون سیرا او جهت اسپهال مرده العاویه سموم و طلا به خون گرم ناره او جهت حسن و
 خورس که آب سفید از هر برنج کت و جو کسین خشکی که در بند کس و کس در دمایه کت و کوه سیرا که
 مشوبه باشد جهت چشمه محرم و کت جهت اصلاح امراض کت و دروان و اجانب بر و مانیدن
 در این اطفال و خا کت و نافع او یا بنه زین و ما و العسل و آب سار اصل جهت دفع دوار و العسل و شیر یا او
 خون لغد و رطبی نام معال با سکر که میسند جهت جمع و خلل سیر محمد و معده زین افی و او بر قیال و بر
 فراط او یا بنه آب جهت دفع سب رنج محرک کت و طلا به او جهت سطلان جهت العسل و در مقدار
 او را خون سیرا جهت دفع سیلان بطریبات زخم کت و در ایشامیدن و حمل این کت او را طهر سه روز هر
 کت و بنم معال نافع و معان حمل زمان و بنه او یا بنه کت سیرا به سب و طبع او جهت لغوس و کت
 معاصل و جودن کوسل او سوله خون حلا و کوه زخمی که از کت کت کا و در پیش بنه جهت کت و
 فراش سیرا سیرا و کت و نافع و امراض کت و نافع و اصلاح او کسین او کت بخارات با و من و سب

اصطیاج
فیضیاب

اصطیاج

اصطیاج

اصطیاج

اصطیاج

فروغ از ازل شد
نگار است نمودار در درم سز و در نوم حسی و عمل او سر طاست مالمف محقق
لی نوع سوومر در سده و موریه و فال کوشش زاده بدل فروغ و جهت روحی الش و با سیر در درون جل
سخن جهت در در سده و با سیر در حیران جهت در هماغه حار و حاصل خارج است و جهت در هماغه
و در دیشتم در حیران سماض رهنشیم صواب است و با سیر در حیران و عقیده است که موعضبت او حار در اناب
عین الفلک او است جهت ما و شرح او در طرف الم و حله در در ایام با العلمین در است جهت موعضبت او در
قطع عملان حضرت نافع و است لیکن او در است همان در زاده که در الم او کشیده و بعد از انکه در شرح است
نقار است که بر زده در اول کم و در در حشک و محض موقوف و با قوت جاذبه چون نازده او را با سیر که مخرج با سیر
ترموده در اجاصت نازده نوازنده التمام و نوزد بانحی صبت قطع نرف الم مکنده و با عمل مطوح و مطوح باب
جهت التمام در جهای که در حشک او محقق فروغ موهوم و جهت موعضبت او است نرف الم موهوم جهت در
مکنده و طایفه ماهره و فله نازه او در جهای و با سیر و کمال فصیح انواده عروق لمصوم که در اجاصت جا بر موقوف
مفهوم او در در و در و در نافع است چون فطمه او القدر است که کوان فرود و محاط کس موع کاند و نفع سر حاصا
به ابدیت القهار و در مخرج مکنده که جهت طمانت کرده مالیده کرد و لودر آن حساب مکنده نازده او در و در او در آن
زود حار در و حق نمانده با سیر موهوم است و مکنده است که در محرف او هم فرود و در وقت حصاه محرف چون در
که جهت نسیب و مفعول مکنده نمانده نمانده او را با سیر مکنده و مکر در او اجاصت سید ما ممانت کد است
نقار است که سیر مکنده کوشش او در موهوم موهوم است و حار و سید او به مکنده در آن نمانت و نسیب مفعول موهوم
جامع و نظیر او با موهوم نیم انحره در اصل جهت لودر موهوم موهوم موهوم است و جهت مفعول موهوم موهوم موهوم
نیک و نیک او که از تر با سیر نمانده
او را در حیران طلال ماه سروا و السیر اند و کوند جلوس در حله جهت نافع لودر موهوم موهوم موهوم است او
با موهوم بر این اطفال مضمون نافع جهت از انکه موهوم
و طلایه سیر در در او بر موهوم نمانده
نمانده و موهوم نمانده نمانده

نمانده

باعث مثل آن و چون یک گرم در کسین ایور از شراب حل نموده معنادن شراب در سبب
 رفع خواستش بسیار کرده و گویند که از او را حدیث سفید با حدیثی کرده و موقوف جامع الاودیه از اسطر
 فصل کرده که با نام جسد شهر لغات لغوی است و دل و باه است و چون شگافه و مالوره شمع و در
 طبع بخود حرکت کند در عنقی حرکت نموده با با با گرم ناسا سوسه جسد جمع در
 انور و لی مثل خولج و لغوی و لو اسیر در جرد دور در خرم دور و حله لغات سفید است در اول در دم
 خشک و گویند که لغات لغوی است اجزای مازده او کثیره این قول از ب دست محل طیف
 و فنج سه در و حالی با قوت فالفه و لغوی بدن و بول و جناد و لغوی اروج و داعی معدل و طبع
 او در اراض سینه و معال منزله از و لغوی است و لغوی و مسهل ملغم و سودا و لغوی آلات حمل
 و با قوت نرافه و سوطیک درم او با عمل لغوی قواب و داعی و اشامیدن ملذیم و با با و عمل
 جسد لغوی که از غیره و سوطیک است با شاد و بهای حبت عیشه و داعی بود و حبه و
 و حبه که با عمل است شفت بیوت موده و لو اسیر لغات سفید و حاد و حبه اجمیت در مقابل
 و لغوی و لغوی و طویح او حبت سفید و درم بار و حله و سوره و طحال و اراض سفید مانع و با شاد
 و یک سدی سهل قوی و حبت خداع لغوی و داعی فرج و سنج حبت قرع و با شاد حبت
 لغوی و در اخصاب دور و اصلاح و سبوم مشهور و نافع و غیره و او بی نراج و لغوی و لغوی و لغوی
 سکین لغوی که شفت است و لغوی که او جمع و قدر شرفش از دور هم با حدیث هم است و بدش دور
 آلات لغوی و اسبون و در معینه سودا و لغوی و او لغت بر مایه حل او شکر و سکر که در جرد یک
 فمقال از حل او موجوده شود و حبت رفع سودا و لغوی که حبت و آنکه اند و موقوف تر که گویند که خون او را
 مایه او که حبت در لغوی او در کوشش و سینه آن بر یک از مطلق و نیکه عالمی و کثیره لغوی نموده
 خوش آمد و بهین در وقت خواب با او لغت بخارید حبت رفع غلظت در و در نزل در کوز را به
 سامو و سوغ با قره حبت است لغات سه بار داشته و در هر سوره و حبت و بار طویح
 و ضله و در لغوی و حبت و لغوی معده و لغوی اخصاب و حالی و حاد و ب چون نظایر حله و حرق و لغوی اخصاب و لغوی

این طوطی که در کسین
 و ناز

این سفید
 بیار حاصل و با از دست و با از کسین
 کاندوز

اطلاقاً علی طایفه ویرانی که در خواب بر تخت صفی العیس و سیه و زنده در لور و سیسفا و غیره در عروق النساء و اصل
 و اکثر من مخرج و نور که کوشش و سقیفه در دروسه ماند و در لسان و فی الدم و شیکت مشابه و سینه البول و جرح
 شود و در این وقت و در فوج باطنی و استهال و علوی تا بیع و سقیفه او در کینه بود که استخراجه است که با سینه که در مخرج
 کور در دروسه و استهال و استهال و علوی تا بیع و سقیفه او در کینه بود که استخراجه است که با سینه که در مخرج
 او که استهال و در کور که استهال و استهال و علوی تا بیع و سقیفه او در کینه بود که استخراجه است که با سینه که در مخرج
 در بار چیده موضوع و استهال و استهال و علوی تا بیع و سقیفه او در کینه بود که استخراجه است که با سینه که در مخرج
 کوشش است که کوشش با استهال و علوی تا بیع و سقیفه او در کینه بود که استخراجه است که با سینه که در مخرج
 است و در فوج باطنی و استهال و علوی تا بیع و سقیفه او در کینه بود که استخراجه است که با سینه که در مخرج
 کور و در کوشش و استهال و علوی تا بیع و سقیفه او در کینه بود که استخراجه است که با سینه که در مخرج
 کوشش و استهال و علوی تا بیع و سقیفه او در کینه بود که استخراجه است که با سینه که در مخرج
 کوشش و استهال و علوی تا بیع و سقیفه او در کینه بود که استخراجه است که با سینه که در مخرج
 کوشش و استهال و علوی تا بیع و سقیفه او در کینه بود که استخراجه است که با سینه که در مخرج
 کوشش و استهال و علوی تا بیع و سقیفه او در کینه بود که استخراجه است که با سینه که در مخرج
 کوشش و استهال و علوی تا بیع و سقیفه او در کینه بود که استخراجه است که با سینه که در مخرج
 کوشش و استهال و علوی تا بیع و سقیفه او در کینه بود که استخراجه است که با سینه که در مخرج
 کوشش و استهال و علوی تا بیع و سقیفه او در کینه بود که استخراجه است که با سینه که در مخرج
 کوشش و استهال و علوی تا بیع و سقیفه او در کینه بود که استخراجه است که با سینه که در مخرج
 کوشش و استهال و علوی تا بیع و سقیفه او در کینه بود که استخراجه است که با سینه که در مخرج

و اسعاجادانه بود پس عقیده داشت که الفار و موده کزده در یک سبک بخورده و در پهل از این بر بیست رطل سر کسینه
 انداخته و نه کم کرده و ماه در اخصات که او بسته بود از این فسرده مرده از او با اسل ماه را پس ماه دیگر که
 با او در سمانت کفص اصطلاح عسله و قویه نموده و حلقه ز قویه با طریقه صحت صاف کردن او از و در لویه
 و نان و مود و سودا و باله جویا و حون و صرع و نفس سنگ فشار و لیه و اعضا و صغوه و ماده صحیح من یک
 ره بار و لیه صحت جسمی که است بن دندان اسحاق ام ان و قطره او جهت که را می سازد و آت در ان
 صحت شکره نموده و با و در فاق در فرغ سوسوم نافع و فدر سهر شکر از لعنه از طبل ما دو او نموده و هم آست که از یک
 اصفافه شود و با شفا استقال نماید و برابر اصل و جمیع امور است صحت سر که او نظر ایام هم
 است جهت است دفع و فایح و این سفاد و در پسر ز در حوق النساء و عشره نفع و در هر موردین صفا
 در حقه است و دو سحر ساحل شریف او سئل علی حدیث است که بجای سحر که باب انبیا باشد و دیگر
 ماه در اخصات **کعبه ای** که به بوسه خورد و در اول سه روز دم خشک و فالص مانا کتب حرارت
 و خشک مانا بود بر فایده و مخفف فویخه و مجموع او فاطع حون و تحت الدم و نقویه دل و قنده و اجنه
 و با مرده و در و فالص و محفل و مفرح و مجالس سهامات و جهت نزلات و بخت صباه و فاطع
 حون حرض و لضعف لویسه در افغ سوسوم حضورنا حون زینل و افرت با سحر است بر سینه و طلایه او
 صحت و دم حار و فروخ نافع و در بن طبع کرم او سکن قنی در نافع خا و نافع سوزا کزده بد باغ و فقهیه بر نه
 و حقان و سبمال و صحت لغت الدم و وجهه شکره در وقت السول و سبمان لضمین و سعوطا کزده
 به سه در بطوی و حاره و فی و ششلی و سرفه و در بن و کین بقبه و خا و کزده او صحت سیاه کردن لویسه
 و با اثر است جهت فروخ پای و قاریت و بار البوجه جهت درم حار چشم خا و بر کس جهت مکر و حره و
 و ششوی و درم جهره و حره و مصلح و لویسه و احسن و بار و عین زینل جهت مصلح الشرب و با کل امسی و مکر که
 جهت کزده و کزده در راضی و انار و معاف و در و سر و با بعضی و علس فصل سرخ و افاد و صحت لغوت
 اعضا یه با صلبین محبت و کزده و صحت دفع و با و دفع سوام و مجوه و اینه لویسه نافع و صا و بر کس هر
 بر پان جهت سهامان هر ریه و حون رطل کزده از آب بر پان او که مار و عین کزده و شکره فصل نفی علم و

...
 ...
 ...

...
 ...

جنس در طبخ اوجبت بروز در معده و رحم و سیلان رحم در کسب اعضا و کسب نوری با اب اوجبت
 منع بخین نموی در سب و مظهر اب اوجبت ترک کوش و خاک اوجبت رفیع ناخته و سیلان در معده
 فو نورا و مواد اوجبت خلف نافع است دور بر برک اوجبت رفیع اخراجات و سطح حله و به لوی بر لعل و سینه
 عقبه و سمان و جنت موردی هم میرسد شیب بخت و او استک است تا عهد و موثقت اجازت
 بر لعی حل بر صفت اس نموده و اس شکر نامیده و اس و لیل غایت حل ادرعی او اند بود و ملک اس
 در جمع انفال فو نورا و برک اوجبت نموده و او فو نوره و نور آمده باشد است یا رسیده و جنت و منها
 ساخته در سب جنت کرده باشند و نوسون نور نافع صعود و بخارات حاره بود باغ و کوهف تازه گوید
 که گشته است ارون کجوب اوجبت حوام است قدر ترش سینه در هم و از خصاره او نامیده و فو نوره در
 اجناس انانی و او اوجبت حفظ و گویند به لکن مظهر اب نور بخت و مظهر صاحب احام و الصدق
 که درین اوجبت سجالی و لعلش معده در زمین بود و اب برکت ناره او را با مطهر او را با شل او در
 فو نورا کوشانه مادی که در کجوب و خلف و مغوی اعضا و نافع منول مواد و صحت الحام تنها
 و در نوع فو نوره و سمان و سب و سر حار و لعل و موثقت است و لغویت موی به سینه ارون او وضع بود
 و حار و درم بود که در نافع کوه چون اوجبت ناره او است که ساخته صاحب در نوع اول و در هر موثقت
 که نامانی حاصل کس در **پایان** به استحقاق و اجز اول بود و گویند معتدل است بیسن طبع و با کوه
 حاله و او در سراج البصر بود لم تصح بر ارت بر لعل و صحت جمع او را من سبه و البهاب و سبک و مهاب
 حار و در و کسب و سب و مصل و خصاره او ناست که در صحت قیاس و خصاره و غیره اول و مکت و در سب و در کوه
 و نوع احلاط امراری تمام اوجبت در و مظهر اب بچه او باطل علی صحت لیل حاره و مظهر مظهر
 اوجبت در و مظهر لعل و مصل حاره و او را م و اجناس بیسن لعل که در حرارت با شد و مظهر حوام اوجبت
 درم و لعل و در این معده و الفی و بل و طلا کس مظهر او با سب کباب صحت بود لعل و لعل و لعل و لعل و لعل
 مصلح سب و مصلح کس او با در سب با دوام و در حسی و الفی و قدر بر سب و مظهر او مواد مصلح
 در لعل حار است و مظهر کس و مظهر صحت و مظهر او در ذرات و مهاب حاره و سب در حمت و مصلح و مصلح

انصاف
 انصاف
 پاکت

و مسل مجرب و حاکم و حجت و جمع او را هم چار و هفتاد و بیست و دو صلیه است و بیست و دو صلیه است و بیست و دو صلیه است
 در تشریح و در رسم است **تشریح** فارس است در سلوک گرم و خشک و بهترین او کوه است که بر دره است
 صبح سده و بعد لیل و با قوت تر باشد و سخن نموده و شمشیر و با ظم و نایب و تقابل از حرم او حجت
 است رفیع که از ماده بلغمی باشد نافع و طلائع او با موه که غفل در اعمال بسیار حرم او را قدر رسد
 از سر که او با حجت تقابل در حرم او با دو در رسم و نظر کرده و نفسی و ضلالت شربت غوره و ریاس و بلش
 اکنون دعوت او حجت کرده و حکم و کسر و نافع و قدر شمشیرش نامه او همه است بسیار است
 است و مکتوب برای صلیه است **تشریح** و اول که گویند در اول گرم و خشک و آنچه بعد حجت طوطا هم رسد
 سرد و مجموع آن با قوت فاله و محله و مده تعج شده و گرم و دید جنس و نغمه است خصوصاً ما را بر آب معوی
 یا و مقوی است موده و دل و حکم و حجت رفیع و تقابل و نافع و تقوا روح حیوانی در اوله علی است
 مشانه و شمشیر و طبع او حجت است لکن در یاد و صفا و مسجوق او با حجت است یعنی خصایص معقول
 بنا کوشش و نوح آن در زیر لعل و نامش تقفن و رفع الم آنها و حجت است صلا یاب است بزوع او را که
 جلد و رفع بد عویس بر لعل او با بر حجت بسیار نافع و لغایت منوم اطفال و النحال او حجت لغوی است
 و نفع آنچه از در حجت بلوطا باشد حجت و در هر جسم مفید و مضر است و به شمشیر اشترک و قدر شمشیر
 در هم دید شمشیر فردا نورش و کجور او حجت احسان و گرم موی است **تشریح** و نافع در نفس و لیل
 گویند در دو گرم و خشک و در فضلات و حول و غلظت اطعام علی و حجت احسان و گرم و صرع و جفان
 اطری و مده و در دو بار و در حکم و در هم و در اج حول و معقول کرده و جمع اراضی مارده و به هم و کجور او حجت
 نفع و سبب و تر لعت و غشی و احسان و گرم و احسان حصر نافع و صلیه و صلیه شمشیر و بلوط سحر و
 و صلیه کل ارضی و در شمشیر نایب در هم تا مده در هم دید شمشیر ضرب الزره است **تشریح** و نافع
 است لغایت خفا و بالسم و محقق و مجمل است و حوی نایب سبب در نفس و حوی طبع غامزه و نایب ما
 تناول نموده و عظیم و لطیف جلد و دفع کرده و بکلس میزند و در مردم اسمعیلی حیرت بر نوده است و از هر آن که
 او بدن منقوح شده و سلس نایب است می بر دو گرم و در اخلاط معوقه و کلس لعل و کوه و شمشیر جلد

شمشیر
 در اول
 جبر

اطفای شمشیر
 در اول
 شمشیر

اطفای شمشیر
 در اول
 شمشیر

وضع می کند و چون لا وجه است می یابد و در وقت صبح و عصر و در وقت غروب و در وقت زوال
 از حد زود و در وقت حوائی و تقویست فواید حیوانی و حیوانی و طول عمر و مزیت بر قاعه بسیار است
 ماضی و مضی و کسب تمام اوجیت رفع سمیت انجی فربه و وقت مازایا کسب نافع و کسب از اشک
 و در الحظه و کسب خیار و خواص و فواید نافع و انجی از حرق احتلاط و تصحیح و تصحیح سینه در آب مویست
 چون جهت عدو انجی از اشک است شرح انجی گویند که بار ایس بر یک کسب است که در کسب انجی
 بر کردن صاحب خفاقی تحت رفع ملک مالک است که در کسب انجی که چون خوف او را بر
 زود باشد در افعال صغیره اگر کسب است او نیست موهن انجی در افعال کسب یا در طبعی مساحل او آنکه
 بعد از آن و خوف او حقیقتاً با یاب بشوید و سنگ گزیده و دیگر سفال یا مس معلق و از آب
 سفید است که در اموشانند و انجی ملک صوان کسب است که در کسب است او را از استخوان جدا
 است یا حقیقتاً در زمان سنگ بشوید و بعد از آن او را مثل او زمان کسب سفید یا کسب که اصافه نموده
 یا حرق گوشت او حرق نموده و در صفا کسب
 در کسب
 که کسب است در افعال کسب کسب است **انجی** و در کسب
 سفید و او بگویم و جهت نفع امراض و ماضی و کسب معده و سرطان و صمغ و مالک کسب نافع با لحاظت
 جهت امراض سفید و کسب سفید است و چون کسب
 کسب
 و چون در کسب
 او را با یک کسب
 مرضی و باعث صفت نموده و مویست کسب
 و او را انفرادی است که یک رطل بر او کسب
 مالک کسب کسب

انجی

وکل خاوریان باشد و چون صفی الکرم است زاده اربک در جویش سینه او در نظر صوابی
 و جابر الجراح و مورث عسی و مصلحت بنفصه و کله او موافق سوان و کوبه مفرجه و مصلحت صمغ لیمه او قدر
 پیوستن با سینه مفضل در مطبوخات ماده دریم بدلتش لاجورد و جگر ارنجی است با بابت دم در آن
 حاشا با مثل او حاشا و دوانک او در بن و کچم او را تا بدلم کوبیده **اندر اول** گرم و در او آن صفت
 و بنج و ططف و کشنی و کسبل صفا و سایر اخلاط المعده و نفی عروق و کسبه و شش منقوس بون و حکم و کوفه
 و سر و در بول و حصص قوی و با مبرک شده اقسام گرم و تر با ق سموم مشرقه و بیدوده و محل راج و صفت
 بر فاق و رطبه و سکه و صهای عقی مرین و ما و الصی و طیال و ما را درین جهت در المعده و با انتمون
 صبه صغفه شود و اناج و حول خرد و در ارباب طبع او در وقت مفضل نشوند صفت رفع موقوف است که
 او طوط با شد محب است و در دریم او صفت کزین عوقب عصب الفیغ و با شرب است
 سم بودگان و با هر که صفت قطران و جهت کوبیده و سفاج معده و از اج اخلاط حاره که لیس او در
 مشرقه و در معده بهم رسیده باشد که با مشرقه و وسط او بار زهر بر دریم با او ام تلج صفت لیمه ارض کوبین
 درای نوزم محب و فرجه او با غسل در حصص و حول او با بوم صفت حب الفوع و خاد او با بابت صفت
 شری بجا بر مطروح او در شرب صفت در کوشن و طلا و مطبوخ او در سج صفت در در چشم و با غسل صفت
 رفع امر قشقی کت کل چشم و در هر که صفت مفضل حار و صابنه او با بوم در وقت کل صفت در معده
 و در جگر و در معده کینه محب است و محل صلابت و جهت در او المصل ذوال الجود و کوبه در صلابت گرم
 دریم سپر خاد او اناج و الحال او صفت و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه او در میان مناع مانع
 گرم کردن و احمال او با گرم با عیشی منع از نسائی که آن امر کب کیاس کرده باشند و
 طلاکی او بار و عن بیون پیدان مانع معاربت کینه و در او صفت کزین است در او ام و با سندن است
 طبع او کوبیده لثک و مصلح و محقق و مانع و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه او در وقت مفضل
 ماده و مفضل در مطبوخ آن ماده دریم بدلتش صفت مومده که در شش اسرار و انی و لطف او در وقت
 عصاره عافت و حمده و مضموم بیرون اومی شود و عصاره العسین که آب او را اوقات صفت

دهم
 فستقین

کینه

گفته در افعال قوی و نفع سه خرد و جهت نهایی بعد از آن که لغو است معده و معده ان را اخلاط است
 و اسفند و سگ و گاو زنگ جبار و اصلاح فساد و مزاج نافع و مزاج کرب و صدمات و مصالح شکر و گاو
 و قدر شکر مالک دریم و بد شکر درون او استمن است با عاقب با شفاعی و شراب او
 معوی معده و در طول و حوض و جهت اراض خرد و سیز در بود و نفع سه و در پنجین سه با لغوت
 بضم ما که از او و نفع باطنی و دفع گرم معده و مسموم جوالی مسوره نافع است و باه حدیث اراض و طلی
 البت که بود و معال التمسین را و شکر بر افعال است که خود ان که تها به مالت رسد سه
 ماه که گذشته بود از آن صاف نموده و از سه معال را با نرود معال در احسنی و با نرود معال سسل اطلب
 در نرود معال سه مگوفه در ده روز است که معال شده است بخورد و مگوفه در طرف را مگوفه بود و در
 ماه عتاف کند که به است در معن التمسین بود در چهار رطل و معن زنبون بار و معن شکر در طلی
 آن و سینه کرده چهل روز در انساب بود و جهت برودت ظاهر و باطن چون و اسامه نافع
 فیم و جهت بران سه و حکم در خصوصها با شکر عسل و کبک لغوت معده و دفع اصناس
 حین نیم و طرد و ابراج گرم معده و خوردن او فصل از شراب نافع سه و بعد از آن و دفع حمار و قطره او
 جهت گرم نمودن و مزاج ان و طلا به ان جهت در جسم و با نرود طلی جهت لغوت معده و در ان
 نافع است از کبک در حمار سه و در حمار سه
 و مسکن و در نرود و نافع و نافع اخلاط و تکلیل روح صوامی و ارجب سه مال و سنج و نرود اعلا در سه
 و معن التمسین و در نرود و نافع که از احرار است باشد با الطبع نافع و از انرود او باره باشد کرب
 که در لغت معاد و جهت در سرد و کفوف فروخ و در نهایی سه باره و باره که در نرود نافع که باره عنوان جهت
 و باشد در ان و عنوان جهت در سرد و کفوف فروخ و در نهایی سه باره و باره که در نرود نافع که باره عنوان
 با نرود جهت ابرج و در نظر اسن بار و معن نا دام دم و در عنوان جهت در کوش و با نرود دم و معن جهت
 و جهت نافع بود و در معاد او در کبک جاف و نافع ان و مسقط اشها و نرود ماه که نرود اولت و
 مرض نیم و مصالح خرد و نفع و در نرود و در نرود

سه

در نرود
 اوینون
 در نرود
 در نرود

در نرود

در نرود

ممتنع و درود هم اول شده و بعد از آن سه شل او بر پنج و نون اوج لفاح و در احساس طلبه و حافظه و دیگر ما فایده
افزون حاصل در طرف کسی معنی ما در صورت هم که خلوص حکم در حس سوده باشد با سه درک
هم یکسان است بدین ترتیب هم متوجه وضعی است که در چشم کشد بر آب و فواید سه چیز است و اراضی مریض
رست **اراده** او در هم گرم و صحت بظرف و مصلحت و محمل در درونی بقوه و سکر و تسز در زده از اخلاط بارده
و ما مار الحسل سبیل خوب بقوه و صحت عصاه و همسیر لول و احساس حس و در درون و حاصل و درونی است
و نفوس نافع خصوصاً در و بیله در آب انور چشمای سوده باشند و باید بار بار از هر سه شفق ادب انور چهار
رطل و نصف باطنی و سسفا در میان ندی و در هم جو سکر و مصلحت آلات لایزال بر طواعت کرده و اراضی
و ماضی سوده سکر و صلابت سرد و الجمال اعصاب اراضی طبقه فریزه و در او جهت که از اسید عرق و صفا و
ساده است تا ناره بر پنج آن در آب که جهت گوید بسیار موثر و نظیر بر مصلحتی که در مریض است که در آب شفق
مانند مصلحت و در شش و ریح مثل درون او و بخیل است با نصف او چون اول و نصف او در و حکم است سوده از آب
انور چون صل در اول هم در هم او را مانند مریض که سکر او بسیار کم بر می آید و در آب و در هم در هم
و حاصل نافع تر است در هم و نصف ادرع و غیر معقول او با نفع و حاصل است سلامت و سبب است او اخلاط
و ما در ماضی و ماضی برین و اعصاب سکر در احساس اراضی و فواید حس است او را هم بخار و با مریض
در هم و ماضی در هم و بر اندکی حدود و سحر حکم الشش و باطل سحر و در آب که در او جهت قطع او را در آب و با
لادن و در ماضی کل جهت قطع اسبیل اطفال خوب مورت سوده و مصلحتی که در ماضی با دوام و در شش تا
یک در هم و در شش نور شش عدس صندل است که در ماضی و اجزا است است که در ماضی است که در ماضی است
احضا و ماضی در شش مصلحتی که در ماضی است
بر و عصب محقق و ماضی با صبره ماضی جراحات و مصلحتی که در ماضی است که در ماضی است که در ماضی است که در ماضی است
و مصلحتی که در ماضی است
و ماضی نافع معاصر و نفوس و درون ماضی او یک فزاد جهت و مصلحتی که در ماضی است که در ماضی است که در ماضی است که در ماضی است
از ذوق معقول و در شش ماضی است که در ماضی است

در

سکر

المعده الملك

کتاب معده

الجبلی

الکلیه فی المعده

کتاب المعده

که اخر و در عمل بر و عاقل میگردد و از سر بر سر است و از سر بر سر است و از سر بر سر است
در اول در عاقل و محمل و منفع و خالص و خف و غف و لغوی اعضا و ملین او را و در جهت صلاح و عقوف
و در جهت سلامت و در و جگر و معده و سر و او را من معده و از سر با و صفا و انافع و جهت تخمیل مضمون باطنی و
طایفه که در او با منفع جهت او را م بر کله و جگر و از سر بر سر است و معده و استخوان و مطبوع او باب استراب جهت
فروج شسته بر و ما استخوان جهت او را م بر کله و جگر و از سر بر سر است و معده و استخوان و استخوان
سر و او را با مضمون جهت او با منفع و صفا و انافع و عصاره او با رغبان و در سکین حل جوهران محرب و مطبوع او
جهت او را در لغت حصاب و معده او جهت لغویات المعده و معده و سکین و در او معده و معده و سر و استراب او در مغز
استخوان و فصل کون غسل و اجز و مغز و در سرش مایه و معده و از سر بر سر است و در استراب و در استراب
است الکلیه بدیهه شرح بر ما را السلسله است در سال جهت او را م بر کله و جگر و از سر بر سر است و
که در او را در لغت او در معده و عین او احصایات **الکلیه** باجه کویچه بهرین او باجه کویچه و در ملک
بجا که است از منغ و در بر منغ و از او بهر منغ مولد حون صالح منقش معده او جهت باطنی حجاب
سودا و بیت مخزنه و بود اسیر و منغ و خشونت حلی و سینه و سحاق لب در زبان او در فصلی او از او در منغ
و حسل و وقت لغت الهم و عینه الهم و مرال مغز او صاحبان زخم و السام و سکینی استخوان و با صبح
جهت مغز و در طبع طبع با لیس الراج و معده او جهت معده و در سر او جهت مغز و منطوق او جهت
سودا و معده و صفی اللی و کلک صفا و او را م صله و طایفه در من مغز باجه با و منون و رغبان و
از من حل جهت سکین در و در و در با و معاصیل حجاب مولد فو منغ و در مصلحت سر است که در که
و غسل و حکن او با لیس در در حصی و ما و آن استخوان موحه او جهت مغز و در منغ و در اجازات و ما
جهت ما با کار و آن در او اسیر موثرات **الکلیه** در معده که معده است گرم و در کل او را م صله و منغ و عینه
و حون کون و در که کویچه تر و از معده کرده در او یک نفعه او را با معاد و در کل و در معده جهت رفح حون نسبا
مخرب است با بن حون در او را در آن کرده و معده و ما معده است و جهت شرح معده و در او را م و معده محرب
و در بر صبر و در بی المعده و معصف موت با صفا و مغز و کله کله است در او را م و معده محرب

معاوت شود و صفتش الفایه و سرگردان و در چهار است این شبهه انواره در دو دم سرد و در دو دم سرد
 و نشتر بر زده بوزل سرد و در دو دم خشک و فاصل و باغ و کهن مواد مبعده و امعا و خاض و اخلاط الارض
 و نساد و اخلاط استوائی روح و عین خود او حرکت باه و فاطم و سندی و اب دین و خون او سرد و در دو دم
 و محقق طوبت مبعده و مقوی دل و چشم و معده و احشاء و اعصاب و سیمی و سهیل سرد و او بنوعی رفیق
 و معسر و بالار و کتار و اب ز فاطم استمال برین و لیکن حرارت خون و انشامه آن سفوف او با صند
 بالویه بر در و محمد هم باب کرم جهت سحر و در آن نو اسیر دلوا صبر و صوف مبعده با صره و بار علی چشم محرب
 و نظرات سفوف اوله گویند جنبه سنده باشد جهت از این خاص عین از موده است در صحرای گاه بعد از او
 سه ساعت اوله از سردی با سینه مارا که زاناره کنند و درت معمول از اوله و اسبکین در لغوت مبعده و معده است
 بعد من اوله با بربک سرد و بالو است بیج کوسور بالیو یکم و اب طبع او را با سبیل او در من نخود و چون در سینه
 باشد جهت لغوت مبعده که درین در و ما سخن او در دفع اوجها و لغوت اعصاب و خروج مفعول و غیره است
 بعد از اطفال محرب و السه او و چون حنار اب المصاحف که مویست را سیاه کند و در سینه است در سینه
 ما بعد از دو دم و در دو دم و در سرد و در دو دم و در صفتش علی سهیل و تولد تولد و صفتش در این با او است
 و در نشتر در اثر افعال نورانش علی حالی است و اوله بر زده غنن طبع و مقویست اغضاضه باطنی و کاطمه
 و فاطم نرف الدم و جهت کوسور و لوا صبر تا فیه و در است او خاف تا سبالت مو است **سینه** با سینه
 معملان کوسور و در دو دم سرد و خشک و حال فصلات در اوع لطل طبع بر لب اوجت لغوت اعصابی
 سر حرارت نیدن او فاطم استمال و مفتح جسمه و خفا و بربک ناره او جهت الحام حرارت و دفع و در دم
 و جلوس در طبع او و جهت بر مفعول و در طبایعت رحم و کمر نشتر و در نشتر جهت و با نیت فام تقیام بارد و چهاره
 بربک و در او فاطم نرف الدم و لغت الدم و لغوت ساق او جهت قطع خون حرارت ناره کسار نافع
 و عده از او در من بیج صعلان است بیج او خالی است و بنی ان او جهت استکفام نیمه و موائت او لغوی
 و نوان است و او که نشتر اطباء در است او در مبعده و از کرده او است سینه است و در مفعول و مفعول او طبع مبعده که بر سینه
 بعد از مامل رفع سینه می شود **سینه** با سینه ز سر سبک کوسور و در دو دم سرد و خشک و لغوت فاطمه

می
 امیج
 الم
 آنکه

سینه
 امجیلان
 میخلان
 ببول

سینه
 از سینه
 از خشک
 در سینه

و معوی موده و بکدر علیان خون ربا او در حاره جو شو مثل سبل الطیب و امثال ان مفضله ه کل و معوی
 بکدر و تر و سایر اجزا و جفت سپیدی که در صفت خنک و سرد و بی اشتیاق است و جفت سفید و باد و در
 حاره جفت سرد و در باب اسهال جفت لغویت با طعمه و آب از نافع می عسلان و با عسلان جفت
 صلابت بخور نافع و در آن در نهایت و ما او در نهایت جفت قرصه و عسلان و در صفت صلبا و نافع
 و عسلان زرنسک و در آن حاره و سرد است آن که از آب زرنسک و آب سلابت مساوی بوده است
 لیسو لیسو علی باشد و با شکر لیسو ام و جفت رفیع موم فایز و در آن افی و عسلان و عسلان و صفت سپیدی
 آنکه در محراب سپید بود خون آب مرغ و در او در اصلا و نموده و آنکه از این موم قائم لغات تر جایی انار و ق است که
 مملو از مرغ و عسلان و زعفران و صفت مصلحت شکر و در نهایت و در نهایت آب اوقات است به مشال و در آن
 او نامه معسل و در شکر مثل بل سرخ و در وقت او صمد است و عسلان زرنسک و در اصلا و نفع الطیب است
 در این شهر و در آن آب زرنسک و در وقت سج زرنسک و شکر است و در کور است و در کور است و در کور است
 با لالیع و در آن آب زرنسک و در وقت سج زرنسک و شکر است و در کور است و در کور است و در کور است
 با در شکر باشد و در وقت فرا سالت و در کور است و در کور است و در کور است
 مفضله نافع و در آن آب زرنسک و در وقت سج زرنسک و شکر است و در کور است و در کور است و در کور است
 آنکه در کور است و در کور است
 مفاصل لغات از خورد است و آب و در نهایت کور است و در کور است و در کور است
 عسلان و در کور است
 قطع مائل و در کور است
 و عسلان و در کور است
 مسکن و در آن جفت و در کور است
 و مفاصل و در کور است
 طلایع این مسکن و در کور است و در کور است

این در کور است و در کور است

حرصوا اطفال حسب فروعهم فرب يمتدح وحينه ففوا وفروع حبه وشمع الغنم وما يب بخود وما والعسل حسب نغان
 فظفر او حسب ما من عسل وملك مسعود از اول جهت رفع ما من عسل عین عرب در افعال مشرف و در جفاست
 بر اولت و فضل طفل را که غذا نایب لطیف داده باشد چون حب که نفع لوزج او در جلی جهت
 خفای و درم کلید و بدستور ضا دو با عسل مخلل نموی است و طلا به او حسب حره در احاطات الخمام
 ان در رفع عفت و اعضاء و اسامین لب نفعال ان جهت بر نغان و قطع اسپهال در رفع سمیت
 حراصت حرز زرد در فالج و جگه سمبل و با شرباب و عسل جهت رفع لرمین برام داد و به بد فای و گمان
 دایره و یک نفعال او را مالک نفعال فوما در رفع همت در رفع سیم و لعمو مثل دار یک در نفع
 محب در اسهال و سون محرق ان جهت قطع نفوس بن و نغان و اعلی و لعمو موده و با سول کون
 سین و نغان محب چون در بگردن ما من دست بر اسود اسوده با عسل سخیف یا ما سول ان سخیف
 صاحب ما من کوفتوس میده و بعضی گفته اند که ما من یا ممل خلیفت وارد و کوبت سحره العیال است و جهت
 رفع نفیدت نموی است و رفع سوزم فماله بر آمدن سنگ بنایه کرده و رفع لود سید و امثال او جهت
 ساخن چشم و قطره او با روغن گل سرخ جهت درد و زان و کومست زناوه و در دیوش در در او جهت اقله
 و درق الام و کوفت حراصت و رفع ریاضی انما و فروع حبه و ساینه محب است و خون لول النان
 را در طرف مس با عسل کوشا حبه یا عسل خیم و طرف نافع و عرق نموی انسان که با کریت سر که
 است و مکر در عین مضاجح لفظ نمنه و صفاست لفظ را در در دوسورت است الله العالمی به نور
 شد و سطر کوب را شامان انی که نفع انسان را شنیدند یا هدیت سب و درم حکر و وجه نواد لقع
 عظم دارد و در جوان طغنی را با سیمو یا نمت سدر که نفع همه اجزا و الفاس او قابل نرود و سحر حورا
 قابل این لعمه بیست و نسی انسان حالی بین و بر ص و علف عوردن سیم محب حد است
 و محب و ابره انرا بر نفعی نمنه و درم گرم و در سیمو حکم کونند غیر رسده او در او بن بر در است قابل
 اجلا ما نرود لی لعل و لعمو است لعنوس و جهت سلوک رن را کجود نغان و نمنه لعمو او در جسد مار در رفع
 پورا سیر و لعمو نریت و در سیمی او حسب قطع طحال و در المخصی ایها در اهرامین است که زده و ممانه بود

ادجت سفید کردن و نوبان و حال خوب او جهت برکت الهی و طلبی شیخ و برکت او جهت و از
کردن بسیار داشتن کوچه نافع و کوشه مصون حرارت و چون مصلح ان فایده صمدان است که جک
از اجزای نافع حقیقی و مفوی معده خصوص مده ان که در اولت کرمه سالان کوه زمره کرمه است و برکت است
در قیام بکشد جهت سهیل معده معوف کرده مایه کوه نوبت ان جهت کوه یک و سهیل می
و یوبک که علیا باشد معده دوم کوه نوبت کرده کشت در آب تر مانند صحرای دلال ان کوه نوبت
بمعده دومه اصافه نموده بیوشند **الحکا** در سوم سرد و خشک و قاطع خون صمغ آنها خصوصها است که در کوه
و حال سهیل در من قهلاط و کس می و مفوی بکشد و معاد و جهت لکن الهاب صفا و عدلان
عین و صعیف سهیل اول الدم ماره در من در قه سموم و الفصاح اقلاده و عروق معده و سل تاره و کله حقی اول
را نافع و حاد و اوداش معده ان او جهت سج و سهیل مجدی و سل کله اعضا و کوه سلکی عسل و قه
سنگین در درویش جهت در باسدن کوشت و قطع رفت الدم زجهه لغات نافع و درویش
یکنب شقان در اعضا او بنده بر دار بخش مجدی و در من و صفا کله کله و در بخش اول او در سنگ
در یون ان کله در منی است **الحکا** لعلی انان در دوم کرم جک بسیار او در سوم
در اول و حصص شیره و کس کرده و در و لطیف امد و حرکت باه و مفوی معده و مقطع طعم و محلل راج و
جهت عنبر اول معنی و در بخش بسیار لغویت با هم در فرغ امد به علیله و ادریه سیمیه و احلاط علیله و سده سپر
و سل کس او با نفع جهت سب راج حرکت بر سهو جهت سب طبعی و بهای رگه لغات موز و جهت
در سده است و در عروق الساد معطل است و در فغان در قه نواقی حنی کوشدن ان کوه و با نوبت
در اجزای حتمی قوی الة و خادش ناموام و در عمل جهت هم از و اجات و عوق النساء و مثال
ان و بار و در من جهت کوه کس علی و طلا و مطبوخ او سر زو نوبت انما جهت کوه سرد و در برکت
او جهت اقله نافع و در قه و در بخش کرم حریره و در المعاد و صفا کله صمغ عین و درویش نایه و مثال
و در بخش محروم کوه ان در و در انک ان صفت و کوشدن نوازش رود و او اس الی است
و در بخش مجدی و در بخش نیت انما و سل کله در قه اوله اساق و حج ان باس که در نیت در سده

فصل در کوه نوبت اوله کوه نوبت

کرم جملت و جانی موده و فاطم احلاط غلظت و حمت برودت فرطویت موده و سرفوح موهو است
و مختلف بضم ابدیه نافع و محرق احلاط و کورت کشنی و الهباب و مصلحتش جانود کبره و کبره کشنی سرفوح
و سج او در معال موهو را سیرا و اطلاق او محمل از ارام نافع براده شدن حصار و ملجم رجهما و کور سرفوح موهو
و کونیز موهو کشنی است و مصلحتش عمل و صاحب خایع الظاهر لیب که چون زن بعد از جنس ملاقاته برود کونیز
از آنکه آن بنه کبره یک موهو بر او کشنی شود و در کوهن براده انوار از کوه سیه است ماموفیه **و موهو**
بهرای بادمان روی کونیز و در او کرم و خشک بود لول و حمت و سرفوح و محمل راج موهو و سیرا بر
دستی و فالص طبع حصو ما برشته کرده و در موهو کیده و مفعله سده و کبره و سیرا و جانی موهو و حمت موهو
و موهو و در کیده و سرفوح و موهو و سیرا و حمت دست بلغم و موهو و موهو و قطع سبلان و کرم و در
مصول نافع و با موهو کور کشنی حمت برودت و مزلات ماروه و اجراج حمت و سیرا و سیرا او
حمت جلایه و جوان حصو ما محرق او در موهو کوب و موهو و الحمال او را حمت سبل کشنی و کبره
نه و فطوره و موهو کل که موهو را در آن جو شامه است ماسته حمت کوب و لعل سامه و موهو حمت
موهو و موهو موهو او در کیده حمت کل او ارام کشنی و موهو او با سیرا حمت و موهو و سیرا
و حصاره نه امیده به آن نافع و موهو موهو کشنی و کبره کشنی او در موهو موهو کشنی و موهو کشنی
در موهو او را بانه و در موهو موهو کشنی او را کبره است او در اول موهو کرم حمت و موهو و حصاره و حصاره
و موهو و حصاره و لول و حمت و سرفوح و موهو کشنی و موهو کشنی و موهو کشنی و موهو کشنی
کرم کونیز او در موهو موهو کشنی و موهو کشنی و موهو کشنی و موهو کشنی و موهو کشنی
او حمت او در موهو موهو کشنی و موهو کشنی و موهو کشنی و موهو کشنی و موهو کشنی
اجراجات سبک و کونیز و موهو و موهو حمت او در موهو موهو کشنی و موهو کشنی و موهو کشنی
سبک کونیز و موهو کشنی
کیده و سیرا و اجراج ماروه و موهو کشنی حمت او در موهو موهو کشنی و موهو کشنی و موهو کشنی
او باصل سیرا حمت موهو کشنی از حرکت و سیرا کشنی او با موهو کشنی و موهو کشنی

معین نام خدا ان علم و فضل او با عمل بدستور است و خدا او بسود پرورش محفل در نهاد ما و او نام صفت احد زوج
 و سر طایف و با عمل جنت بر برگ کردن نصف مرتب و او با عمل بر صفت دلخیزان
 حوت باه و غیر کرده و اعواء صلحش هم عولی و او در معده و صفتش غنا و در برشش ما در رحم و در روستا
 با حرف از معده غصه او محفل در دم نبات و در در محفل و در شش محفف جنبه شفا و معطلین منوح است
 بی نوع و صحتی **تور** در او در دم گرم و در اول در دم صفت محفف بی نوع و بر سر سبب است بلغم غلا و اعراض
 و معین صفا و محفل باج غلا و معج سده و صف حاجین گرم معده و اعواء صفت معجل و درک و برق نسفا و
 نافع خاوت بلغم غلا از حق من است چه صفا ما در بد و عله و کج و انزال ان و در سسین سر و در نبات مؤثر
 و در معده و در سسین او با سحر فرا ما که القوله خواص انرا که سوزده و در سسین ما در اصل غلا که در معده سده و چهار روز در اجام و
 در خوردن خنده در زده کج میست سوزنده صفت سسین محب گرد و در اول است که در زمان مهر انرا در
 زانو است و در زانو بالصف و در حسینه صفت سسین باوده در سسین او را می سسینند و گویند که سسین سسینه او
 را ایست سسین سسین و حسین او با حسینه سسینه است صفا با مطلق محلول از انرا که سسینه سسینه او و صفا صفت
 در زمین باده است و در جاهه صفا استخوان مانند ما در دهن و در خندان او باشد و در سسین او در سسین او در سسین او
 تا و در سسین او در سسین او با سسین سسین است سسین او در سسین او
 اجام در ان لرون کونست با و در پانک کردن جوک جهاد قطع سلان چون در رفع انرا صفا است و با لرون
 صفت در دم سسینه که در در حل سسینه با عمل بر سر و صفا او در کونست که در سسین سسین است
 کردن جوک کونست سسینه کونست او در صفا او در ان که در سسین او
 سسین سسین در رفع کونست سسین او در سسین او
 او در سسین او
 محفل و صفت سسینه کونست او در سسین او
 و جالس سسین او در سسین او
 محفل در سسین او در سسین او

است ایضا **بهر دست** در اجزای سرد در دو دم حسی و سهل تفرغ نمود و هم در رقص لغو است معده و دماغ
 و متفرغ شود و مطبوخ و مضموع او نیز از گرم است و گرم او و سایر طبخات و کحت فواید بسیار است و رفع خلط
 و رقت دماغی مانول خلط و مضموع آن لغو است بواسطه رطوبت جفاف و مضموع و غلظت آن و خلط آن و جهات
 بلکه در دو دم و سرد و سفید و ریاح بوی بسیار بر مطبوخ و مضموع ضعیف و کفایت بی باغ و بوی زرد و اطفال و نارس
 معده و در اجزای صفوانه نافع و بعضی در جهات منع کرده اند و این قول حق است که اثرات حلاط غلیظ
 ماضی و اولی در رقص حاشی و بر سرد و در حقیقت نافع نموده اند و در شرح اسباب در مواردی که علاج سرد ماضی در رقص
 نه نورست که طبع در رقص ان باید زد و این قول پسیده است و در حقیقت این است که با سبب است و در حالت
 وجه العالیه که کرده با علت رفع غلظت شده و اسیدلان نافع سبب عنوان ماضی در رقص حاشی است
 او باشد در مسام که با سبب الصام و بقاء ماضی و غلظت کرد و در حقیقت با او در طبع و بوی و در رقص حاشی
 او باشد و در ماضی در حقیقت طوبات و کحت نافع ماضی در حقیقت با او در طبع و بوی و در رقص حاشی
 و در مسام که با سبب الصام و بقاء ماضی و غلظت کرد و در حقیقت با او در طبع و بوی و در رقص حاشی
 او باشد و در ماضی در حقیقت طوبات و کحت نافع ماضی در حقیقت با او در طبع و بوی و در رقص حاشی
 و در مسام که با سبب الصام و بقاء ماضی و غلظت کرد و در حقیقت با او در طبع و بوی و در رقص حاشی
 او باشد و در ماضی در حقیقت طوبات و کحت نافع ماضی در حقیقت با او در طبع و بوی و در رقص حاشی
 و در مسام که با سبب الصام و بقاء ماضی و غلظت کرد و در حقیقت با او در طبع و بوی و در رقص حاشی
 او باشد و در ماضی در حقیقت طوبات و کحت نافع ماضی در حقیقت با او در طبع و بوی و در رقص حاشی

با خلاصه در بول و بپرسن اسهال مکرر از علته بر و وسایه و مجموع عوامل در بول در دو کورند اول
 چون یک سال هر روز یک عدد و او را تا اول غایب نموی سفید نشود و بعضی این خاصیت را مخصوص
 ببلد سدی و بعضی مخصوص ببلد بر و دره کجالی و این به وبالخاصیت جهت ارتفاع مزاجها و بسا جودن
 این نافع و در آن ببلد بول است و در هر محرق او صحت قطع خون بود که در ظرف ادم اعصاب و نفوس
 و در آن و لکه محرب و قدر سرب از هر شش ماسه معال و در مطلق ماسه است مفال و بل شش ببلد سب است
 در بانی او که را ماده از یک سال بر او داشته باشد نفوس و معده و دماغ و مصلح سده و بلعی و نفوس حکر
 در جو است **بلی** معاریه هم او کوی است و خون سر کوبند و گوشت افهام او و عیال او کوبند و او بر نفوس
 در بول و نفوس باه مبر و در ساله سیر الواح از جمله سموم و کوی است او در بول کرم بود از او من است
 و او کوه با شش با سب است و مصلح گوشت از بابت طبع او است با در من و است این است
 و با مصلح بول از آن و شاح او که سوخته تا یک مفال کبر او مصلح هر دو است کما جهت نفوس ادم
 و در وقت معاد قطع خون اسهال مبرین و فووح صعب بران و در و سنانه و سیر و سندان رحم نافع و خون بر او
 کبر و در نوزده سهال کبره در بول خام بسوزاند با سفید شود و با سب جهت من غلا کند و در افتاب
 شید من زار امل کند ما در من جهت سهال نافع و در جاه مثل افافا نفوس کند جهت نفوس
 ماحره و نفع سندان نمود و سفید فرود چشمه لفظ و سیرن او جهت نفوس و جلا و نوال و مصلح کما
 موز و طلا می ان بر عارضه و لسان بر حصص و لعلن سباح و لوست و لخت و لخته او بر ناک و لخته
 او بر ناک جهت منع کز نون ما و نوزام محرب و ناک مفال از خون بر سه او صحت اسهال مبرین
 و فرجه معاد و طلا می و ساله سوخته ان با شرب بزور و نوح ان بر عارضه و با علت تجویف فی الفویع
 موز و نوح سباح او که بر سندان بوم محرب در جلی که در حوض کعب چشم او جمع شود و نوزام بر ناک کما
 کوی نامنه در قع سموم حوالی موز از نواق مازوق است و در جاه طفلی را بعد از ولادت مثل از ان
 شرب با و بپرسن در ناک مبره از آن جرن و در شرب حل نموده در کاشش کند تا تمام الحوه ان طفل از کربان
 بوم از من باشد و از وقت ان طفل ماسه است نشود حرکت بوم او در و محرب است و نفع محض

کون

سیرت صحت بود و امراض متعدده در دروسه ساله و سکون او بعد از حرب کردن معجزه بر او من بادام ماروس
ناله صحت درم آن و نوایر حرب چون نادگان را بعد از صحنی است از صفات نموده است او
را با دروس چون کجاست با آنها سخته شود و بر من را کلسان برکت بدن میکرد و او در دفع باطل حرب
است خصوصاً در فصل اول از سده در درج ذیل آن حرب کسبه و ارباب او را با دروس کجاست سخته
سحق و دور صحت در دفع فساد که از سر ما و برکت بدست و با سیده یا سخته لغات موزون
رسیده او را که بخش از و با سخته هر آنکه و کم او را با موم از من کلسان سخته سخته را در حال زایل کرد و در نگاه
نادگان زرد شده را حالی کرده جوش را با دروس کم که در کوه فریب بیکر و در دروس موزون کم موزون
و در من زار این استخراج کلسان صحت زرع در کوشش حرب است و چون افغان و کلسان صحت سخته
بود که معقول است و از خواص او است که سبب سخته که از افساد و چون کلسان را در او در کلسان
که در اجنه سخته و شرب که از اجنه در آن محلول از برید لغات صفت کلسان و حرب کلسان و در سوره سارین
بکرب و کلسان محلول با باعث سفته که کرب و سبب آن و از او نادگان بری سخته
سخته در منی در کوه در آن کلسان سخته سخته سخته و در کوشش سخته و در کوشش سخته
و کلسان و کلسانی در کم و کلسان سخته سخته سخته و کلسان سخته سخته سخته سخته سخته
کلسان سخته
و در اول سوره و کلسان سخته
اندرون او معقد و فایض است و با فایض را معقوبه باه است و سیرت الی کلسان از کلسان سخته و در سخته
و با فایض محله و معقوبه و با فایض سخته
ان منع کلسان سخته
باشد خصوصاً در ماه با سخته و کلسان سخته
سخته و کلسان سخته
و او را در حاره و کلسان سخته سخته

و سب ثانی در دهن با بون کینه و بار حرکت جهت نفوس حرب و اسیر اند و چون با ملامت از راه او
حاصله و طرف اندرون او را بر رحم زود انتقال آن گواهند و قطع سبلان خون غایب و سبب او بر
موضع کبره شک و گوارا باعث حرب سمیت آن در درازش حد فنی بکن گوارا و کتب و طلائی
او بار فاع او فاع و بر کابیه جهت سرچی و سطر به بکت حتم بسیار نافع و جادویک و بر است
بیرون او جهت سوجکی الشرب و کربس سکن حرارت و داغ و چون در عاقل و غلبه سینه
در اقب که گوارا جهت سکو است و خوردن با ملامت و کورت لفع و احلاج و لعل و داغ و فساد و کینه
و سحر ما و اطاعت و صلح او حرم سنده او بار دهن با دوام و او در جاره اجماع نمودن حاکم کاه با ملامت
جهت رفع آثار حرب سینه نافع است **بک** در دو دم گرم و مغوی و لعه و دل و داغ و حواس معده و کله
و نفوخ و نفع و مطلق طعام خنک و غایط و کور مش و کوا و حفظ و جهت سینه العسل و حقیق و حقیق
و نواق و کسل بود و او از اجزای بلع و کالوس و محض و ابراج و کین و کرده و نافع سینه و مطنها جهت
سوداوی و سده و داغی نافع و برکت مسجوق او از محمد رسم مانده و دریم با نثر اب جهت کربن کینه
و گوارا در نثار تا دجا و نافع و حاسن او جهت او در کوبه نثر اب کوبه و دکان بسیار نافع و کینه
طعن جهت مساد و دندان و جوش و در آن احساس حصر و جادو جهت در و حاصل و طلا به اب
او جهت حرب سوداوی و در نارس و اول و رفع حراره و مسوره و با نکت جهت حصار در دم
او نام در دم لطرون جهت فرجه العاد و نیک منقالت لطرون جهت رفع حرز و مطر و جادو و نواق
او با عسل جهت عسل العسل نافع و کفر و کرب و صلح او جمع و بک و کندر و کندر و کندر و کندر
درق او بر نیش و در کلب ان جهت نرسج و قدر سرت از حاکم او مانده و دریم او را مانده
اش نالبت در دم و کوبه خون نیک سماق او را بار کینه و کیم سک کرده و در باره و کینه
او بر نیش کینه با خرد و کف با نیش جهت کینه و کینه و کینه در احوال صغیر از بر نیش و کینه
منقالت او جهت رفع حرز و مسوره و کینه نافع است و کینه نیش با دو و منقالت است **بالسوداوی**
جهت سبب معدی و در کوبه که از اجماع با نیش جهت کینه و کینه و کینه و کینه و کینه

در سنگ و در دانه سوزان و اوجت اراض مکرره و سیده جسمه در کام و در دانه و در مجمل او با حرمان
جست و دفع مصلحت رحم و در سوزنده اوجت کثیف فروغ و اسحاق طبع اوجت و کام ارضی
و مایعی مافع کونند لفر کرده و صفتش بنویس و در هر شش نامه مقال و بد لکشم مفهوم دور اراض و مایعی مایع
و کونند در همه حواض مثل سنگ است **سوزنده** معادل مایع گرمی و صکی و مطف محف و محفل و صغ
و صغ و در اول اوجت و سبیل سرد و اعظم معده و اعراض جهت معده سینه و شش و در لوز حق الفص و در
سینه و بر فغان و عصاره و اوجت شبهه در چون لغاس و خادش که مکمه باشد بار و در عصب و اوجت
و عصاره و در کلمات و عصاره اوجت برب و در عصب است مع کلن مویس و در ماسدان ان
در حوز و در عصب است که اوجت سه مال و طلایه نازد او جهت فروغ حکمه مافع و جهت گرمی سنگ
در کوننده شرب و عصاره و طلایه کوننده او یا مایع اسحاق و جهت مویس و سیه مافع دور و در سوزنده اوجت
انتر مال فروغ و اوجت قدر و صفتش مصلحتی و در هر شش است اوجت او تا صفت دریم و از اب طبعش است
دریم صفتش نیست الام شش نورش مفره و در لکشم اصل السوس است احزاب ابرالصح اوجت در سالی
طبع و در سوزنده و در همه جسمه عصاره اس و الگوس را سوزد و در مافع است جهت لفظ
که در فضا بود و در انات ان سنگ طلایه ان بر او س مافع حمد و سماه کونده عقل و حفاق و صون و دریم
زبان و در الفص و مایعی چشم و کزانی تو شش او و در او ای وی لغی شده و باب گرم و در عصب و کل
بعد از ان شرب نده و ان العدر مایع موع و کونست فرجه زره و بدل ان عصب است درن ان و عصب ان
چون صفت مفع مفع مافع شود و صاحت لغوم گوید صمد و محمد اح و مصلح ان عمل است و چون
و طلا بر ان بر اب مافع مفعوب احصاء و عصاره و عصاره طلا شده و اگر کسی را مافع است **سوزنده** در او دریم
گرم و صکت و در مجرم معده و اعراض سبیل لغم عصاره و در او احطاله لجه از مفاصل و محف طویاب و فروغ
و مضر اعراض صفتش که او استعمل از مفسد و در حد سرد است با و در مصل در به لکشم بر کس و هم در
مصل است **سوزنده** عصاره است عصاره کوننده و دریم سرد و دریم سرد و در عصاره او با صولت و احباب
او درون اولی است و مفعول او سنگ است و حرارت و ماخوت محف و صلب طبع و در او در ان لفظ
و در

و جهت سها حاره و پنهان چون جسمی سینه و جگر در میان زین عمل صغری و دوات الحبت و ابرام و کرم
و اجلا کاسوسه و سرفه و محض و فخره العا و خرو و ضا و اوبار و من کلک رخ و سر که خفت در و مفصل معوی
و لغوش خاره نرم کرم و ابرام طایر بی و جبار و در دم صلب و عمره و عمره و با اب این جهت زین
محب و بار و من بعضه جهت در و سره خاره و طب و دفع و اخفا و من سدن سوبه در راز کردن
این و ضا و کوبنده و اوبه با مثل این از من کل و پوست صفا شش کجما باشد خفت ابرام حاره و کلین
و در این محب و مصحف و صلب و فخره سها و مصلحتش عمل سنگین و عملی است و قدر سرفه
از و در این ماده دریم و بدیش در و سره خاره و در صبح کم بمان و در سرفه و خستونت خلق و امثال این ماده
و در دریم کوبنده او کشیده است فایده بسیار در این راه که در اب کوبنده چون مصحف است
سکون یک از نیم ناسه سینه و کلک و سوسه جهت سها و این در صبح معاد است **نکته**
در و در کرم و در اهل حکم و کوبنده در اول کرم است و در سولت بعد از مسهل فخره سرفه و ابرام
و بر جلاطی از ملاقات کند و محمل قلع و شکر مسحه و رنده و فوخرج و کجما کوبنده و فوخرج با لغوش جهت
دفع سودا و جهت جوام و عمل سوادیت و فاعل و ضا و جهت التوائی به صلب و صفت پنهان
انسان نافع و خوردن او نباشد که با اطعمه خصوصاً کجما و در صبح با باد العین موجب سها و مواد
و ملی حر است و مطوح او با اصل السوسن و السوسن جهت سرفه و صفت النفس و رطوبه اولت مطوح
او با غتاب جهت سها کوبنده جهت سرفه و چون سها او را خست نبوده با مغزین جبار سرفه در میان
سوسن جهت ریح و کوبنده در معده رنده و فوخرج کوبنده است و فوخرج و فوخره و کرده و مصلح این سها
و جو سها سدن او با ما و السوسن و کوبنده و با حر و بس سالار و قدر سرفه از خرم او تا سه درم و در
مطوح با شش دریم و بدیش جهت مواد سودا و است لطف و ریش السوسن در دفع این ماده
سیدیه است **نکته** سها سرفه کوبنده در و در کرم و حکم و کوبنده در اول در و درم سها است
محل ریح و ملاقات باطنی و مصلح سینه و مصحف طبایع و فوخرج و فوخره و ناه و ناه و فوخره
کوبنده و میان و جهت کجما و ملاقات معده و لغوش و رحم و طبایع این و ضا و ابرام جهت

منع بلویع از لعل از موده است و با سکه کس بر زدن است اورام صلیه و در زجه او با سکه لعل از لعل لعل
در علوان منعی و لعل خشم و سحر و اوجت صرع و سقوفه او طلب او با سکه در حمام صحت در لعل
ان زانده در قه رباح لعل اس محرب و صراع و صلح کتب و کونند مفر حکم است و صلح او صلح
و قدر سرش با سکه در موبد لعل حر لعل است **سب** لعل اسه سحر و جان در اول هر در و در جم صحت
و موفج و فالج و ضعف و فاطع نرف الدم و محلل حرلی که در اول سجد شده باشد خصوصاً محرق ان
صت و سواس و خون و صفان و صرع و ضعف موده و فساد و اشتها و لعل الدم و اسهال
و مویع و سکه کتانه و کزده و سبزه و لعل اسه و هم مقال او که بالعلف ان جمع حرلی با سکه کس کم رخ
بر لعل با سکه باب سر و کوشدن صحت فیت الدم با طبعی محب است خصوصاً سحره ان محرق
معتدل نوع صیاه او لعل است مویع دل و در زجه سب بر و ان لعل است زنا و قطع رجهها و در قه
ان و محرق است نرف الدم طاهر سب و لعل است زان او بر اول هر در و در سب من دندان و سوز
در جسم و بویع با سکه و در موبد حر و صاف و سلاق و لعل او با در عین لسان صحت لعل سب او که در
بایع و این لعل کوه سب او بر او زجه و انک او با سکه کس سب لعل در قه و در سب سب لعل
و لعل کزده و لعل کس و لعل کس او بد لعل صحت حسن صحت نون کوزت و محلول او در قه صحت
محرب لعل است زان او در لعل است در حن طلا و لعل او بر با لعل کس و در موبد لعل کس سب لعل
وان را در سب و سب لعل او در ان لعل کس و در لعل کس و در لعل کس و در لعل کس و در لعل کس
با حر و لعل او در لعل صرع و قطع شود و در زجه او با سکه کس سب لعل است **سب** لعل کس
لعل اسه سحر و سب و لعل کس و در لعل کس
سککن صحت حرارت موده و جگر موده سبزه در قه سمیت حال المکر نافع و بر م او نقل و فصل کس
سککن و در سب لعل او با سکه او در موبد است و بد لعل کس لعل است و بخش صحت سب لعل
سب لعل کس با سکه است و چون کوه و سب لعل کس و در لعل کس و در لعل کس و در لعل کس
سب لعل کس و در لعل کس

و نقل

و در مقابل **بهر** بفرساید بسیار است و در آخر سبوم گرم و در اول سبوم خست و گوشت در چهارم گرم است
و با طبعوت فصد و دفع سده و لغویت سبومین خصوصاً که او با لورت حرب و ارفع لغوب سبوم است
و باکی و طاعتون و اصلاحات ایها و در بول و حرض و صفت صافی و بطولوح بهر است او شتر العبد او زمین
طبع و کینه او با جری جهت سبوم سبوم شش از اصلاحات کفره و کینه او در سبوم سبوم در سبوم جهت سبوم
و سبوم در سبوم ششها و لغویت با طبع و دفع سبوم صواب است و طبع و بهر است نافع و عسل او در
گرمه و ارفع سبوم و است او جهت ارفع و سبوم نافع خصوصاً با سبوم است این لورت سبوم
در عرض سه روز جوده شود و لغات محب است و نظرات جهت ارفع و سبوم در سبوم سبوم است
زوال است و با عسل جهت سبوم و سبوم است و نافع و گوشت این جهت ارفع ضرر سبوم است و باکی
سده و با عسل جهت سبوم است او در سبوم سبوم است لعل سبوم و طبع است و با سبوم است
حرب و کینه سبوم و جوده و جاد است چون نظارت جوده و سبوم است رنگ سبوم و با سبوم است و با سبوم است
برص و کینه و نافع و فرج ششوم گوشت سبوم است و با سبوم است او می جهت ارفع و سبوم است
گرمه و با سبوم است گرمه و سبوم است در سبوم و جوده است لعل او را در سبوم بارده و بارده گرمه و سبوم است
جهت در سبوم سبوم و بارده است گوشت شش جهت سبوم است سبوم او سبوم و سبوم است و سبوم است
گشودن رنگ او سبوم و سبوم است چون لورت جهت لعی نافع و نافع و گوشت سبوم است
با سبوم است سبوم و جاد جهت سبوم است و فرطی است او با سبوم است جهت سبوم است سبوم است
مفید و لعل سبوم است و اش را و لورت لعی و سبوم است و سبوم است سبوم است سبوم است و سبوم است
و سبوم است
است انار و کفاسی تناول نمودن در رفع بلغم است او با سبوم است زمان سبوم است سبوم است
گرمه او در آخر و در گرمه و سبوم است سبوم است سبوم است سبوم است سبوم است
و در سبوم است
لعل سبوم است سبوم است سبوم است سبوم است سبوم است سبوم است سبوم است

سنجیدگی است که حریره که یک باشد مثل سایر اقسام سنجیدگی الی الی که کلاً عاقل است معده و سرج المعده
 و معانی صفواتی و سوداوی و دور بر دوت و حرارت و محلول و مرطب و مانع و دین و مفتح کف
 و جلائی و اورا و در اقسام و مجموع اقسام حریره در اول و مجموع حساب و عالی و سرج
 السود و عطف و مرطب و سرج و شرب و متبل که باورسد و مصلح حال کرده و فروغ باطنی و
 جلائی ان در معنی حساب و سرج الی الی که کفلی که در معده باشد و مصلح شرب آب انار و شرب
 پودنا سحر و ان او تورت بهای صفواتی و در بالای طعام موصوف کفر و با اعدیه سنجیدگی مثل
 مثل سنجیدگی سده و بهرین اوقات ساوانی او مانع و طعام است که طعام اول از معده میگذرد
 باشد و غذا و گوشت حریره جهت سنگین و درم دور و حشم و اولم صلبه و مالوره صفت کف انار
 و غذا و مجموع او عالی جلد و جهت کف و منق و غذا و گوشت او جهت سنجیدگی و درم و مانی
 صفت حاجت اطعمه انشا مبدان و درم گوشت حریره او جهت سراج حساب و انار اصل
 انط و در مکت بنام رود و کمره شین گوشت لغابت از معده و یک مقال ما و مقال از رسته
 حریره یعنی غریب و غذا و او با سبب جهت فروغ سینه و نافع است و حکم او در اول کم و در دوم کم تر و
 ملن و بهی و مفتح سده و در اول و مفتح کرده سمانه و اما جهت سرفه حاره و در سینه و جهت
 زبان و خلق و بهای حاره و گوشت و سنگینی و حریره اول و جهت سرفه شدن فوت او در کف مجامی
 اول و سنگین حرف و جهت کف که از جهت حریره سده باشد و غذا و گوشت و غیره اول و جهت
 عالی بسره و جهت کف محب است و گوشت و غیره و در اول سبب است و در سرتش
 از درم با سحر هم است حریره در اول که در اول که احار گوشت سمانه و جهت سرفه حاره
 و سانه محب است **سنگینی** که سانه سینه در اول و درم سرفه و در اول بر و مکت سورت
 صفواتی و سنگینی و در اول و ملن و طبع و آب او با سبب در کفیل صفت قطع غم و با سرج صفت
 اراضی سوداوی و با سرج صفت هوا و صفواتی و جهت و جهت و جهت و جهت صفت کف
 سده و او در اول و در اول و در اول و جهت بر صم و با سرج صفت و اما ان جهت بهای

حار و دفع خلط رطوبت الکلیف که کم بعد باشد مفید و بولد چون رطوبت نام سرد و در طب برین و غیر
سرمه بار و الخراج و غیره سرد و در معده حلقه و عمل و قصد و انشال آن و در رانجی که صفوا السعال
باشد بنده بعد از جهت لطافت سهل لیسوا العین و مثل آب گو دو در برودن برین مصلحت حوت
ضعف باده و در دفع افعال ان است و چون مبرد و در اسوراخ کرده صوری عمل در آن رفته
سوراخ را مسکون کند و یک پخته بر سر کفن است و من کتاب او مثل شراب شکر میگرد
اما مصلحتی و غرض نموده است و کم او در و دم سرد و در و در جمع افعال مانند کم گو است و در سرد شکر
سرخ درم و در اوج حصاره و الجدار حریره از مده گو بنده کرب است در نایت کوهت بنده در لیسول
شکر جهت بر تمام و در سواست سهر مسی دور و سینه و ضعف معده که از حلقه کربانی باشد و جهت
فاطمه نافع است **ب** به سینه اول که گو بنده در دم گرم و در اول حلیب در طب بر طوبت فصله
و لیسول العود مسمی برین بگردد و سیمی مصلحتی صفت و واقع راج و بولد چون علیا و سرخ و نفع النعمان خود
نعم و مصلح و لیسول کرب که در فصل از او دیده خار و سلیمان و غلبه کوب است او با کمانت جهت پاییل
و حال سیر و افعال او جهت کلیل حصاره در اول ان جهت حلف و نفس و حصاره نافع است و بنده او برین
بره و گرم و لطیف و بلین و مجمل و ماموت با نده و جهت حقایق و درم لسان باار و بنا فلان سر سر
و جهت سردی که با نافع و حصاره اول بر در است بولد چون صالح و جهت جھان مفید و کم و علیا طار
و بر نفس دور افعال صغیر از کم و جهت نافع برال و سردی دور و سینه و بالبر با جهت قطع سبلان
چون در جگر و کرب است او باشد آب درون خون ممت رو و کرب است ان اطفالی نافع و در وقت
او باار و در شکر و کوهت و جهت نافع صالح شیم نجات از موده است و سکلان او در بر نفس
و در لیسول و در است و چون مصلح شود نفوس معده و اتسا است **ب** لیسول کرب گو بنده و در سحر کم گرم
و حلیب و کوب است او جهت در دفع افعال و بنده او مسکن نفوس و عروق الس و چون ماردن از خون
ول او الطبخ نموده بنده او بعد از ظهر مصلح است کم خوردن نافع حمل میگرد و در سرد اول از مصلح است و در
و در سردی او و فرجه کرب کوش و کوهت او مصلح است و کوهت او مصلح است و کوهت او مصلح است

سینه

کرب

که بر این موم و حورون این جفت شکن فوج نافع چون در او با معطر کوننده در مین نول جو سینه
 در مویع عالیه جیت قرار آردن و سیاه بودن ان بحرب است و در ابلع نمر مکن آرد و در صحرای
غایق عصاره که کنی هس بر این آب پیا و علی رضوان در ان سیاهه صاف کرده مکرر و او کس
 جفا کند برای لکین در و ان بحرب **نقد الحما** که شرحه در سوم و سرد و تر و پونید و دو دم تر است
 اب او سکن جوب صفا و چون در غلط سرف الام و لقت الدم در حی که ایستد اب و مایع نزلان
 و جت حصاه و او از خون نول در حرف ان و لو اهر و لو اسر در اجرات خلد و هاست حاره و در غرض
 الفوج و در دشاره و غرضه معا و تر و مایع در در حاره نافع و عا و او در مین حل جیت عدا و عا و سر و طی
 الشکس او رام حاره و با شتر اب جت مورس و با او و جت جیت یغز نه سقا فوس و در جیم و درم و در
 این حار و مصلد فصلی با معادرم در عا و جت جت نائل مومر اصاب ان در در حاره صحت
 و اراض حله نعت نافع و در ماه مرون و صحت الحار اب و نالمج جیت مسقط اشباه و انشا و
 میرت **سنگی** چشم و اصلاح او **صلح** و بر نفس و لعنا و و در سرت از عصاره او با است شفا
 و در سرت کردن سبب او مانع اطلاق است و جت در جت اعمال مثل اب او در ان صغر و در سرت
 جت فلاح اطفال و غیر ان نافع و در دفع سنگی مومر ان سبب اولی کوننده در سرت و معده مارده است
 و اصلاح فصد و در سرت ماحد بر دم و در لکس و الم تر اعمور بر خط ما و بود او و فالس و غیر لو و او مین طبع
 است **سوم** و در سوم گرم و در صدم حکم و جت در اول شده کوننده علاج بدست و در و او جت اسام
 فروخ کوننده و او جت ناره و قطع سرف الام و عنوان باریت او جت سکوئی سبب حس و لغوت
 مفاصل نافع است **نفس** که است و در دم گرم جت و با ناله ک سمف و جت برین او جت
 دفع غمه نول و لفرج او در جراتی نول جت احساس نول و لغت جت نافع است و کوننده لغوت
 او را از لقمه با علی مغوت طبع ماسه نول از لغت جت سبب و با ناله ک سمف و جت برین او جت
 لیمو دفع اوت از مین ادمی کوننده و چون از جت کوننده او را با سیر جاده از او و کجای کوننده نفع و در او می
 مانده و بحرب و لیسر اند **نقد الحما** و در دم سرد و مین طبع و در طبع مین و لعل العدا و لظنی خوات و برتر

مرد خلد خلد و کسب لعلی و سر و خار و نهادن حسرت و جلد و اورام سده و در و سر و اوج
فروغ و درم چشم و نائل و فروغ باطنی و عندان خون نافع و لطفی الهی و مضر و دوس و فاطم باه و نعلش
جوارشات و نعلش سده و در حاکم و اوج خبث امراض خار و اورام شسته با و جفا و نافع و مضر زرده و
رصله من سده و جود سر شش سده متقال است **بفر** متقال است و اورام سده و اورام سده
و در دم گرم و در تنوم حسرت و عینا و در بر صم و مورث امراض سرد و آب و لعل از مضم نام مغز سده
و کسب و فاطم بر اررق و خبث اصحاب با صلب و مومن نافع و کسب لعلی خون و مضر حسرت سده
و حاصل فاطم جود متقال و اورام سده و مصلح او مصلح الحسن و با عمل سده و در خار
عطفه مثل و ارضی جود و مومن سکه کسب شش سده است و اوق است و اوق ان که حرمی
سده است با سده که صحت فاضل سده بر اریس و جلد خار نافع و با نعل اصحاب و ارم سده و ارم سده
صفا است و در بول و خبث بر این نافع و جومات کتاب می حرمی است کسب لعلی گرم کسب لعلی و جود
الشر متقال و در دم سده و در سده و کسب لعلی است متقال سده سده با کسب لعلی
با نعل عارف و با نعل اب فاطم سهال و در و اورام سده ان کرده غیر سده حسرت سده و لعل و جلد و در
و السام فروغ نافع و کسب سده از مضم لعلی سده و اورام و متقال او با عمل سده اوج حسرت الفوق
لعلی باه و در ادمت او در درم متقال با سکه کسب حسرت ارض سده و مضم و سده او در افعال سده در
به خون است از بره او با جوام گرم و کسب لعلی حسرت صفت کردن نمی شود
او با عمل حسرت جلد و عرض اشک و طلائی او حسرت فروغ حسرت و کسب لعلی جود و ان و لعلی در
و جود و در وصف و عراج و علاف جبهه و کسب لعلی درم ان و بالوده و لعلی مضم لعلی حسرت سده و
برش و سوه سده و در عین با دره و نعل حسرت اصحاب حسرت و مضم و ان و لعلی او با عمل حسرت
ساز حسرت و نظرد او با نعل سده ان با سده حسرت بر کسب لعلی و کسب لعلی سده و ارم سده
با اورام حسرت منع حسرت و جود او با عمل و نعل ان در خارج حسرت عطفه است او حسرت فروغ مضم
مضم و بالظرف و نعل حسرت اصحاب حسرت و نعل سده او را سده ان کرده با کسب لعلی حسرت

تشنه بینی و سوزش آوجت که از سوزن بواسطه هوا و سفاهاحه بین سوزسانی آوجت تپن آوارام صلوات
و نوبسبر و حلقه واسکون سوزسه از نایع ریابو شدن اوله و شانیدن چون اولغزبان او فز کریم
کشته خماوش نار و جو ملین آوارام صلوات و در حاک آوجت حین بدون چون آوجت وضع دوم
ان لغابت لغت و خماوش نار او با چون خضر مجموع کرده آوجت نفوس دور و بغافل کوبه روت
سب دور است از آن اشرب که اسماح او سفاضا باشد و در دست آوجت کشته آوجت از جراح
با لحاف موثر است و چون کویست آوارام صلوات که ما چون آوارام صلوات حل و بر کفن کما شد و کما شد بر آن لغا
مکرکرا خودده کلی مانند هم در هم اوله مثل است در چون باور الخ نوزدنی از آن لغت و کما سبوس نسبت و اوله
از نوزده است و جواس لول او اولول مطلق و سرتن او را احضاره او اولین بر اولست خنده کویست
کجا و در اولش کریم کما شد که سب ان سر او فقط خنده ابران آب کریم در کویست کما شد و در اول سب
و خماوش و کما شد کما شد که سب ان سب ملین لغت و جراح عظیم و مطلق نایع آوجت دور
کویست و خماوش و کما شد که سب ان سب ملین لغت و جراح عظیم و مطلق نایع آوجت دور
لجوبت لغت و در فتح طوبت ان نایع چون شاح و برک آوارام صلوات از انار و سب کما شد نایع قاف مقام
روغن آوجت و جواس سب بیرو و دوس از در مقام خود لغت و کما شد که سب باور کویست و در اول
سرد و در دوم کما شد اوله اوله سب کما شد کما شد سب لغت و مخلص مخلص و کما شد
اسباهل مرین نوبت لغت و لغت الدم و کما شد سب سب سب اوله و لغت اوله و لغت اوله و لغت اوله
که از هم معده باشد نایع و خماوش و با چه کما شد کما شد و کما شد آوارام صلوات و کما شد آوجت
فدا و فروج سعاغه و حمل آوجت قطع سبلان و کما شد و مان اوله لغت و کما شد و کما شد و کما شد و
مصلحت سب سب کما شد کما شد که سب ان کما شد کما شد معال و کما شد کما شد کما شد کما شد
لو طوا جمع اجماع و اوله کما شد که سب ان
و برک آوجت انعام آوجت نایع کما شد
بلوط را با هم اوله کما شد که سب ان کما شد که سب ان

تشنه بینی و سوزش آوجت که از سوزن بواسطه هوا و سفاهاحه بین سوزسانی آوجت تپن آوارام صلوات
و نوبسبر و حلقه واسکون سوزسه از نایع ریابو شدن اوله و شانیدن چون اولغزبان او فز کریم
کشته خماوش نار و جو ملین آوارام صلوات و در حاک آوجت حین بدون چون آوجت وضع دوم
ان لغابت لغت و خماوش نار او با چون خضر مجموع کرده آوجت نفوس دور و بغافل کوبه روت
سب دور است از آن اشرب که اسماح او سفاضا باشد و در دست آوجت کشته آوجت از جراح
با لحاف موثر است و چون کویست آوارام صلوات که ما چون آوارام صلوات حل و بر کفن کما شد و کما شد بر آن لغا
مکرکرا خودده کلی مانند هم در هم اوله مثل است در چون باور الخ نوزدنی از آن لغت و کما سبوس نسبت و اوله
از نوزده است و جواس لول او اولول مطلق و سرتن او را احضاره او اولین بر اولست خنده کویست
کجا و در اولش کریم کما شد که سب ان سر او فقط خنده ابران آب کریم در کویست کما شد و در اول سب
و خماوش و کما شد کما شد که سب ان سب ملین لغت و جراح عظیم و مطلق نایع آوجت دور
کویست و خماوش و کما شد که سب ان سب ملین لغت و جراح عظیم و مطلق نایع آوجت دور
لجوبت لغت و در فتح طوبت ان نایع چون شاح و برک آوارام صلوات از انار و سب کما شد نایع قاف مقام
روغن آوجت و جواس سب بیرو و دوس از در مقام خود لغت و کما شد که سب باور کویست و در اول
سرد و در دوم کما شد اوله اوله سب کما شد کما شد سب لغت و مخلص مخلص و کما شد
اسباهل مرین نوبت لغت و لغت الدم و کما شد سب سب سب اوله و لغت اوله و لغت اوله و لغت اوله
که از هم معده باشد نایع و خماوش و با چه کما شد کما شد و کما شد آوارام صلوات و کما شد آوجت
فدا و فروج سعاغه و حمل آوجت قطع سبلان و کما شد و مان اوله لغت و کما شد و کما شد و کما شد و
مصلحت سب سب کما شد کما شد که سب ان کما شد کما شد معال و کما شد کما شد کما شد کما شد
لو طوا جمع اجماع و اوله کما شد که سب ان
و برک آوجت انعام آوجت نایع کما شد
بلوط را با هم اوله کما شد که سب ان کما شد که سب ان

سب دور است از آن اشرب که اسماح او سفاضا باشد و در دست آوجت کشته آوجت از جراح
با لحاف موثر است و چون کویست آوارام صلوات که ما چون آوارام صلوات حل و بر کفن کما شد و کما شد بر آن لغا
مکرکرا خودده کلی مانند هم در هم اوله مثل است در چون باور الخ نوزدنی از آن لغت و کما سبوس نسبت و اوله
از نوزده است و جواس لول او اولول مطلق و سرتن او را احضاره او اولین بر اولست خنده کویست
کجا و در اولش کریم کما شد که سب ان سر او فقط خنده ابران آب کریم در کویست کما شد و در اول سب
و خماوش و کما شد کما شد که سب ان سب ملین لغت و جراح عظیم و مطلق نایع آوجت دور
کویست و خماوش و کما شد که سب ان سب ملین لغت و جراح عظیم و مطلق نایع آوجت دور
لجوبت لغت و در فتح طوبت ان نایع چون شاح و برک آوارام صلوات از انار و سب کما شد نایع قاف مقام
روغن آوجت و جواس سب بیرو و دوس از در مقام خود لغت و کما شد که سب باور کویست و در اول
سرد و در دوم کما شد اوله اوله سب کما شد کما شد سب لغت و مخلص مخلص و کما شد
اسباهل مرین نوبت لغت و لغت الدم و کما شد سب سب سب اوله و لغت اوله و لغت اوله و لغت اوله
که از هم معده باشد نایع و خماوش و با چه کما شد کما شد و کما شد آوارام صلوات و کما شد آوجت
فدا و فروج سعاغه و حمل آوجت قطع سبلان و کما شد و مان اوله لغت و کما شد و کما شد و کما شد و
مصلحت سب سب کما شد کما شد که سب ان کما شد کما شد معال و کما شد کما شد کما شد کما شد
لو طوا جمع اجماع و اوله کما شد که سب ان
و برک آوجت انعام آوجت نایع کما شد
بلوط را با هم اوله کما شد که سب ان کما شد که سب ان

رازدگی و نخی و محقق باری سسی محبت و سپهر اندالی که در حجاب محبت طوطا طبرزد و در
حسب حساب این در نه بر خطا است و جهت البطلان لکن است بر معاد بلا صفت است
محقق فواید و صفت جراحات و حسن سلای چون در طریقات شر ما و خاد و گوشت
صفت فواید و نافع است و بپوشیدگان است و گوشت گوشت نامرود و با لیسور بدل اول است و در سرش
یک فعال و در طریقات تا سه فعال است و طوطا با اندک حرارت و جفن بیس او طوطا
است و غذاست او عسل و با فواید خاله و شمشیر بر آن و بولگند کرده و موسی او با استریه منی و منی
ماه و لیسور بدل و جهت افه سموم بجا نیست و در سیر جوهر صعبه از طوطا و لجاج و آب طوطا
مصرفش دشوار بر بعضی کما و نموده و بول از آن با طایر نمیدانند بپوشیدگان است مسایه کند جهت
سایه نمودن و در سبب مثل گوشت سلیمان است **بلا در چهارم گرم** و چنان بکوت او و در سبب
و نیز او در سبب گرم و در اول حساب در بی مغز و موی ز مسیح ماه و غسل او را مخلوط با مالدین فواید فعال
نماند و محلول در سحر مطلق و نفوس حیل و جهت امراض نارده و تابعی و عصامی در طوطی و بوی فواید
در رفع زهرات و در رفع راح و گوشت عصبان در رفع سلس البول و گسیان و فالج و لغو و در سبب حذر
و اصلاح قطع مائل دوم بسیار آنرا در نافع مضر خوردن و حرق چون گوشت سبوت و ماع و گوشت
درین و درین و چون در سراسر ما بپوشیدگان و مصلحتش روغن گردو جان و بپوشیدگان باره و ما و لسو و دروغ
بپوشیدگان و پوشیده و در سرش از ربع دریم نام دریم و در سبب سحر چون آن صدق و ربع
آن روغن طیان و سندس آن لعط است و النجالی او در چشم چهار ماهان گوشت ماعن و دروغ
آن را بری و خاد و او تا دره سالی غیر مضر جهت جمع امراض نارده ماع و گوشت او را بر گند و بپوشیدگان
و مستغذ و دره او است و گوشت بلا در موی و جهت صفه سالی موی که است گوشت حصر صاف
بار و عن لطمه سر او کرده باشد و بپوشیدگان الحال او جهت سبب تیسل و جرب و بپوشیدگان
از معاش طعام و از جواب حسین بپوشیدگان است **عسله** مویب از بعضی قاریه است در اول
سر و دره م تراست و بپوشیدگان در اول سر و دره است و بعضی در اول کرم و دره است و سبب صفا و بپوشیدگان

رخص که در دوستانه براف برسام و بالجو ساد و سوسا سوسدی صفتی شریک باشد بهاد سوسو سوسو

و در اول گرم و در اول حبس و صفتی و قوی و العاصی صوم صام و تاوشده حمر و ماع و علقه العوا و کت

دیده او با ما و لعل جنت سرفه زمین و بود او به او با کت غفلت منفع شریک بارده و موافق سینه و سوسو

جنت صفتان و بران غله و حر و المول و لعلت باه و صوم بارده و در بر عوف نافع و علقه و سوسو او نایه حر

دیده حسن جنت و اول لعلت و باروشن سوسو چون بر با فوج اظهار است جنت نافع از المی خم اظهار

بشر خود را در بر جی مولعات کت و شامین او با کت و سواد بعد از طعام جنت سوسو مملو و با کت و عسل

جنت سرفه غله و کت سوسو چهار علقه و از چهار کت و خانه سوسو کت سوسو او با حمر و نافع کت سوسو کت

ریاح و علقه و نافع و مفرغ و مفرغ می و صفت سوسو و علقه و کت سوسو و کت سوسو او با کت و علقه

العصو و کت سوسو سوسو کت سوسو

و کت سوسو کت سوسو

و کت سوسو کت سوسو

و کت سوسو کت سوسو

و کت سوسو کت سوسو

و کت سوسو کت سوسو

و کت سوسو کت سوسو

حیت سینه و با ریه های نازک و حیات او را از نمودن عرق و هوا و او با ریه های نازک و سینه سرد است
حیت کشته شدن از مود و اجزای نافع و طایفه ای از با ریه های نازک و ریه های نازک و با سینه سرد است
و او با ریه های نازک حیت نافع و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و دوران از ریه
دو و بی و طبع و با ریه های نازک کوش و کوش و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و دوران از ریه
و موده او با ریه های نازک از ریه های نازک و حیت سینه کوش و کوش و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و دوران از ریه
حیت کوش و موده او با ریه های نازک از ریه های نازک و حیت سینه کوش و کوش و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و دوران از ریه
صعب عرفی و در سرش از نازک و در ریه های نازک و حیت سینه کوش و کوش و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و دوران از ریه
دم او ملک است و در است سینه کوش و کوش و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و دوران از ریه
و او النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و کوش و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و دوران از ریه
سینه کوش و موده او با ریه های نازک از ریه های نازک و حیت سینه کوش و کوش و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و دوران از ریه
و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و کوش و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و دوران از ریه
لغات مختلف است و لول انسان بعد از از سایر لول که در وقت از جنس
موجود است مانند مود و مود کوش و کوش و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و دوران از ریه
عینه و موده او با ریه های نازک از ریه های نازک و حیت سینه کوش و کوش و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و دوران از ریه
هم پسند با موده او با ریه های نازک از ریه های نازک و حیت سینه کوش و کوش و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و دوران از ریه
از حیت نافع و موده او با ریه های نازک از ریه های نازک و حیت سینه کوش و کوش و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و دوران از ریه
وضع کوش و موده او با ریه های نازک از ریه های نازک و حیت سینه کوش و کوش و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و دوران از ریه
رعین پسند با موده او با ریه های نازک از ریه های نازک و حیت سینه کوش و کوش و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و دوران از ریه
کوش موده او با ریه های نازک از ریه های نازک و حیت سینه کوش و کوش و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و دوران از ریه
ظلمت موده او با ریه های نازک از ریه های نازک و حیت سینه کوش و کوش و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و دوران از ریه
از ریه های نازک از ریه های نازک و حیت سینه کوش و کوش و النواهی غلبه و نظر او با شراب از آب حیت سینه کوش و دوران از ریه

مطلقاً است این جهت است نائل مستقر است و بول کا و ماده بعبت جانی در وقت خروج اطفال و لوازم دارا حاصیه
 در و محله بارده و لوبرو و مارها و صفت و در کوشش و بانگر که جهت در دوران و مسلم عضو با جدول جدول کا و
 جهت قدری است که بول نائل صفت و قطع ساق جسم در بر اسون شکات او و ما به غایت مستقر است و
 بول خردت در در باره بول بر ماسل الطریح بر از قدر بول حمل نهی است جهت سینه است که بول و قطر او
 جهت در بولوش و طلائی بول است جهت نائل و بول شربت در ام جلد سینه آن و سینه اطفال
 سینه زو لغوت مایه و اراجی بارده است و نظار او جهت جرافت کوشش نافع بول کا و سینه مایه جرافت
 و صفت در کوشش مایه در **ایمن** در دو دم گرم و صحت و سحر او وقت بروز کوشش در دو لغوت سینه
 دل و سینه و سینه و محلل راج و لغوت لرح و مواضی مبروس جهت جھان بست کرده و مایه در مغان در
 خا و او با مایه صحت و سینه است بول کوشش در این جهت جرافت و طلائی او است که سینه مایه در
 کوشش کوشش در مایه با بول کا و جهت مایه در دو کوشش در او نافع است و است که سینه است مایه در
 او با مایه در جهت سینه است مایه در جهت مایه در او مایه در او کوشش در جهت سینه است مایه در او
 از کوشش در او مایه در او
 این نسان او مایه در او
 سر و جهت سینه است او در دو دم سرد و در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او
 صالح و مایه در او
 مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او
 او مایه در او
 مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او
 مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او
 مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او
 مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او
 مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او
 مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او
 مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او

در کوشش در مایه در او
 مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او
 مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او
 مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او
 مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او
 مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او
 مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او

مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او مایه در او

مناب شردمانند چیت نمره و با کرم همان چیت من النفس و مانند ناک و نمد را در دست
سنگین من سید بن و با دم الا حوس چیت و جرد با طبا شرد و کبر ما صبت قطع سبلان خون نمد و نمد
عرق و سنج با هم فعال گرم نکت که در زان این زور نمد و اللات را با و اسحقام می و بندت قطع
سبلانی خون چیت زور در خم نوب و جلد شین یا در غن طل نازنه صبت و درم چشم و اسن و مقصد و نام
در من چیت غن اورام و اعصاب و طلاست کتبه او مار عفران در و من حل چیت و درم کور سبر و مقصد
و در مان و با عمل صبت قطع و با در غن مقصد صبت اورام خار و با مارج ز غوان صبت و درم
و یونیه و مهابت سفاف سفلی نافع و مقصد سید کرم عرق نوری و جرد و او مولد حله طام لرح
و در بر صم و جرد و زده با سقیده مواضی کرم مخراج و اسامیدن او با و جرد فاطع برت اللم و
اخذ او صبت و در چشم جرح است مقصد و جرد و جرد و سرجی و منع ابلو و بر نمره مالم انا جرد زین
انسان و با او نیه و مقصد قطع خون رطاف و طلاست ان با نمره جرد نافع زرد چشم و زاده و مقصد
مسام و نافع اورام خار و مقصد او با اصل الملک صبت نمره و معا و سنج و در اصل زرد چشم
و جرد او با در غن حل چیت ضرمان مقصد و درم و النحال او صبت سید چشم و منع غن موا و مقصد
و با جافور و بر لرح صبت صداع خار و محاسب و پوست کرم جامع حافی و مقصد نمره و فاطع
رطاف و جرد و جرد و مقصد صبت سافر چشم و جرد و پوست ناره مسحق او درم
مهیج جباه و طلاست او با سکر و محمل اورام و ضرور او فاطع خون و صبت السام جرح صحت و برده
طابق پوست جمل مقصد الکاب است تا خون سحر نمره و مقصد پوست او مثل این است
و در عمل ساعت بهر نایب او با سواد و منفی ستریه و در غن کرم جرد او بر قلابه اینی بر الس سوز
اسودا کتبه یا شمد کرم و محمل طلف چیت او و مقصد و در ان و بر سکر در و مسام خون مقصد خون
زده را با پوست و نایت نمره زده و غن نمره و طلاست صبت و جرد و اصل خار او با اصل نمد اصل بار و زده
انایت نمد و سواد سوزی کتبه نکت کردن کرم خار و زده که بر قلابه در اب جرد ساند چن زده
ماخذ سواد کتبه با در اب سکر و زده بر الش کتبه نمره ناسقیده سواد ما با نمره شین اجم عر و مان زده عر و

سود گرم دور اوجان حبک و سبیل بلغم و بطونان رفیع و با جمل ناطع بلغم غلط و مرط از عن بران می
معدوم و درم و مفتح سره ان و مفتح و مفتح از بلغم و صفت بزق السبا و انما ان و مفتح و سره که کما است
رطبت عهد باشد و با بیده جاننی و انما ان جهت بالجو لیا و جمل و صرع و با حکم لسان و در وقت ما و دم
جهت سعال مزمن و دور و سینه نافع و مضر و انما و محقق انصاف و معشقی و مذکب و مصلح است
یوست سیاه دور عن با دام و لسه حرب از ان و با بیده استعمال نمودن او در سینه سرد است از گرم و تا
سه درم و در مطبوخ یا مجرب و بدیش لوب است لوب است لوزن و در بعضی از مطبوخ
در و علی معاصرین با لوبه و لوبه ساید که در **تخمین** و در اول دم و در حالمی تر از است که در بلغم و سبیل
صغیر و محرک باه و اللطف از شیره صفت و در سینه و عسان و مهابه حاده و لکنی و با
ما و الحس جهت اخراج اخلاط سحره و بار و عن که در همان جهت است لوبه هر یک می طلبد بیشتر آنه و در
سند جهت چنگ باه باغ و لیسر و سرد و تر است که در سینه و عناب و در سینه سرد است از سعال
باست سعال و بدیش شریف است و بدیش سرد است جو با سرد است که در سینه و عناب است که در سینه
و بعضا و مزق الدم باشد ساید و در ان سعال الاسقام **تراب** حاک سرد و حاک و نجیب از مع
حاک چهار راه اللطف و عادل لغت محقق و مفتحی چراجات چرک از تر و باغت تمام
ان و جهت حکام انصاف و سرد و در بعضی از معاصرین **تراب** سرد است که در سینه و عناب است که در سینه
در دو دم سرد و در سینه و در اول دم سرد و حاک و تر است که در سینه و عناب است که در سینه
در وقت معادل دور اول حاک و مجموع او مفتح و در و مفتح و جگر و جهت جفان و در بعضی
نافع اند و سر عن با و مفتح و لطف از روح حیوانی و سر عن الاسحاله لیسر است که در سینه و عناب است که در سینه
ر با قوت تر نافه و حاکه است سرد و نسبی است او با شراب و کور است است و مفتح
حرب است او در معاصرین مفتح مفتح است فعل آن و لیسر و در ان او باغت بهای که در سینه و عناب است که در سینه
ریاح و مصلح است از مدینه لطیفه است و در سینه او فاعل و سکن می و عطش و نوافی موده تصف و می و کلمه
او در همه صفت سبیل و مفتحی و مصلح او در سینه و جهت کرده او باغت اما در او در مفتح است

بغیرت معدۀ و سهیل صواوتی و سنگین ضایع و آثارا و موثرت و آب البرزیمه و نکرستنه در ماه اول
و مصلحت طغنه و دار چینی است و سرخ و سرتش او مولا خلط صالح دور افعل مثل سرخ است و
و تارخ و نمبره او مولا خلط خام و ضاوا و در انوائی او ارم حاره نافع و سبب تلخ فالقن برادر همه عصاره
و عصاره برگ ازجت سموم مفید و قدرش سخت نکال است و شکوفه او با او دریه موافقه جفت
رفع احتلا شعله سهید و نااودیه مفعله جفت لوزج موز است و کوبند نام بسبب جاه خلط حاره و رعدیه
با سدر بر سر رفع ان میگند و آب سبت سرش کباب از درون شربت می بقوام او رده باشد در اثر اول سرد
و در رطوبت و سورت معقول و صفت عله صوا و یلبان خون و سهیل صوا و فی ان و رفع علم و نام او است
نافع و مضر سهیل و موسی شمش و آب سرخ او در افعل قور و در سبب سرخ است و سورت سبب
سپوم و با و لوزج و سبب چهار موثر و در مای او در جمیع افعال بسیار مفید است و لغایب پیچیده جرماوان
سفت کوزه است علی طلع و ان شکوفه است که در خوف این جرما میشود و اول سرد و دوم خشک
و مخالف تبیع مسکن حرارت خون و مفعول معدۀ و خشک و اول بدم غلبه رافع سهیل و صفت سنگینی
و بهیه است حار و لطف الدم و نترف الدم نافع و در برصم و آثارا و مولا اول و سرتسول و در و سینه و
مصلح بطول او در و غن تغیر و حام او المصلح حرها و سرد بهات او و او با حرارت لطیفه و لغایب
و حرکت جاه است و دو دم تلخ جرما و سرد جام در اول و دوم سرد و در اجران حاک و با عطربت فالقن
و مفعول معدۀ و جگر و فاطح می صواوتی و سهیل سرخ او و در اول و سیلان رحم و خون او و سرتسول
نمونه و ضاوا و مصلحی جراحت تماره و مفعول جوفت مسرتعی و حوسه کتمه عوق و او است اقل
او فاطح خدام و مضر شمش سهید و مولا خلط غلیظ و مولا راح و مصلح غسل و سرتسول شمش سهید و
و در سرخ و در دم و جز او اعظم سنگ را است و چون آب او را با آب طوره کوته شده تا
غلیظ او در وجه شکوفه قطع و مضر حرارت و سلاق سبب سیدم خصل است که در سرخی
کجا و رده باشد و در خواص همچون تلخ است چهارم لبره درون طوره حرما است که رز او مائل سرتسوی و اول
کرم و در دوم خشک و فالقن مفعول معدۀ و حرارت طریقی و جفت او سرد و نترف الدم و یلوبت

صواوتی و سهیل صواوتی و سنگین ضایع و آثارا و موثرت و آب البرزیمه و نکرستنه در ماه اول

کرم و در دوم خشک و فالقن مفعول معدۀ و حرارت طریقی و جفت او سرد و نترف الدم و یلوبت

چون این را بنا بر آب سرد و محلی لطیفه کشند و بار دیگر سرخ کرده بر وزن یک لطفه مانند این در آب
سرد طش حرب این فکله ذوق میان معدی و مغز معدی طبر و طوبت لطفه می است که در آب
خلط معدی **نیمه** در او سوم گرم و حنک و موش و جف و سب اقسام در همین در او اول
سازد و بود لطفی رطوبات و داعی و محرک است و حبت در دندان رطوبی و بر بلغم و حال تر حبت
رفع احم و در آب تار و من خلط حبت حرب منوخ و در او منغ تر و ف اللهم حبات ناره
و کصف فروج از خوده است و در همین نقاب منوخ شده که آب قبض که در دندان ساکن بود
شده باشد صاحبی بسیار از خون آن بسبب او در اول ذوق موفاد و در حبات با صند
افزودن مع باغ باکس و لغزاق و کورث سرد و جفان و کله جواسس محمودین و سودا و این است
و انشا میدن او در نسوم و او لغزاق و رفع به است و معادین او با کدی می باشد او را
که نمی آید و کله ساکنی است که سه روز است از او در حلی صده باشد ساکنی که از آب سده
از این تغییر شده **نوت** و سه این او در اول گرم و در دوم سرد و در اول و من طبع و مولودین صالح می
و موافق است و شمس و رطب و مرغ و الصباج سینه با کرم و مضع و سد و و مصلح حال کرم و
استه زود شمس و موفوت پاره حبت خضبه و در مایع و مصلح معده و مصلح الاسکال کط حمال و
مصلح کسکین است و ترس او در دوم سرد و در اول خشک و فالف و مطلق حبت
حرن و فاع صفا و در او مایع و مایع کسکین مواد با اعضا و مواد خار و کله و زبان و کسکین غشس و
بسته پشما و عروه اب او حبت روع و کسکین مواد و لغزاق حلی خشک این حبت فروغ
امعا و سهال حار و اب او با حبت اب او حبت او حبت و مصلح و مصلحش
عل و جواز حبت اب مطبوخ بیج نوت که لغزاق است معال طبع با فیه باشد مویح حبت
الفرج حده کرم کرم صفا و افاضه کرده باشد و طبع او با مصلح و الحز حبت نسوم و برسام و حرن
در او کرم و بر پشت لغزاق مایع و طبع کرم او کرم کرم اثر و در او مطبوخ حبت در کرم کرم
اوسه و فیه کرم در او و مصلح اب طبع با فیه باشد و مصلح سینه مصلح فروغ حبت و در

و در آن و کجس و ملبغی بزرگ نافع است و از صمغ لوت هم اسناد می اندوزند و چون آب سیب
 لوت کرده را در کماجن دور گرفته باشند لقت معتدله و غیره با برک و کجس و برک کانت لقت معتدله و غیره
 و در یک سر چویش کجس گرفته نوشته اند ما پس بر حساب قوی لقاوت خوب است
 در صفت طبع لوت و جت و برک او جهت آرزو در آن نافع و حاصل جمع او در صحت اثر
 دارد و در عصاره برکت او لقت معتدله و غیره است که درین رساله دوام و جادو او با نیزه در حاکم صفت
 سری بر من و طلسمی برک او بار و من چون جهت فروغ و سر حلی الش و جادو لوت با سر
 با سر که جت رفع تری و سفاق او موده است **در دو دم گرم و در اول تر حرکت ماه و گسینی**
 و مس و جت بر دوت جادو سرج راون جادو جادو لقت معتدله و غیره و در صفت لوت او است
 و در صفت صوب و سعال و موسی و در صفت او در جت لوت معتدله و غیره لقاوت جت نافع
 و در صفت شیرین میا محمد بن ویدیش همین شرح است و جادو و فالق و در جادو برکت و جت
 لوت و سرج مفوی و غیب و سایر کما و بر این راه و در صفت لوت معتدله و غیره در اول جادو و در دو دم
حشک گفته است و معمول او در کجس می نوع و سوزش از لظفر و مفوی چشم و جفت عاوی
 و مفود و سرطان مفوج و جفت سسی و سایر اعضا و اندام فرود و جادو و غیره جت اسام
 جرات صفت لقت و طبابت و فاطم لقت لدم و ترقی لدم و مفوی لقاوت معتدله و جت
 فروغ طایره و باطنی شده و جادو او در اثر اراض من و احد و سناب او جهت فروغ لوت
 حصول اوجت سلسل زخم نافع و مولده و جادو سس من و جادو سس من لقاوت معتدله و جت اسام
 مفوی او فاعیل و بی شکر لوت او بساو و ج و لقت او تو مان کاس معمول کونده و جادو و جادو
 بدل اوجت و طریقی سوزی و است که لوت با اب سائده فرض گفته و بر الش نرم و در وی
 سغالی کونده و کونده با جفت سوز **در اول** و این حریمی که در مس او نیز نافع در جتن کونده آن
 بر در دو سوز گرم و جفت و لظف و جادو و جت و جت و کجس و جت و جت و جت و جت و جت و جت
 شدن فروغ جلیه و اسام مفوج شمس و جوت از جفتی و بر من کونده را و جت جرات سائده

جبر

معمول او با عکس نظم با او ندم با صبح برای سهیل موی بلغم و صفت استفا و اجاج ما و الصغیر فافع
وز ماده او باعث تیج و فرقه العاص و ماشسته او را سانه استمال در اعده و در اینم نموده است
معتدل او در بهانت لطافت صفت نبات و لؤلؤ المجد و زخارم حکک و حال سهیل صحن و
فایع حصفان و در ب و صوف باه و در سبز خواصی قرص بیوان مس است و چون در اینم کسبه در
حالی عتاک بر صفا و رحمت جملها بینه کدرد و عوالی بنس و وان صفت بر دن و در عین و
جلا حمره او با ریح او نوسا و در صفت رفع عیاض سهیل از موده است و با سینه و در کل عمل او را م است و در کاه
او را با سینه کدرد لفظ حمره و کسبه معدن را را است و در کفصل سمانه جسد هاشمیه به با و چون با کاس در
شون ری و عفره است مشیح مانند و بعد از ان لفظ سوز و سحر و را با سینه کدرد لفظ کدرد سوز
چل شود و در عین حال و کسبه او **بنس** که در سینه کدرد بر می بسالی می باشد با سمت بسیار
کرم و سید و کحل موی و خا و او در رفع حال و با سینه فافع و سینه او را افعال قویه را شیره سالی سب و ناره
بسیانی در اول کرم و دوم تر و صبی و کسبه البه او را سینه کسبه است و در سینه الا کدرد و شکر جوارت
و کسبه و موی و طین طلوع سهیل بر موی و خا سینه کسبه و در اول کسبه و در سینه کسبه و در اول کسبه
اصحاح با قدر سینه است و سالی سمانه و کسبه عدل از و در موی کسبه و در موی کسبه و در موی کسبه
و در سینه کسبه و در اول کسبه و در سینه کسبه و در اول کسبه و در سینه کسبه و در اول کسبه
از صر ز سوزم فساله و با سینه است با سینه کسبه و در موی کسبه و در اول کسبه و در سینه کسبه
کسبه و در اول کسبه و در سینه کسبه و در اول کسبه و در سینه کسبه و در اول کسبه و در سینه کسبه
او و ز و دوم کرم و در اول کسبه و در سینه کسبه و در اول کسبه و در سینه کسبه و در اول کسبه
لطف مسامات جلد سینه او را و در اول کسبه و در سینه کسبه و در اول کسبه و در سینه کسبه
طبع و لطف محاری غذا و کسبه سینه و در سینه کسبه و در اول کسبه و در سینه کسبه و در اول کسبه
و در اول کسبه و در سینه کسبه و در اول کسبه و در سینه کسبه و در اول کسبه و در سینه کسبه
صفت حارس کسبه و در موی او با موده او را موی کسبه و در اول کسبه و در سینه کسبه و در اول کسبه

باشند است و این جهت ریح و سده و نافع و سوره و در سینه کردن و در آن سده من و معنی شسته فاطمه علیها
و با هم ریح جهت معانی که در سینه ناهم سده باشد و گفته او باشد اب جهت بعضی لغت است در کتب
بارس ملین و جل و حادث و با ستر بافت و عا و کلمه او جهت صابر و گفته صفت و با ستر که در کتب
فروج طریقه و با عمل جهت کردن سده و با ستر جهت کردن آن عرس و طلایی او با ستر جهت
جهت افراج اسجودن شکسته بره شده و موثر و ستر که سبیل قوی و در خطر ناک و کلمه گفته حل و اب
و در است گفته حل معنی است و احتمال او جهت تزلزل اب و حمل آن بار زده کس مرع و موم در حین
و معنی زخم و مخرج حین و صا و او با جلد جهت نفوس و بار و جو عالی حرب میفرج و فو بنا و کلف
و این طلایی او جهت کردن سوام و سبک و توانه و موم او جهت در آن منافع و در و آن
و با ستر جهت قطع مائل لغت و ستر تاره او جهت کردن سبک و توانه و جهت السام حروم
و ن حکم آن و با ستر جهت لغت و طلایی او باب جهت منع ریح مومی و طبع او جهت
لغویت اسجودن کوفت نافع و ستر او ای او را فی الجملة لغتی در مرع و صون از ستر جهت
و ن شش موم است چون اگر راه رود در ستر جهت سده بر او پیوسته و او را نادر است ستر او ستر
و لغتی را نونده ها و مانده جهت نخل سپید و ستر
در و ای است فقال او را کرده تا الحاح جهت اطلاق مانند و محرب است و در فکر صوفی و صلیح
از همان و صغر و این در و صلح اگر ماره سلیمان و ستر تریج و ستر و ستر و ستر و ستر و ستر
صعوره است و قدر ستر از حکمت او با ستر فقال و تر ماره او مائل ستر ستر حکم جهت
فلاح سده نافع و محرب است **باب سبب الی لغت** لغت
و جهت موم و ستر طریقی نافع و طول طلیم او زده و در بوج او جهت در و حاصل و طبع او زده موم ستر صا
که در من رسول جز ستر سده باشد جهت لغت و صلایت حاصل نافع و با جهت ستر راه و من طلیم
در وضع اعتبار و این باب فقال زار شش کرده باشد باب و ستر جهت او موم
و طلایی این با لوت ستر موم مع جهت دار العلیب محرب سده او جهت در و ستر و ستر و ستر و ستر و ستر

اشمال ان جب کھوس و درو با بے باره و سحر تا بره او و ما سحر او اس کس در بره در سحر
صفت اسواغی حنا در ماده نشن ان کعب نمونر و کوبت او صفت نمودن و کرب ماه
و اوجها ان سفسا لغه و کاکر کوبت او صفت کوهکلی الشمس و الواجر و در و صجاره و درین
دست و پای بے پیره از نافع مهرب سر با و کفایت است در ان او را صفت بلع و نا و او در سبک
حوب در لسته ان و بالعمین پیر ادر حوی و لطف آردن ان و در وضعی ارحانه سبب اضماع کلب
بر ان حوب است **تلمح** بعارضه برف مانند در سوم سه دور و در حوب کسک و کسک و در درین
نهار و حراج کشته زو یس که در حلی مانده باشد و صفت ارم موده و لکوبت بقم نموده صجاره و سبب
صجاره و حوب کجده و صجاره و ادر پیتاشی صفت قطع عاف و اسامیدن او باعث افضح حرارت
در موده و صحر و فطش و حرارت تسعال و مضر اصنایه صعب و مبر و درین صجاری او را نام طی
است و اب پرورده با و نه است و صحتش فر فعل و عقل و در حواص او است که حرن تک
بایر و صفت الخیمه بر سبب براب بر سوزی که بزرگ سینه در ان میان شود و در یک ساعت اب
سینه بخار و در **تلمح** بعد از سوزی در ادر سوم ارم و کک و بار طوت و محله و محله اول و
در حقی در غرق و بلع و خللی و حادث و ضعف طوبت موده و معامل و حرارت او شده
حرارت عسری و لطف و در ضمن کشته حرن و با قوت ترافیه و حرورن او بار اعانت بران
و مزاج و حد اعتدال حافظ صحت بدن در ارفع مهرب الهامی کجلف و سوزاس و ماسی و لطف ان
است و صفت بیوام و در بدن سبک و در نه و لطفه حلی و صورت قطع احدطه علیطه و قوی
رخی لیسان و در لوب و سر و مزاج سفا و در مرطوبن کک بایه و مولد منی و در کجورین و ضعف ان
معتش و صفت پیمان سینه و فروج سینه دور موده و معامل در رفع ارم کسک و نومی که در حلی
مانده و در وضع شکی ناعل حوب است که در بلع و زنده مانده با باشد و لطفه النول و سوزی است که
و لطف غذا که سینه علیطه و صفت صحن النفس و فالج و در سینه و کجیل او را م و حصان زوده و مانده بر
صفت سسم افنی و در و ام ان باعث سقوط موی سینه و در ماسدن موی سیاه و با ان کسک و سداب

و باغی که در خان کوه سر به قاور بر و بطول و او با نیره و کربن صورت ناه نمودن و کنگار او و عدم مراعات تراج و سینه
 و فصل محرق چون کفر کوه سر در زمان حاله و سروده و صاحبان از حد جدا بر دو کوه صوا آید که بسیارند و صفت
 با صره و بلبل و عواض نامید و کوه سر در فصل اول است در آب باغی و ملک و اصنافه نمودن در این
 با دام در زمین کوه و استعمال شیر و کجین و آب آنه شیر و شیرین و آتش آن شیرین و در طبع کرب
 و ساق او جبهت اجناس حصن و از تراج شمشیر و طلا از او با عمل صفت تو کله و فو با و فروج و طبع کوه کله
 و صفت خوب منوع و با تربت الجمر نسیاه در بره جبهت از بدن این عویش و با صهر و من زبون جبهت
 عسسم عقیق و با سه که جبهت کجین و طبع غلیظه دوریم و صفا و صفا و کجی او با جبهت کوه سر در
 و صفت محرق او با عمل جبهت از تراج کوه سر در جبهت بلد خشم و با در من این جبهت
 و او صفت دروغی که او در سر کوه سر شامده باشد جبهت محمود چون در اطراف بدن و صفت کوه کله
 برودت باشد جبهت صفا و فصل بلعی و صبح سر ما و صفا و نافع و در کوه با سه که سر جبهت است از فراج
 ز کوهی که در صفت نوده باشد جبهت و کجی و صفت طبع او با کله جبهت در و در این با سه و او کله کله
 بنا بر عمل صهر صحرایی و طلا از او کوه سر و جبهت برص و صفت جبهت در کوه سر و جبهت با صفت
 و کجی آن و طبع آن کشته قبل است

باب فی صفت کوه سر

صفت از آن کوه در اول سرد و در او در کوه سر کجین و صفت الود و در این لطیفه و در کوه سر
 بر و کوه سر بدن و در من و جری غدا است او شیرین و در من همراه است او صفت النوا سه محاب و بدت
 نافع و جالب سبب نوار است و کما در کوه زده او کجین نفع موده و کجین بر دو کوه سر و فو کوه سر و در او بی و در
 سده و صفت کجین از صفا و کجین است **صفت کوه سر** با صفت آن در و صفت و صفت کوه سر و صفت کوه سر و صفت کوه سر
 در دام صفت کوه سر و در کوه سر نافع و لطال او و کجین و صفت کوه سر و صفت کوه سر و صفت کوه سر و صفت کوه سر
 در از با سه که کوه سر و صفت کوه سر
 البصیر و کوه سر و صفت کوه سر

بسیار و صاف کند چون است **عصاره گندمی** خاوری در گرم ام حبس در اعصاب از حر اللیس صغیر
 و بخل در جفن و قنول و حانی و سفت حصاه و الحمال و مغوش لبر ذراع تمام و طلاست الهیست
 بیوه چرخ امار و بزرگ و انشا م جراحیات و باب کسرت حره و غله سینه و انشا ان در باره است
 رو با سدن موی سیه و در وضع هر چش و در الوصف و بعد از ان موی صغیر از حریات است و سینه
 آب عدس در باب تخمد جهت نزول آب و خوردن او در درد و در وجه با جذب آب بعد از حمام سرد و صاف
 باور حمام با صبر و در اعطفت ان گوشت مرغ و در انشا م میز آب است بهین بدن در حریات است
 اندر در هر خوردن در موضوع و مله گندمی کسرت ما و در سینه و در طایب شمال از حلال است و یکی در زود
 کما و پیون می شود و در کسرت و در اعمال صغیر است **جابر** این است که در حقیقت گوشت و در است او
 و حریات است و در صفا و در حبس است با صفت و در ال غله نافع مولد سود او و در هر در و در معاضد و اعمال ان و
 در صفت کسرت با صفت و در اخنی و او در نطفه و انشا سدن سم سوخته او جهت صرع و آب حرق و با غل جفت
 بویق قول مغز بر بدن و لقوبت حکم و در او تخم فروج و در افق حکم و لغوش ماوه و در سینه است
 سدن این دو با هم بوجه او و در سینه حلال صاف و با سرت است و او اللعلب نافع و در خوردن او در شام او
با غبت از کلن یعنی اشرف **سیب** لبرای می گویند ماده او در قدم سرد و در مغوش معده و در و در و در لغوش
 و در و در طبخ و مولد صفا جلال چون در کسرم و در بصره بر مع سکوت و در ایضا و با غل و در افق
 مسن بدن و با غبت بر می جلا و بر سینه او بعد از طبخ و خوردن جالس سهیل و عاوش نافع درم جراحیات
 و در هر و در و در واقع استهای طعام و غیر همه هم او بلطت فوج سیده و طلاست لبر و لعلس لغاع و عسل
 و صغیر است و پیر کلن و در و در نوم حسرت و معاط علم و مغوش استنها و امعا و مخفف بطومات
 و در و او با غل حسرت الفخار و در و در افق و در سینه و در حبت حلف نافع و مولد حلاطه از است و معطل
 و مولد حکم و در هر خوردن در صفا جان سده و در حلال و کسرت کسرت و در حبت است و معطل کسرت
 گوگرد در حان و در خوردن کسرت و در حبت است و غیره صیده کسرت او را در کسرت و در حبت است و معطل کسرت
 مت و در سینه و در حبت است و در حبت است

مویس و سوزن و مضمون که او ماسر رحمت بر لونه و بان او سجده شد در اسبیل و فلاح کوشه و مصلحت
 کبر او چه بر سرش نماند و در نیم قبل از شش نوزاد و لولت انا است از حواس او سبب که از آن او چه ساخته
 وقت طلوع یک عدد غنچه شکفته او را صاحب رند و معادوس آن از وقت برین جدا کرده و چه بود
 مایه سال رند نگه دار و حرمان شده اند **بهر** کوبید حواس مایه سبب کوبت که در وقت
 و بر چه در پنج هم از عادت او سر و اصلاح و بر مصلحتی او با لغاه او عین مایه ارم مایه خود و محمد بن خلف
 که صد نه و حر نه با و رسیده باشد سرست رها ده ارم خن فرج کوشه و سر و اسما ان لغات سن اوضاع
 در نیم اولت و در سوزن ارم مایه لغه و لغات کوبت سر بر غله بر سر مایه سبب کوبت
 مایه بر وقت حدت سبب افنی کوبت افنی اولت کوبت حدت از وح حدت و حدت کوبت کوبت
 بر فاطم عن حواض مایه ده کاله جمع لایستها حبت لایض و مصلحتی الشس و سبب حله و نما و مایه کوبت
 است ای مایه کوبت سبب به در مصلحتی حبت بر فاض سلطان از موده است و لعلن کوبت مصلحت
 کسین مایه سبب سر و لولت سعال حبت از این سبب و مایه مصلحت کسین از اوزاب مویس
 کوبت مویس سر و مصلحت کسین حبت و او الثقل و محرق **بهر** حبت و او المیه مویس است
بهر مصلحت کسین کوبت مویس در اول مویس حبت مویس مویس و در مصلحت مایه و سبب مویس
 نافع و مویس از کوبت مایه حبت و مویس حبت مایه حبت مویس حبت مویس حبت مویس حبت
 در مویس حبت
 است و با هم در آن او شکر در رفع سوزن از مویس است و شکر او مصلحت او را مویس و مصلحت او را حبت
 و حبت مویس حبت
 مایه حبت مویس حبت
 و کسین حبت مویس حبت
 مویس حبت مویس حبت مویس حبت مویس حبت مویس حبت مویس حبت مویس حبت مویس حبت
 باطنی و اعصاب است **بهر** مویس حبت مویس حبت مویس حبت مویس حبت مویس حبت مویس حبت مویس حبت

بهر

ان از فعل افت و در کتاب بار و راج بر ما و عهدا بخت امان و مار و عن سول صفت از این
 سب در بار ز جمل او صفات حشر و جنت او ارض بارده رحم و اجمال او جنت نماض و منزل است
 و سخن او جنت و در ناله است و منعی ناخصل آن و طلعه صفت فروع و نماز عارسی بقدر و کفر همان
 و صلحش بر ما حرد حسنا بنون او در مبطوح غمی و در بیخوش نشایب متفان و بدشش تودن کوهینه
 باشد اثر و با استی و جنت حشر فروع از منته و جمل او جنت شودن حصر و اوج سخن برده
 دعوت قومی الفعل است و اسامین مخم او با اثر اب جنت اصفاق رحم و مفعال در نا میهن
 در او ز طویل جنت از بدن بودم و نام مفعال مسین جنت احماس جنت ایضا نافع جنت **جمله**
 بیوفانی نسی است و در عطا و مابل لرحمی و بر می زلی و روی از ان مسعل اول سوم نام است
 و عانت نطق و غمی و حافی و صبح مغلل و در و بر نای سوم و نوری جنت و جنت از بدن است و در
 و در ام و سوم شریه دو هم جکر و سیزده و شش زبون و احسان جنت و حاد او جنت از بدن حاد از ان جنت
 و فروع حیدر و در م بار و احسان و صفت صبر و صفا و نسیم و عطا و بر می و در از من و طلعه این با صفت
 کف و در نافع صول جنت و سمعال او باشد اب و در بر ما جنت اخوس است و در صبر و بر
 و صلحش اسفون و در نون جنت و در در شش نام مفعال و در لیس و در نطق و جمل از بدن و در
 اسرار آن است و در نون سچ کرد در سابر مواضع همه در او در نون ایله های صورت او تا
 سه سال و چهارده دور در مفعال حیدر و فو کس نام صفت مفعال با موی است و در نون ایله از ان است
 که او را کوهینه سچ در در و اب صلسا که خوف نه نامت علیا شود ل صلا و نحوه و طبع و نند
 که منفرد در **جمله** ایضا سچ ایسر کلان آن سیر که صید و حیوان با می در اینها عطر سرت
 میشود و از ک لوه لک و بهرین او سرح و کله از ان در و اب است و سیاه او در سمرات صفا
 است از او جرم کم و جنت و مصلح مغلل و فرمان بارده صفا است و آنر بودم و موصف جنت
 احسان جنت و اخراج نسیم و حشر و لفظ و نواق و موصف ماله کوه لیا بر امی و قولح لغتی در کجی مفعال
 با بد و لسان و فالح و نسیم و سابر از ارض بارده و با می عصبانی نافع و مصلح در است عطر و عطا

توضیح

و وجبت در سر از من سبب و از او صبح و شمع و سر سام یعنی دروغ او و بسود و لصد او و با او
 صفت کجیل او را هم قدر و با کسی بار و مثل مفاعل و اتصال آن و در سبب او در گوش صفت باخ
 و لعل سانه و وجه باره آن و النحال او صفت طلعت لبر و در همه سبب و محول از مصلح حال از
 و معط صفت در وجه او استایون آن بعد از آن صحت خود را باشد رافع صفت این و چون بساوی او
 و من آن را به سبب او را اهل نده و در هر مورد و من مصلحت شرب مفسد و در سبب است با سبب
 و در سبب مثل او روح لطف آن فعل و در بعضی مورد و در آن او صفت و در او ارض صفت و من آن صفت
 کجیل طریقت از فقه در آن او فعل و سبب او در فعل و سبب او را در است و حد سانه لعل و من
 کشید و است در وقت بروز ساق او بر کسی شرح و در الای است **بدر** سبب از حال گویند مگر
 او در دوام کم و در اول سبب و ما طرب صفت و من طبع و محمل و منی و نالغ مگر و درون ده مفاعل او را
 ده مفاعل که مگر تو غیر باشد و من طبع محرب و بر این کرده او یا دوست صفت هر قدر از سواوی
 بر در سبب بعد مگر نده او را چون پیش با فکیده و طلا کشید صفت شرح بار و در سبب او را و ساق و موهای مفاعل
 و عاقر با صفت همه در است و در این صفت و در او صفت و در هم سبب او در آن از زوت و در مخرج کم
 مکره و بی بلوغ و عاقر و نامک مثل و عاقر است از من سبب و در او در مخرج مخرج او باشد است صفت
 منع او در صفت صفت و در او با سبب نامست از پیش سبب است و با مکر و در او در مفاعل از درون
 سموم مکره و در صفت صفت ماسر سم و در او در سبب و در صفت است و در او در مخرج صفت و در او در
 در هم صفت و در مفاعل مصلحت است با بدن و در مکر و در من و در صفت صفت است و در مفاعل است
 و در او در اول است از من سبب مکره و با مکره او مکره من را بر چه نده و در سبب است و در مفاعل است
 باشد لعل و در مفاعل بار و در او اتصال آن صفت قطع چون گوید صفت است این صفت در سبب
 و در مفاعل و در مکره و در مکره مکره او با صفت صفت و در مکره و در مکره مکره او در مفاعل است
 و در مفاعل است و در مکره و در مکره مکره او با صفت صفت و در مکره و در مکره مکره او در مفاعل است
 صفت و در مکره و در مکره مکره او با صفت صفت و در مکره و در مکره مکره او در مفاعل است

بولات و صواع و لیس و تنه و دل و جاع باره مثل لیس و صناع و اما ان و طراب رب او
 که از کرده باشد صحت چو کوش و تا زمین و جمل کردن خاکسار است مانی ان صراف الام
 و در در او حبت و اجات و جمع او صحت فروج حبه و در دندان در مای او با غسل صفت لیس
 کرده و در یک ماه و لیس طبع و عوصت رده اعور و در بون سحر و نوبت شامی بر روز نادر و سوال
 صحت فطر لیس طبع است و نوبت ماهه او که ماغ الحده ساسده و ماحر طبع و سید و ماغ سقیم
 صاسده بر روز بریم اینده حساب فرجه و ما و ام است و خاد و نوبت ماهه او صحت و او را و ماغ فخر
 طبع هم و فخر نوبت و رفت او در عوده معنی او و در کف فرجه و عاقله لیس و صحت در شکم و
 اساعل بدن نافع و چون نوبت سج او را در ذهن برین نحو است که ماغ است و در صحت در سر و او صفر
 مفرغ نایب محرز و مسرور کردن باج او بر نوح از زمین معنی و ماغ از احطه و رافع لبان زمین
 پیرت روز او مفرغ لیس است و ملازمه شاره چوب او با نوبت صحت ترخ ازون و صحت در کف است
 صحت عمومی کردن عطر و مفرغ صفت سن او چو در روز و در عین صحت منج و نوبت فعل ازین
 است و صفت صحت پیر و حوب او در فعل خزان است و رفت او با نوبت در او من بین باز و انقدر
 صفتی که او من سینه و صفات که در لیس باره او من در سینه که گویشو لیس و سینه در سینه
 او سینه و او به جانب سینه در وره معنی از در صحت با و او در سینه و در سینه سینه در او سینه
 با صفت عروق ان صحتی است که در نیا او ماند و مفرغ در راه نایب سال بعد محمود و در من مثل
 او در بران بر اسان و در جام طلا شد نافع رو سینه ای سینه و در حوب و در سینه است در عین او من را
 حواض مثل سینه خاسیده و او است و در حمل رسن و تا سیدان او و نوبتی سینه در هم نایب صفت در
 و درک حوب و صحت لیس باره نافع و طلا صحت او صفت افکار او صحت حیم در م کردن او صحت و
 وضع در مای باره در لیس معز و او ان صفت نوبت بران او در لیس او من او در عین سینه است
 با صحت معز و او ان سکن بعضی و بلع و فروج است سر ما و او **سندی** حافی مثل گویند او
 در دم ام چیک و نوبت حسی او در سیرم است یا ایضا و مفرغ سینه و لیس و مفرغ سینه و مفرغ

بجز

صفت کھنفت چرخ می مطبقی ناه است وجه کھنفت فوج غریب اول قطع خواست اول اصل مردی و
امثال این و بنا بر است و بر جنب و قطع بر وقت انوم و فدا و وجه ثوما و سمیه و عرف الهم نافع
در معنی و معنی مضاعف است و زمانه قدر است و نام او در هم است و چون بر طبل او را داده و طبل عمل
و معنی اب کرم کرده که سار هم اند و غیر طوفان است با سر تا بند و در روی دگر سر تا بند که سر تا بند
در لوع و در سفا عمل هم و موثر آن باشد **سرخ سب** است مود و فدا و ناه اولی عمل و می نمره
بر برکتش شکر است یعنی و سرف سب و سباق می و غیر آن و در طبعها است برکت است سرخ سب مکرر
شایع است بنده می کرم می آید است و سب سب او را اندرون سب سب او را اولی عمل او را اولی
صفتی نماید جو سب و کرم زده او و صفت القوة است است الفوی زائل کرد است بر سب است او
اناده بر حرارت و کھنفت بر طبات بر سب و عطف و صفت عمل و در اولی عرق و بار طوط
صفت و معنی ناه و معنی چون در روح از ناهات و با جوت قابل و معنی فخر است بر سب و معنی
در عسق بدن و معنی اعضا و رفته و اعضا و سب و معنی علت است و فوج حسه معنی
در فوج مکرر است و معنی او را عمل سو ادوی مثل حرب و کله سب و معنی او را در هم معانی و صفت او
و اولی عمل او را در فوج معنی او را در اجابت فریفته و اولی عمل سو ادوی حرب و فوج معنی او را در فوج
در هم معانی و در اولی عمل او را در فوج معنی او را در اجابت فریفته و اولی عمل سو ادوی حرب و فوج معنی او را در فوج
و در فوج معنی او را در فوج معنی او را در اجابت فریفته و اولی عمل سو ادوی حرب و فوج معنی او را در فوج
در فوج معنی او را در فوج معنی او را در اجابت فریفته و اولی عمل سو ادوی حرب و فوج معنی او را در فوج
در فوج معنی او را در فوج معنی او را در اجابت فریفته و اولی عمل سو ادوی حرب و فوج معنی او را در فوج
در فوج معنی او را در فوج معنی او را در اجابت فریفته و اولی عمل سو ادوی حرب و فوج معنی او را در فوج

رحمت لطفاً حاجات **مختصر حر الفهرست** سستی لعل بود و ماثل لعدنی با حلو طه موزاره در آب
 شام خود و لعد صریح است و کسب حساب زبان عرب و تر و اول لعل بود و مخصوص حساب بود است
 و در اعلی کم و در دم حساب و کسب لعد است و در لعل و مانع مولا حساب و در آب و انماک نام تمیز مال
 در ابا سماحه شفا لعل آب لعل شام کده و فنانه و طلائی در است انماک حاجات و مانع جنب
 علی حلاطت مانع و غیر نموده و پیرو و در لعل شام که شام و کسب است و کسب مفرود و صلیح است
در امرانی لغاری سستی کسب حاجت کسب جان و ماطر طرف ادم حاجات و کسب لعل و کسب لعل
 در ابا لعل لعل لعل است فایده مجرب سستی حاجت سستی و در خنده چون بود کسب لعل و لعل ادم
 در کسب لعل از دو ماسه تمام ماسه سیر لعل و مانع و مانع در انماک در اسماک و کسب و کسب و کسب
 ماسه سستی لعل ماسه و کسب لعل و کسب لعل در **مختصر حر الفهرست** سستی است در انماک ماسه سستی
 سستی و کسب است در اول کم و در دم حساب و مختلف لعل و ماطر طرف ادم و در ابا
 کسب انماک حاجات و طلائی و کسب لعل و کسب لعل در ادم و اسماک در ابا لعل و در ابا لعل
 و انماک این کسب حساب کرده ماسه لعل مانع است **مختصر حر الفهرست** سستی لعل کسب لعل و کسب لعل
 کسب و کسب لعل او سستی کسب لعل و کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل
 کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل
 کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل
 کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل
 کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل
 کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل کسب لعل

ز

مباشه و شش می خورد و با میره نامیده و وقتی که سرد سستی است چون از معدن برسد و همگی کوبیده
که هر صحت در شش است و اول است که چون بر موضع کوبیده بارنگه از بر آن موضع خشک و کند در آن چون
در سرد است و از مبر را سنجیده و چون صحت مایه کوبیده باشد و دیگر کوبیده در صحت سست چون او معتقد بود
و بعد از این که در سرد است اندک می آید و در او صحت از این محفوظ و نه او هم دیگر صحت الفعل است و صحت
رفع سست مایه که صحت نافع و در سرد است مایه فراوان و لعنتی مخلوط از صحت مایه و سرد است نافع است
در سرد است سستی سینه و طبعی در آن که در سرد است مایه کوبیده و چون می روید آن مایه را در سرد است مایه کوبیده
از ظاهر سست و در صحت مایه و اعضا و اما کوبیده بر شش از این سست و وقتی از این سست مایه کوبیده در سرد است
سرد و صحت و صحت در سرد است و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده
نافع و در سرد است و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده
صحت و لعنتی او صحت نافع حران و در سرد است و در سرد است او صحت نافع سستی است و در سرد است
الی او را سرد است مایه کوبیده مایه کوبیده مایه کوبیده مایه کوبیده مایه کوبیده مایه کوبیده
حقان مایه کوبیده در سرد است و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده
مجموع اعضا نافع و لعنتی او بر در آن مایه کوبیده مایه کوبیده مایه کوبیده مایه کوبیده مایه کوبیده
سست این زیاد است و در سرد است و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده
این سست مایه کوبیده در سرد است و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده
او کوبیده مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده
و بر آب او وقتی که کوبیده و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده
ما و لعنتی سستی او را مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده
با لعنتی از بر او مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده
مثل شش و در سرد است مایه کوبیده
و سست مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده و در سرد است مایه کوبیده

نار فستق با ریح الفار مار ریح ملو در نغمه صاه برده کدر کرد و در کوزه سوز خون الحاسن علی انزل و لادن
باشوره کحاسن را در کوزه رسیده لعاب زود کدر شود و قولی مضمون که معارف است طریقت حان
اوان است که این معارف را در کوزه مخصوصه مالش بسیار شده که سفید مانند و حقیق و صغیر و
بر وجه در او نمی کشد باشد ما بر نای خود مایه مسامحه بر او در کوزه المهور نامند در جسم او داخل شود
و گویند خون این مایه را علی بن ابی طالب از او بر کوزه و کوزه در آب انطا مانند اقام این را
مثل این مایه تعاقبت معوی باه و فاض و جهت حرمت اعلا و استمال مومن و در سر بر
درم سپرد و کوفه معده سلس التول دور و مقود در کوبن سبک و روانه در رفع خورده خوار و سفینه
نافع است و حرمت با این مایه در استمال در مونس و رفع جهال و اسفا و ضعف مکرر موقه
و باه مونس در آب مایه است و کوه نامن مایه در استمال در مونس و نیز ف حغن و اثر حلیه
مقود مونس است و جهت المونس در عوان المونس است الله لعاب در کوزه رسیده **ماده** لعاب
علی راج و در دم گرم و حنک و گویند در اول حنک است بطول او بالکند ما در وقت خوردن آن
فاطمه در پیغمبر و اشیا مین خوردید از مخرق اول مجموع اسرار انبیه مانند با هلاب و این بی مثل
جهت در کوزه صحن العسل و سفال مومن مخرق و مطلق مورا و بالکند ما در مصلحت رجز و لوار و مشوره
بر او قدر یک دانگ ما در و دانگ ماب اشیا مین حنک لولوس معول و موجب است
و در رفع تعدد و لعنی و سلفه معول است در مین هر دمی که رسد او را و در کوزه رسیده باشد ما بر آینه
باشد جهت بر صحن مخرق و مطلق او جهت بر صحن و عالج و العسل و الهویه او صاب نافع و در
او جهت راجد الحالی زنده او در حنک رسیده باشد باه سبک مثل در حنک محالفت طرف موع
که جهت رفع سموم بر مخرق حنک در آب ما در مین سه سرفه در اجاب که رسد به در حنک
او در او بر مالن که گویند که او در رسد باشد نافع حرمت او و بیشتر و الفار رسیده گویند در موم
نجوم و در دم حنک و قولش ناچار رسال یا قیما نالطیف و محلل زجاج المعاد و قوا و غلبه و منهنی
و کسین و در مومن و حنک در مصلح مورا و مصلح حنک و نفع و حلیه رسیده و کسین در بطون

تر که دفعه اول است کلید شود و در حجاب کردن خون گرم و اسهال طبع و گرمی او است مضر روح
 نسیم بدن و اعصاب و در علاج رفع خویج و عرق الساس و فالج و از این باره و اسهال و رفع خون
 و اغشا و فحشه و برقان لسان نافع و چون تک او فیه لوز الوانیه با چهار لده قراب که شانه در آب
 خوب او را با سه ادره و من نموده شود معنی قوی است و بمنزله دور معده شده و غالی بدن از زردحات
 و حق النفس و سعال و طبعی مفید و درگاه او را القدر تک او فیه در شراب با آب انور که در هر سه و نقل
 باشد که شانه با نوبع رسد و در ری ما دو او فیه در این مایه زرد شود جهت دفع خویج و من مع خوب
 و عاده حمل مانی که در معنی خایه شده باشد و لوز در ان میویدی مانند و ما در سه روز نموانی از ان مطبوخ شود
 و چون ما در ده روز وقت عرق الساس تک انتقال و هم از برین مایه گرفته شود مانند بعضی آن علت که در
 تحریک و چون با هم لسان مخلوط بخورد با غسل سه روز در وقت مانند جهت دفع عرق النفس بعد از آن چون
 از حجاب خویج اجاره مانند جهت حجاب کند و الحال او با عرق آن و زنده مرغ و حال معی و شرب در آن
 با و بان بنسبت صفت لوز انسدی و لوز اب مطبوخ او است و عصاره و سه روز فیه از ان
 جدر و مطبوخ او با آب و در من نموده است اعلی آن جهت دفع امراض حکم و سل و حفا و با در من
 نسبت بر بافت و تنگنایه جهت فویج و من و معویطه عصاره در اب مطبوخ او است قطع نکره
 حمره چشم و قطره او که در اب برب در و من انون جوشانده باشد جهت کالی سامه در ان و در
 و طبین و کور او جهت پر و در ان و طبین او در با زنده نموده و در افق سحر و لوسه افتادن او در حجاب
 لغوه و کور مطبل آن موثر است و صورت عساق و فدیج و کور کور و من و لوسه کور اب حمره
 ترسک کسکین و در سه باره سرش از یک مقال ما در مقال و بدیش فرو اندازند که سرب است
 و حصول حج او که در گرم کم و محرک باه منفع سه و مایه نصبت فالج و لوه و صرع و شسته و علاج او است
 شتر نا و حفا و نافع و کفنه او است عرق الساس و در او که در رویت زوده و در هم معده است و در کف اسه
 کند است در دوم گرم و در اول سبک و در اول رسب و با طریقت مصفی و بهی و در اول و در کسکین
 طبع و سحر که در حمره و محرک جماع و محلل زجاج در با طم عدا او است فرو کسکین و القاض اطراف و در حفا

ن

اگر در حد و جهت و حرکات و غیره درین عروق و عروق را که مصلحت است که در حد و جهت
بناست جهت مصلحت او را که مصلحت است بر کسی مصلحت و لطول او جهت خارشش است و عروق
او جهت مصلحت است و اگر کسی عصب معقد و مفرد مصلحت و مصلحت سرد و اطلاق و مصلحت سرد و خازنه
در عین سرد است و بری در او در دم گرم و در اول آن حرکت و در مصلحت حواس سرد و اسان و مصلحت
مواد مصلحت و مصلحت او در مصلحت است و مصلحت درین مصلحت سرد و مصلحت است و مصلحت او در
بطرفه حل او با هر جهت است و در طول طبع جمع او را می آن بر از ارفع قول مصلحت است و کسی از
برای که می ساق او حرکت و عوارض است مصلحت نامند و مصلحت است و مصلحت است و مصلحت است
کنند و نامند **فصل** در عوارض اجناس بر است در چهارم گرم و خشک و در حکم سوم خون او در مصلحت
موی و موی باشد در ارفع آثار عروق و مصلحت است در اول آن بدن مصلحت او در مصلحت است و در مصلحت
ساق او است و مصلحت است در مصلحت است **فصل** در عوارض اجناس بر است در مصلحت است و مصلحت است
سعی بر مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است
مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است
جهت ارفع و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است
در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است
بری با مصلحت است مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است
مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است
سرد و مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است
مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است
سرد است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است
مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است
مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است و مصلحت است در مصلحت است

وسات او بود خون و صفت در کرم و خرد و سردی مسامه و لغو طبع انول و در او رحم و صفا و او صفت است
موی نافع است و روغن او که از کرم او بر نهد گرم و تخم و لطف و بطن صفا مانت و مصلح و سبک و صفت
بکار روحی و دیوی و در همه احتیاج است و با بوم حوت سفید و با او در صفت صفت صفت صفت
سوزناست **صفت** کما که گویند در چهارم گرم و در دوم گرم و نولش تا صفت سال
باقی است و مصلح او در سردی حیات دیوی او شسته بر روی کله مالع است که در باقوت سحر و غیر
با صفت او عذاب و لغایسی منزله و در صفت همان او انکت شده باشد اقسام او حاصل حسن و صفت
ان محلل خوب و در اول و صفت
دفع و طمات و در دفع مفاصل و کربین سوام و سبک و در نوزده و اسبیل و طوفی و مصلح روحی و طبعی و نالیج
و در صفت او اراضی باره کرم صفت
شربت مصلح و سرد است که از او با سکنجبین صفت
سکاف مصلح و مایه مصلح صفت
کربین سبک و در نوزده و با اب مایه صفت
طوفی مایه مایه صفت
صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت
دندان کزنده سبک و در نوزده و صفت
سوزن صفت
در اج صفت
او با صفت
کرم صفت
صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت
او در باره و کربین ان در صفت صفت

مرکز است که تمام بدن را از آن سو و قطرهاست که از او در او می زیند جسم است که گفته اند در او کوشش
در دوی و طین باغی و هم در دایره و جلدها کوشش اندرین و در میان و هم در سبب و مصلحت کوشش که در اول
او که درین مصلحت کوشش و هم در دایره و سبب است که در این مصلحت کوشش است که در این مصلحت کوشش است
و در این مصلحت کوشش است که در این مصلحت کوشش است که در این مصلحت کوشش است که در این مصلحت کوشش است
و گویند که طریح محمود است که در این مصلحت کوشش است که در این مصلحت کوشش است که در این مصلحت کوشش است
پس است که در این مصلحت کوشش است
در حدیث که در این مصلحت کوشش است
این صفت کوشش است که در این مصلحت کوشش است
که در این مصلحت کوشش است که در این مصلحت کوشش است که در این مصلحت کوشش است که در این مصلحت کوشش است که در این مصلحت کوشش است
در حدیث که در این مصلحت کوشش است
و گویند که در این مصلحت کوشش است
پس است که در این مصلحت کوشش است

تا سه سال باقیمانده طبع در اول و بعضی در ماه کلبه سه ماهی و بعضی در ماه شمس سه
ماه و بعضی در ماه حریه و مولود چون صالح کثیر العواد علیه السلام طبع او با قدری نیک باشد
لطف طبع او حاجت دفع سود است لیس کلبه بخت او در اول است و در احوال و مالی صفت
صفت او در سینه و فروغ چشمش نافع و با شکر نازه بخت هر فعلی او از کار اشتیاقی باشد است با او
نیاید و چون نایب باشد بجای کثیر با او می شود و چون نایب در سر و دست بند نماند تا اول
بماند دوران روز و هر یک که جزو بخت ارم معده محبت او است از دوران و در بخت بند و جام مایل باشد
و در بخت او در با عمل می شود بخت ارمه شکر با او پس تعدیل است همچون بر کله او در
دادن با سر که بر شکر و در طبع شکر است اصلاح احوال معهود و سفر احوال و احوال ارم شکر و معهود غیر از او
است و در دوران او با من و در طعام معهود شکر و طبع کوه سیه مسقط حین و صفت حصه و در نقلت و در
در احوال فوج از سفید و با قوت تر با در وقت سه سفا در فغان سدی و سه کله و کلیل ریح و رسول
و طلا و اقسام او صفت حارش اوصاف و خدایح و در رفع از وی جسد در معهود و در کلف و لغویت از وی
و در دفع عسلی با عفت و احوال معادل و دوران بر شکر او که سر داشته باشد صفت او در سدی از موده است
و در عین کوه و در فوج بدست کوه و در دوران است از فستق و در سیم ارم و صفت و سه نایب است
و صفت معهود کوه و بعضی در کلبه و در دوران و احوال که تعدیل و صفت در و نایب باره و در احوال
و در احوال آن صفت کوه است و کوه و سه و نازه مولود فصل و لطف او صفت مختلط و در سینه و دوران
نایب است و در احوال کوه است که در حین خوردن لعل معده و مائل به یک از آن نایب صفت کوه و در
طبعه و در مجموع را در کله لیس و از میان بر و نایب از نایب است که در آن نایب صفت کوه و در احوال
باه صفت مائل بر طرف می شود و معهود و معهود شکر
کثیر و در سینه و طبعه و در معهود و در معهود شکر و معهود شکر و معهود شکر و معهود شکر و معهود شکر
در شکر و در دوران است که در احوال کوه است
کوه و در معهود و در معهود شکر و معهود شکر

بما استخرجناه من كتابه
دوم سرد و حیات و بافت فایده و سخن فی و عیان هو اوی و شش و صب و فحار و سرد
کل خوردن و افعال آن در بر فال و لغت جگر و البهاب نافع و کجه او طبعی و حاد و ادرار و عن عمل و عروال
جب فروج سینه در بدن بر طبع او صحت جوارح اما و صبح کف و مفرغ و مصلحتش سردی با کجه
در دم و بدش سردی نیز در دم او در اول سرد و در دوم حیات و لغت صحت و فحار اما و عروال حاد سرد فال
و البهاب از بدن غلب و بر سرد او صحت سهل کبدی و مفرغی و هو اوی و طبعی او بر مازر و صحت عانی
ناله الین مفرغ و در سرد و مصلحتش از ادرار و فحار و در سرد و در دوم و صبح او صحت سیدان نرم و سرد فال
ما سینه ال و موی و صبح قطع خون حین و حاد و او صحت حرب مفرغ و در مازر و مصلحتش سردی
در باره و حوضت خرابش بدن و طلائی کجه او با سرد صحت ملامت سرد و طبعی او بر اول صحت حاد سرد و
اشیا مبدل طبع او صحت لغت شک مثانه و افساس لول و حین بر فال سدی نافع است
و قسم بر تیب و لغت لوز سینه سینه بک درزه و سطل شکر سرد و سطل حلقی نامیده دروز
اضعیما صبح او را لوسه در افعال موزر ارج لسانی و اما صحت سرد و حاد و او صحت
تفاضل و لوز کلی اعضاء و لغتش خاز نافع و در اول اب کبانه او در بر کجه او صحت صبح هو اوی
و طبعی مفرغ او صحت او بحد بک افعال نایب صحت الحید صحت او سرد حرب و فحار اما مصلحت لوز
مخوم در موی کجه نایب صحت او سرد با طبعی و کجه او نافع ارجت حیات کردن و ادرار حین لوز سرد
طابری مفرغ و قسم مای که در لسان اسیانم و نیز بر لسان مصلحت سرد لکان صحت است و نالش سینه نه
مفرغ و شش کجه و سرد و حیات و فالص و حاض البقا نامیده و قوت و فعل بر زبان لسانی و
صحت حفا و سنان نافع است و صحت حرب و حافات و فروج صحنه و ادرار حاد و مفرغ و ادرار حین
رغم مفرغ و بدش لطفا است **حاجم** لغت سرد لوز کجه در ادرار دوم نرم و در اول شک و با طبعی
مفرغ و کجه ای آن سرد حفا نامیده بر و مال بر ادرار نامیده مفرغ کرده و مملوون و موی و مفرغ و فاطم
اجلای برده صحت فایده و لغت در مصلحت و مصلحتش سردی و طلائی نافع و طلائی حین او مصلحتی صحت قطع

رعاف که از حبس و مانع باشد و به سوزش استادن فوری باطل از جن محبت علی بن ام و در حبس
 سر که با کوان رسیده باشد بافت نام این و الحال است بر است جسم و گنجه و ده و طریقه فخر صا
 جوی که در نایل باره او باشد و به نین او در سوم گرم و در دو شک و بار او بوجبت او را در صلبه و یاد و دل
 نمنون جت سر علی الش نافع و با سوزش حبس جلیب جلیب سرد سرد با کمان و با عمل حبس کردن
 دمل و دفع ضربت به کینه رحما و با حرف و جود جن حبس لوس و سقفه و صد اع خرمن و در دیده و معال
 و بار او در جود است که در عمل که با هم که باشد جن دلی و صبار و او را در ام جلیبه و بار او کند م و اب جوی
 قطران که در هم کرده سه سبزه و در هر بر جن حاد و مانع و به سوزش با کله که مانند در از این بر جن لغات مرزو
 با سوزش سوزش و ان سبزه و استادن این از باب در هم مانع و انم با سوزش حبس است سوزش
 باره و در هم او مانع در هم و در حسی جلیب حبس محوب و سوزش در طنج سوزش او غم در عمل جلیب
 دفع انار و در حال سوزش او با نوس سوزش باشد جن عشا ده و طلت مغز و بسین زنده که گویز
 و سوزش او را شکافه باشد جن نافع سم افی و عوین و مانع سوزش سوزش او با سوزش بر اطراف
 می جلیب و طنج رعاف سوزش و طلا به حج عله در رخ او با سوزش بر اصل حبس که کرب مانع
 سوزش جن اطفال با عمل سوزش مانع و سوزش انچه جلیب او جلیب حبس سوزش و بکوز این جلیب
 بون لعنه سوزش صاحب انچه در حالی که سوزش در بر او مانع مانع او باشد با ایلی جن جلیب سوزش
 ابو در او و فقا رت ان سوزش اس سوزش او فالیج سوزش و سباب و طاعون و باعث از او و حبس و
 نسازد و به او ایله و در جن که سوزش بعد ان بداهت سوزش بر صلی و سوزش صحرای سوزش و لطیفه از ایلی مجروح
 ان سوزش در جن و صرح و محرق جن و صرخش جن او با سوزش و سوزش در جن کانس و در است
 و جن از جن سوزش و اب و ملک طنج مانند سوزش در حال سوزش زده و مانع او را جلیب سوزش
 زلال اب و سبزه و عشا ده نافع و در زده اسجوان ساق او در سوزش مانع با سوزش اعاده لغات
 و در انچه از است **العش** سوزش که در جلیب در است او در دو گرم و در سوزش و عظیم
 و سوزش سوزش او در جن جن در دمه و طنج و طنج و سوزش سوزش سوزش و فوما

و بار و عن قضاحت در زوده کمر و با شتر مرصحه است رفع کبره اطفال در زوده او صحت و او را بکشد
 و در دانی و جوار او را بکشد و لجان و آب بر آب صحت است نماند و صحت او صحت او صحت او
 باه و بپزیرد او بکشد رفع جوبل و در زدنش و استامیدن او با آب کاه بپزیرد و قطع اصلاح و شتر صحت
 کرده او با کبوتر او غسل صحت برود سر و در بکشد و صحت او بکشد باه و در است بر اول او کبوتر است از
 سم او در جگر صحت و کس صحتی از بکشد مسالی او با زوده با بر صحت رفع جوج صحت مایع و جل
 سن درون منزل است و لوصی شتر باه و کبوتر است مسالی صحت او بکشد بر صحت صحت بر صحت باه
 از او کبوتر صحتی باه باه می و کبوتر در اول بره کبوتر است صحت او است و کبوتر صحت او در
 چشم او با عت صحت لفظ و مایع نزول آب و عدد سم او در افعال صحت باه باه است
 اندر این در اول صحت بر کبوتر در دوم صحت کبوتر است و کبوتر صحت او باه صحت او باه صحت او
 و قاطع ان و خادوت اصلاح از عمل من و صحت فاجح و امراض نماند و با عی و اعضاء صحتی و
 عروق است و قاطع ان و بکشد صحت بر صحت صحت او باه صحت او باه صحت او باه صحت او باه
 کرده و صحت باه و صحت باه صحت او باه
 کبوتر با عت صحت او باه
 صحت او باه صحت او باه صحت او باه صحت او باه صحت او باه صحت او باه صحت او باه
 نماند بر صحت او باه
 و بکشد صحت او باه
 و لفظی رکی و عروق است و فاجح و امثال ان و صحت او باه صحت او باه صحت او باه
 طلبه صحت او باه
 حوام و صحت او باه
 ان صحت او باه
 کبوتر صحت او باه صحت او باه

و منع بروزت سینه کی آن محب و مطور و معنی برین که محصل در وجوه نموده باشند جهت در روشن و سلیس
آن و نوان جهت اسالی تمدن و نوان موثر و متوسطا و وضع سیده و داعی و طلائع جهت اوجت رفق انا و
سوزون زلف جاز و الجمیل اوجت زده و راد اوجت سیه کردن چشم اروق لعابت بجهت
جهت در دفع نافع و حکم او سبیل و نفی و نورش و در اوجت کلر شوته و در آب تک کهنه بنده با بلخی او
رایل شود و بس کوبیده باشد و حرما کوشانه شود و در اوجت صحت بدن و برت حرکات اوله و در دریم با
نشسته و وضع سبیل شود و او با اسون و امین و اباره فبوا جهت مانع لبا و صرح دوا و الحقه و هدام امراض
سوداوی و طبع سحر اوجت سفسا و برین عقوبت داعی و برین محمد دوا و الصیل و حاد فترک او با
اب و نشسته جهت کلل او را هم و قطع سبیل چون بجهت نفی و چون خوف محصل را داعی کرده
سر کردن رکنه کوشانه جهت و در مکان و لغوبت نشه لعابت نافع و در معنی محصل که از غرض و آب
ناره او با بلخی و در معنی کبچه و برین تریب داده کوشانه مار و معنی غایب جهت اوانس باره و دور و داعی
آن منع رکنه موت و رفق در دست و طبع کوشش و گرم آن و در دوائی و صو شش سهر و استانه اپنا
یکه در معنی او سبیل بلغم و اسام گرم و در بین او باره کما و در بنات جهت اوجت اسباب گرم
و نحو اوجت فو نافع اوجت و در باره او نباشد رنج رطل از سیم او را ماند عوشتان و مال عقل
در معنی طبع باید نمود **بجای** سیم گرم که در اول گرم دور سولبت معتمد در ورطیت و ناره اوله
صکت نشده باشد و در دو م تر و در بین غدا تا سه اصحا و نشه العواد و سمن سید و در صفا صابان سید
و در و مع و در صابون او بود گرم معده و در معشش سرد و نشه و در زمان حامله و نشه اولفاح و در برضم و مولد نام
و در صابون سیمی تا به خوردن آب هر نالیب آن مورت فو نافع رنجی است و در اوله که مانع نظر که
باشد فالیق و در و مطروح آن باشد و با و اوجت سرفه و طرف انام دور و کرده و سینه و سینه
لعابت موثر و بالعلاج و در معنی ناره جهت خشونت سینه و حاد که هم موضوع جهت لفتح و دل و طلاء
که در سیم با سبیل جهت بنویز که و با عصاره سحر اوجت منبر رکنه فصل ناقص و لفتح معاف
و باشد آب و سدر جهت سیم سیم و با آب کثیر جهت روع و کلل او را هم حاره معطره و در محب

باب اول در وصف اوجت سرکش و در غم و مغموم و با سلسل جهت و در غم و غم و اوجت او رام
چاره نافع و مفید و معده متعفن و مصلحت زوب نوآرد و قدر سرکش نامحدودند و بدشخصی و طبعی و در سرکش از
اب چو در غم و ماچه دارم و او مولد ریح و مصلحت کشن او کوکبت مرغ اید و چاره است و چاره است
از سرکش و در اول سر زانو و کله از اصل حصار در همه بارها بر میزند و بعد از آن سر کش و در راه میسر و
یستار باغ و غلاف او شکر مغموم و با بل سوسیه و برودت و طوبت او را ماده از سر غم در کلین طبعی و سینه در
بسیج و از آن سبب لطافت ریح است جنوب سینه و چنانچه چاره و لطفه بصورت نافع در کله نموده بارود
و فصلی او در چاره ایمت و تخم او مسهل فویع اعلاط غلیظ و منفرجه شده و جهت طریق السواداب او با
شکر جهت رفع اعلاط متفرجه و منفرجه و اوجت تکلیل او رام و کسلی از او برین مخلوط نافع و در سرکش
و در دریم دست **حب** و در دوام او در اول سر و مهبی و مهبی و کله با طمه و جهت نموده و تکلیل مواد
کلیح خواهد و کله و مهبی و برودت اصصا و ماسه من بدن و جگر و معده با او در درین او بیشتر و در سر کشند
جهت زکاب جوارحی او را و در دوام او جهت رفع سمیت او در دینک تمثال و نهم او جهت لغت اعلاط
سینه و در غم و غم جهت او رام صلحه و در طمان و نفوس و مفرجه نهم و در سر سر کش و لسان استقامت و موی
دو در هیت و کله و سرکش و سرکش و مفرجه او با عسل جهت عذاب و خروج و غم و نافع و صلحه و مصلحت
سر او قدر سر کش و در فضا و بدشخصی و نفع است و ایت که بر در همه نامند **حب** که با عسل و غم این کوکبت در
صنبا و مسهل از او است که در سر که ساخته و در حمله کرده مانسته و لسان و کله و در سر او رام
در مغموم جهت جرات کسف و مضمون نموده و مصلح و در الم از او در مصلحت و حاصله شده است جهت
سلس البول و سر حایع معفود و بر سر و طحال و طم و رفع اطومات باطنی و جهت فرجه امعاء و مصلحت و
باروده کلمه مرغ معدیایک داناب او جهت کرباب باه و طریقت از او با لسان سینه است جهت کسلی
جهت او در وقتان و غم او جهت تکلیل او رام چاره در مضمون و لسان و احتمال او جهت حسن ملک
جهت قطر او جهت پاک کردن حرک کوش نافع و مضمون و مصلحت کله او عسل و قدر سر کش تا فرو
داناب و در دوام او شکر است و معول او را ایت با عسل و عسل ساخته و جهت کله و در درین مضمون

و من بعد وی که در این کتاب است این مآول مانند حب صاف کردن او را به خوب بن من و در این و منوی
رنگ حسا و اخرج فضلات بن نهی است و در جاه او من رسول خوشانند و با عمل همچون کند بر معجز
بمن اثر دارد و **غزلت** سیاپی صبری میباشد تازه سه دو قسم است **غزود** و **غزل** و حبک ایچو جزا
درد در دل و در دم حبک و شیرین او نایل کجاریت و در نه او سرد و حبک بسیار با لعل و منوی
بن و در نول و چقا و کمره و حبک صدفه و سوغا و آفتاب ان و نائل و در ن ماه و در ن سالی که در
سال که داشته باشند و در پیغم و بعد از اینها نام مولد مطلقا صالح و با دانه حبک من و لبس بن و در ن
و اصل شده کند و شیر را کند کند و بسیار و در ن سرفه من خوب و کمرش محمل او را م نصبت بر در
معهده و نرف الم نافع و مفرعه و محقق اعصاب و مصلحتش به دانه و مسات و در لعلش در ن سالی که در
از راه و طراست و بعضی و در سر سر سر سر **غزل** و در اول صابم ام و حبک و چاقه است از من
و ن ظیم و محمل طربان و نافع و معده و سایر اعضا و مفرغ شده و در فضلات و نصبت حبک و حبک
در در کبی و طبعی حکم بر سر و در ن لسان و ابراهن نارده و ناعی و مکرریم او یکم او با سرایت حبک میبرد
لعبت با در محمل حبک و در ن سعال و طوی گرم نموده و دست طبعی شود او یی و خدا و در حبک لعلش و
شتر عشق و عرق السما و در ن سوزندت مواد لطایف بدن و در او را و لعلت و با عمل و در سر سر سر سر
و در ن حبک لصفه حسا و در او رنگ حول برده و کیمیه جنبه و با سر که حبک حرب منوج و فویای
ممن و در حسانی حبک بر لذت بارده و در او سر بارده و در کبی و نافع و او سر جا و باره من طلا در ن
بر لعل حبک ایچو طمخرب و با سر کسج و در کسب حبک خا زرد با او دانه نیا کسب حبک
او را م صلبه و سرور سب و در من و سر عمره او ما و لعل حبک او را م نعت زمان و ن سوزن و در ن لعل
و لعل زمان و در سحابی ان و در او در ان و سوغا و در صورت عطسه و حبک اسماه مصرع و در حب
عشق و احسان ام و در ن او با کجرب لعل سایه و در یی و طبعی و النحال مهر و ن او ما اب
محمد حبک عساده و حشوت ملک و نورا و حبک کمر بدن حشوت و لطلوح او حبک و در در ن
طبعی و در محرب و مفرغ در ن و صورت کسلی طمان میله کسلی و در ن نادره در کسب و در در ن

حب الرشا و در حبل و کله شکر شکرش ماسه در نیم جن در آب انور اندازند نفع جو سبزی اولنگه و سکه کبر سن
در کلاب از سرت مملو به مصلوح سات او با کله شکر صبح و امراض نفی و سده نافع و در سایر افعال
صغیر و کرم اولنگه و ابل کرمه و از کرده آنکه چون بر یک لطف حریق است سده مصلح الحیث تا آخر
الامنی کتاب معنی حرمانه و سوز و بعد از آن صید و در کلاب سن و در کلاب سده بر سر آن حریق را در خانه که در سینه
کمان دانسته باشد سده و کله شکر در در خانه را به سوز در در کلاب و در کلاب که در خانه مصلح باشد و
روغن او که کوبیده به سوز روغن بادام سحر اج ماسه کله شکر لطف و جمل و طلائی او جفت رود در آن و
تصاق و صمغ بنه به بر سر دور و کله شکر
و کله شکر و کله شکر و کله شکر و کله شکر و کله شکر و کله شکر و کله شکر و کله شکر و کله شکر
سود در هم است فایده حریق در آب بر کله شکر و کله شکر
تا موی به بار خا و مانده حب احسان لول محب **حریق** کله شکر سید اکبر و در دم ام حب و جمل
و طلائی و کله شکر
فایده و نفع و امراض نازده نافع و کله شکر
تا نفع کله شکر و کله شکر
او در سانس و کله شکر
و طلائی و کله شکر
در دم کله شکر و کله شکر
از روغن زیتون و طلائی او جفت کله شکر و کله شکر
معده و کله شکر
مصلح و کله شکر
کله شکر و کله شکر
فایده و نفع و کله شکر و کله شکر

مکرر

که در این حرب سینه عین می باشد اود در لوب باه صغیر است و لوله مگرمی باشد برت و سحر
سرخ و بر سره و در لوب کولک و درون او کم سببی دور با لسان مهر و در دو سال می ماند و در دم
کم و قدر و کونند جهت اراضی بود اود به محرب است دیر که از املع کند است اما کفک حسن و محرب اوده
حون دور البود اند و با نوم دروغی زبون با لنگر از چشم کند ارض ان سود و نوح جهارم اود است به عدد و
مائل لطوف پس در حینه سرت سوسن سفید اود که ارض است و بخش و در لوب جراحی و سرخ در دوس سفید
و به لوب سوسن در دم ارم و در لوب سوسن است و نوح بجهت اسباب و سچ ممل نوح جهارم و کم اوست
تکم لسان درون بر لوبه ارض و سلب و سوسن ارم و ناطق حله و در لوب باه از حور از لوبه درون ح
بیمه از حدت و از نوبت نمودار و در لوب حلاج و لوبه و لوسن نعل در لوب حنط و حمل اوست
و از نوبت محب رطل در با ساس و محرب و کم اوست بر لوب
نمودن و در لوب اوست سوسن و در لوب ارج او ناک عود و در حتم ان ناک در دم است
حجم از جمیع حوائق اوست سوسن افضا است و در لوب ناک و نطفی و لوسن سیمه کله در لوسن و در
است و سینه و مولود حلاج و مصلح ساس اوست و با ناک و صغیر سعمال نمودن است و در حواج حله
و حوائق و در حتم ان تکریمی شود **سلی** نمودن است و لوبه در لوب حمله می باشد اوده
سنگل باشد خطمی بریه و کونند و خطمی تر باشد حایلو پس در لوبه و در لوبه و سچ لوسن کم اوست ان در لوب
الفور و مائل سوسن و در لوبه در لوب حواج ساس و سوسن اوده حجل و مصلح راجع و مرغی حل اوده حواج
و ساق اوده جهارم و ساق اوده حواج روده کونند است و لوبه ساس به طبع او حالی اوست و لوبه
در ارض حور سوسن اوده سعمال است مقال ان حجل حجل و لوسن لوبی و حوض و حوض اوست
الوم بر حوض و سعمال و مصلح و مواد سوسن اوست حلاج حجاج و جهارم اوست اسام فردح و لوسن و در
در حجاج و حجل ان حجاج بر لوب حجاج و در لوب لسان و حجه در دم حجاج و حجاج و حجاج
اوست و حجاج
در و حجاج حجاج است حجاج و حجاج

حاره و لطیف او جهت نرم و آسنان مویس و جلوس و در طبع او جهت درم مفعول و الصفا هم نرم مان علی حد
 و هم گویند او جهت سنگ زده و آب ان باشد که جهت سرد و خلد و سرد که در انجا آب شسته جهت
 سبب و بار و عین رسون و سرد جهت سوم جوانی و مجر و کرم او باد و در دانه جو مار با سرد طلا جهت در انجا
 محرب و در پست سح او عات عین و قوی محلی و طبع ان جهت مفسر و در سرد و معاد و در ان و با تریب
 جهت غریب و در وجهاب و در رفع ضلالت حام شانه و عروق السواد و الحاس و سحاف و صلاب و جلوس و در
 طبع او در سرد و صمد ان جهت محرم حاصل و صلاب اعضا و مضمونه طبع او با سرد جهت در و در ان نافع
 و در ان سح او را گویند که در سرد و در آب که در کشته در سرد بر انسان خردان سلاز که در آب محرم او در طلا جهت
 در رفع هیچ ملک چشم گوشت جهت سرد و در آب و در لقمه محرب و طبع او در سرد جهت در سرد و در سرد و در سرد
 او در عماره در سنگ و در عمل و در ان و در کشته در سرد است و در عمل مصلح او است و در سرد جهت در انجا
 در دفع می جو او است **مخالف** که در سبب سرد و ان طعم بود ف است او در سرد
 کم و در سنگ و در ان جهت سرد و در دفع سنگ معانه در دفع بر جان و در ان سرد و در ان سرد و در ان سرد
 در حرکت سحر و او جهت فوت با حره و در عطره ان با آب جهت حقان و جمع او ان حلق نافع و طلا
 سوخته او در عین زماره او و در انجا محرق او در عطره با حره و در مانع او با سرد که در انجا جهت در انجا
 سس و در ان و در ان و در ان که در انجا او با زهره و در جهت مفسر او در مویس سینه محرب او در ان
 مفسر او در مویس او با زهره با در دفع جهت اخراج حلق جهت سرد است و در سرد جهت
 خاک که در ان او که سرد و سینه باشد جهت سرد و در ان جهت مفسر او در ان جهت او جهت در ان
 در ان و طلا جهت او در ان که در ان مویس که در ان جهت مویس سینه محرب و طلا در ان جهت مویس که در ان
 در ان جهت در ان جهت سرد و در ان جهت مویس که در ان جهت مویس سینه محرب و طلا در ان جهت مویس که در ان
 مفسر او در ان جهت مویس که در ان جهت مویس سینه محرب و طلا در ان جهت مویس که در ان
 که در ان جهت در ان جهت مویس که در ان جهت مویس سینه محرب و طلا در ان جهت مویس که در ان
 او در ان جهت مویس که در ان جهت مویس سینه محرب و طلا در ان جهت مویس که در ان

در ان جهت مویس که در ان جهت مویس سینه محرب و طلا در ان جهت مویس که در ان

در ان جهت مویس که در ان جهت مویس سینه محرب و طلا در ان جهت مویس که در ان
 در ان جهت مویس که در ان جهت مویس سینه محرب و طلا در ان جهت مویس که در ان
 در ان جهت مویس که در ان جهت مویس سینه محرب و طلا در ان جهت مویس که در ان
 در ان جهت مویس که در ان جهت مویس سینه محرب و طلا در ان جهت مویس که در ان

در سلع الحقیقه و در سلبه قوت ادویه با عصاره لطف و فاعل احلاطه علی طبعه و دفع شکر و معین لطف و فاعل
نزف الدم اعضاء و محراب سینه را از زنده علم و سر و موافق معده شکر و صفت قطع معجزه و دفع سینه سینه
لغز و سر و سینه است و درون او با شکر قابل کم معدوم او با غسل صفت نفس الاضغاث نافع و قوی کردن
بعد از خوردن گرم او جهت ادویه قیامه و دفع نمودن سینه و در معده با خاک جهت دفع هر قطر سینه
کوبیده و کندن او و دفع کج جهت انومی که در حلی مانده باشد و سر که سینه رطوبتی معجزه او جهت دفع سندان
و حصول کف و حیاق و سینه با طب و در دندان و مضمضه او با خاک جهت قطع خون من و در آن که گفته
مانند و باراج سفید جهت خون کثیف و سستی آن و ظمی او جهت دفع اسهال فرج حفره و با جرح و غیره و
نزد و در جرح معجزه و در سر و اس و دریم ظاهر است و با ظمی نافع و درم جراحات تازه و در سر خاروی است
بدن که درین حیوانات همه خار و سوز حله الشکر و در خون بر عصبی عالی منحل تا در غده و معجزه و در خون
می کشد و لطف او جهت رسیدن حیوانات سستی در مجموع نزف الدم ظاهر است و جهت قطع سندان خون و طبعی
که با سر که کمر باشد منع سندان قبول کشم کند و ضحاک و کمر کند و در طبع نافع باشد جهت سر که سینه
ان کمر که و با نوز و جهت نفوس و با غسل جهت دفع کثرت سینه و در آن که در بار و در آن کل جهت و در
سر که از اعضاء حادث شده باشد و با نوز و جهت حیاق و درم لسان و ساکنین و با خاک که گرم جهت غده
و درم ناز و با جمل جهت خنده و در آن که در اعضاء و حواس سینه اما با غلاب که ناز را با نوز کرده سینه که با جهت
و در سر که از اعضاء خون و حادث و جام و حادث شده باشد و درم و با سینه سر که سینه است گرم کرده
و در سر سینه را در دندان حله حار او جهت در سر و من و سینه و سر و من و در سر و درون کمر و در سر
که در آن حساسیت باشد جهت سر و در مضمضه طبخ او با بره و صحر جهت کف کردن دندان و دفع کثرت و در
و در او جهت سینه و معصاب و با غلاب در و درم ناز و درم کل جهت سر سام و در آن نافع و درون
سنگ او در سر و درم کل سنگ را درون کرده و در سر که کثرت سینه را با نوز و درم کل جهت کثرت سینه
و در و در و درم ناز و در آن سینه جهت بر لوی و در آن که کثرت سینه باشد و درم کل جهت در و درم کل
و در سر و درم کل جهت که در اسفل کمر است و در سر و در آن و در سر و درم کل جهت که در اسفل کمر است و در سر و درم کل

... در سینه که با کوه با شمشیر کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

نادر در سینه با شمشیر کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

ظلمان در سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

عین سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

نالی سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

عقل و سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

زب سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

از سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

هر سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

در سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

شکلی سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

میدان سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

بوی سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

دن سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

کر ماهه سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

عز سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

میان سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

مخ سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

و سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

رج سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

... در سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

... در سینه کرم کوه در سینه کرم و دو دو دم شک و در ماهه باد و سال باطل

و بسعال بالبرص انصاب و انصباع عصافی و درم و نافع ...
مادرش سیف است و بر حاص صوفی است و شیر
این پودر علاج در چشمی تا گوشت کرب سرح مطبوخ و
الحوائذ و در ضعف انصاب غسل او در بهاره و در
سراب و در تشفی آب نیم است و در رطوبتی و در حاص
رک هم کرسه و پیش در دوم سه روز اول بر دو کرسه
انصاب و تشفی و ضعف معده خار و پنهان و ابرام
و حاک کرب از دست لطف لدم و ناسر که دست مالک
بر ابرام و خار او کسپل بر سره اختلاط و در اول دست
انصاف و در و نصاب و نفوس و در سبب عفون و دم و مط
بدینین او و نصاب و سر که سر کشت و در هم ناسر و در
بموجب جنوس و در طبع برک و سلسله او بر دفع ضرا و اعراض
و افسه محل و بظرف و نفع سنده و ناسی مقوسه بل و در
دوق او نوسیه تر از عروق سینه و گلاب و ناس طبع و مقوس
در حلاص و در سلیح و سبب مثل سدر و در عرق سینه مسک
بسیار ناسی و خوردن او نایع عدلان خون زخم و در کشت
و بدل عرق او بر کفر نمره است که او
خون جدول داخل شود در خون حرسن خوشترین شود و در
خون با و در آنکه می باشد فالص عشق شود و در کالی الت که
در آب آنکه خورد و در مطبوع و در شیرین بود آنکه از
ماه بدست ناسی در کالی ناصح خون صحاح است پیغمبر کاشد او کورا در شهر که کوسه و عمره مطوطه او بود و در

در کمال
در کمال

و در کمال
و در کمال

و در کمال
و در کمال

بر او کوشه باشد بلبس و محسوس و معمول او با شراب هندی او را مکاره و سوسه نافع در حال کوشش مفصل است
که پیه فی ملک او با نوسانی رفیع گرمی سالی می کشد از مایه نوزاد باشد و در جمع افعال
مثل خون این است و طلا و ادویه گرم بسیار و سوسه معده آن جهت تکلیف او را مکاره صاحب
بسیار است و در هر مایه معمول است که در سوسه مایه نوسید و او رفیع کوبد می کشد و با مایه سوسه
او فاعل سوسه است و موی سوسه او را با زت اجوان مایه باشد با روغن گل محقق فرود آمد
و علاج است **عسل** و آن فکس است و با زرد و دم گرم و حرک و نفوس معده و احتی و تا نیمه ماه و ما
ساک بول و عصب کاسه ریاح و همه فواید از روح بر کش و برودت کرده و در دلم و بول و عسل
باطنی و رفیع بد بوی و تانی و صاف تر و در طحال و در و تانی مایه و کما در سوسه او با نوسانی
در و تانی موجب شده کوبد مایه و در نیم سوسه او با نوسانی مایه سوسه مایه سوسه در کوبد
ماه محبوب است و مفید و عصب سوسه و موی سوسه و در علاج عسل و طمانینه و کوبد آب از عسل
و اسون حال بول و مصلحت کشد او در زردت مایه مصلحت گرم بر کش و در صحنه است **فوق** اجمالی
سعی که با مایه کوشش او را در زردت سوسه و او را در اول سوسه و در دوم سوسه و در سوسه و عسل
و صفا و کفایت حاره باله و همه مایه خالص صفا و سوسه و در موی و رفیع مایه و با نوسانی و عسل و مایه
و در طب مزاج سوسه و سوسه که از حرق اجلا با سوسه و در مزاج معده مایه و مایه طعام و آب او
را نیم رطل حب که سسته با مایه شده باشد با سوسه و در مایه و در مثال آن مسهل صفا و همه رفیع اجلا
سوسه نافع و مضر بر طبعین و اعصاب و سوسه
ماه باشد و مصلحت او عسل در مایه
فولج و در سوسه مایه و مصلحت او عسل در مایه و مصلحت او عسل در مایه و مصلحت او عسل در مایه
سعیلان حصول معده و در زردت مایه سوسه و مایه
الفرد سوسه و طلا و آن بر تانی و رفیع گرم در مین بگذر از نوزده طلا نوزده مایه و سوسه او
جهت رفیع بوی نوزده و مایه و سوسه او با نوسانی است جهت فاعل مایه مایه و این در موی لخم

نمود که یک دانگ سیوفه او سفاک جنین زنده می کند در ضمن و از کوهیست در کوشن درمی و
 صفحه ده آن فریب با سیر جانان معروضت رفیع کنونی و در آن ملک در زم از اسرار و در او
 صبیحه اش بهال مغرب **جمله** معروف است و معمول عمل از است و ششین سوره سینه است
 در اول کم در محل و علی بن ابی طالب در بادیه مکه بر حلقه مسیبه ان و مسکن حداب چون و همی غصب
 و علی سینه در افق میان حاکمه و سهیل بر قوی و لطیف العمل و هست که عمل او را ام ظاهره است مایه نافع
 و باغ نمک است که سهیل حوض اسوسه و بارید سهیل بهم و با سعاح و آب که کاسه و آب است که در آب
 سیاهه سهیل سهواست صفح سهوا در دوران و بر فغان و همچنان به عاده در صفح سهوا و تعداد در و غیر
 میفید و در عوه او با آب کشته را در حقا و صفح و محل ان و با آب کثر و کثر صفح و محل ان در
 ایما و طلب است او حبت در و محامل و کوس و علی بن صلابان نافع و مضر معده و مضر و مصلح او
 به طایع و الموقون و مورت محس لب حسدن که با مفا و مصلح ان در علی ما و ام و قدر ستر
 از رخ معالی در پیش سه در ان او مؤثر بعد از زخم او در کف ان است و در شامان عمل نافع رفیع و
 از زخمه است شرابی و بر و زب غمی و استفعال ماره اول یک سال عدس است که موی نه
 از جم ذره او ان جم معده یا هفت عدد زخمیده باشد یعنی عین است در دوران با ضربت معده و یا بود
 است عین اثر در او و میجوق برنت سبانه اذ با عود ان و کت حبت عدس دلالت و له اول در ششمه
 مغرب **جمله** لغاریه که بومی نمید در دو دم گرم و حبت و محل در در حجاب و طایف
 در حبات از عین نهی و شکر جوان زخم دریم از آب او حبابی را سینه او در حجب و میج حبان
 زده و موشه و مقصد حبان که میج او در سینه حبت صلابت سیر و چون و اصل دریم که حبت دریم حبت
 معالی دریم و کوشون حجب و با میوم از عین حل که در ام و حباب محلی شرماد و حوله در حجب و میج حبان
 و طایع او حبت دریم و معالی و لغاریه کوسه و با عاده در حجاب کوسه کوسه چون بر که طایفه است
 لغویب باه و مویط او مصلح شده و مایه و در ستر شامان حجاب دریم است **جمله** در حجاب
 معروضت است و در اول حجاب و جوب کس با با زده سال نامی است و لغاریه لطیف و میج حجاب

(Faint handwritten notes and bleed-through text on the right side of the page)

در برخی جهت بر روی کوبه سر لایق و در آن طبع او فانی طبع و فاعله زرف الهم بلفظ ان در آن است
 اصناف و بعضی ششاد و قدر سه شش ناد و در هم است و معنی سر و جگر و مصلح او در خود و مصلحی و بدلش در سر
 استار و یح و وقت ان زرا او در خود و لفظ ان در او است و این الهم در سالی نمونه که حمل او
 باعث عمل زمان عاقد و محراب است و در آن جمله است که چون ساح او را با کله کور نموده و در آن
 در آن صهار و در ماه قمری در جهت مخالف حجاب کله از او در جواب کسی را علیه که از صحت او حوار
 گوید و در عن سکونه ان که نور الصعود باشد لظرفی او عن حمل و همه ناد او هم که صایه ناد او که مفسر باشد
 که در بسیار جوی و در او هم که در حجاب و در آن هم او هم او با شراب زردک باشد مفسر هم نموده و
 در فقه او با ماه و در به خالیه صبت شمال رطوبه و طلا میس او است لیس و فاعله و اراض و عصاره
 باره و در تعریف باه و کله و در حمل او در ام صلب و لفظ سده و ماضی و مفسر و حمل ریح و نفوس پرده
 در ماضی نافع است **در** الفایس طفل و در او کله در او در هم گرم و صحت میس و حمل او او را
 در ماضی نفعه جگر و با طعم طعام و شکر باه و در انون و حصر و مسوا حباب و صحت حور کردن دنان و هم
 در ماضی نفعی و نفوس معده و حمل ریح و در این عطف و در ماضی نافع و الحمال او که در حله که در کتاب
 کرده باشد جهت سکنه در رطلت لفظ صند و در سر شتاب سفال و در ماضی نافع و مصلح او جمع غرض
 و صمد ان و کله و در لفظ لفظ نفعه است و کله کورن او و حمل او در ساد است با کله
 حرس گوشت و در دم گرم و در سوزن رطب کس او با شش المراج و حورن او شده الهم است و بعد
 آنچه او را اول معده است و حورن که در صند است او در رجات حورن او ظاهر مکرر و در ماضی نافع و عفا
 اند و عدم المصرت مولد سینه و در این محض سینه است زره او مصلح فوسه و اسامیون باب و در آن
 او با عسل و سکنجین با مفضل صب و در حله با و در سینه لظرفی و در ماضی نافع و هم معال او صبت
 فویح و در اب معایت نافع و در حله ان ماضی نفعه با مفضل و معال صبت فویح او حاله و در حله و در حله
 ماضی نفعه و الحمال ان ماضی نافع و در راجه صبت فویح ماضی نافع و ماضی نافع فویح و در حله
 او صبت فویح و در حله و حورن او لفظ رباب سفال جهت صرع لظرفی و طلا در ان که گرم باشد

حبت الصبح و دل سرخ و اکثر و کمال اوله از زمین موسی و بنا و چشم نافع در سندان و در سوراخ ریش زنی
اصفا است و همه او در نیم گرم صفت دغا و او صفت در دغا عمل مرگه و مرض و بواسطه صفت در سوراخ بارود
بروزن ریش و سکنس اسجریان و کومکلی اصفا و نرم کردن اعصاب و اعصابی صحر نافع و چون خوف
انار را با لیمام حلی کرده سه و اما مثل آن در مثل اسوس در این کلاس سینه ناله شرم کند حبت را پس در سوراخ
ابر و در او الصفت بود کبر و در او صفت در سندان سه او برین اطفال در عمل و لادک حبت عدم ضرر
و از سفر نماند حاجی موثر در وقت اوله بر حبت و عوس بران حبت فالح و لو کس بر طین و صاحب
بود کبر و فو کوره و لعنتی چشم است او با عت لرختن و حلتش و لعنتی بر دو چشم اوله در همه کس با هر که از آن
بصاحب است رافع ان عبت و لعنتی اسباب او بر نادی حبت نافع سرد کج و کج و کج و کج و کج
برام موثر در خون حصد او را سگانه باز و در ساق باشد حبت نافع است رافع اسباب لیاقت نافع
است و در سکن او مجمل ادراک و حقا و در چون او حبت موض مفدا است **و حبت** عیارس سرخ
حالی کونند و در حبت اوله سب جمع تر از شش کلمه و سوس در رعاب و جودس که اعدان و مائل طبریت
در بخ چون در قره در احوال گرم و در رطوبت معول و مرغ کینه از طب اردر طب صلبه و عمل سرد است
جودش که حلافت فکلس و کمره است که حل محوم عر نامی حارند و در ای سکن کبر ایجا و لطفه و در اکثر
طیور و مولودون صالحه در مخر اختلاف است و کلسیات جودس سندان و کلس طبع است مخرج سودا
حبت نوحه کلسا بینه و چون شکم او را با مالک و در طم بر کرده کلسا کلسا سندان کلسا است سرق او را سندان
حبت بیهوش درین دوریه و در سینه و در پیوسته معال و صبح معده و سرد المعده و نفع نافع و در کلسا حن زیاده
کلسا و صفا نمانده چینی نیست و جودس که حبت با صهن او ارض حاره و مخرج که در مخرج او ان موثر حبت
کلسا برین و لطفه رنگ حار و بر آن در ماده کردن جوهر دماغ و فهم در وضع حالات و عانیده و کله او
بارد و عن ماده حبت سرد کلسا و در وقت او در وقت او با بلب بینه نمانی صبه حبت رقی
در صند که کلسا او معلوم نماند محوب و کلسا او حبت رافع کلسا کل و امثال آن موافق معده و طبع
و کله در او حبت نرم کردن صلابت و مواد سودا و سیب و طلاست کم گرم او کلسا حبت مخرج کلسا

و جهت سفاق و سفت و صبح او ارض با دره محو و لغو نموده اند اب خوام و کس کن او خالی و کربن او با
سرات و با دره که جهت نوبت و دروغ سمک نظر لغو یک تفهال مضمون و مطلق او جهت من و مرض و امثال
ان و بعد از غذا و جهت ملک و او که کرده مفرد و جدا و نموده اند او من و در هر همه و خوردن و سر سرد و او را در دل بخارن
صد کردن برام و هفت الی کم که از جحاب و مانع باشد جهت و الله انکه جهت لغوت و مانع از وقت
مفکده و در برده و در ان که حکم کرده باشد با شکر جهت رخص و در موده از همه جهت و اسنادنا
بجهت حکم او با دره که جهت سمک است و لغوت با کس که موثر در سردی و جوار او بار دین است بر کس که
و نوبت ان لغوی و موثر و چون خوردن و ریح را اسنادن و حرکت کرده او اسمو طلودن جهت قطع
جواب بجهت است و حکم بجهت ان کس با کس سیده او ارض با جهت ششم و از موده است و چون ششم
نوبت سقا که امکان زنده بوده در موضع زنده و برام سینه جهت جهت سمت ان و در هر سار بر او جهت
جهت ان ارض بر ارض سهوشی و بر سام است و تبادل خوردن و ریح با شکر و کسک و ماست و سپر و در
نوبت و در وقت ان باعث لغوس و مصلحتش او در هر صفا و در جهت او مطلق اب انور است و در
موردین سنجیدن او که چون سوره از نوبت ریح سبب با قبل و حوب ناک که با هم سرد کننده با جهت ششم
نوبت که جهت لغوت که است و در هر از موده ان و خوردن سبب مولا حرف او مصلحت است
ان چون ظل را است و در پس را با خود و اسناد خوردت قبول است و در وقت و اسناد مصلحت
بر کس است خانه به ریح جهت و ام سرج و دوام او و سبب حوب است مصلحت روز و محل مانند حوب و دوام
خانه حوب است زنده خوردن و خوردن سبب با هم سبب جهت مصلحت است سبب جهت مصلحت
حوب است و جهت سبب در ان که سبب ان مصلحت است و در ان سبب جهت مصلحت است و در ان مصلحت
با در ان و مصلحت مصلحت او با سبب در مصلحت سبب جهت مصلحت است و در ان مصلحت است و در ان مصلحت
هو او است و مولا سبب جهت مصلحت است و در ان مصلحت است و در ان مصلحت است و در ان مصلحت است
بجهت و مایل نوبت که در اول سرد و حبات و مصلحت است و در ان مصلحت است و در ان مصلحت است
ماده و در کس که در ان مصلحت است و در ان مصلحت است و در ان مصلحت است و در ان مصلحت است

و با سبب جهت و سبب طلب و فطر عصاره بک اوده هم گرم کرده باشد جهت درم لوسن و الحال او با سبب
جهت طلعت لطر نافع و پوست ساج او در در حال منور و نام شغال او با سبب رت و با سبب سبب
بعضی غم و طلا و ان با سبب که جهت لطر و ان رنگ برش موثر در طلب لطر او عالی سبب و سبب جهت
بت و ق در سرفه زمین محراب و آب مساندانه لطر جهت و قاتم مقام رطوبت او است چون رگه او را
انگش کواکبه رطوبتی که از طرف و در ان بهم رسد در لوسن چنانچه جهت رفع گرمی که در زمانه او اراض
بهر سببه باشد از موده است و مخرن جون و مولد سو و اوله لوسن شکر و در سبب رت سبب شغال و بدله لطر
است **در او آب** لغز و سببه کوبند از جنس حیره است لاسب سو کوه و کوهک و در حال میل حیره
کرمک است که بیون مانده و در طلوع کور شد و اکثر عنوان او در او آب و در سبب است و در
او سخن و نافع و معنی ان و مفتح سبب و نافع است **در او آب** سبب فارسی نخی است معنی سبب
حاکم است رنگ ازه و در او راه او راه او و سببه نخی سو و در سبب نخی و جو سبب و قد سبب است
در حال و با صلوات و در و لوسن سبب در سبب او سببه سبب لقمه میل هر روزی و در سبب سبب سبب
و با سبب سبب سبب و لغز و در و در حال است سو و در سبب سبب سبب سبب سبب سبب
و در او است در او سبب و با سبب
با و سبب سبب سبب است در سبب
سبب و در و در سبب
یا ختمه و نافع لیسای برانی و با سبب سبب و در سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
رفع طاعون و کوبت سبب
جهت از افات و لکن عدوی این سبب که لفظ سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
و با سبب سبب است و مفتح و مفتح سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
است در سبب
او راه سببه جنم و لغز و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب

حاتی و دافع ساین عین و ما را جلد و نه او با دوش زاری صفت در کوسن بعد یک کریره گونند و در او
 سودم نرم حرکت متکلی محقق و حافی کم جمع حوانات کاتب غنبت در ماده او هم نرم شده
 اسنان در استعمال او محتاج بدین است و اسامی طبع او با شراب نام ادفه و دفع سوم تلوم طلا می خورد
 او که ساسه باشد صفت در مهای صلب در در او زهر و سوزن است و معاضل و حرب صلف و هم از نار ف
 حکر در مطبوع شام و بر گشتن نار و من جهت حرب جمع صوابن با آهن و است جهت در دوسر و فرج ال
 مبوب در در برکت حرک او صفت در هما و همول او صفت در در نیم و اب برکت حل او حافی صاب
 در اسباب گونه معادل و اب مطبوخ اگر کشته نمک در و طی که برکت در و کما باشد اب او را نار و من یون
 چو خاکسانه باشد که اب سوزن نایب صفت مطبوخ و معاضله کفلی است جهت حرب و علاج مرض حرب
 و یک در نیم و کسه حکماق و الیاب و معزش معاضل مثل بر کشت در نیم در نیک اگر از اجزای است
 که چون نامی سر و قطره کند مطبوخ شود او را و کفر از اجزای کفیر خفتر شود که در **در نیم** الاغول کعبه حل سردی
 نام در کیم سرد حرک قالیس موی و محتاج چون از صفت اعضا صفت طم در ادوم و حصول و صفت حرارت جگر
 اجزاء و الحاقی بر اجزای غیره اسان آن حالت موز و صفت اجزاء اسباب موی و صواب و در هیچ جهان
 معده و کوبت معده و کما در ماده کفیر جت فروغ اما و الحاق او صفت کوبت باوه و فرغ صاف و مفرزده و
 معاضل گرا و مفرز سرش او معده بر مانک معضال و بلین ساوچ و عصابه حرس و چون بخورد کسه را تا در یک
 کند صاف و کین باز معضل مشکو و در ن اگر معطل نیاز **در نیم** معضله کب است و او دل حصارم نرم
 حالت سرد مانکس در در و حرف کوه او برده است و آن در صفت سل مثل بیش است در کوه و ریت
 او با به جد او در هر فی صفت سردی مانده باشد بدست در سوم صواب است و اف ام او صهل جمع و سرد است
 زطمانت حار از معاضل و منضم و صفت اسف و در غان و کسه کس و شک کرده و صاف و در در و کوه و کین
 و ساق صاف و طلا که از خاف با سبب آوی و مروت فرخ و کسه حله چون برک بسبب فی او اول مثل کوه
 او آن کوه بر کب و صاف او ما از دست تحت سفاق در بر من صوامه و با او دم صوابه صفت جمع
 او را م در او خاف کوه در بر کس در فرغ اول کوه و در آن کوه غدار است که در صلاب باشد

کوه در بر کس در فرغ اول کوه و در آن کوه غدار است که در صلاب باشد

کوه در بر کس در فرغ اول کوه و در آن کوه غدار است که در صلاب باشد

کوه در بر کس در فرغ اول کوه و در آن کوه غدار است که در صلاب باشد

در این میدان او با سربازان مسلمانان محراب و مسجد کوفه که در دوران کجده جام او را از خود
لغویت با هر چه در معنی افغانی چه محراب سندانند و چون سندان کس اباب و غسل سندان
جنت از راه محراب و قوس و حجاب با نوازند و چون صدر در گور زودها عات سندان محراب
از آن حراب را منکر و در بهر از طرزال است در زمین کجده زده در احباب کجده سندان عات سندان محراب
موسی محراب است **فراوان** در احرار سوم گرم و حجاب سندان سندان و سندان و سندان و سندان
حجاب و در این محراب در ارفع سرباز محراب او سندان سندان و چون محراب را با محراب سندان
پوسته بار و در این محراب در ارفع سندان و سندان سندان و سندان سندان و سندان
بسیار سندان و در ارفع سندان و سندان سندان و سندان سندان و سندان سندان
و این دو حاج این سندان و اوج سندان کردن و سندان سندان و سندان سندان و سندان
نخار سندان محراب سندان سندان ان سندان و سندان سندان و سندان سندان و سندان
و این در این محراب و با نوازند محراب قطع محراب سندان در سندان محراب سندان محراب
سندان و سندان محراب
و در این سندان که در سندان سندان باشد محراب سندان محراب سندان محراب سندان
کوشن سندان و سندان سندان سندان سندان سندان سندان سندان سندان سندان
سندان و سندان محراب و چون سندان سندان محراب سندان محراب سندان محراب
جنت سندان سندان محراب و قطع سندان محراب سندان محراب سندان محراب
و سندان محراب و سندان محراب و سندان محراب و سندان محراب و سندان محراب
و این در این محراب سندان سندان و سندان سندان و سندان سندان و سندان
و سندان محراب
و سندان محراب و سندان محراب و سندان محراب و سندان محراب و سندان محراب
و سندان محراب و سندان محراب و سندان محراب و سندان محراب و سندان محراب

محراب

صفت این محبت و صلوات که آن را در جهت بویوت بصر و وضع ریزه در او چشم در در او حس
و فکر و متون او صفت و زود در انما و اسباب ماه در و مان صفت وضع بر بوی این انگشت است
او حسن و ام الصمان و معاصر و معاصر صالح او صفت وضع فرج اطفال محبت و بسا و سن این
حاصل محض در اثر محرمی لغز و حروری که در صفت صلابت می باشد و باطل است لغز است معلول مگر
والله است و بسا باطل در و بون او صورت وضع معلوم و باعث سرور و لغز اول است و چون کوش
و با سرور باطل سرور است هیچ وقت انبام بر بر بر و و گوید مفسرانه فصلی غسل و مسک است و الله اعلم
انما الصلابت در وقت و چون ظاهر این معنی نماید که از اجزا و حروری داخل باشد خصوصاً او در سنه در
بن وقت مردن او باعث عمل عمر در وضع صبح او افاض سو زود است و حفظ صحت است در سن او حروری
عمل او صفت و طریقی عمل و سخن و زود و صورت است و در سرش از یک قراط و تم نایب
و اب و بر کس صحت بخون و حزن از طریقی بسبب عمل لب زود در حجاب و عمو است به معاصرت و حسن
برین حفظ او ضیاع است سرور و بوی در و مان لغز و زود وضع صبح افاض بخون و زود و زود و زود و زود
است در سر و بوم حجاب و جلش چه افاض جلز و صفت نافع و اباب و بر زود رافع است به صفا
به است زود و با اسباب صفت برین تر اباب کس صبر زود رافع و عاقبت مفسر به افعال او است
و در سرش یک زود است و در کس اول و سرور و محمل قوس و در سرین او مفسر است که با صفت است
و تا میدان اینهاست معال نایب کریم و با بر زود معهود و در سرور با مفضل و نایب چه مویح سر به الا
صفت لغز او در غره او با فصل صفت حنائی طبع لغز است مفسری و زود و اما صفت لغز است در الموضع اول
و چون او فاطم عمل در آن است نه نام و در لا و بر سر همه همه او من اثر و زود و فاطم صفت است
است در سر و زود و در آن یک معال حساب او با اباب زود و بر زود چه در و بوی و سر و با صغر
چه در و بوی و سر و با صغر است زود و در او لغز و اعلی با بیل چه است ریح و فو یح و با صفا و اب
بجو و او با مویح صفت لغز است که در مویح و در سر و زود
زود و حراحت صفت و مویح و آن خبر و کلات و طبع و نایب معهود و در وضع حرمت جسم در حجاب

الحال کبیت قطع بزف الدم و با عذبه علی و عار لولون و صرحت بصفه مایع و در لواح صدراع بارده و صوفی
و صوفی و فالج و دوار و لرزه و حنون و زردت و با بزرگ ریاضی جت فسخ و صفت و سستی آن و طبع
استادان و مویز لولون جت عروق السه و مینای عمیق و صوفی فمائل و در کران و بار سبک و فمائل
جت درم حار مرین اعضای باطنی و مفری آن به اسهول جت فواق و در روح سرکس و عد و مینا و مویز
و در رس و اسن و اب و اورا و درون جت لفت الدم و سده درم سده و در لولون و طلح او جت
حریه و مویز و عا و کس با سکر جت لطف و فو بار انا ضرره و با لعا حاجت درم حار مرین و با فوالص
جت سحر کلام سحران مملوح و طلحی او من المفسر جت رفع خوف طبعی نافع و مفر من و مفسر
جمع و کونیه مفر فراح الاطفال و صفت در سرش مایه و درم و در لولون و مفر من و مفر من
سبح و مفسر آن سبیل است و عصاره او در اب و لولون را حوت سینه باشد یا بعد پاشیده باشد در عصاره ک
سال مفر او دست در اب روید کرد و در سوزن است بدو در دست بهر از عصاره او است **در مویز**
مردمان کونیه کسانانی او در اول شترم گرم او اول جت و مفسر که مفر از اب او و مفسر مفر از اب
او در مویز او کونیه شتر در لولون و جت و مفر سده و مفر و سینه و مفر و مفر و مفر و مفر
ریاح و حلاط غلیظ و در مایع سموم حیوانی و مفر فوسه و مفر و مفر و مفر و مفر و مفر
کاو و بنان نجرب و با بزرگ ساد و شان و اکثر جت سرفه در لولون و مفر و مفر و مفر و مفر
ریاح غلیظ و نوحه و در دهن و مفر
و بر رفته شدن حوت او در و ال حال آن بخلاف چون با سبب جت به مایع و مفر و مفر
و مفر و مفر و مفر و مفر و مفر و مفر و مفر و مفر و مفر و مفر و مفر و مفر و مفر
الحال او مایع سرد اب و در دفع صوفی مایه و اسهول چون بر سال درون سرد اب و مفر
ماوت کحل بر طمان بر در مایه در سحر کلام را با مفر از اب مفر و مفر و مفر و مفر
مفر و مفر
نافع و مفر او در افعال مثل عصاره او است و مفر و مفر و مفر و مفر و مفر و مفر

آنچه در یک مقال در شرح او در مملو حیات و در مقال دیگر شرح است و در این مقاله نیز
راست است و لغوی که در بعضی بر نفاض و محس برهه و سوار جو سودا و سیموم گرم و در دو دم حیات و جهت نظر
بول و تنگ رجم در آن فروغ سپاهل بر من در فرغ و حیاس حصص نافع است **این** فصل
است در امر سیموم گرم و حرکات و قسم الشرف و فراه قره سیم اول است بول هم مقال او بار دو دم
که هم حیات باشد و در ستره آب طبع سیموم است که بر فرقه و بر او و احصا بر طبعه شش و موضع
او جهت بر فرقه رطوبتی و جهت قصوی و ماخ و دعا و از جهت انعام بر اجابت و از جهت حرکات
و حرکات جگر و ماکلف و جهت من رلهما و لوانه و ما کم لیمان با سوره جهت رفع نائل او اسرار حرم
و جهت حقایق کتب رکنی تا جنس موثر کشیدن او مانده است و در اول بدنه در دو دم در هر روز سیموم
سه مرتبه صفت بر فرقه و فرقه و سیموم جهت العقل است و لغوی گفته اند خون با در سج و نبه بر
سینه که اگر اثرش فوری شود و موقوف بر راه کوپه که چون را اصلاح با بیهوشی او و سج الادر و لطف
بین او و طفل بار و عن ما در آنم طبع و او به غاد مانده در ساعت و آنه که اسرار سا فطالت نام شده و
در این ان کف در حکم فرخ و جگر و اسرمانه با در خورد و گوشت طلا و را اصلاح نمود و او
را بر وزن نرم تا حقیقت گرم در رومی شود و در جگر او که سارجه الوده و ارتفاعات حیات کرده باشند
بسیار حکام مارد و در رفع است و مقوم مملو و او در اصلاح سمع در او اثر است
و در عارضه انورب گونند و آن جزا است سید لعل کفایت در است نایس را و گویند و آن را
در سیموم فراهه است و در بین او هر در ان حدود است و آن مقال است و دعا و گویند و او هر موضعی که
اشن حدب و دفع سیموم و ظاهر کفایت سیموم از نده او بر بار و در صاحب سیموم در می محرم
و آن سه دور در حیات او فاطمه نائل است و گویند سیموم او سخن و طرف طلا نظر کند رفع او است
او میسوزد در دو دم گرم دور اول حیات که در او سیموم است و کفایت اندک است
عدد صحر و در نظری خاص صاحب چه در او اصل و جهت که در نده و بار و سیموم و کفایت نایس گوید
و طرفین آن است که بعد از تهیه میگوید و نفع از احام سوال نموده و با سیموم ساعت واحد حرمی که در نده

من حرب ساسانند بعد از آنکه بهر کوزه را عمل کنند و عود در آنست تا حکم او فاطمه زهره آلوم و دانه
 اسما حراحت و با بنه که جفت شود و حرا را نافع است هر کس او با بنه که جفت از صحرای صمدی و حوال آن رود او
 را در از اسفند که جفا بین و او را در حوض محراب و طلاخ اوجبت زمین خوب بار در مورد و نظر اجمار و
 رسول جفت را ای سائمه در صحرای دگر کوفت خدیجه او با حوال یافت از جفت که شود کسی
 که از زمان بسته شود و منظور و سوسو طایفه او بار و من سفید در گوش طرف محراب جفت در سوسو
 و در طرف موافق با زمین رسول جفت زجاج و کرمی در الحمال او با آب سرد جفت از رخ ساسان
 و کوزه او جفت که بر اسون سوام بر در آن نافع چون خل کرمی او با ساسانه جام لوز در دروی او سه دفعه
 و هر فندیگ دانک با سر که بوسه بماند روز موافق جفت از خون محراب و اسان بنه آن است
 اندون سندان او که حرکت از رخ سائمه باشد با سر آب جفت از صحرای صمدی و در زمین کوزه
 او صورت خون طلاست است و لعلی با و کوزه حوی آن باعث تسهل و لذت و طلاخی
 موراد بار و غنای جفت در کوزه نافع از در سطا طالس شرف است که خون در حوض آن جفت از رخ سائمه
 مضا درین خون کوزه سائمه تا بجز است و درین او جفت از صحرای صمدی است *صحرای صمدی*
 او هر کوزه در رسوم و عروق و با حور رطب حار و رطب و خالص و اسان بنه آن است
 و طلاخ سائمه او با آب کثر ذاب کاسه ذاب باده کاسه پوره و حی العالم و السبب
 و امثال آن جوشن حل سرخ جفت طران متوج دورم مفعود و جوب و جواحت از تخم گسان نصیب
 و با دسر خ و او را م حاره و منع رگس نمو از با عضا و با سر آب جفت در دغیب او را هم از کوزه نافع است
 صغی او بر مسکن شهیدت حجاج و در لعد غصب و التواتر آن محمل او با الحامب العسری او این
 لاسوی بدین و طوق کردن او را در حقت بار و از حوص حفظ عمر از رگس است و خون رود در حوت
 کرده کوزه او را با آب سحر ساند او آن روغن زنبک کوزه بر آبی که مانند هر کوزه است مکنده و کوزه دفع
 و با از بنه سینه آن مکنده بعد از سفید کردن با فاطمه حرن و زجاج سخی کوزه که تسبیح در دو عالم نانو در آن است
 کوزه با آب او با شته حقی ماول بود و محراب است *صحرای صمدی* کوزه که کوزه در دوم سرد

صحیح

دیر و دامت فالیه در اوقه از پهلوی درین نمک مفتح برآمده می آید و در سینه او با روغن گل و عصار
اب نبات در بر ارض مثل ارضان ارض و لیس او بر لعل و صفت مفضل و نم صفت مفتح اضمحلال
و لیس صفت او بر عود و دختارند و التواب مفاصل را زخم و جمل ان دغا و او با روغن گل و اب نبات
در کثرت سرطان مفتح او را م تاره و جروح مفاصل مفتح و چون شرب رالف دست نما کند و این
او را در کف نماید با اب و عطران بر زود و در سوزن چشم طلا کند در حال سائل نماید و خوب است
و حج در نیم او را چون در زرد بالین کسی و فن کشد او در همان کس در این است بر تان بنید و نم
او را چون صفت کرده و بکند که گوشت سینه و قوی که اصل در شرف باشد در میان و در حال او فن کشد مفتح
تیم مضمود سیجا نماید چون بخورد او را کدی کشد که سیاهی او بر طرف شود و جهت قطع ریف الوم
و الحام فرج حمله و کدی و در مل لعاب الصع از انا و محقق بکند و است با بدن بر کشد
است بر جبهه سینه باشد و فرودن شود او با الحام و رافع و در ممد و بر نه است و از موه مخرب
بسیار درین سوخته در دو دم سرد و حرک مضمون او کعبت فرج چشم و در شمش ان در حرات حفره
اعصاب در بر سر و در جبهه کینه در ریف الوم و سندان رطوبات و در زدن کلسج جهت جروج مضمود
و با نکر جهت مصلح و در مفاصل و در دلش سرخ و جود و کشش است **رالف** لعاب انار
کوند و اقام میباشد برین موه که سیاهی نماید لطیف از سایر و بر و با عدال دور اول بر و با جود مصلح
العدا و مولد حلا صانع و تقاح و در محبت با است کوه کوه و درین است در در اول و حالی صانع و لیس
طبع و صورت شکلی و درون او بعد از طعام سبب انرا از ان جهت لعنه روح کندی و لغوت
جگر و سیاهی طی و در می و سودا و صفت در جان و سرد و صفان و الم سینه و در فیه جاد صاف کردن او
او در فیه کردن بدن و کوه کردن غده او رافع حر و کدی و سکون کردن است بر رافع و انار او
معدن غده و در فیه موه و مصلحتش انار ترش و در بار و الراج و کدی بر زود است در بر انار ترش
و افعال در ترز ان او کرمی موه و مصلحتش مصلح است و چون انار ترش را خورده اند که در فیه
در لعاب نقد که کجاست و در سینه باشد در بین با دام شترن در در کله بر روی الشب که در انار ترش

صفت

حدسه کند و کدی رسد که روغن را در کبر حدت موافق کرد و میندازد این صفت در دوسه و سه مرتبه بار
محرکات است و به تصور این میدان آب او باشد و ساسنه وضع عرقی خود درین ما دوام که حکرم
بوده باشد چنان سرور او در انار ترش و شیرین که عرقی از او ببارسی میجو کس کوی بجز در کوه
و نریه مایل با عدال بس و افکار ترش و زرد و سرخ و حرک و فالص بر لول و سکن حرارت
معه و عین خون و نافع مسلمان مواد معده و صفت رفع خمار و قوی و معدهاں حار و منع صعود
خار عذ او رفع و خاست این و انار این صورت و فیه المعاد و سح و مفر منزه و مصفوف
حاده بید و فوت باه و مضامین انار شیرین و بر کل سرور و و انار این اب مانده که با
بسه انشوره باشد از سر ظل بایک رطل شکر تمام سهیل صفا و تقوی معده و صفت بهای
صفا و س در فغان و حوب و حله نافع و حاد و مطبوخ بهای او با لوت و کرم صفت عرب
و جد صفا و س محب و طلاء مطبوخ او در شراب صفت کفیل او آرام معده این است و مصفوفه
اب او صفت و فروغ حله و س و فلاح و انار شیرین صفت نافع و حاد و معده او
و طبع عبطه باشد با قدری عمل صفت فروغ حله و فرفری و لوت با و در جهای زور و
کوشش معده است و سونق و فالص و حله و رفع حوائش صورت و عمل و مثال این زبان و عامله
را موثر است در اب انار ترش در افعال نوبه از اب حلیک و جونی اب انار را حایه
کرده روغن کسح و در کبره بالکس خرم که داشته در کوشش کفایه صفت در و این نقاب و موثر است
و لوت اب انار صفت فالص و بار و معده است و معده او با بعض سهیل بجزر احلاطه است
و صفت رفع آب لب معده و حلو شکر و اب طبع او صفت رفع سیدان حصر و خروج
مفقد و حاد او با عمل صفت رفع انار ناله و حلاطی سرخه از با عمل سهیل و معده صفت منع زبون
الدم و لغت الام و صفت اب اوله با بر سج و در معده بود و او حوش سیده باشد و صفت رفع سهیل
و سح از صفت لغت لیه و شایه بدن ان صفت سلسله البول و سس معده مان صفت قطع
حول لوسر و اعراض معده و انار سیدان سنده او بعد بایک گرم با آب گرم در دفع گرم معده معقول

و چون کورت انار کشن با مالک و با مالک به سینه در سر که کورت شده و ما هر اسود و موعدا و بعد لعل
چهار مرتبه و بعد با نوزده عدد و در ماه و در آن جهت دفع اسهال جنس و سنج محرب و فوفه اعراض
و بعد چوب دست در آب انار سرد سرد و در اول حساب و عاقل و جهت اسهال کشتن
موقعا و بنام سد و قوی و چاق و دفع مسه و در چوب است چون اصل موصوفه و رنگ حساد و دفع غم و باروان
قاله کثیر از آب برکت سب و در افعال خور و گوشت کشن او با نموس مالک و همس از بره کرامتی
جهت دفع فی و لغوب موده محرب است در مخرج دست و در مخرج دست و در مخرج دست و در مخرج دست
زیت اصل و باروان و در اصل مصلطه فارس و جهت قطع خون من و در آن انعام و اجابت و من
در قطع و چاق و او باروان از نیرم موده جهت می موقعا و عصاره با کلاب جهت منع ریح موقعا و کضم
بر دفع و در مانی با آب مالک جهت فوفه اصل و با آب جهت اسهال و در جنس و در جنس ماله
در فوفه و لغوب شده باشد و با سر که جهت سرح موقعا و عصاره کورت او نیه او قائم مقام جل است
در جوف و بقیه عدد و در آن که میور با نوزده باشد بهی که در دست کوفه حکما اناسطع است جهت
بروز فیل در بد مالک سال از موده است و در اوقات سردی که در امانج اناری باشد سبیه رزور
در و در جمع افعال مثل کضم جل است فایده چون آب با باروان و در مانی موشند جهت سبیه
که از گرمی رقیه باشد محرب **در** آب کیمی رنگ روان و با صفهای مانده مانند در سوم حش و
محفظ و گرم شده او جهت سرفه و طومات و سرفه و حمل است و جهت قطع حصر و دفع
حل لغات کور و با لغات است جوش میوه زرد میوه مات بر طعم او کوه کوه کند . لغاتی
مانی روان کوه نوزده او در دو م گرم و خشک و کس که در خشک و صمبی و موله جل صالح میور
و گرم و بقیه جل و با سبیل سهل حب الوجع و مطبوخ او مانسار و کند ماله که بعد از آن در عرض کوه جان
سرخ کرده باشد با روده کضم موقعا جهت محرب ناه و جوش کس مین از گرم و عمل و عمل و حواس
محل او را م حلقه و حواش معان او حار در بدن و طلا به نری از او در بدن رسون جهت فضاصل
و لغوس نافع و مضر میور در بدن و در صفتش بر کوب حاصله موله سودا و در کس است **در** موف

الذ

است هیچ اور موثر است در دو دم سرد و جنب و لغت و با حوت ماله و مفرغ نوبه و احیاء
 و حکم جار و مفرغ و مطلق فی وقت کی مغان و مسلک حرارت صفا و جون و جدیت رفیع مبی و حار
 و نو انیر و طابعون و دو با و حقیقان و دو کواکب و اسبها ل جار و بر فال و همایه حاره و کرمیت
 اسبها و منع سرد و در الحمال او جهت نفوت با نمره و متماض و حار کشش نازد و نوجبت هله
 و ما و نرح و علمه مانع و نمره سینه و یاه و محقق اعصاب و مورث فو لیح و نمره و دس و مصلحتی است
 عودا مسون و عمل و در اثر تازاب آوناسی و نیم و بدکش نرسی تریج و اب غوره است
 و دگ ریاس فوجر از اب او است و نرس کش حب و حنول و کلبات و اجزاعات نافع
 است **در سیم گرم و جنب** است میدن ریا و اول شده بسا محقق و فایض و سیدو
 حوب و مفسی و احات و بدیل و خانی عساده چشم و مالع ریا و فی عروج صلبه و جنب با مردن گوشت
 زنا و موثر و معمول و اطلاق تران میدن ربع و نرس او با موم و در عن نجه که مصلح او است مستعمل قوس
 ناراضه و جهت بسفالی نافع و باب باران و عسل مفسی است **در شیر** عیادت در طلوع
 است و در شوخه فام ان حب استام رهنما نافع و مویح لسیه نرم نام لرک لو سید و در مطیع چون
 در احصایا قام مقام مویح نرم تر کوس است و چون از سچ مرطوره که بر اب و نهمه مخوف باشد
 حداره بسوزانند و لثونیه و حاک کند نفوح او جهت ریح و نرس عالی که از سچ جهر منقطع نکردد
 از عوده است و در مجمع نرف التیم سعدل است **باب در آشپزی** لعاری از اب
 سفید و سرج و در مبی شود و در اج سفیدرا لعلس در دور افلفظار و سیرا لفقد نامند **در سیم گرم**
 و جنب و بیحونه ای لطفه و محرق معمول و احاب لمر خلاص سایر الملاح که از از ان فو مری شود
 و طلا ی ان باب کثیر حب حمره و نسله و حرب و جله و در و رس کشش حب فودج صلبه و جمع و حرق
 الدم و در مکن و دندان و لعینه و جمول باب نغصا صفت نرف الدم و رحم و نفوح او جهت ریح
 گواهی کش جهت سفید حرک که نوسنیهای چشم و صمد و مغسل و غری ملت و لاسیر
 و نواضیر و مرصه کوس و رفع حرک ان نافع است بعدین او جهت کشش چن ام و موثر و

(Faint vertical text in the right margin, partially cut off)

جفت فوج سینه و خدری و عورت مفصل و سینه در طایر و عالمه با که نفعه در صورت
و اما در جفت فوسن نافع و مکرر خوردن و در صحتش شکر است بر شکر و حتی در خوردن
و در مصلحتش عذاب و در سرتش تاسی در بیم و لغوی که سوره است که شکر نامده است از سوره
از جوهرش آن سیاه است و نموده آن لطف از زوایه دار و مبینی زمانه است مسهل و آب لطف و طبع
اوله با خانه لقوام آورده باشد جفت سرفه و سینه نافع و مفعی صوت است و خا و ادبا بخوان
و زود هم در جفت کثون و دل و کلیل صلابت می بطور کوننده او با صفت جفت حللی سرفه
فجرب و در صحت افعال و غیر سرفه و سرفه زود خوردن زوده و انبار و محرق خون و مصلحتش در کوننده
نقارسی لغو بالکون و در سوزم آرام و سساک و از او نفعه در عارضه قوی و معسان و با صفت
اطلمه و مضر صوب و فصد به و مصلحتش در عابها و هوج و در سینه سساک و آنک و پیرانش
سج است و خاوش جفت کف و مین سیاه و مین و با جوم و در مین کل سساک جفت
فوما و سرفه و فوج جفت سرفه و موی و جلاسه و درون و طلایه او با صفت سرفه
جفت لاله زار و زوده که از مجربات است و آن مقید است و آنک از قسم سوزم
مائل او که جفت سرفه لول و سساک کرده و در مکر و سساک و سرفه زود خوردن او با صفت جفت
و در صلب مجرب و محرق مسمول او را حدت مکرر و لطف و جلاسه او سینه است و در مقام
او بول مکرر است **سرفه** لغت کوبه است و او غیر کوبه سرفه است و جفت
سفید و غیر جلا و سینه بار است و کوبه زنده می خاید و مائل سرفه است در جمیع افعال سینه
موره و در آن لطف و سرفه است **سرفه** زود خوردن مکرر و در مکرر نامده در اول گرم و در آخر
ان تر و مین و مفعی و سساک و مفعی سرفه و جفت لطفه صوب و مفعی به و مفعی جفت
و سرفه سساک و او را م ظاهر است و باطنی و او را در مفعی و صلابت و با عسل جفت قدرت
الجنف و در آن البره و لطف بود سینه و دفع آن و مالمین بر بدن و با صفت جفت سرفه
او لجانیت صورت قرنی است و با نام او ام تلح جفت و دفع صلابت به و با مفعی جفت

رسول جهت رسانیدن موسی و الهی لکن جهت رفع ساحت و حرب و تحمل و حلاقی لصد و رسول این است
از روی و دندان و حاد و کشتن ساحت صراط و اعمال این لکن از نافع و محمول او در اعمال مذکور فواید
و کثرت آن با مظهر و مکرر کون و در مرتبه و مفروضات و مفعول المعاد و صفت کثرت او در مرتبه کثرت نامگذاری
و کثرت در صفت است و محمول او بحق مثل عبارت **رازی** در عارض است ایستاد نامبرد و در کتاب و آثار
در ارت و فواید محلی و صلابت و ارتفاع و ناز و متشن و در و با در حون و غنی سده و رسم رطل و با
بر طبع او ناممورد که سه روز میوه می شود جهت سرد و رفان او استسفا مجرب و غنی از معجون او با
عسل پس دارد و غذا و آب طبع او با از و جهت او در اعراض غایت فساد و کثرت است
و ذرات نافع و مصلح و مصلح است که در بد لکن لصف و در نفس فوه و در کثرت سر است و مظهر حیات
ماج معال و در گرم سینه معال است **رازی** در اجزای گرم کرم حنک و با طریقت فصد و مفعول و مقوی و ملایم
و معده و دماغ و مجمل ریاح و موافق روح حیوانی و طبعی و حیسی و در قبول و حصن و زمین و سبیل سودا
و حاکم نفسی و حر ماق از جرات سوزان و مصلح سودا و جهت و حرمت سودا و است و هواد و هواد است
معال و ریاح و گرم و کرم باه و لخواه در اطفال و ارتفاع را که سرد و سرد و سرد است در فواید او در آن
و صفت این و غذا و مایه است نافع است رفع جمع سلسله و سرد است او بر در آن جهت
و در اصل و کرم و جهت که بر اسون موزنه که مظهر و مایه حور و غنی و کثرت کثرت مقرر است او بر حصول و
کرم است اعاده باه با لیس و مصلح و کرم و مفعول و مصلح است و کثرت و کثرت و در و کثرت او در
ریح در دفع زهر باشد او در ریح و مفعول است و آن ریح که چهار دانگ او در حقوق و در کثرت است
در آب معال مایه در کرم است در آن جهت طبعش علاج **رازی** در اجزای گرم کرم حنک
و مطلق و غایت مفعول و با فواید فایده و مفعول است و در مقام مقام و در صفت او این
عصب است و استمالی و کثرت است و در آن مغموم و کثرت است و کثرت است و کثرت است و کثرت است
و در کثرت است و در کثرت است و در کثرت است و در کثرت است و در کثرت است و در کثرت است
و در کثرت است و در کثرت است و در کثرت است و در کثرت است و در کثرت است و در کثرت است

والتی الیه جهت مشابه و مناسب و سهل و مناسب حسب احوال و اعتبار کرد ز زنجیر گویس فیض
در روان دامن او را فتح کرده و بی علی و در حق و مصلحتی عمل در زمین تا او را مبدء سرکش و دور عم و
گشتن در طفل است در بانی او محراب ماه سردین جهت لغوی است که در سه در آن و کتفیب
بیم قوم است **فایده** در محل و در آب سوخته لغوی است که بگرد و لغوی هم کوزه است که گویا جهت شمال
بلغی است **فایده** در ریحین و راه در معنی او است که گویا ترا نشود و در آن است و گویا باشد بر موضع
الصفیه است که مانده و در و در کتب غیره من عمل گاندر جهت او و الصفیه خوب در او بوده است
در لغوی است که گویا معنی از کاف که پس هم مهرند و لغوی من آن از کتب پس این معنی است
و چهارم که در جسم در معنوم فصار و اناله و معنی و لایع و سر بزده کوزه و عورت از و فاطمه از او و موم درین
بیدار مانع را در بدن فروع حلیله دستا به در درم حواجات و جهت از بناسدن کویست و با هجرت السلام
دوره سرخ است برب سفوح و برض و بجز او با غسل است سفوح چون اجابت و در آن کویست
و نایم و ناصر لغوی و معنوی او بانسه که در غسل است فروع است که در کوزه ها است معنویت بره او بسیار
در آن برز و غسل و در آن کس کوی که عظمت در است سوخت جدت لغوی و فلاح مانع و بجز
در آن غسل و سلق محراب و مصلح محرق او در در زمین نشسته سوزان و در جهت غرب و بر حالت
چشم سلق مانع و طلا او ما درین سوخته و گویا سینه در سفید است که در جهت محل حواجات سطح
بن خوب و مرفا اعضاء معنوی است که در آن سوخته و لغوی است که در او در مده قدم العقیق و ما در نور
مثل او را با او و در معنوی استعمال گویا در حوض و بنی را با باب نمک ساخته در کار و در وی در این معنوی است
جهت فایده و بوی این در فروع جمله آن خوب و با او وی است که در فروع شبانه سوزان است
در لغوی است که گویا معنی از معنوی است که در طلا و کس نیم مرسد و در معنوی او در زمین و کوی است
است در درم که در و در سر هم حکایت و لغوی او در درم و در کس نیم مرسد و در معنوی او در زمین و کوی است
او که در کس نیم مرسد و در کس نیم مرسد
او در درم او کشته حقایق و کوب و در کس نیم مرسد
و در درم او کشته حقایق و کوب و در کس نیم مرسد و در کس نیم مرسد

موردگان و با دانه بود و غنای سرکه گوشت منقش شده و با دانه است او مجرب است اخلاط و کله منقش سرکه است
و خا و اوجبت رفع سوخته سر و خا و اما سرکه اوجبت سرکه کلس و غلظت و از او با نه وارد نمودیم
ارض ناحیه و مجرب رسیده ان با دانه اوجبت بر بود او ارض منقش نافع در برکش و در دم گرم و صلب
و خا و درش خفت حره و غلظت و منع زما و نه شدن ان و سوختی زما و خا و سرکه مغرب جسم و او را گرم خاره
و با نسام نوبت سرکه منقطع شده باشد و با غسل خفت بهوام غسل بر خفت دندان گرم خوردن
در بریدن ان و مطبوخ او در شراب است عوسس و معاصل و در سوخته صلبه است طبع اوجبت
دندان گرم خوردن نافع و صلبه ان خفت فروع باطنی و معقد گرم و معاره ان در فعال شماره مثل برن
کوت و جوال ان خفت قطع سیدان رخم در زوال ان و خا و اوجبت بر اوقی خفته و قطع ریحین بر او
جشم و داخل علق نافع چون سحر و خفت رسون را با دانه ای است ان خفت نطفه و صلبه است
خفت سکن در بر و لظت خفت کلام و کلل رطوبات و نافع از سنی صلبه است بر و صلبه است
سج او با خفت خفت هم مغرب از نوده است و حرن سنا صلبه است مارک و برن او را و کوزه
کرده و کوزه کوزه ان اجراق مانند سرکه از کوزه سر و ن از نوده شراب بر او باشد و ناره و اجراق
می گوید در بر فعال مغرب از کوزه است و خا و حاک سر برای او با سر که خفت سرق السجا و بلاقی و خا و
از خا و خفت خفت صلبه است خفت خفت بر خا و خفت خفت صلبه است در حریات سان
مخوده ان و خفت خفت بر خا و خفت خفت صلبه است در حریات سان
و در است و خا و حاک سر او با غسل و در بر خفت دانه صلبه است در او الحنه و مسعود و خا و
نافع در لظت شایخ پاره او را در سوختن ان مغرب خفت و سوخته سر و فروع ان نافع و
لطول طبع به اجزای اوجبت خفت خفت صلبه است در او با سیدان ان در خا و خفت کر است خا
بوام و لغت در این معاصی خفت اوجبت قبول عامه و خا و خفت خفت صلبه است در او خفت صلبه است
انست نکت که رسون را در دن خفت سنده مایه صلبه است کلام لثه معقد و قطع او در صلبه است
شبه سرکه با و مانع برقی و در ان گرم و در دم خفت و در لثه است و درین مغرب از کوزه و در خا و

علب الحلب بران زرد بار عالمه زانلی سالیله بس ان اب سر بر اندازند و سماپ ال فبذ
 برنودا کما که اب برک سوا کحر علب العلب بهم رسد مازند عیده و عیده و انکه کثرت بخانه زرد و اب
 سسین تر کسد پس اب وی فستنا نند و درین اب سماپ باخالیه نماند کردد **نوله** غسل عصب
 نود و معانی ذاب پاک رطل در دیک انواحه کوشانه برالش انکشت و هر چاه اب در علم بنید و اول
 ادوب دیگر در زنده بچون کوشانه کما اب مسکون شود سایری که در سماپ است از سر است
 و در اوردت تا تک بعد نه پاک کرد و **نوله** این مسکونه جفت فویح الهادی و فوت باه ماطان
 که اول زرد نکاشته کمر نالیس این سوره یاب مرغ جوان می رسند و حیدر محمی نماند و هر روز یک
 بگشته بخوانند وضع ماهر در دورد و هم دور شده و در شک سقیده ممانند تا کوله سفید ممانند بعد از آن در سفید
 صفت هم کمره در لیل عالمه بعد از آن بپارند **باب** اسب السوسین بلیغ در سردی که در علم
 بر نوزد و سوسوم گرم و در دوزم حکم و در طول و حصص و سردی و در مصالح حال و معده و نفوسه است
 است و اعصاب و حواظ و اعراض اخلاط و مغروح و مطح و متمن و مجمل رباح المعاد و حصبه سبلان و
 پس در بلوی ان که از شراکت معده باشد و جفان و سوراخ و جهرن و در حث و در حث و در حث
 بر من و علم ولادت و سسه و حج افواد و نفوس جودن در برغان در سیه و سردی و حصبه
 و فمع و انحر و حصبه اعراض المعقد و رحم و الحمال حث بباقر و حثل و طلعت لغزه و ناسه و
 لغز اسل او در برغان حث کلب زبان معقد و طلعه او با سیه که حث اهاس حصب
 و شبر و فوج بلوی بر بر لعل و بیج در ان و لصمد کوسه و مطوح و در شرب حث بکل درم او حصبه
 و کلاب سن او در معان حاصبه و انکسره حث منبر کم از ان ابن کوسر و مغز ربه و مصلی و مصلی
 و مغز شانه و مصلح ان شربت به زرد سر کس پاک منقال و بدلش و دوران ان سست
 سبیدی است **باب** و در حث سبیدی است خوب او در دوزم سرد و خشک و با ناله
 که در می و تفاوت معده ارباب سیه و حث در سیه حصبه در سردی حاصره او در ارم حاصره و در حث
 ناله او مکیک نشلی و التهاب معده و با ما العصبیل حث ارجح گرم شکم و فی الاثر است

کوشانه برالش انکشت و هر چاه اب در علم بنید و اول

اعضا العروق ان محب و طعمی مطبوخ او کوی که علی یار و وقت سینه اعصاب و خلقت
 و سرعت حرکت اطفال مؤثر و چون در نه من و بالکلاب و عشت درخ نماند از رب و بار اولی
 بدست اند و چون فصل اووه باشد عرش شیرین است و **باز** کما ساکنه بر وجه صاحب رات
 طلا خانه مؤثر از عاف بند شود و **محب است سداب** در سوم گرم و صاف و باره او را حسی طعم در
 عصاره از بر نول و حصص و محقق منی بسوی حلس و قاطع باه و مصلح سد و مجلل رماح و با بر نامت
 صفت بجز در برمان و فوج و ادراس سید به مهر ارم و حصص و در اسرار است بدن اول که با صفت
 جز شایسته باشد صفت کلبن مصلح و در او هلو و سینه و منلی لغص و سرفه و من و درم خار بر نون
 کلب و معاصل نرد و بهانه بار و در من مؤثر است صفت ادراس شکم و طبع او در نرد
 صفت استسقاغ طبعی حرز و ان با صفت صفت لبر حاسدین او را فم و کلبه و کلبه و کلبه
 در فصل او فوسه یا فوسه و تسبی و با کله که در جان صفت سوم سوم و در وقت هر در لعل کلبه
 از او فایده و عشته و طمخج محب و کلم او کلبن اثر و از او ذاب طبع او و لعل رسه و فوسه و در وقت
 فصل صفت فیل محب در من و اصل سد یا کله صفت حرز و ان و سداب استکار و در وقت
 ان میندود و صفت زرع فیرت او در معاله و سدرم او صفت عروق آب او در و دریم او صفت
 از او در و درین عورت و در سلاب محب و بید صفت کلبن در کلبه و فوسه و فایده و فوسه
 حصه طبع کلبه سرد بار و من رسون صفت لعل امعا و لعل ارم و خا و او مجلل حصار و
 باصل صفت احماق ارم و در وقت فصل و خا و مطبوخ و در روغن رسون صفت عسل نول و با کلم
 صفت استسقاغ طبعی و بهانه صفت بهج محب و با سدر صفت رعاف با ذوق انبار
 صفت درم انجان و با لوم در روغن مورد و صفت مورد و بالظنون صفت بنی سفید و صفت
 شابل و با صفت و عسل صفت مو ما و با سدر و سفیداب و روغن کلبه صفت حبه و عله
 ارم و در وقت به نافع و با خود در سینه بافت کلبن حرز انات موردی صفت بیام و وقطر
 عصاره او در وقت انار گرم کرده باشد صفت زرع و در کوشش و الحال اب او بار از باره و عسل

صفت صمصغ نافره و توتا عصاره او صفت ام صمان اطعمان نافع فورا زنت عمرو فانی مصصغ
 نافره و مصصغ و حرق احلام و منشی و مصلح شکر کجین و زنبور و مدد عطر شکر شکر نافع مصصال و ریه شکر کجین
 و منعی لسان بزرگ سداب لعاب کرم و صلب و او غیر نافع است و صفت و زنت شکر
 و کحل صغار نیز بر من و فزاد و بقدر یک و نایب که مخر او را با چهار خر در آب و ده حفره و در من
 انون یکساعت با درین مانند صفت برودت زوده و مقناه دور زوده و مکر و برجم و اسهال دور و پیلو
 و کحل ریح و زنت زرد کرمی و ساقه حور و اول بقدر نصف اونه در حمام صفت و زنت شکر
 در صفت او صفت محض و فوئیح ریحی و حلاطی نافع است **فایز رب** سه است یا انب انا ترش
 سائده و عوت حاد و مانند سبج اگر سبج ملک و نایب که در من او صفت است **سبج** نایب که در کجین
 نیز و زنت او اگر کجین سبج و حلاطی او را ماهه است و در استومح نایب است و طلایح او بار و من
 کحل سبج زرد کرمی و منی نافع است و اما سون کجین در من او هم نایب است و زنت ان بر من
 نایب است نایب که در من او قطع بدو کرم و صفت است و با در من سبج نافع است و زنت او نایب
 و نایب نایب است و زنت نایب است **فایز سبج** و نایب است نایب که در من او سبج
 سبج و زنت او نایب که در من او سبج و زنت او نایب است و زنت او نایب است و زنت او نایب است
 نام نایب است او سبج و زنت او نایب است **سبج** و زنت او نایب است و زنت او نایب است
 نایب که در من او سبج و زنت او نایب است و زنت او نایب است و زنت او نایب است
 سبج او صفت او زنت او نایب است و زنت او نایب است و زنت او نایب است
 و با در صفت او صفت نایب است و زنت او نایب است و زنت او نایب است
 سبج او نایب است و زنت او نایب است و زنت او نایب است و زنت او نایب است
 حرق نفعول او صفت سر سبج شکر غیر معمول صفت حرا حات رطبه و عصاره شکر نایب است
 کواکب لایف و صاف و زنت او در سر که با نترش مخلوط شده صفت و قطع اما نایب است که در من او
 با دونه نایب است که در من او صفت نایب است و زنت او نایب است و زنت او نایب است

و طیف

وگهف و گنه و گنجل اور ام در افغ اعصاب اور بودات جبهه و بیده سو حلی انش و در طبع
او جبهه در و در ان در فزوح گنه و گنه حلی ان و گنه او جبهه کر آمدن سو ام جبهه حلی انش و گنه او
با عمل جبهه حلی انش و گنه حلی انش و گنه حلی انش او با شکر آب جبهه حلی انش و گنه حلی انش
ادام و فرجه اعصاب و منقذات معدیه در فزوح لیس الاضغاف زور در طبع حلی انش و گنه حلی انش
او با سر منقذ و با سر الاضغاف و با فضا جبهه حلی انش و گنه حلی انش او جبهه حلی انش و گنه حلی انش
و چون بحر کرب اور با ابله و سر که طبع حلی انش و گنه حلی انش او جبهه حلی انش و گنه حلی انش
مانند در و عن را اطلاند جبهه حلی انش و گنه حلی انش او جبهه حلی انش و گنه حلی انش
در و عن زبون جبهه حلی انش و گنه حلی انش او جبهه حلی انش و گنه حلی انش
است **سران برقی** که استی حرکت مانده در دو م سرد و سرد و ماعت و عمل و گنه حلی انش و گنه حلی انش
است و عملش انچه خون سورنی برکت او فرود بر آب بعد ظاهر کرد و گنه حلی انش و گنه حلی انش
و لطفی الهضم و سه و سه او آب طبع او با کرفس در آیه بخت جبهه حلی انش و گنه حلی انش
او با ما در جبهه حلی انش و گنه حلی انش او جبهه حلی انش و گنه حلی انش
شبهه گوشت او بعد آب سر که حلی انش و گنه حلی انش او جبهه حلی انش و گنه حلی انش
حدت سهوم و لیکن الم گویند عرق و اراج می گنج و حلی انش و گنه حلی انش او جبهه حلی انش و گنه حلی انش
و لطفی حلی انش و گنه حلی انش او جبهه حلی انش و گنه حلی انش
ان و م طبع حلی انش و گنه حلی انش او جبهه حلی انش و گنه حلی انش
و تا که فزوح او با کرفس با آب حلی انش و گنه حلی انش او جبهه حلی انش و گنه حلی انش
جبهه حلی انش و گنه حلی انش او جبهه حلی انش و گنه حلی انش
من اثر و در و جبهه حلی انش و گنه حلی انش او جبهه حلی انش و گنه حلی انش
و چون حلی انش و گنه حلی انش او جبهه حلی انش و گنه حلی انش
با در و در آب بر شکر حلی انش و گنه حلی انش او جبهه حلی انش و گنه حلی انش

و نفسی از سینه نوری که سینه بر محل و لیس و بوی آن از همه گرم و خرق و بوی حلو و دود آنک او بوی
خون در ماهه از آن نشده است **سفر اول** که سینه به وانی نامند معروف است سینه او در بوی
زین الاعیان دور اول بر بوی اول و نفوس لوده و وایح و صوح است از ای روح حویلی
و نفسانی و غلبی اب او گرم کرده است معال مانند صیبت رفیع اطراف و سودا العبره حساب
در کش او محل و ذرا اول سرد و دوم حرک و در نفوس صوره و سرد شستن و گرم سرد و خافتن
و العار ان سبیل لخصه صوفیا لعدا و عا کس طبع خا المراج اندر حلاطه طینه و لوسدن اقسام
او نفوس و صوفی و موهبت روح حیوانی و نفسانی و حرور دن ان حرک لویج و رفیع و سورا کس و
نگار و حقیق و حوط حین از اسفاقا و بر الکیس سببا و صوف جگر و موده و دم ان و صفت
بر فانی دور و سرد تر من و زلات و رفیع صوف و حرارت بد باح و اول و الصاب بود رفیع صوف
علی حرور دن و مثال ان بو سبیل و لیس و البهائ و نایح کس و حرور انبول و سنان و می دور دم
مده که از کلن بود محرره باشد و از ان بد لویه بوی نایح و اب اوجیت رفیع لیب الیوم بعد و صوم او
سود و حرور صوفی از اب او صفتش بر بار و ان غیرت با غلب و و نظارت او در اصل و رفیع
صفت حرور انبول و حرارت شماری انبول العاب بعد و سنان کرده او را و ان لیس نظارت بر لیس نه کرده
صفت مطع اسبابی من محرب خصوصاً و صوف او و حیوانی که دانه حرور لوانه کرده و ان عا
وده کیمه مانند و صوفی صوفی و صفتش صفت بر و حرور کس و در صوفی و نایح صوفی و صوم او
او در صفتش عسل و امیر و انبول و ان و قدر شرب او در او است نایح در هم است در
پرس و راجه اول سیر و حرک و فاعلی فی و اسبیل حراری و نایح صوفی و حرارت
مسکن شلی حرارت و در موده که اعصاب به در حلقه موجود و پاره سبیل لویج صاحب سبیل
است و در شستن و زین الاعیان و سورت او و عا لب و مهبس او لیس از کس هم شستن و در جمع انحال
اسباب ان و در صفت و صوفی از در است و حرور سینه است از ان بالست و در هم است و مسکو و تازه
و با حرور نایح مسکن و در سرد و عسل حرارت و نفوس و نایح و اول و موده و در باح و حررت

بصوت احتیاجی که در دل بجهان جاری شود و بجاریات موثر و عا و در جمیع کسوف و اوج کسوف
حتی جبهه صفت از اللغات با اعضا و اورام حاره چشم و سایر اعضا و لجهت کسوف است
کجیف ز ریهها با معیت در بری که به روی بی می باشد که غیب و جل و کونکس با غلبه و لغایت
معرضه و صوب است در وقت کسوف برف الم حراجات منفذ و کما کسوف ساجده است
در وقت به در کما کسوف ساجده و در کسوف اعمال بهر از کسوف و صفت سلاق و کسوف ساجده و در وقت
نافع است در وقت بهر طبع میراث او را با صفت آن در وقت کسوف ساجده است و در وقت
خالص با غنی با کسوف و در غلبه و صفت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت
از و طبع کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده
جاری و در وقت کسوف ساجده
او کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده
در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده
حار و به کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده
سرخ کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده
مورد و به کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده
سرخ کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده
از کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده
کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده
الیه و ظاهر و با طبع کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده
بر وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده
او را قطع کرده از حالت حالی کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده
بر وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده و در وقت کسوف ساجده

کسوف

مستودع فروری و سفید ہے باسند محمول او در اب سفید بود و در لوسری حر معالی است که از علی ^{معا}
خرد و سیاه او فعل است بر وجه لغات مذکوره نباشد مصلوح از سید سعادت خرد و لوسری و نوبت
سرموی با عسی مافی است که در این نوبت سفید زایل گردیده بدینست و نسوی او را سه سال
مافی است و شرط است که در زمان بسبب و به غیر نموده باشد و با مثل او مصلحات استسمی آن
مثل مصلحتی و لود و کثیر او راجل و ضرور و عن یا و ام و این بلخند سنا مکی و اینون را سید مصلحات
دانسته است و در موردین با بعضی مصلحت و در آن به استعمال مجانبه که مصلحت و سنا سید آن و مصلحت که مصلحت
صعق فعل او است و در موردین و صعق القلب و اطفال و صعق الایها و در سید السبیر
و سارگرم استعمال نموده می است در سیرگرم و در اجز و م حسانت و سهیل صفوا و در حجات
مخلوطان در حوات از افاضی بدن به معنوی فعل سیر سهل و لغات سیر لبع العمل و حاصل حیات
و کم معده و جانی و مصلح و در مصلحت و صحت ازین عقوبت سنا و مفا و انا فح و با مثل او در
در آن با سیر مصلحت است از اجز و اقسام گرم معده و امعا محب و بالاعور و صحت او را سنا
و با راجل هر دو صحت بود و مصلحی نافع در با و در صمد و امعا و حکم مصلحت است و در سیر
و دافع اسهال در با و در سیم اول سنده است و مصلحت است و در سنا و در سنا و در سنا و در سنا
کا و در سنا مصلح چون بر جانی ف مصلحت است مطلق نمودن اطفال و صعق الاصل مؤثر
در اجز او محرق و مصلح و مصلح است بر فرض دور و مفاصل و او را م نافع و مفاصل او در اعمال معموله
م و در سنا و مصلح است او محرق و مصلح است مصلح است او محرق و مصلح است مصلح است او محرق و مصلح است
و از بک مصلح و در سنا و مصلح است او محرق و مصلح است مصلح است او محرق و مصلح است مصلح است او محرق و مصلح است
و در مصلح است او محرق و مصلح است
مصلح است او محرق و مصلح است مصلح است او محرق و مصلح است مصلح است او محرق و مصلح است مصلح است او محرق و مصلح است
مصلح است او محرق و مصلح است مصلح است او محرق و مصلح است مصلح است او محرق و مصلح است مصلح است او محرق و مصلح است
مصلح است او محرق و مصلح است مصلح است او محرق و مصلح است مصلح است او محرق و مصلح است مصلح است او محرق و مصلح است

طبخ اعضا مع عسل و عسوی اوداج و قوی و جگر و محلل روح امعاء و معده و معده و عسل و عسوی بدن و باطن
برای و مولد خون صالح و بافت استخوان و اعصاب و اسهال است در اضع حلاط سودا و غلظت ارضان و
و بعد از مرضی و سرخ لاله زار است و با آب گرم و زعفران با دانه حبث نمک الصرب و لکن فو لاج و با بیل او
روغن که بکرم مویش حبث زعفران و نمکه زغال صاف و عسل نافع و کبکب عسل کول محرب
اگر اولت خوردن نبات در دروری نظیر بوفه اضع سرفه و حرث اوار و حرث سبزه و دروان و زرد
لعن و حصفان که در کرب نافع است و الخال اوجت حلاط صاف خیم و علم زباد و بار و در کبکب میو
سماجت سلطان و حرث و با بیل نوع صفت او بر لب حبث اضع حرث و فوا و او با کت
و فطان و سدر و س و نوس و حرث فو با در من و با بر ناز و غریب الفحل و در دران حبث بزوان و کت
زباد و حرثات در و با بیل کوست باده و کوف اضع اوجت زعفران حلاط صاف و حرث و فوا و او با کت
سل و اسهال و مویض صفرا و س زراح و مولد خون صفراوی خصوصاً در عسل کبکب و فوا و استعمال کند
و آب کبکب او محرب خون و نمکه حلاط و مصلحتش با دانه و شکر نازه و در شکر و آب انار و در طلب کبکب و کبکب
و اسهال پدید آید و در لعن باه و عسل و زعفران مثل او در کبکب و در کبکب فو لاج عسل و در کبکب و کبکب
در بیم است **در کبکب** که در حرث عسل و شکر و در کبکب و آب انار و در کبکب و کبکب
نافع در او مویض حرث است بهرین او عالی است که اولاً به الفحل کبکب با مویض او و در کبکب اجناسی
شود و در اول کرم و حلاط و این مویض محلا و اللطف از شکر و آب و در کبکب او عالی است
او مویض و مویض جگر کرده و شکر و در کبکب و شکر و در کبکب و شکر و در کبکب و شکر
به از این مویض و در کبکب
حرثات سبزه اند و الخال اوجت کوب مافره و مایض نافع و مصلحتش در عسل و در کبکب و در کبکب
و مویض لفره که در کبکب است و در کبکب
باید مویض لفره نموده که او در کبکب است و سبک او اراج حساب او را سعی باده و در کبکب
کند که از قطع یک درخت او زباد و بر مایط لکن مویض شود و در کبکب کبکب است و کبکب

کبکب

۱

دو تن ببری او بر تاجت صرع و تشنج نافع چون بار و جو و بوسه کبک زنده و تلخ
صبح و ساق سوخته ختم صرع معده بل و طلبی از حب کوسن و خاک و کاسه سوزنه از بار و عن کرم صرع
در عن طری در عن لحد حب رو با نیدن سوی سه حرب و طلائی سوزنه مجموع اول که کله سوزنه
باشد بار و عن طلسم کجا و دوران چه سرطان مجموع کلمه طلسم و دوائی و تن از بار و دخی رسد و بختی
نم از حب سفاقی مفعول مسابر اعضا و در او حب از جهاب علم العلاج مفعول با حاله از دوران
نفل اصافه کرده با عسل کسیرین و صبح و شام در باب مفعول سوخته حب ابو در صلی نفس مسل موز طلسم
زیره و کلل حاق و فرود کله درون و سوزنا و حب مفعول و الحال محف بن با عسل حب زرد
اب و صابن و دونه نافع و سینه اوله و نعلی با برین با موانع در قطع سرفه مریس اطفال محب طلسم
او با عسل ان از بار حب در م اسنان معده و لجه از حب تشنج و کرار و حبوس و در طلسم از حب من
اطفال و درون چون کرمی از حب زرقه سموم و زهره سوزان کجانی از حب جهاب و مین سوز
بر سر کلس از کاشته فواقی از حب زرقه کلس مبله کرب بان لعاب موز است و کوبه حوی
کسب را بویست و من کسب مین ماریون کرب و در امکان کله در حب است در مفعول مفعول
عسل و در سر از سوزنه از کبک در مین و در م اولیک قران و در عن کله فلما با ایت **نستاق**
درت از حب درت انار بر کلس در بار درت در دوران با در عمل از مین عمل کرب و از بار
در دوم کله و در حب و صافی ان در سوم در بر دوت بر کلس کله از بار از حب و در مین و موی حبابی
حاره و فانیس و راضه صوف حب قی و عسلان به لب لدم درت لدم و درت در مین و در مین
منع رکس صفا مفعول با عسل کسیرین کول نافع و کلب او بار از حب زرقه فی مفعول حب
و صبح کله بار و دره کرم صرع و کرم کله فافع استمال و کرمی کله ماکه شود و کسیرین کله بار
یا اب سر و فافع سندان چون از فواقی دکت و صوف کروی کله بر روی اوست حب
افطخ سندان در م و مریس از حب کلس کله در مفعول مفعول کله از در مفعول و مین حصرها
با ندر کله از حب کرم و مفعول و کله در مین و در مین و مفعول کله کله از حب کله و بار

کله

نور ان بد شدن است او مو سی ماه از طین و گرم تر از آب بر چیده و مو سی شوخه او کجفت
وزح و خا و بیا و سخن کرده و گفته است **بهمین** که است حرلی و فریبی است که بر طایفه کوه سفید
دوده و غیره باشد از سیم اطرب و فریب الفحل است بر دهن ناره و سر لع الهم و طین و صلیح **تایفنا**
در سر لع الهم که لغوا است و در غیر او این دو در مغزیب و مصلحات مانند روغن ناره است **سبیل**
یعنی خسته است و لغو الباشا بل سبیل ز رمی سبیل است و در دم که در حکم و مصلح و مقهور
نم نموده و دیگر در دود و بول و حوض زخمی ز طریبات نموده و سینه و وصول هاشم و مانع العباب ناره
با معاد نموده و در رفع نفع این لغو معصوب در حال سینه و جهت بر جان بود پس در سر و دود و سر و
سینه و کلین لغو سبیل و ادوام باطنی و با ان سبیل و مصلح لغات شبی و لغو سی نموده و ما اب
هر وقت عثمان و صفهان و خاوش قطع عروق و باطن خسته شود بدین حال او بار که شربت
نور چشم و لغو با حره در مانند بر جان زده بعضی حب و هم حره و قرقره و جوشن و در طبع روز
حب نموده و جوشن و زور از جهت البسام چراغ است و ظلمات بر طریح او در هر مرتبه سه
کردن بود از اول مو سی و موثر و موثر کرده و مصلح کثیر او سینه شمس نام استقال و بدیش او و در
از نور طینی را در با بر دود و اطل اب انور کجاست نه با صفت رسد در سینه و ما معصوب به او در هر مرتبه
اقتال در کور است **سبیل** است که از سر ما جیل و با حره در جان سینه قسم میباشد علی نزد
با حل سرخ و علی مائل شود و کجاست و دیگر سیاه و سبک و صفت اول سبب است و حره
او مصلح است و در دم گرم که سبیل سیرم حب و کجفت طریبات و ماضی دست بر اعضا و ماضی
بهر نموده و در بول و حوض و حال سینه است الدم جمیع اعضا و لغت الدم داخل گرم نموده و در سبیل از کجا
و صفت سبب است عصب بود پس صفهان و بود در صلب الفحل طعمی و سبب ما به سبیل از مری سبیل
در او است او با سبب است رفع فویدی حره و مانع عروق و حافظ فویدی در ران او
کجفت خشن و کجاست که صفت قطع رگام و در سبیل سینه است در دندان اثر فانی در نفع
که در وسط او است در دوشش درانی شامه و البجان او حبه ماضی و ماضی و سیاه است و سبیل

ک
سبیل

جرب و در او بخت است چو اجاحت در شانه او بار و من با و ام کور کنی نه خوا ام این جرب سقان
بر حقیقت جرب و با شکر و در کرب و قطران جت قویا جرت و متفرق و در مصالح صعب بودی
در جرب و در بولس میل و لطف او کبر ما و در ع او سا و ج است و در ع او کبر بودت بدن
الطردانی است جت قویا و زرفع آثار و الیام جواجمت و او در ام مقفود و نوازه خار و جرت کنه بودی
است و طریقی آن است که سندی و س از سوه با و عین سوزن و در عین کمالی بالیس بر تم و در عین او
بهمه لغوام اندر ز بار که او کمال هر سه که محفوظ جان بلکه قابل حاله است **فایده** سندر و کلسن
در افعل بطل سیه میل کورن مناد و بے میل سر سار و در جرم کشند جت شامور است
ستار که است بران یعنی است عصبیل بر سه احاطه محرکه و سوزان از عین بدن و مقفود عین رجائی
جهد و نافع در در سوزن و معاضل و محرق الس و لکس و نسج غلظه برای و زرد لب و هلند و در بلیق
در عین و لکس و در عین از صواع و سفید در جرب اخله و مرغ نافع مخرج احاطه خام مقفود عین در اول
منفج سه و نافع است موری بسیار در کس و یسج و زینت بایستی و جوا فرقی از جرب و صلب النفس
و قابل در آن و در جت کرب و لکس و معاضل ان باب کردن اسراج و جرب در عین ان
و چند در استوفی و گفته لب بخواه تا در سوزن از جرب و در ان با بسکت و ان و در جرم ان از و در دم تا
سه و در بولس میل او در بد و لب ان بود و در عین ان سوزن و در مصلحت آن معارب کلسن جت
سایر و در جت کلس و جرب در حال السعیه من الفای من المیت لغائی السان کلس **ساز**
است از بولس صحرانے سر زگر و در ساله او کونا و در درهما حایب سوزان و در اول کرب و در و در دم و
پوشیدن پوست او معضل زخا و زافع و در عین از وی اوبت السهم جرات
و در طلوع خون و با عسل و جت فروغ او در ام بطرس او غاب از کلسن پوست ای که سوزن بدن
و کلست او مود عین صبا جان بولش و معنی طلای و محرق او نماند که حال سوزن و با سوزن جت
الکلسان باب سمدل و سوزن او سوزن به الجوارت و طلب او بار و عین کلسن و در روز و سوزن
را نیت عیب در جرن و کور ان مفسد سوزن و نماند کلست ناه او را مانع نفوس کس جرت قویا حوا

مکان و صفا در بدن و چت هر سحران شکسته نافع و مجاورت لیس آن در خوردن کویست آن
موجب نزال و سل است و بهر ناس کوبیده نموده آداب حر حریر حاجت لفظ بول و در و کرده و
سودا نزه و کبر سیاه بار و عن زبون صفت لوه و سماه کردن موی سفید نموده است سیاه
سودا صفت از اجابت حوام لغایت نافع و هفت تیه و نوح دشتی او بر کمر از املی ارجاعی رنگ
در صبح اتقال غصه از املی در دو دم گرم و صفت و کور نموده او را صفت سفید لطفه محرب و صول
در طبع اجابت در کور لیس است به صفت طبع لغات است **سودا** سحر است سیر
سودا به و با بل با سندان است بویست او با بل سحری و اندرون سفید رنگ بن طعم و لیسید و طرب
صفت او با بل و صفت باطن سیاه و باطن سرخ او از کیمیا است و بر کتیرک
رابط و در آن نموده و ساق لیسید و سحر و طشش او و لیس سحری سفید نامند و در سوم گرم دور و حرم
و لیس ناسه سال باقی است در سبیل اقیام علم و قاطع آن مخصوصا از مفاصل و مصلحت در اجابت
اصدا فالرجه از علمین آن و قاطع بر همان و سحر و با صفت عرق السام محرب و با کربل و مصلحت
بهین صفت مفاصل لیسید و صفا و او با عرفان و حکم فرخ و رنگین در و اسجوان و مصلحت او را حکمت
اصول او را در عن نموده لیسید صفت او سحر محرب و در در او مصلحت زهدا و در آن همه از هم
راه و عاقبت نامه در سحر کتیرک است و سودا مکان لیسید نموده در بریت لیسید و مصلحت حکمت است
و مصلحت کتیرک در عوان زهدا تر است انفراد نموده و ما او در سحر هم و با لیسید مصلحت است
و در آن همه کربل و مصلحت مصلحت سبیل او نموده و لیسید علم و مصلحت سد و مصلحت زجاج و در کتیرک
سودا سودا مکان لیسید سحرین از کتیرک است در هم نموده سحر برود عن از مکان که صفا و
باشد سحر محرب و بالان آن است به سحر سبیل تحفیف می ریح و کوا و سحر صفت و صفت
مفاصل محرب **سودا** در اصفهان مرد ما سندان و در انتر بلا و لیسید و مصلحت و مصلحت و مصلحت و
نافع سحرین او با بل کتیرک و در مصلحت است و لیسید ناسه سال باقی است و با بل کتیرک سیاه
او را چه کرده است مصلحت مانند کتیرک نموده از کتیرک با او را دوست بسیار و وجود با و با و مصلحت

ک

اقامت سوسن مرکب از اجزای مختلفه در صیغه لطیفه فالقه است بر عرض دور قمع افعال میل اهل
 زخم و اندام مال آنها و رفع حرکت آن ولو اسرودر و حکم و اراض سوسن و سرخ و حصار بر و صیغه ارا
 سواد و جادو و باسه که بار و جوحت درم خارا سوسن در آنکه او محلل به باج و باغی در وقت سحر است
 زمان پرورد فوج دست بر حیوان و عصاره او که با قمع اسرودر و عمل در طرف سوسن که انفعال
 حرکت بنده باشد عالی و محقق می شود و جهت جراحات اطراف عمل نافع در بدن
 او عمل در عین ابر است در جمع افعال و خوردن آن است فوج ابلاد سوسن صفا و سوسن
 و جهت اراض رحم دور و عطف سر با وفا و او محمد و خاستن سجده جهت رفع فوج سرد و عاف
 برکت او در نوزاد کم ارض از بدن سوسن نافع و در سوسن ارازم او ما و در معال و در مطبوخ و
 در عین با کوزه است و سوسن از سوسن نفعه و کبوتر و ضعف سر را ابر است و کلس که سوسن در خانه
 مطبوخ سج او با سوسن بجلل ارازم مار و در عین صیت در و در آن نافع و کبوتر و در
 عدس المرات **سوسن** اسم علمی او صیغه ناله است که است و کوف اظفار اهرار ان بود و
 است و نثره و آنکه که خورد زود او در صدمات مبارک است که ابر و کباب سرد و سوسن ابر و
 اردنگه و سوسن جو و کس صیت کلس باها سوسن و سوسن که در سوسن و در طرف اونی
 است در طرف ساج و در و در و بیولد لفتح و صلیح قاصد و عمل در ابر و در عین آن در عین آن و
 سوسن سوسن اب امارت صیت می صفا و می و در عین که اری و احر لیل ابر است صده باب
 عطف و با سوسن در و در عین ارازم صیت سوسن عظم و کف صیت کلس می اطلاق می و سوسن
 افعال در وقت بدن انسان که است کوز است و سوسن می که حرک کرده شود او در سوسن
 کند صیت سوسن در حرارت و عین چون و سوسن نثار و امارت سوسن در سوسن حاکم سوسن
 در و در سوسن حرارت است **سوسن**
 کلس می از آن که است که در سوسن و کلس می
 در و در سوسن و کلس می و کلس می

کلس

مستعمل در دوم حسک و گونید در دوم گرم است و شنج المرستش در اول سرد و اول شمشه مضح سنده و حلاوه
مفوقه سنده و بعد قبول و قرار و سبیل احتلاطه حصه مساوی و دره مخوفه و صفات سنده چون و با بیست
اشبه و حسک او در لغت سنده بود و حب ابراض سرد و اوج و بلغمی سرد و جهاست کثیرا
حب فی حواوی و عسل بلغمی زاب فاره نامر سنده حب مفوقه و المعاوره رفع فو ما و زایل
و حب در حله و انجان و صاره اوجت لغت باوره و با جمع حب منع و معان سنده صفت
که گنوه باشند و مضمونه اوجت حرارت کام و زبان و لغت کثیره و جاد و حسک او با حاصله
حام استعمال ثابته حب و حله محرب و شش سرد است مضغ اوجت و رفع فعل و صان
که حسک جاشده و باوره نافع و این ناموده و خواره او اوجت کثرت سوزن سوزن سوزن و شش معان المرست
و در انجان جاشده سوزن
دو از سینه در نیمه مخوفه در اب او را که بمقال مبحث معال و در مطبخ نموده در لغت در
او سینه بلده و در وقت او علیله زواست قسمی از نجه سنده است و این سنده سوزن سوزن
سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن
و سوزن سوزن در اول گرم و در حسک و مفضل صند او ام و مضموم و مضغ لاده و ناعی و رایحه و با و اوج
و در سوزن سوزن و زواست سوزن
زافع و در سوزن و در سوزن و مضمونه حسک سوزن اوجت فذلع و جاد و سوزن او با اس سوزن و مضمونی
اعضا و کم او صاف و مضموم و با لحن صند معال صند از سه و بود و او او عاطف سینه و در سوزن سوزن
که در کفکات حبث سینه باشند و جاد و در حبث جاد و در سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن
و در سوزن
حالتی حسک سوزن و در سوزن و در اول مخلوفه در اولی گرم و در اول حسک و مضمونی او صند
بودن کثرت سینه با صفت و مضمونی سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن
و جالس

مستعمل در اول حسک و گونید در اول گرم است و شنج المرستش در اول سرد و اول شمشه مضح سنده و حلاوه
مفوقه سنده و بعد قبول و قرار و سبیل احتلاطه حصه مساوی و دره مخوفه و صفات سنده چون و با بیست
اشبه و حسک او در لغت سنده بود و حب ابراض سرد و اوج و بلغمی سرد و جهاست کثیرا
حب فی حواوی و عسل بلغمی زاب فاره نامر سنده حب مفوقه و المعاوره رفع فو ما و زایل
و حب در حله و انجان و صاره اوجت لغت باوره و با جمع حب منع و معان سنده صفت
که گنوه باشند و مضمونه اوجت حرارت کام و زبان و لغت کثیره و جاد و حسک او با حاصله
حام استعمال ثابته حب و حله محرب و شش سرد است مضغ اوجت و رفع فعل و صان
که حسک جاشده و باوره نافع و این ناموده و خواره او اوجت کثرت سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن
و در انجان جاشده سوزن
دو از سینه در نیمه مخوفه در اب او را که بمقال مبحث معال و در مطبخ نموده در لغت در
او سینه بلده و در وقت او علیله زواست قسمی از نجه سنده است و این سنده سوزن سوزن
سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن
و سوزن سوزن در اول گرم و در حسک و مفضل صند او ام و مضموم و مضغ لاده و ناعی و رایحه و با و اوج
و در سوزن سوزن و زواست سوزن
زافع و در سوزن و در سوزن و مضمونه حسک سوزن اوجت فذلع و جاد و سوزن او با اس سوزن و مضمونی
اعضا و کم او صاف و مضموم و با لحن صند معال صند از سه و بود و او او عاطف سینه و در سوزن سوزن
که در کفکات حبث سینه باشند و جاد و در حبث جاد و در سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن سوزن
و در سوزن
حالتی حسک سوزن و در سوزن و در اول مخلوفه در اولی گرم و در اول حسک و مضمونی او صند
بودن کثرت سینه با صفت و مضمونی سوزن
و جالس

والبس سئل عن اعصاب طبرک وباطنی وحرور او باب انما من تحت سبیل وروی فریضه
العاور حسل وطلدی او باسقدی کم مرغ وائل ان حث قوم خارجیم سبیل اعضا وناؤ
سج ووضوح الشمس وائل او باسیر وحران وائل ان حث زید وومی ویرر شمس ملک جسم وائل
ووب وخبه ووزف ناب حده ص اراض یعنی خشم ووزر او حث زافع کوست رها ده حث
پر ونامدن کوست حث ویاک کسیر ونامدان حث مور ووزج حث ووزله حث
بعده ورم وعض اعصابی بعد من ووزر شمس انکباب باشقاق ووزن شمس وعضل کسیر او باسیر شمس
سوخه ووزر او دره من خشم ووزر حران دم الاموس است **شبه** کما بی است مودن
بفاریع است کوبند ووزر او درم کرم ووزر اول ان حث واز او دره کبابه وعضل ووضوح حران
حیض وشیبه وکرم او درین افعال نمور وکسین محض ووضوح سده وماغی وناظم ویاک مامست وحب
برقان وارض یعنی فایده وخواق وعضف نموده وجز کسیر ووزر او دره وکبابه ووضوح و
منع ف واطلع وحب اراض الکت تاسیل نافع وباعمل حث سموم واعانت من واب
مطلوح اید وکرم او کسین محض وعضل لفتح ار اقطار بدن ورافع عبال که از خوشیدن طعام سید
است فواک یعنی ووزر او دره وعضف نموده ووزر او دره کرم وکباب وباعمل حث اراض معود
او باسیر خا ووزر او نافع ووزر او با بار ماور حجاج وعضل حث از کسین حث کباب وعضل محب
ووزر او وعضف فروج حران وحب فروط صاب سمول ووظ وعضف او حث اراض کوش
ووزر او وطلیح ان حث اراض کرم وعضف وعضف او با عمل در وطلیح کما العوا ورسده باشد بر
عضف باعث عین طبع وکرم او ووظ وعضف حث صاب صلاعه نموده ووزر او ترس ووزر او طعام معنی
کوست ووزر او حث حرور او وائل ان مصعب باهره وفاطم معنی معنی وعضف حرور او وعضف
او باسیر حران وائل ان ووزر او سبب ووزر او کرم او باسیر ووزر او کسیر وکتابه است وکتابه
کتابه حث عین ارض وماغی ووزر او حث حث ان در معنی او باسیر او را
بالصافه بار وکسین حث نموده باشد نافع است ووزر او ووزر او حث ووزر او حث

وعضفی

ک

عیناً در صورت نمایند و مگر آنکه در کینه عطف و سخن و محبت اعیان دور و مفصل و بهر طرف
دور و عقب و در رفع مشهوره در نزد بلیس صلوات لعاب موزرات **ششم** سالی است نیز در
در کرم گرم و در فرود دم صفا و فعال و سهیل فوسه بجم و سودا در و اب و با فویت تا بلیغ
وین انکاد و سودا در احلاط از عین بدن و موافق کینه در جهت فوئح دور و مفصل و سینه در
و حاد و اصدقه فوئح و سیدیل و لعاب مفرج و درین صغیر البته صورت میباید سه و محرق نمی آید
استهلاک و کفالت اول کینه یعنی کوب و عشی و حاق و سب و با هم مفال قابل و در سوال
است در خلش و کثیر حیا بدن استعمال در با انبوس و مفصل و عید زود و جبهه و در سینه کفالت
ذات که به لاشن نارون **شده** و شیخ الباری شته نامند دور و دم گرم خشک اصل و شرب
در طرفین آن مفرد در اول کینه در افح حفقان و شوره او صفت رفع سانس عین و معلق در
دور اطله و صفت علف و انار و اورام مفید و مضر حال مصلحت غسل و در شسته کفالت در کف
است در سیدیل سودا با بعضی از صاف با عقال مخصوصه محرب است و مولف نیز از کوبه در عین رفع است
است و در عین را بلیغ العقدی کینه در اصابت او است بر کاه اب را در طرف و سینه در آن
زده و در طرف و سینه در سوری در آن کینه طرف اب را در آن حرمت معتدلی
و سینه اب لعاب سیر کینه و معمول سینه است **ششم** لعاب کینه که کوبند ششم باره گرم و سرد کرم و
صفت و لطیفه صفت و پیه بر جوانی و در طی و در نزد کور خراب است بر با عین او را در سینه بر کفالت
ششم و در سطح عین او را در دفعه اعصاب کفالت را در آن کفالت کفالت کفالت کفالت کفالت کفالت کفالت
و در العقب و در مرغ غامی و در حبت حسوت زمان او در دم و درین مایه کفالت کفالت کفالت کفالت
و در کفالت و در الحال سینه با سینه از حرارت اعصاب کفالت کفالت کفالت کفالت کفالت کفالت کفالت کفالت
و در کفالت و در حوائج
بر کفالت
در با کفالت کفالت

کذا یعنی بر او و به هر کس که دارد از آن نکو بلا رود و در آن سحر مومی که در جگر نموده و مصلحتش در مجرای
سکمان آب نموده و امثال آن در مردم و در کل دنیا را مانند آن در پیش و در جمع فعال
در عن رسولی و غیر است **ممنوع** لغز است خود نموده هر کس از سینه یا کده یا در کینه که با آب
گرفته باشد بسیار بد است و از آن سحر و تحریک و فعل الهی و با معرفت جانیه و فالیه و محض
در ادع و مکن عدیان چون صفوا و شکی و مصلح شرع و عاب و نوریت لا عن برین و مضرمانه
در مصلحتش از عینها و مسول است و بود از او در سالی نامه یا نقره است که سوسن اعد به اطفال است
و چون نموده از آنکه در آن سحر و دروغ حل کرده بعد از آنکه از آب نموده از طوطی یا بلرطل در آن سحر کنند
جب زنجیر شکی مفرط و الهاب سحره و فی صفی و می بعد از آن آب بفرستند و طبع او بکند
هر آنکه با سینه یا در سینه یا مبدسه و در سینه
و لوله در آن صالح و در طب است بهای است و در سینه
با این نافع و در جگر نموده و مضر است با روده و فحاح و مصلح این عطفه و در جگر این فعال طبع است
او را چه بود اگر در مطلق آن با لطف آن حساس گویند چه صداع خار با صافه بر طبع
اخراج طبع در مخرج و مخرج سحری و مصلح سحره و با بخر و عتاب و سیمان و در سینه و در سینه و در سینه
سحره و در سینه
صفی و در سینه
صبره و در سینه
و لوله در آن صالح و در طب است بهای است و در سینه
با این نافع و در جگر نموده و مضر است با روده و فحاح و مصلح این عطفه و در جگر این فعال طبع است
او را چه بود اگر در مطلق آن با لطف آن حساس گویند چه صداع خار با صافه بر طبع
اخراج طبع در مخرج و مخرج سحری و مصلح سحره و با بخر و عتاب و سیمان و در سینه و در سینه و در سینه
سحره و در سینه
صفی و در سینه
صبره و در سینه
و لوله در آن صالح و در طب است بهای است و در سینه
با این نافع و در جگر نموده و مضر است با روده و فحاح و مصلح این عطفه و در جگر این فعال طبع است
او را چه بود اگر در مطلق آن با لطف آن حساس گویند چه صداع خار با صافه بر طبع
اخراج طبع در مخرج و مخرج سحری و مصلح سحره و با بخر و عتاب و سیمان و در سینه و در سینه و در سینه

ک

پوست کز و کمان چسب سبانه کردن لومی و وضع نمونا و در او است نشت نشت کم او بر روی پوست
 با سر و چسب افشانه بوی محبت رنگ دارم از همه او با شراب بوش حنون و صندل کهنه
 ناره است و چون طریقی از راه گل سفیدین بر کرده و زین و محاف ان بر است حمل در در
 سلکین است و قن لسته و پیوسته نسته کهنه از العرقه نسته صاحب سالی سرد و او بود محبت
 است **سفاق** یعنی سب پزازه در اول گرم و در دوم سرد و مهبی و مضع و قاطع لیم و معوی و لیم
 و نسج کرده و در معده و معده
 و قوت و در سرد نسته با عرقیم و در کشت در لغت با حب الصدر و نور بود ان است **عشوائی**
 بر صفت صدر فاخته بود لومی ایها بر سه سر مانند و در دوم گرم و حنک و محل لومی حجاج طریقه
 در او و بلغمی و در بر هم و مضع و مصلحتن سلکین و کهنه کن او حب طریف نافع است
سقا از سایه با و در او است و انان فالص سرد و کف سرد و لومی سرد و در انکی در لسته
 با و در اول اص است چه با و در و لسته ساق سلکین سرد و سوله عریه است و در لومی ناده
 کله در نوزاد لومی را فل سفید و لیمی آنه است و آخر نزهت سلکین و در مضع و مصلحت
 سلکین سفید و در نوزاد سلکین است او سب و مضر سرد از مضر و قاطع نرت الام با و
 ترافه و در اول فزوح و مخطوف لیم و طبع او حب بهایه اطفال و مهبایه سرد و مصلحت نافع
 در هر دو و مصلحت صبح سرد و لیمی سرد و در دوم و در او
سقا یعنی سلکین که نسته کمانی و در اول و در اول سرد لسته العود و در مضع با و در اول لغز
 با و در مصلحت نزهت و در افشانه سلکین طبع و سبه و لیم و در بر هم و مصلحت ان زبده و سبوی
 ناره نسته کمانی او ساید با غسل بر شده حب شیره بر لیم محبت و عا و مقهور با و
 محل بر ام السیف و مضر سلکین نطف طبات و معوی حشا و سبوی و لیمی لسه است
 و با و در لطل مصلحت صبح از است از حفت سفاق و لغز سلکین حکم مضر و کم او در اول سرد و در اول
 سرد و لیمی سرد و حنک و سبوی و با مصلحت و در مصلحت افغان و در مصلحت راج و مصلحت محروم نسته نسته

سقا

سقا

است و صحر او را موسی بر ما سوره که در سوره شکر از کعبه و خانه در دور با و اما از آن معلوم شود که است
عبارت سوره و آنه نامند در اول سوره که است و محفل و بیدر حصن و کولان و سوره مطوع
احلاد و حالمی و محقق و مطوع و سوره حائل در باریق معلوم بارده حسن مجرور و باعث از کتب معلوم
است و جهت فواید روحی و در دوسره و سوره فواید الهیه و عینانی و سینه فواید بر قان و سوره
برادمت آن بر صباح درین زمین است سرخ کردن گوشت و لقمه شکره و با سوره جهت
اجزای اقسام گرم سیم و در دوسره او مانده فریم باب گرم جهت گرمین سبک و دونه و
رسلا و با سوره جهت باب ریح و با سوره جهت لیس الماصات
و سبک کرده و سینه سوره او جهت بود سوره که باب بود و سوره سید علی و صلوات
مائل و رفیع حال و لیس سید و در و محفل و در دوسره بار و در سوره معلوم و با نول اطفال جهت کلل
اورام صلبه و با سوره جهت یمن و برض و سوره فواید محراب و باب حطل که بر اطراف است
طلانه جهت اجزای سب الفریح فواید الاثر و سینه اید با حول الفی با حول محاسن با حول
حرف و جهت و صحت لغات گوشت و با سوره و در و عن جهت بود و در حرم و حین لغاتین و در
مطبخ جهت حرم و غای سوره او معلوم در و عن حیا و مانند آن است سینه ریحین سوره در و
ان و با سوره جهت که با سوره او سینه ساقی با محراب و با نول جهت سینه سوره و در
ولایت و سوره ط و سوره ان جهت در دوسره من سوره در سوره معلوم و لغوه لغات سینه حاد
گرم او بر سوره جهت که در سینه که اعضا صحت محفل سینه سوره لیس الاثر و مطور بود او به او بار و عن
سوره لیس سینه حاد و مطور جهت و دفع کرام که با سوره سینه سینه سوره محراب و مضمونه مطوع او با
سوره جهت در و در آن بار و در مطور او بار و عن جهت در و کوشش و سوره در و راجع ان نافع
و سینه در و عن او بار و عن سینه و سینه جهت اعداده باه ما یوسن از محراب و در سینه لیس
اطلاقه در و عن او که لغوی سینه
با سینه عصب بارده و سینه سینه

درم یکی معلوم می شود و در موی که راسته او اسپا محصل ان در وقت بزم و بیرون است چون گوشت گوشت نورانی
سهرش ماب معال است **سهرش** شایسته از لغات رسم صحیح لغتی از اسبی آمده و در
است و از حروف ششم مانند ر کلمه است و بهتر از صفت است و چهارم است که چون در
و کاربرد نام در زمان را بسیار بدند معسوس و مشخص از بود و حور ان صفت در اول کرم
و در طبیعت معدل و در جمع افعال سوابی لغت با چهره صاحبان نوبت قوت از ر کلمه وحافی
من طبع و مسهل احلا طاجی حتمه کرم فلفله و قوی جگر و معدله احنا و حبث حسوب صلی و سرفه
و جناب کوزه و در حقه با سجدت چو است جگر در م ان و مابو السوسه برین او و در لغت صاحبان
ب است و حوا و اویس و حاجی کشته و با سهر است طراوت کوزه گوشت و اول و اول معده
مصلحتش روح با و در م و قدر سهرش است معال است و در بزم مثل ان که کلمه است
و شرح کلمه در بعضی معال است خود موجوده اند که با وجود انکه سهر است سهیل احلا طاجی
است معر صاحبان نوبت است **سهرش** در باب سب الثواب جلدی و در قطع صاحبان
را نام ان اثر تمام دارد **سهرش** از معانی است در اول کرم
و حساب و مصلح و مصلح و افعال و مصلح و بزم او را م و حاجی و جمول او و مجروح کلمه زنده و مرده
و در حرف و در ان نمودن سهر است و حوا و او با سب او و حاجت او و در ان و موی سهرش
و ظف و بار سهر است در م و معال فلفله محوت بار مین حکم سهر است
کردن و حتمه سهر اطفال و مریخ که سهر در او که
سهر در او که سهر در او که سهر در او که سهر در او که سهر در او که سهر در او که سهر در او که
و در م و معال فلفله محوت بار مین حکم سهر است
و در م و معال فلفله محوت بار مین حکم سهر است
و در م و معال فلفله محوت بار مین حکم سهر است

وهر ما در حس گوید صدفی که در او دیده شده باشد چون کسور از طلاست آن رفیع حصاره کشیده چنانست
میفرماید که صدف بدنی محرق یا محبت دفع در وجود وی غایب و چون صدف را گرم کنند
و با سوزن بر حاکم کوشش کنند از آن صدف صاف شود و صدف که در آن گرم رسیده آنها را لاله
صدف جز در آب ساینده بر جراحی ناف نهادند زود از حس است سار و مار ناره نما و سار و
و باد و سه بار جنبه بول محبت است **کتابی است** در اثر دو م گرم و یک و لوسی او
گرم و خشک و در افعال غیر از لسانی و جفت مویطه و با بر ما است و مویطه و محس در ریح و شش و
بطف اندیه غلبه و مویطه و جگر در سه از رطوبات و مایع خاکی است و در مفعال حل او با سوزن
و عا مسهل سرد و لطیف و جردون او در سه سینه با آب صغیر مویطه مایع معین و مویطه نام
گرم در افع کمه و صدف بخار و در شش است آن در جهت عسلان و وجه العود و مویطه لظنی و
رخی بلغمی و با بایت صدف فولج سوره او به سحر می از محبات با عسل صدف است از با
سوام و طبع او با اکثر صدف رطوبت و سردی با آب از صدف حصاره و سه بول و با سوزن او با
که ناهم رو و عمل آن آب سرد نمائند با سوزن مایع بر سه با لاله صدف است به من درون
حل محبت و مار و مویطه چون صدف از مویطه و سوزن که در حصاره شده باشد در آن
سکنین سار و با به بهایست نمائند صدف سینه محبت و با سوزن صدف است لیسین بدن و
انحال آب او جهت لظن و قطره او جهت لسانی سامه و طلاست او با عسل صدف حلکلیل
او را م صغیر و مویطه سار و افکار آن و بار و عن به من در سه صدف بر او لظنی ناف و لظن
در رفیع ریح مانند ریح لظن و مویطه او در حمام صدف حصاره و مویطه او
با سوزن از صدف در و دندان و مویطه و مویطه او با سوزن او سکر صدف قطع بخار و مویطه
باید که با صدف که در بدن سوام مویطه است و گرم او در جمع افعال گرم و مویطه در افع
برقان و مویطه با به و جانیدن او جهت در و دندان و کورنگ بسیار در عن او سوزن حصاره او
در عینه و فایح و کوز در و مویطه صلب سوزن رو عظمها و مویطه و مویطه صغیر و مویطه صغیر

ورد کرده و متعاقب و در معاضل نازده و معروف آب با غسل ترزد در لعلر معال حسب فو لبح
محر و صفت سرفه نهمه و امراض زین نافع و ما حک صابون لرزل و نافع سورتش کرده و نسایه و با
کم حرفه و مکن حرفه مفهده مردم و ما در و نیشاب المورس صفت رافع احلاط غلیظه و ریه و بسته و از ده
مفهد و نیشاب اوله کو ننده و راب المور او از نده تا غلظ و عر و نافع بر لذت و بر فقه و فاطمه استلال طوی
و استسفا است و قدر سرت راحت او ما و در نم و از عصاره او سه در نم و از طبع او باب
ادویه و مفهده و در نم و مفهده سکنس و در لذت ماه سفاصل و حسب المحدث و در غلظ
معهه و اسحق العارفات و حسب اصغر صفا سبیل موفه و حسب اراض سسده و زاده و فشانه
نور از نهار و در سماء معال او است و گرم سهری که از او صفت مهور بر هم رسد و بر حسب معال
و در ایح است **مغزول** و رسم بر سر و حوریه و م حربک و سرخ او غلظت سبیل معوی معده و اول
و نفع و بر ارفع و فعال و ما بر نافست و سه و صفت جفجالی خار و مهباس مذ و العنایب و فسخه و
عداوت بدان نافع و نولدی او صفت رافع بد لب بوزنه و در و سر خار و ما و سرخ و کله و در
و لغزین و او رام خار لغزین صوما تا باب نم السلب و م القائم و امسال ان و بالصفه ایتا
انوار و لعلری کم و م صفت مخرج لذت کب سبیل افضا تا نافع و بالجماعت طلاخی او در وقت
خار شیل من و در وقت السلب و رافع ان سه که در و معنی است کم لطف است و لغات مفریه
و ناطع ان و مفر سبیل و غلظت سبیل و ناطع و سر سبیل معال و بد لذت مضمده و لطف
او ظاهر و در سرخ این معال او فو کله است و خار و صندل سرخ ما و در عن اسمن حست انعماء و مقلد
حست مقلد و در سماء انا سو ایچ لغزین مثل صفت است **مغزول** لغزین رسم نامیده سبیل
انگرم ترا در سرخ و سرخ از سفید اسمن و کجوج ان در از در دم گرم و حک و سرخ از صفت مهور کم
مهور است و ما در دم و سرب گرم تر کرده ما که صفت رافع صلت مضمه افضا و قطع سبیل
حق افضا محرک و ما و ابیم او صفت رافع سرفه بر لذت رضمه و در و نسیم محرک و ما در عن منقل
سرخ مقلد او را هم و مرقان رهم سبیل و لوا و در بسته ان حجابهای سبیل مضمه و مضمه بدلی

وطلا سے خون او با امر زینت و ملک است جز بفرح حلیتہ زبرہ او با سر کہ جب کبریاں موم و کبریاں
 او جنت تامل و اما ز سرب زبرہ او لحد و دوانک با کسکس او اب کرم حب دفع
 اشتیغال و اسحوان سرخه او صفت طوف و برض و موثر درہ او موصوف قوت موم سیمین
 و کونہ خون طعام سموم درہ مند فرما و بسند حکما تنہا کونہ کہ موسیٰ و سائلہ او را در کورہ کورہ کورہ
 متقال نیت یکت امثال مدعی سیدہ لطلہ ہم نرسد در دفع کردن بجا بس سلس و امر اص
 ان محرب **عالمیون** مس او در امر سموم نرم و سبک و با سیمب و از امثالی کہ
 او ان لب انز و موسیٰ را کبید و کمر ساسد و از طلخ او با سیمب سلاص لست و اب ما فتنہ ان شیخ
 جو ان کبیر و خون انہ او ان ساجتہ در حانہ مار باک صاحب لہوہ و ان لطر لست و دفع
 سوزن **سوزن** از خوف می کبید و طلا و ہم کبیر و ہم سوزن او سفید کہ انک تنہا س با تہ
 و اسحوان سرخه محسوس نامی توری حدب و در اب جل بمشود و وید و بوم سرد و سموم
 جبک متفوی دل حار و بار و ویموہ و جنج حار و قاطع فی سفود س و اسبہال و قوی و حارہ و
 سخصی طوبان مودہ و جنت جفعل و شخ و لہوس از وضع صغفہ کہ از خرابت
 باشد سر ما و عا و کونافع و صفت لو اسبر و سہا تہ شد و طلخ زمانک کجاس مہت کوس
 دغم و کرب و البہات لہند و عموط او بار و قش سہ صفت لہوس با مہر و محرب او را دست او
 مضر ماہ و مصلحتش مصلحتی و غسل و کونہ مضرہ مصلحتش با سیمین ما و ورم و بر لست کون
 او حرفہ بود او و لہف او سابق و کل موم و صندل سفید کس ملما است **طوبان** ان
 سست بر رو سب اب می باشد بر تاک سبر و در وقت سرد و در خروال صحت ما و سرح
 و از اشجیم حارہ و لہوس و منقہ قش اطعمان نافع و شرب حرکات او حال سبہال مر کرب و در لست
 رسون کجوت نند و بیس نصیب فو لہ لایہ و اکہ بر رو سب سبلیا و با منو دل سبک و سبک
 او خالص سبک لست خون اعصاب است و خون طلخ و ملا کورہ ان کرم اس سہہ فی لست و در
 از حواج رلو کہ لچہ حسدہ باشد محرب است **زرقا** لہا سب در دست کبریاں او ابلت

و کونہ

کسار و حرمت عادت سوره باشد در حق ثابت حاصل در اینها می نمیشود و هنوز که کسار
باید که سوره اصلاح آن میکند و چون اجاب شود و ملحق مخلوق کرده عرق کشد سرش منبسط
سخت است و خاکهاست بر حالش و در افعال شیهه مکرر و مخلوق او است و خالی همیشگی است
برو مانده باشد طلایه او باشد که صفت کربل بنوام غول کله الشلسار و مده باشد نهان
مخفی و مضمون خالی است در افع صوت خلق درین و حله و با سر که جهت کربل بنوام
و خاک نوز مانده و سر که جهت خلقی سر اطفال منجرب و صبح خالهاست و در افع ال موسون
است و نوی گاه کل گفته که آب و غلاب بران باشد مفویع دل و روح لسانی در افع
بسیج و لبت و ضا و او باشد که جهت کربل بنوام در روح او رام چهاره و عرق او را با غلاب
عرق خا و در مان و امثال آن کشند جهت جفان و لغویت دل و ضعف سوره و چهاره که صفت
است **طین در سنی** کل است که در بلاد او ان از نوسر ح سوره حکایت و یا بر می و اندک حرقی
بسی باشد در دم سر و در اج اول حساب در و دفع ربا و طاعون و روح او رام و قطع سندان
چین و اعضا و اسباب مثل کل محمود و صفت صفت النفس و لسان صفت و نقره و سوره در صفت
مصطلع و غلاب و شیره سرش و ماد و در دم است **طین** طین شامی لیدر و در و دریم ماسه در دم و در
اب سوزده می کشند جهت دفع او را مان و در آن که زبان را از انام مشبو و منجرب و نافع
باشد **الدقیق** **عاج** در افع است و در افع سوم گرم و جنب است و مفتح و محمل و مفویع باه
مردوس و سهیل علم و در لول و جنس و شکر عرق و صفت بیگانه و سرفه و لکنت زبان و
لغوه و عرق و علاج و در در و حاصل و امثال آن و اسفاد و در و در آن سر باه ضا و افریح و طلایه
انجا با کسار و در تمام در مان مایع سوزانند الشلسار و در افع است و در آن که در و در آن
گرم کرده کلوز بنو در افع و ضا و او بار و در صفت لوی و اعضا و لبت جامع و در صفت
او باشد که جهت سینه لسان در زبان و حرمت و در آن و کفوح او جهت کسار و سرفه
و عرق و لوز تر لبت مفید و مفویع و در صفت مومر و کلوز و سرش مایک و در دم و در لبت

در دهن آرد با عصاره او در سینه رسد و با بلغم و حساس او را بوسه دهد رطل کوسا بند ما و منبه
 رسد و با و در دهن رطل کوشا بند نازک شود و در حال کفایت مجمل در غرق در افع سماست
 با دانه و قند و جهت جمع امر اخلاص باره و تقویت باه بنه با وضو و اناقع است و سوسه با لاده
 جهت در دوسر و سوسه مفید **عسل** شکر زیت و حرارت نایل لار و دم حساس لبعفی
 در دم سرد و حساس دانه زنده حالی او نرم خلد و او فالص و آب طنج او سهل او مودره
 در او مار دهن ما و دم لعی در افع سماست عسل و مطبوخ بهاری او با سر که مفتوح معده و ملی لعی
 است و لعی سر که کفاح و آب طنج او جهت سرد و در دهن و در مضمضه او جهت فذاع
 و ضاق و زور بدن سبی عود و مضر آن مصلح فساد و معده و عود او با عسل جهت فروغ بود
 با سفید است تخم صفت نکه و عمره و سفاق زبازک است جهت درم لبان و الحام و نسیز
 مطبوخ او در سر که جهت کفحل صابر و او در ام غلیظه و بار دهن کل جهت درم معده درم صابون
 با کرم کوزه معنی نشه در افع زردی حسا با اطلل المثلک و آب جهت نزلت سرجه
 او سفید کردن دندان و سر حاک بک چشم مفید و انار خوردن او مطبوخ لید و مولد سرطان جدام
 در مالویا و محرق خون با شیمی ناموله سفید و فوج و مضر نو رسد و درت عسل و لویا و احسان
 حص و مضمضه روعن کفجه کن او با باریک جند ز غشال کوبت و فرته و سر که است **در دهن**
النفوسه است در دهن که بود آن سحر است در سوم گرم و صاب و جامی و مفتح سرد و جلد
 و جهت سیم فادیر فان نافع و نفا و او جهت زبازک جهت نکه دور و او جهت جلد
 کردن زهمها و جانول و نسون او جهت در دندان و الحمال او جهت لعی با عود و صابون
 در دهن سماست کفحل او در ام و فوج نافع و لعی مضر و لعی و لعی و لعی و لعی و لعی و لعی
 در لعی و لعی او با ایوان و کوشه عود الص است **فادر** در دهن که است که عود و لعی و لعی و لعی
 و لعی و لعی و لعی و لعی و لعی و لعی و لعی و لعی و لعی و لعی و لعی و لعی و لعی و لعی و لعی و لعی
 درم با صابون درم بدعات جهت بد کردن فی نرسند محبت **نایب** در دهن که است که عود و لعی و لعی و لعی

عروق العروق
 در دهن که است
 بالکرم

بر دور که نور خورشید در وقت نماز که هنوز چشم خود روشن نگردد و در وقت
دلت چنانکه در حدس است که آن را که در سجده شود همه را در آب سجا بنده هر روز از ضم
نو تا بخت خاص و مانند ما چهار روز در وقت غسل نگاهدارند تا در این آب صفات قابل
سحری و توأم و او است که با آنکه حدیث در جنس طعمی باشد ولی فواید بسیار است و تقدیر امور
او سحر شبانه و حساب و نفع و نماند است که در ماهه و در سال مانده باشد و در باب حدیث که
دور است خون و حرق اعلا و تهلكه غسل خام غسل اعلا تا هر که در وقت سرفه و دفع مزاج
معده و در وقت دورم معاد و صالح العواد و در خلا حدیث فوسر از النش و بده و مهبی فی است غسل
بکت گفته را بعد از القاح و عواست ستر است ولی لیس در طول و کس بر سر است
و مجموع آن در آخر و کم دور او ایل ان حصاب و حاجی و مطوع بلعم و در طوبان و مغوی حراب
غریب و حاویت و طبات از غنی بدن و مصلح دین است یک و غزالی مجموع بارده و حواوت
بوده در سیامیده ان باطنها و حقیقت حصول و ما غنی و سببه و عده و صغره و سحر و سبب و استفاوه
سربان و در حساب و بعد از مبالغه و القوه و انما من و انواع ریح و لغویت آنها و ماه و مخرج
او بابت هر طیف اعضا و در طول و بعضی فرز و مسانه و لغت و با لیس صبر مکرر و بعضی
و می کردن باین جهت ریح مغز و انمول و محمود بارده و ما و بعضی در جهت معاصل و لغویت
ماه بحر و بیایب بره جهت دفع حر سبب نظر و در بدن سبب و لونه و الحال او بابت
بیا جهت بعضی و در وقت و حله و در وقت اعل و با بر و در وقت سنگ است که جهت نجات
در وقت کوس و صفت حرک ان نافع و ما عده جهت مقیده همما و رسول تا کوس را با و انما ان
سحر حرج و با لیس او جهت این در برص و طلا به ایماقی فایحه است از ستار و مالص
کوس و ما و غیر اینها در حافظت است با بیسیار و با سبب در کتاب حدیث کلل ادرام و در وقت
کلف و حمل او جهت علل از حمقان لیس و در حاد و منی جهت رفع فعل و در وقت و توی در وقت
و صب که از چاه کمر لغت و بار و کوس جهت کشیدن دل و دفع ادرام و بار او در طول و کوس جهت

السام حره حات بمغفیه سرب ککلاف سبیر شربی نامی صفت غرور کله و لایق و لوی است
و در آن میگذارد و مطلق او با سبب ناره صفت زخم انار حره و مو با لویا و غیره در وقت
یک در جن ترک ترا حات جنی و نورین و حقه او با اب بارهاک تا سه روز صفت غرور
اعمال مفید و مفید و درین و سر لعل الاسکاره لعل او مرقع و مصلح و مایع خار و مصلح است که در کتب
ترکش و اب میجویت ترکش نام دره معال و بدلش و در صاب انوریت در اجراض کرمه مثل
است که عن ان حلقه اب مرت عموده با شناسر شد باعث محض گردد در عمر حامل این
اثر مفید و دست **فایره** عمل خالص با عصاره سه لکن جا و پیش سر ایجه طفل را که هنوز زنده است
موجب **فایره** عمل در اب جلد کرده مصلح است و پاره سر حال اب بر نوزه در الشرب سبب
علیه عمده در آن سرد نماید و در آن نموده است در و عمده و فو لیج و رجالت جنی لایق کرد و در
فایره با سمن بری است و سمن آن مغزلی است و آن سامی است که در
در نیم سجد و عمل اولیای حاکم و قس را بر شاخه ای که در آن سبب طبع است
طش از با سمن سامی که عمل سامی مانند سبب که در حقیقت سیاه و بارهاک است
و نولسن است عملی است در چهارم گرم و صاب رسیده آخر از در موم حلق
لطف و نولسن عمل در حلق صداع و سینه در وقت غرور و در وقت غرور و در وقت غرور
فایح و لغوه مانع و طبع شلخ و سنج اول که سم و نونه او را در اب رطل اب کوبت نماید مصلح
است در با شکر و امثال این لغوام او در ده سبب صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت صفت
مومن سجد این است و ظاهر او در سن خاصه که النحال مندا اول است از سماط کرده باشد
وصول او در حقیقت و مصلح است و طبع سبب و صاب و در وقت غرور در نیم با مثل ان بسجاق و
و مثل ازین سبب مویب بود او در نیم اب است و در مصلح از به نمره صفت در و در
نفع و نیک معال اینچ اول که نونه لایق و نیک و در وقت غرور و در وقت غرور و در وقت غرور
لعم و سود او با اب حمار است یعنی مویب و در وقت غرور و در وقت غرور و در وقت غرور

او مجرب و مفوح جلد و سپردن او در برین جهت برین اسباب و معالجه و فایده و اعمال آن
مفید در معنی که در وسیع مذکوره را احاطه نموده بابت جهت فایده و ماسد آن لغایت نافع است
در طین جردن غشبه در پوستات در بر است و لوصی او را مانع جرب حتی در غشبه ای اصلی
نوار و بلب جهت معالجه مزه و صاحبان مزاج ابر و قویتر است حتی در رسامه امراض و
اگر ضرر از او زیاد و بر نفع است در معوق او بر در وقت که مقال تا بابت نافع است
و بار ما و جهت معالجه مزه مجرب و فایده و باطلت جهت لکن در دنا و او را ممانعت
نافع **مفوح** در دود که در جهت برین از این ناسر و در جهت باه و سخن برین
در مواقعی که مزاج در ایشان نماند و کوبت او طین و طبع و حریم او فایده و جهت اسفنا
و فایده و اعمال آن در صفت عکس در بر فایده و جهت صیقل باه و صفا که او معسر اوله از وقت
بچنان گردید که نافع و حکم او در سپهر برین که معجزه و معسر او بار و در جهت باه و در بر
او فایده و اعمال آن با ممانعت است باعث سرعت حل زمان عاقر و حول و در مل او حالی سافس علی
در مل کن جهت کفایت و تا عمل مفید و معسر و درین و مصلحت است اما در اعمال آن و کسحوا
تا بده او مفوی نموده و جهت اسهالی نافع و ساسنده او لغایت مفید و حد است و چون
موسه مفوی است ایات کرده و در لغت کوس در اند و در حال از دان سکن کند و در جهت
است و چون مجموع او را از موسه پاک نموده و موسه ای که در زنده از اسبابه و معسر علی ساه و در با
از معسر کس که سوزد و الحاه و در وضع جوش کند و ساسی روغن کوبند که در جهت کس
و صفت او لغوی است **فایده** که در جهت نافع است که در جهت کس در جهت کس در جهت کس
که در جهت کس که در جهت کس که در جهت کس که در جهت کس که در جهت کس که در جهت کس
نار و تا مفید در جهت کس که در جهت کس که در جهت کس که در جهت کس که در جهت کس
سندان رطوبات رحم و معوق او با زنده که در جهت کس که در جهت کس که در جهت کس
از جهت جمع او را مفید و خروج آن در جهت کس که در جهت کس که در جهت کس که در جهت کس

و مسلمین جفیف در آن گوی مسکن اطعانی فافع و موضع او فافع سیلان حرن از نیمه اعضا و محفب
فروح فافع عله و اكله و سخن و مصنفه طبع و وجه الكوع و لوسب لثه و دندان کرم خوردن و
البحال الناجت و موه و سلاق و حرب و اب فحت سماه کردن موسی و اسحاق زانکه اولاد
موت و لغو فافع عاف است و فطر سینه و حین و مصلحت کثرت و کثرت سینه و سینه و سینه و سینه
بهرین او سرح و رو و سهد است و دو دم سرد و حسیک او سرحه اولطف نزد
مقوسه دل و سرح سده و سرد و حاک و در عزایون حصاه و فافع حصان دانت سیدن و دور و افقا
فاطع رب الدم و سرحه او مقوی لثه و فافع سینه ان و دندان محرب و مقوسه مامه
و ابریه او باعث است در نظر جسم و اسباب دعوت است و کثیر فافع مصلحت
ضیح و سرحش مامه است **فافع** بهای کرم و ان سینه و حراره و انوان ممانه
بهرین او دور او سینه است و سرحه سینه کرم اجزایه اب سینه و اید اب مانت
با سده بهرین تم گدازد و خصوصاً در مال ان عقرب بسیار ان سکن و سینه و کثیر
سرد و حسیک و سینه او در موضع عقرب سینه و حسیک است سینه اب سیدن
بر لثه او حسیک فافع سینه و سرحه فافع سینه حسیک کرمه و سرحه او مامه و ممانه
حت فافع سینه کرمه و سرحه فافع سینه حسیک کرمه و سرحه او مامه و ممانه
ساحل ان و ممانه حسیک و ان و حری و ممانه سینه موشک لثه او حسیک فافع
لثه و سینه او حسیک سینه او فافع سینه و سرحه فافع سینه حسیک کرمه و سرحه او مامه و ممانه
حسیک فافع سینه او حسیک سینه او فافع سینه و سرحه فافع سینه حسیک کرمه و سرحه او مامه و ممانه
بر عله و سینه او حسیک سینه او فافع سینه و سرحه فافع سینه حسیک کرمه و سرحه او مامه و ممانه
و ابریه حریک و سینه او حسیک سینه او فافع سینه و سرحه فافع سینه حسیک کرمه و سرحه او مامه و ممانه
بر سینه حسیک و ابریه سینه او حسیک سینه او فافع سینه و سرحه فافع سینه حسیک کرمه و سرحه او مامه و ممانه
سینه سینه او حسیک سینه او فافع سینه و سرحه فافع سینه حسیک کرمه و سرحه او مامه و ممانه

۱

مجرب است کرده اند و استامین او مضمونه و مصلحتش عمل از می در کرم است نام سرد است
سقط نفاس زلو تا چند دور را در حد اعضا منعقب که عامل محکم محکم است در میل ملک
 در آن بل حاجت است در دوم سرد حساب و سوخته او حاصل آثار بو صفت
 حصا و قطر او بار و من نفیست بر طبع اول معرفت سانه محراب و مستحق او با سحر نصف
 بو اسر و لوق او با عمل محل حلق و طلای که او در عمل از سون صفت فوس کردن صفت
 حاجت کوز و حاد سوخته او با سحر که با آب سج او جنت منع در ما سید نوزی که کند باشد
 محراب است **سحر** و طوفی است که مانند سوسامی که در حرم است در پای جان و کرم و سحر
 بر رویه ایب اگر کرم نوح محکم و حاصل سرد و سحر دو و سحر است است است بل صفت است
 که با و صفت و حوسوی باشد در سحر است اسما و در دوم کرم دور دوم حکم و جان طار و
 در نوبت و لعاب مفعول محراب سحر و ماه و مصلح سحر و اعاده کننده مویست که از سحر و او در طبع
 یکم شده یا نیت و ماد بر سموم و مویست فعل نوحا جستن و زراست و بالظلمه اراض بار و نه و با
 لحا جنت رافع اراض حاد بل صفت تزلزل و حوس و سحر و اراض کرم سحر و سحر
 و مفعول و سحر و در بل و مفعول رافع و مفعول و سحر و مفعول و سحر و مفعول و سحر و مفعول
 مفعول و سحر و در بل و مفعول رافع و مفعول و سحر و مفعول و سحر و مفعول و سحر و مفعول
 حرارت سحری رافع و مفعول از با ما و العمل صفت اعاده باه مانوس و طلایه
 او با ناله در و مفعول سحر صفت مویست اعضا سانس و کرم باه و مفعول و مفعول
 سحر که حاد طر من خود او را و سحر که مویست او بر روز سحر و در صفت و مفعول
 و مفعول سحر
 مذکوره فوس الاثر است و با صفت عملی و مفعول آن و مفعول سحر و مفعول سحر و مفعول سحر
 مصلحت محسن و مفعول سحر
 و مفعول مفعول سحر و مفعول سحر

اندر

بدانست در یک فصل اوله ما و حیدان از نمسرم فحل فحل لسه در یک روز خوبه
 شود لوج او کله می نرسد بدیش لوی او مشک در عروق است **تست**
 خود نمیس غ اوسرم و نالیب پوست برب از کم کم است و از اول گرم در دور عونت
 بهرین آمون و لسات مسمن بدن و معمول آن غرطه عطلبه و صاف کسده در جن مولد جن صالح و
 جت اجردنی بهر کم مرفوع مواد سودا و احراق حلط نافع و مصحح ان کم کفین و طبع و
 سورت لشی و مصحح ان سنجین و عدایه است بر شش و آب سرد و لوزان المور
 لغات فصد و صورت کسمتقا و نهاده غنی است و نماید لوزان اویز و در حوا و ان مانند
 دامن و و طعام حرور شود و در او در دو دم سرد و حسان و مولد ریح و فصد ماده و اخصا و سحر حوان
 جت و اجات و حلیه لیز و رطوبت حله نافع و پوست او مولد ریح و بسیار طی اکرار
 است و لوزان و ریس و بعضی نال لسه دی بر صفت است و در عن المور لک است و صحل او را با
 در عن زبون حوت بنده و صاف کرده باشند ماورای غایب بر دوره باشند لغات بجلین
 اعیان به سخن جلد است **فصل العسل** **عسل** است که نامکو نماید بر بی و سالی میسند
 بر بی او غلبه و حلیه موز و مست نور و دم سرد و مانا کشلی در اول خمر و در مومستقل
 و زرد است در داغ و بهر و در لطف و با غوت ناله بر من لشفلی در افق او رام حاره و چهار دمه
 اب او با سکر محلل او رام با طبعی خواص است و مست سهل اجلا طما زیت و رافق مخص
 و در حرور هم معده و اسیفای حار و جته و حوت هوش و شری و ضعف انما و حار و وحیت در هم
 معده و الهباب الن و سائر اعضا و او رام حاره و با وسر و سوز حلی الیس و در هم ایل و فروج ساعده
 در طغان مفرح و در سرد و مصلحه او و صفت لغات با حره و حور او و حیت از بمان حصر با رکولت
 و طلیح او با غلبه جت جرب و حکم و مانا حیت خوب و بار در عن حل سیرج و سفید است جمع
 او رام حاره و خمر حره او و حیت در هم حلی حباب مومر و کحلر لطان او و حیت ترات و حطر او و حیت
 او رام کوش و نالیب نافع و نوبه مفرمانه است و لغات حشر کسده بدیش کلمیکه و در لغت لطناط او

ششمین تا نهمین در مطبوخات با موه مقال در باب او با نیت منقلب است و اب
 غیر مطبوخ اولی است نفی است **برک غلبه** ضلوه کرده اردو جو امیر برین خاوه
 گردون قیمت تیزی **عرب** بهرین اور رسیده و مانند بهرین است و قیمت او
 بهر از ناره و معتدل در حرارت و حرورت بدمان رطوبت و قولش باوه سال با صفت و بلین
 احتیاج مسهل احتلا زنده و منصف غلبه در افق حسرت سینه و حلی و او از وصف کتوده عمل تولد
 همون صالح و ممکن التهاب و سبب احدیت یون وقت سرفه در لوبه و در کرده و معده و سینه
 و حلی و او از منصف و اب در اوج حکم و با کجاست صفت سرفه معطل است و العار و افق
 و بعد بر صم و مصلح ان شکر و مویر و مصلح سنی و مصلح ان غسل داوودیه مانند دور سرد و سن لعلاب
 شکر و بر کیش معرو و القه بکدی که نمرد طعم نشانه ان نمود و سرب اب طبع برک او هر روز
 هم رطل با دوری شکر در عرض سج در در افق جابزش بدن و محرب است و دور و حسرت او
 جو رافع اوله و فموج حبه محرب و جبهه صا حرن بعد از طلاء کون غسل و دور و مانند و پوست سابق
 و رضع او بهای و با بعد اب صفت فروج حبه محرب بعد از دست ساره جوب
 او رافع حله و خرنی و سح و طلاست او حابر سلسله کنی اعضا برین زرقین و مرکب کردن آن
 است و سرب عنان ساسینه با و انه و افق قرصه المعاول مع او با سیر که صفت فرما و او و سینه
 و به میناس صفت او ارض چشم مفید و قدر شترش با حجه عدد و بدلت سسنان **عسل**
 انبار است که سونا بعد بر او از حطلی او عکینوت است که در جانها میباشد و اقسام
 را اما میناس مخصوص است مثل سب در سلا و عمران و نبلج همه سرد و جو حاد و سحر ق عکینوت
 با لبع و کیم حرارت و مطبوخ او در غسل زینون نخل لدرام و بار و عن کل رافع و در کونش حاد
 و قلم سبک معو او بود و زو کوران رافع سبب رنج و درام عکینوب قاطع بر وقت الام حرارت
 و نالغ و درم حرارت غیر عکینوت است و حلی سرفه کرده در اسوا سح و بل حاد کتوده رافع ان کتوده
 و محرب است و سرفه از صفت جلای با صره و کونش چشم و منغ غول مواد و حمل او با نوا و در

عسل

جت لیسر معدنیت **عروق** کیم حسن خوب و صحیح است بر با صطلح اطباء اراد
 خوب درختی است که در هر آن حسی و نه در هر دو نه بر سر آن در سیاه و صفت در آن در هر دو خوب
 است که در وقت کشته بر او دم گرم دور شود شک و عاقله او تمام غنم و در وقت کشته
 سعد و مفرح و لطیف و مفرح سرد و محمل رمان و مفرحی در دل و مانع از حر و خش و انقباض اعضا
 و حالس طبع و رافع رطوبت موده و غلبت آن و در راول ان در هر وقت که در وقت و صفت
 شده باشد در ناظم و حافظ حیات و حواس و حاشا و صفت راول و اسفاده جفان و سهفته و صن النقیس
 و سنی و عیان و پیر و لغویت باه نافع و مطبوخ او با نه در ب کجالی ما در هر سهوم و کیم و محمل طریاب
 و مانعی و مفرحی و دل و موده و سهفته او در حلات بدان محرم و مفرح و روشن و مصلحتی که کجالی و
 فافور و مفرح و مصلح و مصلح این مفعول عربی و کلمات و شکر شکرش و مقال التفت
مس او یک بقایه چشم هر دو دم گرم و مفرح و مفرحی اعضا و باه و مولدینی حافظ طوی
 در بی مانع مفرحی موده مفرحی و مصلحتی که شکر شکرش مقال باشد مفرح و مفرح و مفرح
باب الاول فی مفرحی حر است کینه و روح از در بای روم از نه بر سر او نه چند سبک
 در آن در دم سرد و حسیک و با خلط سردی و مصلحی و مصلحی طبع و سهفته او مفرح و محمل و مفرح و سهفته
 جگر کرده و مقطوع موده و غلبه حدیث این اخامی چون مفرحی در دل و مفرح و در راول و با در بر
 حیوانات و مانع عالی و مصلحی و مانع تصفیه و تصفیه مریض و با اب سهوس و در آن
 جت دور دیده و سهفته و صنی النفس و اشان ان و با اب حبت قطع تریت لوم و سهفته
 و با فادانجا حبت مفرح و مفرحی حسی حبت امر اض حکر و موده و منها حبت شکر شکر
 طعام و موده و زلدت و با اب با نه حبت شکر کرف و موده در و احتاد کمر و مفرح و مفرح
 حبت سهوم و با سکنجبین حبت سبزو بر خانی سهوب و با اب بارون حبت سهفته فادانجا
 غسل حبت فولج و کولاج و با بصر حبت عروق الشما و مصلح و مفرحی و مفرحی و مفرح
 و امر اض ابو حبات و احسان رحم و مفرحی ان و با حبت حبت الحام فولج مفرح و مفرح

بیماری دماغ و عروق او مصلح است و در مایه باره نافع و در استخوان او با جود نافع هر دو طرف مغز
در اقسام زوال این مصلح است و در همه افعال جد و جور شکر شکر است که در اقسام زوال است
عروق او شکر حلال در دماغ است پس اوست در دماغ آن رگ در دماغ او در دماغ است
سخت و پهن است و در آن شکر و در او بلی شکر در دماغ است قائلان فعل العود امعوی موده
و قوت ماست که نافع الصاب صفرا موده و سفود اکثره بدایع و صواع و صبت فی السهل اتموا و
در عروق و سیدان عورت و سر و عروق نواحی مرضه حال مفرقه با همه و مصلحتش شکر و نور شکر
ناجده و در سلوله او سفید مایل عروقی بحرک باه حوهها و در آن در دماغ گرم و حس است
سود مجمل ریح و ممتنع ذل و دماغ و در افع لررهای ناره و صبت اراض حکر مثل سیفا
در حال و امراض سنه با سیدر بود و فرقه ربا و امراض دماغ عروق نافع و دهر است رو
وز دهن زبول صبت مفاصل و اسر حباب و در دماغ کردن موت و حرک و در شکر شکر
بک است عروق مل سخت مجمل ریح نفعه و در افعال صغیر در حرم آن **غواب** است که حسن
صلاح است این اول الطبع در دماغ گرم است حررون در دماغ ناه و حرک و علقن جسم او
بمورقت و جوالی ما حجاب اولی است در افع نعت و دماغ الوداد و در سوم گرم و
حس است عروق او صبت ریح نفعه صحن زنده او و طرفی با مراده حد و شکر
مثل سیر که در دماغ است در دماغ است و در دماغ است و در دماغ است
در مایه او موی غر و در او مایه موی عروق و مکتب سبب و در اعراض او در دماغ است
عروق مصلح بحرک باه مفرقه و در دماغ مصلحتش سیر که زنده است با آن صبت و مایه در دماغ
آن صبت بر عروق نافع است **عروق** و آن بر است که در دماغ است حوهها حس است
چنانچه موده حس است با همه شکر او در دماغ است حوا و است مجموع این گرم است و حرک
او صبت و حرک و دماغ موده و حرک او صبت مصلح در دماغ مایه و در دماغ شکر و انعام حرات
و است حکام استخوان است که در دماغ موی دهن و موی مفرقه و موی مفرقه نافع و موی

معرفه او قائم مقام نوسان است **فایده** عفا و او هر چه جهت رفع و عاف و خوب بد مطرفی که در این
مسئله از هند و صحرای ما مدح دیگر در سالی با نسی می نازد و دیگر که ساند **عزال** است و آخر و دم گرم
و حساب در سطر محوم صید غوب نراج السال است موافق بر طویل مردوس سیر لاج الهی و محقق
علل العداجت صفان و بر مان و فالج او ارض ما فوده و خصمانی نافع و طلائی حون او بوجوه در این
مویس و کسب بر دست او با بک بر کسب نوازم و لعلن او صفت سیر زینج کوبت او مسده و کوب
او صورت فوئج و صفت سیر سها و سنجین است حون خصمه را خصمه و کوبت با سبده حساب سبده
در حد ان فاطمه حصف و کسب او حافی و طلائی مبطوح ان در سبده که صفت او ارام یعنی و هیچ معده
ای که ملک او در هم سبده ارام حسنه در سبده است **فایده** حال که سراج ابرو و عین
سبده معده که در سبده صفت سبده که با سبده او در سبده صفت سبده که در سبده
باب الفاد فادینا سراج است بطریقی است حو لکده حاصلی از عفت او سبده که در سبده
عود صلب کوبند در او دم گرم و حساب است در حواس سبده از سبده که در سبده
در بر حصف و مطلق و مفتح و مفتح با عفت فاعله و مفتح که در سبده و جهت مفتح که سبده که در سبده
لعلن ان و مطلق او در سبده با سبده سبده او با سبده سبده او در سبده و مفتح که در سبده
کب معال و بدل سبده در سبده او در سبده مفتح او در سبده مفتح که در سبده
صفت فاعله و مفتح او در سبده
انم و مفتح او در سبده
مفتح او در سبده
او با خود در سبده او در سبده
در فتح سبده در سبده او در سبده
هدایمی است ان سبده او در سبده
و احلاق و مفتح او در سبده او در سبده

خداوند جلوس در طبع او رافع همه نون و حرف ص قع مائل و سانه محراب و سر کن و در سوره
اربابه که صفت زودماندن موسی و انزال محراب و شرف سر کن او شکیل احلاط غلیظه و با کدر
موج شتاب کرده و سانه و سانس از قنات طبع و در رافع سر اول و دوم سر کن که در سوره و کدر او
هفت که کهن موسان و اول او رافع سانس که کهن زهرن برده می ملک و در میان آنها فعال
و در نگاه مونس و بند خوشش عید سواد کرده و او در نون او کسار حلق است **فاطمه** مر عت که بر
یک و طبع او رافع مونس و در او دم گرم حساب و فمواقی او صفت پسته و فالح و او را من مسالی
و رافع غلیظه و لطف و صفت و صورت سجالی و نبات او در هر نیمه و فصل شکر در و عدها و سر که است
و در طبع او گرم است سانس چشم موز و در او صفت کله با سینه که صفت کحل و لطف او را مهندس
است **عقل** صفت سرب نامد بر سب و نسائی و نسائی بسیار و کوه است او کوه است و کوه با
سیرم گرم و در او دم حساب و در نون و کله و طعام با طعم و محراب و محراب او رافع و با نون ملس و
بسیار شده و نبات بسیار و او است در نون او نبات از نون موسی که رنگه باشد و در او رافع سرد
و معین می حصه صبا ملس و مصلوح او صفت سرد فرس و لطف غلیظه و احکاس و حصه و
زلف غرقه قطعه و انبار او موله ممل و او سینه او در نون او در نون او موله ملس و مونس و
است او کشته و صفت است و ملاک او بر نون ملس معارضه سوام و نبات صاحب او را
که نون سرب که قلم باشد و کوه صفت احوال زود است مصلحی نافع است و در او رافع
بسیار و در نون ملس که گرم کند و قطره او صفت در کوه ملس سوره الاثر و در نون سرب را سوره احبار کرده صبار و در نون
مک شکر او در نون حای داده و صهار اما پارک است سرب سینه موده و در کوه ملس و در نون سرب مونس
و با عین کوه ملس که در او رافع سانس بسیار محراب است و بعد سینه زود سرب سرب که مانند و انبار
در نون سرب مونس و مصلح غلیظه و مصلح سرد و در نون بر صلی ملس و در نون که در سوره که
سینه باشد و او صفت و در نون حلیه و کوه محراب و با سانس صفت زودماندن موسی و انزال
و در سوره سانس او را در مونس زود و در او در سوره که فالح احلاط غلیظه و احلاط سرد و در سوره که مونس و در نون
و کوه ملس

در سه و حص و حرکت ماده دگر و بی وقت در و حرکت ماده در و در و سر و با سر و با حسب کردن بایر
تا حدود در سایر اصناف فوسر از اصل آن در مقام اول بعد از طعام عظیم آن در باک کمان غایت معنی
جز در هوا و در حسب نوما و مایه که در حسب از ماعرا با و با معنی است در و معاصل و مانند کسین سپر که
حس است سازه و حرکت و حرکت سر در هر یک از این در و در آب است در هر دو است در هر دو است
است در هر دو است
از اجزای مرکب از شکر و تراب و سنالی است در هر دو است در هر دو است در هر دو است در هر دو است
و طویاب انشاد و معنی در و معنی است در هر دو است در هر دو است در هر دو است در هر دو است
اند در هر دو است
در هر دو است در هر دو است در هر دو است در هر دو است در هر دو است در هر دو است در هر دو است
رض سس که بعد از او ارض هم در ستخ و فیح و لوهو و من و مرض و حرکت نشوره و حرکت است آن در و
نوس در باقی که در هر دو است
شود که بعد از آن متبول متولد و چون در طرفی صیغتا مانند ما که در اجزای صید می مانند و آن در اصل
متولد در محل معادن سیدیل و اما حال غریبه روی این در هر دو است در هر دو است در هر دو است
بال بر روی و کینه او با مل سرخ و محلول و طعم و بوی می آید و بوی است که در آن
صفت در است و اصلی نژاد و در چهارم گرم و حساک و لطیف و لغایت
حرکت و سهیل در و با و طعم و حسب است سفید و سرد و عرق است و معاصل در ربع ضرر سهوم و
در و در است و گرم از طعم با نسبت نافع و تراب او مصلح حسن و مزه او با نسبت بهم در آن
و گرم و نافع و معقول و اما حال او با معنی است در هر دو است در هر دو است در هر دو است
است برید می مانند و سموط او با با صمد و حساس و در هر دو است در هر دو است در هر دو است
بر اسرار آن است لغیر آن و طلا به این رافع است که با جز آنها در هر دو است در هر دو است
کرده و نافع است در هر دو است

بمصل و بار عودان و اصولی حبس بقسم اقسام قرمان نمهند و عمل اوله در ماه دهم در او
را در حضرت محسن نمهند و محراب دار اهدات سوره ششم تا نهم از من صلح شرح رافع الت و باب
جبه او بر ناسک سائده باشد فرزند ان حبس اعانت عمل و لیس شرح و لیسیت از خود دفع
بدلوسه ان بعدل و فصل اول فصل در آب بسوی کعبه و تا سیر لیس شرح و در من ما و ام و قسم نسیاه
صالح و عدله بر من عواظ و بدلش در اسفانار کون است دور نوع صند در ماه اوله حبس احتلال
عقل و الهاب معده و مودافی دور لیس شرح و در لیس شرح فالیق با فرط او در فصل ان بر بند
توت و ارب سوره است **در فصل** خانه سه و ان بری لیس شرح می باشد
در ابر و دم گرم و خشک و بری از نوز و حور است تمجید به باغی و مقصبات و مقوت جگر
دول معده سرد و غایط عواید علیها و ارفع او در سوره و در افعال نهم از ریح کوشش و کوسه دست
نمندان و صفای بلعنی و سواد و بی و کلل ریح و لیس شرح و در سیر بار و در افعال نهم
بودن سیر بنایق و لافره السواد و مصلح محو زین و مصلح نهم و لیس شرح و در سیر نهم
نهم بر سیم است و بدلش سوره و دم اوله حبس و ضعف می باشد که صان نمهند
و با غم و لغو کا اوده و در نهم و در سیر از نهم است و در انوار و لیس شرح و اصل کند باغی و
است **بسیار** لغایب است باغی گوشت او در او و دم گرم و حبس و حور
شحاتت و صیارت صلب و بینی سرد و در سوره بود قاطع سهال رطوبی اوله حبس
او مودل خلافا باشد و مصلح نهم از نهم و لیس شرح و در سیر و اب انار است و مقدر لیس شرح
مانند سواد و لیس شرح و در سیر بار او در سیم فصل رافع است نهم از نهم و در نهم
تاره که در ارفع سیم و طلایه او و لیس شرح و در سیر بار او در سیم فصل رافع است نهم از نهم
چشمها است و لیس شرح و در ان اسبابی او را بر سیر بار او در سیم فصل رافع است نهم از نهم
سائده و بار ما فی صوان حار بار او در سیم فصل رافع است نهم از نهم و در ان نهم از نهم
جایه است و **بسیار** معرفت از سیر بار او در سیم فصل رافع است نهم از نهم و در ان نهم از نهم

۱۰

بول و لعاب در او را حرفش خوب است و در حرح حلس و مجمل صبح و معام محوم ناروه دهنوی می
 و مهبی و لعابت مضمج صحت معوص دور و بهلو معقد دور و جمع افعال فوسره از سایر اقسام
 گرضن است و بالعقل کخم از سن سطحی را نحای او استعمال مکنند و آن بدور مانع مزارعی و نظیر
 قلعگی نبردن سیاه و اندرون سفید مانی و بر زوی رسد طعم و درک و نواب اول و لعاب و
 بانوک صحت و چتر حل او مثل او میداند و او مدد عرق و رافع عرق است و هیچ در قرصه او
 سرفه چمن دور سایر افعال مانند اقسام کرفس است **فقاخ** نوعی از میز است و سبک
 است و از او در مکیسه و در ایها یک جوب و میوه ترسند رسد و در صحت رطل ایها یکی
 که در اندک نایک انتقال خود و قفل سبیل و سداب و کرفس و لعاب و در صطل و قاطله تربت و سبک
 بانو گرز و در سر و در کس همه فقاخ است که از شیره جوی برکت و بدوان مدلول و مرطب بدن
 و صحت نرفه در امر اصل حاره و در نافع و در جگر و در مخاب و رماج و اعصاب و مصلح است و در
 بیچاره است و اگر از مان و در صطلی و سبیل و قاطله برکت رسد نشیر العواد و مفوی موده و سبک
 و لیکن لفع است و در کس اقسام او عطشی و حرمانی او موثر است **قفل** و قفل سیاه و در
 برکت برخی استمانی میباشد سفید است فالبعد است و سیاه است و در و سبک و در اخر سبک نام
 و صکت و سفید قر اول لفعی و لعاب است از او در نایک و در حرح و حالی و در نایک محوم
 ناروه و قاطع نیم در افرح سره و ناروه و در جود صفت العف و در مانج و معص و مفوی و حافظ و مضمج سرد و
 باشد و سبک در حرک ماه و در جمن شکره خیزد و سبک و لطیف اندک و عسله قیاب افرح و کرس
 و مفوی خرد و موده و مسکن آن و با او در فاعله صحت لفعی لول نافع و ما در هر علمیه است
 در او است خصایص است و چون از حرح حلس و لعل در جامع بال مع عمل و عاود با درت مجمل
 حمار و در افرح و جنس در عر حلس بال طرون لعاب است و حالی است و سبک شکره و در حار و تار
 و مانج صحت و ما بدین و او البعد و با محله است صحت سبک و سبک و در حرح و در او در
 صحت فالیخ معده و از افرح با و در جمن مشوره مهابت ناروه معقد و لعاب و صحت طلقت
 لفر و نافر

در صحت و در حرح حلس و لعل در جامع بال مع عمل و عاود با درت مجمل
 حمار و در افرح و جنس در عر حلس بال طرون لعاب است و حالی است و سبک شکره و در حار و تار
 و مانج صحت و ما بدین و او البعد و با محله است صحت سبک و سبک و در حرح و در او در
 صحت فالیخ معده و از افرح با و در جمن مشوره مهابت ناروه معقد و لعاب و صحت طلقت
 لفر و نافر

لحم و ماهی و ساق و طلاهی حوت سبزه و در طب حوت رفیع مزیلات دارد و در ورنه آن حوت
در بنه و بنه مریضه آن که با پوست حوتش حوت سبزه باشد مضر است و سخن از حوت ورنه آن
کرم خورده مریض الاثر در حوت او با مویز حوت نوع طبابت و مانع از مویز ماضع و مویز نافع
مصداق و مویز سینه و مویز و مفرز و مفرز حوت مویز است و در ورنه آن است و در حوت
باطنی و الم و در حوت سول داشته باشد و مویز از مویز است و در دست و در مویز و مویز
سینه شش نام متعال و در مویز سینه است **فایده** مویز سیاه را در ورنه آن مویز از مویز
پینه مویز سینه در مویز مویز حوت مویز است **فایده** مویز سیاه را در مویز
و در طب که مویز سینه شود و در مویز مویز سینه است مویز مویز مویز
و در ورنه آن مویز مویز مویز مویز است **فایده** مویز سیاه را در مویز
در آب سبزه مویز مویز مویز مویز است و در ورنه آن مویز مویز مویز
است **فایده** مویز مویز مویز مویز است و در مویز مویز مویز
رمان و در مویز مویز مویز مویز است و در مویز مویز مویز مویز
و در مویز مویز مویز مویز است و در مویز مویز مویز مویز
و در مویز مویز مویز مویز است و در مویز مویز مویز مویز
نامند و در مویز مویز مویز مویز است و در مویز مویز مویز مویز
حسن و طبع او با غسل حوت مویز مویز مویز است و در مویز مویز مویز مویز
حوت سبزه مویز مویز مویز مویز است و در مویز مویز مویز مویز
و در مویز مویز مویز مویز است و در مویز مویز مویز مویز
برگ و شاخ و مویز مویز مویز مویز است و در مویز مویز مویز مویز
و در ورنه آن مویز مویز مویز مویز است و در مویز مویز مویز مویز
مویز مویز مویز مویز است و در مویز مویز مویز مویز

او شکر و لب او و غیره بسیار است **نومول** معرب از کول سعدی و او نیز در حنی است و در دم
سرد و خشک و مقوی دل و اعصاب و در ادویع و نافع صنوبر و کجاری است بزجاج و کسای فلفل و سرخ او و سیل
ختر و بجز غیره در رفع درد و تبس حار و فطاح عرق و صفت آن حکام عصب است و عصب اعضا و
در مکی طلخ و امراض حاره و دندان و دندان و قطع سبلان حرن نافع و بخشش سینه و مصلحتش کثیر و الحال
او صفت طرفه و سایر همایه ملک حشم و دونه و التهاب و در زجر حرب مفید و در سینه سینه است
مفید و بدلتش مثل او صندل سرخ و لصف آن است کثیر است **نومول** لغت است کبود است
نمونه بری کسائی و حلی و بری میانه در اول سوزم گرم و خشک و لغت طلف و در طریق
و جویس و سیل سودا و فاعل حشم و بر فاعل کربل حاتوران و محلل رماح و صفت همسفا و بر فاعل
و اراج کردن و در رفع شرر حلام اما در سیمایی جلد و لویب او صفت عیس مرزفه او در حرم حاشین
و طول او صفت حکم در رماح زخم و صلابت آن و صفت سوز حار و صفت لغویب کثیره
در مغز امعا و مصلحتش کثیر و در سینه سینه با و در زخم و بدلتش مثل او لصف او کبود است بری است
و قسیم او کبود است بری است را بر کس در اول سوزم نایل کسائی و حل و کس و سوز و مایل بر روزه و در مصلحت
و فعال صفت از اجناس کبود است **نومول** لغت است سوز حار و بهترین او سوز حار است
کبود و صاف در اول سوزم گرم و خشک و مقوی دل و موده و جاد و هر جمیع سوزم و رفع
استهال کزنده امعا و سایر اجزای باطنی نصبت جفان و با عمل صفت صرخ و سرد
سنگ کزنده و فاعله و الحال او صفت دونه و ناحیه و صاب و لغویب روم و ناحیه و مصلحت
نیزه و سایر طلفات نافع و مغز زده و مصلحتش کثیر است و در سینه سینه سوزم و صفت سوزم خوب
نایل و در سینه است و نونده در روزه او در آب عرق شود و صاعقه ما و سوز در سینه
او مقوی دل و نافع حریف است و حرن و باخا و بر هم کذا و صفت کس و مصلحتش او کس کس
ومت لغویب ناره مانند **نومول** حوان مغز و صفت و بهترین کزائی او دندان است که نافع
باشد در سوز بسیار خشک و با کسین بهالی عرف الغم و کسین آن بر عصبی که اجزای سینه در

او پخته

او باشد حادث ان و منهن برکه ترا ج ان و حدوث او با نامک چو با شربت و جزوه او را بعد
از ظهر جهت حمل عاف و جرب و شرب ده و در نیم او در حیدر باب بود نه صلی یا فاع از مواد
چرا م و سوئالی کرده اوله سازه علاج مانند لعد و در نیم که بر و در باب و غسل سوئند معوضه قوت
حافظ و قلم و رافع و در نیم و معاضل است و عا و سبانه او ما مل ان بر او حد و حدت با لیسیر
میغه و لعلق او بر رول انسان و موسمی که در مار که سبانی لبه باشد با نع حرز و با عول و
حرول بول او کران عاف و بر اند که بول عمل است و لیسیر بدوش کعبت حاطه شدن بحرب
و فود که بره او با جرح سب لب و کم او بر ناق سوم است و ما سه حویه لیسیر و لعلق است
او رافع سب رافع و سبانه است و جزوه سرلس او ناع حل و بخور ان رافع بهای می غرض است
و کرانه میوام و طلایه او رافع کلف زانار و عمل سوخته از جهت سوخته طلایه و البسام رجهه مفید
و فرجه رجهه مفید و جزوه حرفه او در عد است حل فوسه الا نه در حرول او با نامک قرطابا باب
کاسه رافع و رب و سهبال مرفض است **باب الفافه** فافه لغایه سبیل نامتند
کنار و صغار سبب و در دوم گرم و سبب و سبب و محمل و ناطم و مفوم و مقوسه دل و معده و مرفح
سده و با نوت فالفه و لطف و جانی و حوسه بر ننده عرق و راج و نال و جهت و ببع موده و جشا
و عسار و قی و در و حیر و سده ان حصه صاعده صفت مرع و سبب کرده و اعنا مانع و لطف
او صت عطفه و صت صدراع و صرح و صحن مفید و نوبه مفیده است و در صله حشمت و قدر
شعرین نامک میقال و بدینش بودن او سم او فافه صیقل است و با لور کش لیسیر و فم صغار
او در اول گرم سبب و در لطف فافه فوسه از نمار و سبب فنی و محقق رطوبت سبب و
در سایر اعمال مانند نمار و فوسه فافه او لیسیر از ان و مفرعها و مصلحتش کبر او در شعرین و لیسیر
لطف ال لیسیر و لطف ال حب عسار است **فایده** فافه صغار در جهت قرش و سبب
و بر سبب و صغیر معده که از ریح با سبب و لطف سبب و حیوان و از ریح سبب و در او سبب و نوبه صغیر
سده باشد و در یک عا مایه باشد سبب است **فایده** سبب سبب است و در سوم گرم و سبب

و در افعال فریضه و بعضی دل و مجلی احلام علیله و در حه سینه و دماغ و ناله عوراب و طعام و مساد
بواجب و باقی معین بهم وجهت معده و حکر و کسر و خابیدن آن جهت رافع رطوبات و لطف زبان
و سینه و کله و ضربس که بی دندان باشد مقید و ظروف خوردن و دهانت مدد اب رافع لغو
است و اثمدان است در آن طرف بر صلیح علاج اب و رافع طایمون و ناله تسقا و شترالی که
در رحم فراید و در سینه مسدود کرم و حریح الحروج تر از بدن است و چهار او کمتر میباشد و انشا عروین
و صورت فریه و مصلحتی جمع و لغایها و در شترین ناله در دم و بدیش قوراست **بهر** لغای
کلیک نایمند در دم کرم و حساب و شتر الواد و سرح الهمضم و سبی لطف و مولودون صالح و
جالس سینه ال و صیت قالیح و لغوه و اعراض بارده و دماغ و جذ و معده و سینه و احسانا مافع در جراح
شور و در سواست کرم و با شتراب مفتح و صورت حار ش بدن و مصلحتش کجین و شتراب
ست و سبیت ناله معال معسر او نام میقال صدل صیت برغان ناله معال حکر
خام او صیت صرح و زره او صیت لغوب و جلالت لبر و عاضن شکور است و حریت جسم و با
فر و زره و شتراب الویه صیت عاضن و حریت و عا و او بر چشم مار و عن زبول ناله و
صیت سروانی اسپید سموطان و در اول بر ماه یکبار صیت قوت حافظه و دفع لسان معصود
بصه اوله و در سکر که عیقل کله نایند صیت در دشم و محض و کله او در غیر سکر که صورت صیت
و صفافی او از در افع سکر فیه خام او نایند ر سمن بدن و النحال عن حساب کرده او با حاج
سقد صیت حرب و ما خه نافع و خاک کرم بر او مجلی او رام صله و طلبه سکر لکن او رافع لطف
و تخمس است **شتراب** اسم عربی چهار زره است در او در دم کرم و شتر و حریت او مکن صورت
و لیش و در سکر کرده و قنایه و صیت البهاب خیره و معده و لطفه زرمند و سرح
الهمضم ترادن و کج او بر بول و مفتح و جالی و موم سحر از کج میند کور کور و کورب او مولود رافع
و فو لیح و در سینه و خلط کله از او هم سکر مسجد عورب و در اکثر افعال نایند صیت و مصلحتش
عیقل و موم فر و بر پایه و شتراب او صیت سکر و لوانه کزیده و حساب کرون آن صیت

اسم عربی

علیقه و امراض بارده رحم و زخم الامعاء رطوبتی و سردت نسوالة و بد لوی و مان و فالیح او مضع امراض
بارده و ماغی و دخت و دوسواس و صفهان و تم زمان با بخت استن و غیره بدین یکدیگر از
قسم زیاد بر رزق موجب منع مسهل و الحال او صفت مسهل و عوت با صره و عساده و طلاپی
ان بر اجمل نار و ماغ و موی قسم رحم و بر یا فوج حبت سکنه رسد و ذماغی و سردت باره و مجرب
و سوط و الفویج او پس اثر دارد و غرق و فز لعل که تلخ و اورا ماناب خرد و نیم او گل سرخ و مثل
او گل کادربان و لصف بر مسول که مجموع اسبده و سینه صلب نموده لفظ کند در جمع فعال
فایم مقام حر و تریاق نسوم و موی حواس و مضع حبت لیدیل احتلاط و رفع سستیها و امراض باره
سعدیل و شراب او که مکرر ان را با آب برده حر آب انرا در یک جرعه غسل مخلوط نموده
در شسته روزه بهیضه در سربین انب و فن عا مده سرب انحر و حر و چون بهیضه سرب را
با شکر لغوام او مضع امراض باره و صغیره فی لطر السب و کونید و لعل مفرزده و المعالست
و مصلحتش صغیر و قدرش شکر ماکب و مقل او در لعل او در سب لصف اول سب سب است
نوست در صحنی است و در آخر دوم گرم و صفا و موی انحصاری باطنی و در لغوی معتد
و جگر سرد و موم سرد و در صحنی و صفت فالیح و لوه و صرع و امراض عصب و در و در صاعیل با فح و حما و
او با سب که رافع حر آب و حوا و شکرش ما و در سب و سب سب است **منع** لغایس که کونید
و قسم سب سب ملی لوی سرد و مری زار و می کونید مجموع ان در دم سرد و سردت مصلح
در بول و غرق و مسکن لعل و قند العود او اب و بطوح او که مکرر گفته است سب و لعل
کون و سب که استی باشد با عسل انومی لطر در ان سبیل باشد ان صفرا و با عسل سب و شکر
و همزه صفت سب سب صفرا و سب و لوی و با عسل سب سب سب سب سب سب سب سب
حرارت و ماغ و دوسواس و خون در دم در سردی که از خنرات سب سب و سب سب سب سب سب
انواع مضع و موزر شکرش حاصل و مضمحل است در وین لیدو با در ذات صفت سب سب سب سب
و سرفه و جگر گرم و مری سب و ماغ کونید و غرق حر و سب که با لوه و طبع یافته باشد با شکر گرم و صفت

ک

س

رفع عسلی حلهه بمسب احتلاط معدن آب در باقی او صفت مواد سنو وادی و لجه است و باغ
ذو لوبه حلاط صباغ موبر در سرد اندازد از دست نه نوز میشود و تریش او لطیف و باطل و مسکن است
چون صغیر است و تمام که و مولد لفتح و ضعف معده و مصلحت اشها است و مضمضه سرد و لطیف بود
که از اخراج بلغم باشد و باغش فواید در بیماری سرد است که خلط مویز و در معده و باغش
مصلحت لطیف غالب الی منکر و در رفاه و در معده فاسد شود مانند حصار مولد خلط سیمی است در مصلحتش
زیره و ادویه حاره در علاج صفواب غده در سرد و اعتدال الی و حاد و کوبنده اذیت او را م حاره و
التهاب معده و احتیاد در سرد حار در رفع سحر الی و مسکن و باغ و نظیر آب او بار در من کل
صفت در کوشش و در م حار الی و مویز او با شکر در حار است سرد است و در میان و سحر الی
در غرض آب اذیت حار و معده رساننده است از صفت سرد و در سرد و التهاب
صغیر او در و کله و الحال نام کل او در آب شکر خلد از آن صفت سرد و در وی بر فال که در چشم
باید لعابش فخر است و پوست حسان مویز او در قطع زکات انوم حار است و باغ
اخذ در صفا مویز و بار در معده صفت سرد است و با شکر که صفت سرد و در وی بر فال که در چشم
صفت سرد است و در معده احتیاد است و در معده صفت سرد است و در معده صفت سرد است
عدد اصل او را مصلحت سرد است و مویز که در معده سرد و در معده سرد و در معده سرد
اول تر و صفت حروف البول و لاغری کوره و قوه معده و جسم سرد است و صفت اللوم به و بهایی
حاره و لیس و سرد و قوه معده و در معده صفت سرد است و در معده صفت سرد است و در معده صفت سرد است
صفوی و لیس و بهایی حاره و معتدل و قدر سرد است از مویز که در معده سرد است و در معده صفت سرد است
و در لیس مویز که در معده سرد است و در معده صفت سرد است و در معده صفت سرد است و در معده صفت سرد است
بخت سرد است و در معده صفت سرد است
و باغ و شش و سرد و حار و سرد و در معده صفت سرد است و در معده صفت سرد است و در معده صفت سرد است
کوبه مادی و در معده صفت سرد است و در معده صفت سرد است و در معده صفت سرد است و در معده صفت سرد است

روسی است که بارهین کجی بر سبب بند **فرد** کسافی اورا بفارس یکم کافیه در خصله انه نامند و در دم
کرم و در اثر اول حساسیت و شیر بادوسهبل اخلا با سوره و بلغم لزوج در افصح سرفه و لوز و صبح سرد و میخند
کننده شیر و موده و کلا در نه سحران اجبت با لوس و خون و دوسواس و جدام در سبب و سلیکوزون
زنگ رخسار در سفا لیمی قومی نافع در سبب بچدر سیم اورا در ستم اطل شیر باره حل کرده است
اورا سوسند و افصح رواج و زکات باره و مغزبانه و مغزی کنده و صلب و سبب و سبب معال
از سوره ادبا الصمون حس است اراض لکود اویت با حصار سبب سببهای قلی عسل
و نظرون و با و ام و امسون و نقل صفت سینه و رواج در سبب از اخلا با فاسده و در و معامل و
سیری کجارت و موسی و با موده ماش و کجوداب مریض و محلل و سبب بلغم رمن و سوره
و حقه با سبب او صبت فو لوج و اراض و رواج معقد و صوبت سنده اورا فوت سبب صفت
و لغز موده و مصلح سبب و در شیر سبب از فوه در سبب سالت در سبب است و در سبب یکم کافیه در سبب
در سبب کفان و قانم لقانم رومن الحیره و وقت رلو و کلل اورا ام و احراج کرم موده و سالت
شرب او در نه سبب اورا امور است بر سبب نافع او و فرط سبب سبب سببالی است و
شبهای اولی سبب و سبب در و سبب سبب و سبب و سبب سبب سبب سبب سبب سبب
اورا است در و دم حساسیت و در سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
کرم مغزبانه نافع است چون سبب باره ای که مغزبانه سبب آن و در و سبب نگاه در و
و در سبب الم کساده و خون سبب اورا سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
برادر و سبب سبب در و سبب
و سبب
است **و با سبب** کسافی سبب نامند سبب و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
انما و علامه سبب
فاصل سبب سبب

کرم کافیه در سبب
اورا

او با عسل جنب سرفه و سوزش اوله در دانه می مریض شده زهره و مضر است و در علاج آن کثیر است
و ضد است و غذا و سوزش او صحت است و جگر در هفتاد حرکت از رسول او صحت حاصل است
و در آن پستان چون نه مفید و طلاست که سوزش او با لوبان و نمل آن صحت است
در مادن موسی و لغوت آن در حلاوت شده نافع و الحال را طبعی که در رگ می
جمع می شود و صحت باغی عن از محراب است و غرضش از آن رب می
فایده آن است که این نبات از جنب صاحبان است حاره و در غایت شدت گرمی است
و آن موثر است و سوزش او صحت کرمین غریب و اخراج کرم شکم و گوش
معدن است و در اطراف نصب طب طلا در آن صحت و جمع حاصل تحریک دارد
مردان کس می شود و **ان** جنب است که در اول گرم دور دوم سرد است او مسکن
بدن و مضر است و در غطف من و مریضی بخانه و در اول در ارفع صواب است و در سرفه و جگر
باده و بلبل طبع و مریض می و قاطع التهاب موده و جگر و لیس ریح و کینه اوله در سرفه جوش داده
باشند لیس او را بل مسموم و فی کردن باب است که مریضی بدن و انار و درون طبع مریض
ان مفید است اما است و مریضی در مصلحت است و است **ان** در سرفه و سوزش
و در عن سرفه حل کرده طلا صحت است جنب سوزش در کوشش طفلان تحریک
است **ان** در سرفه سالی است با جعفری و سدری و نمل دور دوم گرم است
و لطیف و در لوب و عرق و مضر و لیبوی زول و جگر و موده در ارفع جعفران و اسپهادر و سینه
و جگر و زخم و مریض لوب و لیس او را بل مسموم و سینه و سفاک عقل و طبع او با کرم رفس
صحت چون و امراض کرده و در رفع سرفه مریض و روح العود او بار و در جوش و در طبع او صحت
و در زخم و سوزش و در او صحت سرفه را طبعی تحریک دور او صحت جریجوی را که بر
عمل و عرق و سوزش است و اعتمانی نافع و الحال او صحت حلاوی و لغوت با نفع و مضر که نگاه
و مصلحت است و استعمال او با جمع المریض سرفه است و در سرفه سالی با نفع دور دوم کس

عدس المراسی و در سوراخ اطراف المطب است
 جگر را که در رقبه است میدوید فقط **قطران** و در موضع بی ماسته بی سینه و در آن در غصه دست اندازد و در اول
 برقی مانند موی زدن در سوراخ اول قطر آن است و در موضع اول از جهت سرین و مانعی از جهت
 سوراخ و سرین قطر آن نوع برقی است چون بنظر دماند که در سفید رنگ مرغ آن را سفید گوشت
 عالی و لغات بگوشت درختان اول ظهور از حاصل است و در آخر سوم گرم است حفاظ احسان
 و موی و مانع طبع آن و حاصل آقام گرم موده و حکم مخرج آن و با قوت سرانته و مانع و مانع و مانع
 و محقق و حکم موی و حاصل آن لطیف است و حاصل آقام گرم موده و حکم مخرج آن و با قوت سرانته و مانع و مانع و مانع
 اجزات وضع و انشام و پسته و حبه و شراب او صفت در کله و در سوره سوره مایه و وصف جگر
 برین معلوم و در سفا و گرم موده و با حاشا فاع و در حد او مانع الیفا و صلفه و موه و بود ان شکر و بود
 باب گرم موده در وضع المرحوم گرم ان و صفت ان صفت اجزای آقام گرم که مژگان و حفا و او صفت
 حبه ان در حفران پس عمل در وضع او در الفل است و در او سفید و خرد مایه و حفظ اعضا از هر طرف
 در کله مایه در موضع حفاق در ملب و مایه او بر فضا است بر کردن ان در موضع حفا و مایه و مایه
 صفت موی برین موی و در سوراخ او مانند جگر است کلس گرم کلس و با اب او فضا است در دوش
 خود بوی و طبع و الفل او در سوراخ او صفت مایه او در موضع مایه و در هر سوراخ گرم یک مقال او مایه
 از آن شده است در بخش لفظ سینه حفا و مایه او نیز در بخش لفظ و هم از موی او یک وجه سرین است
قطر لفا رس مایه و در گرم گرم است و محقق و مملو و او فضا است مخرج او مویه ان حفا بر سقا
 و بهتر از آن بسیار و در کت و در هم ان رافع فضا است و اسحاق و هم و در سوراخ و صفت اسحاق حنون
 سفید و مملو در اب او در سوراخ سوره ممل او را م در رافع حفا و مایه او در دوش سوراخ اسحاق و مایه
 او مانع است به طری که ماسته است بر صفاست مانع و فاعل آن در سوره و با سوراخ او مسکین محقق
 و در سوره مایه بدن و مایه صفا است مایه و در رافع حفا و مایه او در دوش حفا و مایه او در دوش
 حنون و در طبع انحصار و هم و موی او ماسته از کلام و در سوره او در دوش و او فضا است موی و حنون

فصل اول

صفت لفظ
 با سوراخ
 حنون
 موی
 حفا
 مایه
 کلس
 فضا
 حنون
 موی
 حفا
 مایه
 کلس
 فضا
 حنون

حنون
 موی
 حفا
 مایه
 کلس
 فضا
 حنون

و در سایر اعمال مانند قسم صحیح در آن صحیح است و در غیره و در بعضی عسل در آن است
تجارتی است در آن سبب است در اول نامزد و بری حرمی او لوجک
بر او در مطلق او بر بی است مجموع آن در دو کم حساب و گوشت که صالحه است
و محل ریح و فوئح بود است آن ریح تمام و باغ و خوف آن است نسفا
و سایر رو در زرد و نفوس و معاصر و فح علی و لفظ البول بود در فراسین و کرباب باه و کل
و در آن در کرمی است و در است آن صورت کرم لوز و لوز مده و در مصلحت رو عنها است که
و در صرع مضر کرده در مصلح آن عسل است با ککس و سوخته است و کرمی او جای
و محل در آن گوشت از ما در همها و السام و سینه آن و سبب است سوزن آن را است
و در مضر است و جگر و گوشت او صفت جبار بر عدد و سینه او صفت کلف و مس
و گوشت سوخته او با رفت است در او الثعین و کرم حساب کرده او جهت است
بر او در زرد او صفت ریح است بسیار در همها و حوام مده است آن را با مجموع صفت اخراج
صفت برده سحر و الجمال آن رافع ماضی است و مضمحل کرم است آن به خوردن
او صفت نفوس مفضل و در سوزن خا و گوشت و خون و طلاست در آن او رافع حرک
بدن و حال مصلح و حوران و در حرمی و نفوس و موصی که خا است و است او با است
سوام بر و مصلح با ارقام مفضل در آن است و مفضل کرمی است بر او است و مصلح
و نفوس مده و در اول و مصلح سوخته او صفت حرک سرد و فروغ سرد است
از کت فارس است بر کس مرکب الفونی بر سوم سرد حساب و با جارت
لطیفه بر و در کتف و مکر و سبب حر و خاره و موصی مده و مصلح مصلح مصلح
حر و صا و لهای جزای که مارده مکر و موصی حر کس و مکر و مده و مورت حسا و راک
حر و استقا و مده و کت و صول و مکر و روح و ماضی و التار او مصلح مده
مسی و مری نام مفضل و در برشتهها مفضله است و بری کس ماضی و مری است ماضی

مصلح

سفی و مایع و سسین و غیره طبعی و اذیاع امربه و فعل مویس کسر و عا و مخطوح صح او رافع او ارام خاره
و مکن و دران و قدر شکرش از آب و رسم دیگر معا و راز ناده اول کسده است و شکره
در اول سیم گرم و حساب و محلول در مایع و کلس عسل و در لول و جالبین طبع و محقق سنی و لول
واده او بر اصرار کمر است و الفار او بعت فرود انشا و مصلحتش شکرش و کلس و کلس است
دور و شکر بود سده راحت و راحت است در و عین سیدانه که در سوره و عین مایع
کرده گرم حساب و حنث در اعضاء و صلاک رحم دور و کوش و رافع او ارام صلیه نافع درین
ان فاطع باه است **فایده** برکت منب و سداب میاومی در سکر که کمر در و مصلحت که کمر در
بسه خا و مانند **قوه** اسم ترکی غیر علیا است معز و منقسم به دو مایل سبزی و لوی بر روی
و با عصمت و سیاه اول و غیر سبیل است و لطیفی معز او بود و او سه حال می باشد و
اگر کمره و عانس طایفه میزد و در گرمی مفید و خنک ان عايب است و فسر طرم و حساب
تر است از ان و او محقق طبابت و در لول و مایع و فایده و مویس تکره او را مایع
و البته سرفه طبعی و فزولت و کلس عسل و حنث و فایده عا و غله و در صده و کمری
و مویس و لغوت بینه و مویس و کجارت و مایع نافع و الفار او مویس سحر آلی و مصعب
باه صرد و دین و سرفه مویس و سرفه او و در مصلحتش روغن مادام و کلس و سرفه مایع است بر لول
لطرفی محدود با کلس گرم بر سینه تنده که ساه شود و حنث قطع است بهال است مویس
کتاب الحکایف قافون ضمه و رحنی است و اصسام می باشد و در
سوم سرد و حنک و مفرح و قاطع سرفه الام اعضاء رعا ف و بهال خار و عرق و رافع
سکی و التهاب حذر و قرضه به و عمل و درق و قرضه البول و ممتنع امر ارض خاره و مویس و حنث
سحر درین و در فلق سحر و خار و مویس و ماضان و مایع خار و با مسک و غیره مویس و در حنث
بهر و در المراج و سحر و او به آب کثیر است رعا ف و بهال با مویس سحر آلی و حنث
و بار و عین حل است او ارام خاره و سمول او حنث و در ان گرم حنث و فلاح هر در او است و درخ

بیش بودن او و متولد شدن در این علم است **کافی** که در این علم خود سبک گشته است و نامش در
نزد دوم سر در حساب و در اول در ارفع او ارفع کرده و نامش در این محقق و مخترع صفا با دراز
در اصلاح حال چکر و در علم نفس و مخترع اقسام معده و در ادبیت این همه در لغت است معانی است
بافع بر جان بحرب و دفع کردن سخت نمود و عجز او را بعد از ما فی الارضین خست بنوع محل بحرب
و بعد از صلحش خفتند و قدرش است از کس و او را با خود هم در کس نیست انتساب است
که سالی است حار و از کس و در این فن را سبک از او سبک کردیم که در حساب و در اصلاح حال
و سبک و قاطع اجلاط طرفه و معنوی است و بهرین او در سبک هر چه جای در کس او سبک کرد و محل را
در مانع و سبک بر مره السوء و وجهت فالج و امر ارض بارق و ماضی نافع و نا اذ و در کس
مثل سبک الطب و او در علم محلی بنوع سبک و مخترع ان نوعه و طبع او ارفع علم الحیات نفس
و قاطع و ناره او ارفع فصیح و عدل و عفت چسب او ارفع فروغ حلیه در با او در کس محلی
او را م نصار و در کس ارفع بنوع قاطع و مادار و در کس محلی و در کس او ارفع کس و در کس
طایف او ما سبک که در کس ان صفت در در ان نافع و لطف و در کس سبک محمود که
حل سبک که در کس کسیده ما مثل ان در کس که در ان ان سبک سبک نایب تا لتمام در کس
باصف کس و در کس این سبک و عطفی کس سبک است سبک بر کس سبک و در کس و در کس
کس سبک حل کس که کس در کس که در کس سبک و لطف و در کس سبک افعال سبک ان در کس
صفت است و در کس او ارفع کس که در کس که در کس او در کس کس و در کس
او در کس سبک ان در کس سبک و در کس سبک کس که در کس سبک و در کس سبک و در کس
سبک و در کس سبک و در کس سبک و در کس سبک و در کس سبک و در کس سبک و در کس سبک
در افعال صفت از کس او در کس سبک و در کس سبک و در کس سبک و در کس سبک و در کس سبک
او با کس ارفع فروغ حلیه و محلی او را م در کس که در کس او را م طبعی است و در کس افعال
سبک او در کس که در کس او در کس

و فرج جلد و نهالی در افح اطباء است و مسخ و محرق احلاطه و المپون ان بر دندان رافع کوبت
فاسدین دندان و کساحات است و لطیف عرق کرم و سوراخات بگوهر است کرب و
زاج شمشیر سه گانه که در سوره از ارض سار و در اول کرم سار کوفه قلیان کشند برای بوی طبعی
سود و بوی محرق است **کمان** ساجت او را میزند سه ماده لباس است و پسته و در حاک
و لباس او رافع حرارت و باعث لعس عرق و صفت جرب و جده و درم صلب و مانع و مجوز
گناه اوجت سده زغالی و اصلاح حال احم سوخته او قاطع حرن جراحات و السام و سنده ان و
کل او فرج معوی و ل در کت او مائل کبر و بی دور و در اجبت رحما ماضد و کجمن نایل بر روی
و اعس و بعضی از ان سفید و قسیمی نایل کسرخ و نوعی سبزه میباشد و اول کرم سار و با طریقت
صلبه دور کول و حفر عرق کشر و محمل و حالی و طبع و صفت فرود کرده و مشاهه و بر ارضت
او بر روز نم انتقال جت و در اعما و با غسل جت و درم سبر و مانند کت لعس و طبع حصب
کربک باجه مالدین محرق و بود و او را قائلین جت لعس الام و سرفه و در طریقتی لعس
مضد و لعوق او با غسل جت سرفه یعنی در سیم ان جت سفید سینه و لضع و ککل او را جمل
و اعصاب باطنی و عا و اجبت و درم صلب و فرود کبر و ما و در مطا صفت کسکس و در و
مفاصل و لعس و عرق النسا و مالونه و اکثر صفت کبف و با جویف نایل و غسل جت سفاق
ناخن و مالونه و داخل کبر صفت نایل و با اب سبر و صفت صواع و رمی و فوما و بار و عن لبح جت
اصها و رضع و در و ذراع ان و صفت لطیف او صفت اجراج فضل و نوع المعاد و رجم نافع و جلوس و طبع
او بر سحر صفت بود و درم سوز و سوزنه او صفت جراحات و در و ذراع ان لعس و صفت
عقمه و لعس کجمن و مظم مفرقه و صفت کسبر و مفرق ایسان و مصلح ان لعس و در کسبر و لعس
از سه دریم و دریم و در کسبر صفت در و عن کجمن کرم و فرود صفت او بار و عن کجمن صفت
لکن و در جراحات انما و طبلدی ان صفت فو با در جراحات و کسکس و دندان و درج
فوا و دات میدن او را مالدین حر شامه او با سحر صفت رافع فوسج و السالی و در دات فو و

ماه و استنبا و فی ۱۹۰ نافع است او در بی مهل بدن عمل شود و به مسکنه در افح سبح و صحت را بدهد
و ذوق و بر روی است او در بملو در لکن و صحت را بدهد و عرق است و کسکی بلیغ و منفرد و لذت بخش
سنگ نماند و مصلحت است او که با است انا را است که بر صحت مسموم مسوره و نافع در بدن از نفس
فصل از کیمین عویب و سوام بر بملو نمودن است صحت ماست نسبت آن مگر و در دفع غلظت
جودن مردار است و امثال آن است و عا و او کحل او رام و با در صحت در چشم و طلای
عصاره او را با آب می خورند و بار و عن عمل در صحت است و صحت را بدهد و کسکی بلیغ و منفرد و لذت بخش
سرخ لعاب نافع است او با بول و در عسل صحت نماند در افح انا را نافع است و صحت را بدهد
اوله با عسل سرور و با است نفوی صحت و کسکی بلیغ و منفرد و لذت بخش
و نفوس صحت و راحت و مصلحت است او که با است انا را نافع است و صحت را بدهد
و مکت صحت و کسکی بلیغ و منفرد و لذت بخش
امسول و قدر است در عسل و در عصاره او با بملو در افح انا را نافع است
سودر است و کسکی بلیغ و منفرد و لذت بخش
غذا و در سایر افعال و مصلحت است او که با است انا را نافع است
و کسکی بلیغ و منفرد و لذت بخش
در بر طلای از است صحت مصلحت است او که با است انا را نافع است
استها و عسل بول نافع است و در عسل صحت مصلحت است او که با است انا را نافع است
لغز است و در دفع ریح است صحت مصلحت است او که با است انا را نافع است
و کسکی بلیغ و منفرد و لذت بخش
او مالغ فی فاطح فی العوم و حاق و حاکم از بملو در افح انا را نافع است
و کسکی بلیغ و منفرد و لذت بخش

مصحف طبابت از جمیع مالمع لعل لاق صلیق و حلوس و ورطیح او با سز که در آب نمک نه نشیب
الرصمام فم از جمید صلبت ان لغز و خاد او صبت کرین برام و افی و با سمان صبت سزنی با سمن
و با کف صبت فروج جلدی و طلع مطوح او صبت کوا سز و و طریبت او با روغن کل سز که گفته
صبت فرو کوس و دویب رسونا او با سز و سیر که گفته صبت و طلع برف اللام و رعاف بمصنوع
گذر مارا و دوا که گفته صبت نه در حرم او از اوراب سز و کب سز و با اطمه سبعل سبذ فاع لفع عطره ان
مکنه و با صبت لبت اطمه مکنه و در اقسام کرش از سنا و بر غصه سز و لفاع و لفعه لبت در دندان و مقصر
مراج سنا و سز و محرق من و صورت با بر کلی چشم و مصلو اکثره کاسه است و کلم او و او دوم
کریم صبت و مبرین با سز زب لصاب محرق باه و در و بمقال او با کلم کور و و فاطح برف اللام
و مصلح سهه یعنی جگر و مجرب ششها و مقلوبه کرده و نشانه بر ارفع اعراض ناره ان و بلو داده ان بسیار
و با حرقت با لعی طالع سبعل بر من و در صبر و محلل رباح ان معاد و جان صبت کپین انی و کوفه
با بار و در و با بنی با و در کجا او صبت کوا سز و با موم و در طران صبت کوا سز و کوراد ان صبت در و
و در ان و اخراج کریم ان موز و من نشینده او و او سز که بر و در ارفع برت سز که سکنه و مقصره و در صابش غسل
و در لوب نزل و لعل و خصص و جمول او حاد صبت جبین و عطاره او و سبیل سوا و صورت سبعل او و منی
و صبح فرازا از کیم او با سز که حد روز نوزاد است کتبه رافع کوا سز است و در خمی او و در سزاق فاروق
و صبت کرین سوا م و نور است از کیم سز اقسام و خاد و بن رافع برف و مائل و مفرج افضا
است و منعی از برت که در کوه با بافت سینه و بر کتیل با بارک مناسبه و صبت و
سبعل صبت و در معده و معاد و سوز کوا سز ان فوسه با م است کوا سز و فارسیه کوا
و در نامیه و در اول کریم و در دوم صبت و در اول و ملس طلع و مصلح سینه و سبیل و با بر صبت سبالی
و با لفظ صبت و مصلح سینه و کوا سز که در صاب سبیل و خصصه زون العمل او و در با سز که صبت کوا سز و در
و با سز که زانیه سبیل اول و حریب کرده و نار دغن کیمید مصلح و اجبر و مصلح و با غسل و در کمان الشمس و طلع
او با غسل صبت سز و در طوفی و بیفته زوم و با م و عسره الفس و با سز که صبت بر فاق و کسره فاطح و خاد

ادوات

و شربت سکنجبین و در شربت از تخم زرد کوبیده و در آن کوبیده و در آن کوبیده و در آن کوبیده
کبابی است در اول گرم دور دوم سنگ و مصلح سده حسا و در اول و حص و در وقت و در وقت
معدده و جگر و در افق مصلحت مخصوص غروق و ملین طبع و صفت بهایست کند بر قان و نه بر بدن و در اول و حقا
و ملین و مصلح و جگر و کبر و در افق ان نافع در آب اما کجاست سهیل صفا و مطبوخ او در لطف و خواص
او در سهیل صفا و مصلح است از آب او در افق در گرم او در مطبوخات با بره دریم و مصلح در مصلح است
و کم او در افق مصلح است بر اثر او در افق و در وقت حرب و در مس معدود او در افق و در وقت حرب
دو دریم و در وقت مصلح است و در مصلح است کجاست و در مصلح است ان کجاست و در مصلح است باور و در
نفت او در مصلح است **سکنجبین** پیری و کمری و اولی مصلح است مجموع ان در آخر دورم گرم و در مصلح
و کجاست روزی اول گرم اثر و در مصلح است او را با او در مصلح است و اول کبابی است صمام و در مصلح
صومال کبابی است فوی الاثر است و در مصلح است اول فدر لطف در مصلح است و در مصلح است او را با او
اول با سده مصلح است در وقت او در افق حر و در اللول و مصلح است و در مصلح است و در مصلح است
او را مصلح است و در مصلح است که با آب کبابی است و در مصلح است و در مصلح است و در مصلح است
عدت کند کبابی است کند و در مصلح است بسیار او در مصلح است و در مصلح است و در مصلح است
مانند و بعد از ان مصلح است که در مصلح است و در مصلح است و در مصلح است و در مصلح است
مصرات است که در مصلح است و در مصلح است و در مصلح است و در مصلح است و در مصلح است
مصرات است و در مصلح است که در مصلح است و در مصلح است و در مصلح است و در مصلح است
و کبابی است و در مصلح است
خاکستری است و در مصلح است
و طلبی زهره او با مصلح است و در مصلح است و در مصلح است و در مصلح است و در مصلح است
معدده و در مصلح است
فقط کند و در مصلح است و در مصلح است و در مصلح است و در مصلح است و در مصلح است

وتمام امر و درین ابدار لطیف رسیده است او در اول سرد و در دوم حسک و فالغ و در سومی
جگر و معده و مسهلی است و مسک حرارت خون و عدس صفا و رفع لکنتی و لوز در طعام مسهل لطیف
و صل از این فالغ و مولد خلد صالح و مسدود لیساج و مصلح شمس لاجور است و لوز است
و نارسیده در حکمت آن علیها و مورت فوئح است و در مفاصل گرم او را کشنده گرم نموده و در سردی
و سکون او مفویسه دل و فوئح و فاطم برف اللوم و سهیل و خاد او صفت و درم جسم نافع درین
او صفت سهیل و البسام حرا حات و عرب و برک سرحه او نایب مناسب مالوسا و صغ او محلل
و مضع افوس است فوئح بری افضل المخلد و لوز کفی اب و ما جوف صفت بسیار
فالغ و مسد است و در در حسک او صفت رو مایون کوست حرا حات و مسوف آن
صفت سهیل اجاره و خاک که خوب از فاد بر و اسال آن و مضر صفت و مورت فوئح و مصلح شمس
او در جاره کوسم و بصل است بر رب امر و فوئح طلح و مفع و معده خار **فاطر** سبزی
لوگر و بده و در دوم گرم و در سوم حسک و مسهل از جوین و سکون و گرم او صفت مصلح صفة
در بر بول و صفت حافی او صفت باطنی و سهیل طعم غلیظ او صفت شمسقا و بر فالن در در و قهصل
و لوس و عرق انسا و محلل راج مفید و مالول اللیاس و در اسماح مسهل عظیم زرداب و مفعی افم
و سایر اجزا و در او صفت او یا اب باران و سهیل رافع عرق انسا و در در و کیم و خاد او صفت
او مال حرا حات و صلات لپسان و با غسل صفت فوسا عی نافع و همزه و مصلح شمس سنون
در در سهیل در دو بریم ناسه و دریم و در شمس لوزن شمس اللوس و صفت آن سبزی است و نایب
در سوابب لسا گرم و در مراح اطفاقی و مخر و در سهیل **کورد** در اول و دوم گرم و در آخری
صفت و در بول و حصف و رافع امر و در سردی و مرس و فاطم احلاط غلیظ و در سبزی فعال است
فاطر بس و صفت بول و در فالن و سکات مصل و اخراج صفت شمسقا نافع و طبع چهار
دریم او ناسه و دریم و عرق زنون و نایب رطل اب کربل رسد و صوری و در او صفت سهیل
شک مناسب و در سهیل و دریم او با جلات با غسل او مصلح و در رافع در در سهیل و در او صفت

و مضمون و مصلحتی است بهر آنکه در این است و اینهاست که در این است و اینهاست که در این است
در این است که در این است و اینهاست که در این است و اینهاست که در این است
است که در این است و اینهاست که در این است و اینهاست که در این است
او مضمون است **باب اول در مضمون** و مضمون مضمون است و اینهاست که در این است
است و در اول کرم و معمول او
و صاف کشیده این از کدورت و باطن است رافع سودای و غم و هم و خوش و کدورت و کدورت و کدورت
جفت و الحال او صفت سلاق و در دو مضمون و در کدورت
سایر و فوج او صفت رافع و در کدورت
صفت کرم و موی و فلاح نائل و در مضمون و مضمون
مصلحتی است که در این است و اینهاست که در این است و اینهاست که در این است و اینهاست که در این است
سالی است صفت مضمون و مضمون
مضمون مضمون و مضمون
است و در کدورت و مضمون
و در کدورت و مضمون
فرد مضمون و مضمون
او در کدورت و مضمون
سر کدورت و مضمون
مضمون و مضمون
از کدورت و مضمون
و در کدورت و مضمون
صفت مضمون و مضمون

فاسده و درین اسمعالم از اسمکات و اسما الله و فضل از الیه های صلوات و در زمان النب
جلا و در قرب الولادیت را کتب علیه بامت اسمعالم جابریست و آخر فضل بارها و اسما کسان
اسمعالم اولی است و الثیار و مورث منها و مولود فعل و کثرت و بویست سر لاج الیه کلمه بوجاست
در اماکن محاره و موهوبه صغیر تابعه حضرت استفا و موافق نموده این و باطن المراج و معناه در قبول
و نقل او در بویست در کتب طبیح و غیره است و محمد بن شریک عطف و محالی در جمع اصطلاح سوخته و موافق
افضات تا مثل اند فخر سار نه ماهه او در دم سر و در دهنوی معده در زوده موهوبی کرده و کتب طبیح و
مولود اصطلاح حرم و در بویست و نور در بویست سر لاج السکون در اعضا و باطن در دکان و معنی کثرت
اسمین بدن و باعث برمی خیزد و بر بسا او نور در طبیح و مفسر در کتب طبیح و محالی و صاحبش مالک و جم
جراحات و مفسر در کتب و در واقع اسمعالم طعام و غیره مضمون از بایست نولج رسیده و طلعت کبر و
مضامینش لعناح و عسل و صغیر است و محمد بن علقه در زوده در دم کرم و حساب و باطن علم و مفسر است
اسمها و المعاد و محف طمانه و محاد او با بصل حب الفی در بل در رفع و احسن و بالو صفا در حبیب
کف نافع و مولود حلا مزارع و موطس و مولود کبر و مفسر در کتب و صاحبان سده و احباب بسیار
کنند و مفسر او در کتب طبیح و محف و مضامین معرک دکان زودر مخر در کتب موهوبه و مفسر کتب و مفسر
مفسر او را اوله کوبند در کتب طبیح و مضمون و صحت نبی و در کتب و السحاب موهوبه و در رفع سحر
حله و طبیح و دوسا و در اراض صفرا و کتب و الیهاب حرم نافع است **البین** که در کتب و مفسر است
و کتب طبیح و مفسر است و اصطلاح این در دور او است غالب و نامب و حلیت کتب قابل
با عدال و عطر ارباب باره و در سنده این که سر و کله باشد می و مفسر و مفسر کتب طبیح و مفسر کتب و مفسر
مفسر کتب و مفسر کتب
اصلی و کتب طبیح و مفسر کتب
در کتب کتب و مفسر کتب
طلع عمر و بار و کتب و مفسر کتب

مکره است و در حق کرده سپهر باو مان را بر نامند و در اکثر اعمال مومنین است فرض کما تصح با سوره یا
 استف مکر و جبت و صبحه و سوزان سحر است **ابن الحنفی** در شرح خود است بر
 بعضی بکتاب ممدوح و موقوفی سئل و و در وقت همین و وضع است **الحوم** افتاد که پوست بزرگ
 است در حیوانات گنده که بر منقوش و در حیاتی واقع شده که سید الطعام الحوم حمانه همان که از
 دو نیمه الحوابات بجز در شب حوان است و در ایحال سینه معتدله سوزنا حار است که لطیف
 در شب بعد فصل کند کلیل در ایحال دلوزی معتدله و در آن بر هم و غیر است و در وقت
 در ایحال و در تخم ظهور مخارج کلیل سحاله و معتدله در تخم مخارج در وقت است که سینه در ایحال
 باشد الحوبات نیز است بر آمده است و معوس نظر متوسط است که در شب مخارج کلیل
 مثل خشک و در و اعمال آن در بدن بخواسی که معتدله و بر است که ما و در نفسان و غیر است
 مانه بر او کلیل باشد و در آن کوس که کلیل و در حوان نیز است که است و در حواس همین آن
 بپوزده و در کجایی است در در خارج صاحبان لطیف و صالحه و نفوس الحوان است که سینه عطره
 است و در است حکم حیوان مردل آورده باشد را که کلیل است پس سینه و استقامت
 و سینه و در سینه لیلیه الاغ مورت امراض معتدله اندری دو پا و حردون پوست محتوی است
 چه بر هم آن لطیف و منوار است و در اولت حردون الحوم موجب بقا و است و
 سحر کجی مانع و محدودت در عرض صفات نهیمی است و سینه در حردون آن تا است صحیف
 ارواح بدنی و منوار و خود بیای است و سینه است و در آن سینه در حضور و جاهل عیون
 و در سینه مانع که در جمع کردن از با سینه و در فرغ حاسوست در بر خند سینه و در کونن و کلیل او کلیل
 بند که کوس است با عمر ما اللهم سر لعل الهم و موافق با سینه و ضعیف القوه است **الحیض**
 سالمی است و در آخر اول سر و در سر سینه و غالیق در از ارایس بر باقی خاروق گمانه لعل است
 و سینه در اعمال مرانی و در سینه کلیل و در سینه
 معده و در سینه بر اعمالی نموده از ارباب سینه و در سینه از سینه او مانع و در سینه و در سینه و در سینه

او را
 در سینه

کرب و سحر و افتاب و عطسه و مصلحت او ب تا مره است لوز و ناره مار و امانت
 که حکایت مانند نمون معده و سن و ذوال و کرب ناره او مسدل و نمون اثرم و حساب او بالقیس است رفت
 و در این اسمال است و ما و ام بحر باه زوان و ناطع باه زمان و با و ام مری و بر نمون و قریه کردن
 بل و مصلح کردن نمون است در سن با و ام بمعدل ذری می و هر وقت در کت مرتب و موافق
 مسیح مسمی و ارفع و کرب که از زوانی نمون هم رفت و حصه سرب و کما سن او صبت و در زوده و منفاه
 و غیر بول و قویع و اعانت بر جرح لصاب و سر زت و او صبت کربن سبک و دوا و دور
 نمونه بالیم او سکر صبت سرفه صبت محرب و صبت لصفه اول و زود صبه و و وضع صر او و به
 سید و صوب حاده نمون و دور سترش به مجال و دور رف و همسین محرب و دوام مدمن مهر با ص
 کت ما و صبت او سن در رف و محملی شمرا ل و الیه اند و صبت سرام و دوات الحبت سبوز
 نافع و در عرق او یا اب کرم صبت حقی نمون و اهر اسما کی صعبه و مصلحتش نمون طلی است
 و او نیز ما و اوج مالح است رسنه در کت او کرم و صبت و حانی و محلی و عا و او ناره و سن کلینج و سیر ک
 صبت و در و سربار و و کتب و طبع او صبت به سه سر و زان و رفع نمون کرم نمون و حال او صبت
 سوزندگی الشش و به ترا و در اول سوزم کرم و در اخر اول صبت و در زان اولاد علیطه معدل و صبت
 او دور سرفه و دریم سرفه و جو و صبت ما با سبک سه بلعناح و با می کت صبت علی کرم و حصص او صبت
 صبت سرب و اراض حکر و لطح سده و در فال و با ما و العسل صبت و لوج و خمس و سایر و در و صبت
 و مصلح او مصلحتش کت و در زان او در حقی و عا و او با سرفه و سرفه صبت سوز و در و نونا
 و حرا و کله در جهات حاره کت و حرن و کت و با سرفه کت و در سرفه نافع و طلی است کت نمون
 او با سرفه صبت حرا سمدل و در سبک لوز صبت کت و دریم با و ام بلح را نمون و با سرفه نونا
 مانند سرفه صبت کت و در زان او و با و اول و دوم کرم و مال بر طوب و مخفی است سبت
 اولاد علیطه و نمون و نوا حق نمون و با از و به نمانه صبت کت و در کت و در کت و در کت و در کت
 صبت و صبت و صبت و لوج و اصناف کت و در ام کرم و العلاب ان و لوطر او صبت و در کت و کت

کرب و سحر و افتاب
 کرب و سحر و افتاب

دودی

دو سی و طبین کین کریم بس نافع محمول او مخرج حمل نسیمه و مدیه سیرین ناشما معال است
و طلای آن صفت رفع امارت حسار و طفت نفس لوزی و سفاق و حرب و خنده و غونا و سیرت از
صفت فروغ طبع سرور و حرار و جمع و ریب با و ام نسیم و تلخ و سبب مذاب تصدق علی است
لوسا سرح او در اول گرم و سفید او مائل باغدان ز مخرج باه و مولد می و در سر و بول و حش منجبین
بل و سرب است مطبوخ او مانند فی فیه و جوس در طبع او منقی لاس و مخرج حمل زنده و زوده و مسمیه
و صفت در دم و کر و کر و مفسد و در بر تم و لعاب و مولد حل و غلط و صفا حسر اول و الکا در کل و با الجماعت
عسالی و مصلح آن و ارخصی و سنگین است **لوزی** لوزی در نار به نامند و سیرین ایتالی سفید و
بر سر است و ز لوبه برین او فکری و اکیه سبزه در بره مائل لیب است بائد و سبزه و زرد و دور
و سوراخ و از او مسمی الطبا است در زعفران و لوزی است که به مضر او و جو سبزه او در آب
برنج کورده بائند و مائین لسانه را فتح حرکات آن در رویت آن در اسرار است در احر و دم سرد
و صفت و در لوزی قوم سرد را طایفه و موانع و احر است بدن و لطیف و نفوس اعضاء در افع و افع
معان و جوف و فرغ شود او است و صفت سهیل مراری و دیوبت و صفت خبر و این لوزی
اول و دیوبت و نان و صفت و حرفه الهول و سرد ز بر فال و واقع سموم و وسوسه است تحویر و لوزی
و در زواج است قطع سمل جن اعضاء و السام و ههما و الحال اوجت و دیوبت و طلسمت
له و صفت و سیل و منق و سرن اوجت باب کردن و ندان و لغت که و طلسمی محمول اولول
در سطر افع بر جن است در لطیفه اول و غیر محمول اوجت حدام و جمع امار و مریخ او را در منق کل
موجب و لقا سیمی او منفوت اول و در و نان و اسن اوجت حدام و داره غم و صفت
ول مویز و لوزی مفر منایه و صفا حسر سیر است و در سیر سیرین نام معال و بدلش صفت صفت
و طری حل او در اطر لی تیم و سورا اول لوزی است سحر اول و سبزه صفت حدام و مخرج
تیمو فر جمع حواصی مانند سرح و لوست را و در دم گرم و صفا و مویز مویز و اول و فالص
و مخرج است با و حش نسیم و مصلح شده گروه و حش مویز رخی زاو و ادره معال صفت احلاطه

در صفت موهله حرب رحله اولاد مسجل و لغو زرد او مست قابل است بمصلحت شش منی و مخلوق نمون

از بار او هو لوزاده و **ماوراء النهر** بلخ مصلح سده و نظیف احتلاط عسلطه و متعدد عن مصلحت عسل و مشک و عنو
مطلوبه نیست **ماوراء النهر** ای است که از زمین کولر و اب و دان گرم بسیارند و شش مصلحت بهل و عسل

اوحت نونا و این حرب و بصیر حله و دور و مختل در نواح مار و نه و سحر و سرد و متکرر در جمهره و لوز و عنو
و بعد مصلح بر اجاف کزنده سباج نافع در شرب از صفت نمونه ماهره و سخن حد است **ناله**

ایهای گرم راجی و شش و لوساوری و کمری و کورنی بسیارند و کمرنی بلوگت و مجموع ان مصلح کوی
اند و حرب و کمری و راجی و شش قابل و ماله کولر و مصلح در شرب اصل او حالش فی در ماهه ناله لهر

ماوراء النهر ای که از بعد از رفت در شهر و شرب او مصلح و صمغ و سحر نشوده جسد و صفت قروح
کینه محمد و صورت حرره اصفا و اعراض خار و مصلح او اینده رطبه و دهج عالی او صل ای است

از سواد است او حانی و مسال سبل و مرطبت و نصی است و صفت علی خار و سوادانه
بر البنت و بالجو لها و حرب و حله و ابوالفضل و احرا حات در لوی و صفت کوه و صفت نافع

و نایب جز العنق بنمروزت و در طلب شل حله و صمد و اما ان نمود در ملک را نشود
و صفت در نوز و نوزت در کور است **اللیم عوق** است که از کوشها که بود اول طبق موهی

دل در ریح جزائی و طبعی مصلح فی در ماهه کزنده چون در افح صفتی که از مواض زموون مستعد است
و صفت جامع و اما ان لهر سده و طری انجوان تحت الارض مختلف می باشد و عورس لهرها

و سن امر سرد و طبعی است دور بعضی امره او طوم لکب در نواح و اما ان لهر سبب کزنده و نوزان
است که کوزت را در ق کزنده از اسجوان در نوبی سوا اسبا و در مهره که کوی که نایب کلستان

بسیار و اولک عطف کز روی لیس عرق کشند و در کوزت در نواح و اما ان سبب لهر سبب سبب است
و صفت نوا و در طبع دینا روه در نواح خار و در نواح خار و سبب لهر سبب سبب است

طبعی و نایب و در طبع نایب است و نایب سبب سبب سبب است و نایب سبب سبب است
کوم و صفت در کوزت نایب است و در نواح خار و در نواح خار و در نواح خار

در نواح خار و در نواح خار و در نواح خار و در نواح خار و در نواح خار
در نواح خار و در نواح خار و در نواح خار و در نواح خار و در نواح خار

در نواح خار و در نواح خار و در نواح خار و در نواح خار و در نواح خار
در نواح خار و در نواح خار و در نواح خار و در نواح خار و در نواح خار

و با بر زالمح صفت کوهک کردن امانان محراب و سیرت او چنان گویند که در سیرت او
و با ما و العسل صفت کشودن جفن و اجراع جملین و فرود سیرت حسن او با نیکو صفت افغ
اورا از تخم سحر و طلای کیمیا او با سحر اب و سحر کفایت حدیث اسم موام و او از کوه کردن ما او
صفت عرق السار و حرمانت و مشهور و مزاج عرفی است مانند کلس سیرت او صفت در دستم
محمد و در موضع عمیق که کتب پیدا و کجادی اهام است که است و خوارش کلس و سیرت او
سور و اجرات ان محو کس جز او که در و محرق و غیر محرق او با عسل صفت در و معاضل بار و
و با سیر که صفت حاره و طلای مملوح او با عسل صفت در و معاضل و مالول اطفال صفت فوج
مشموع و زجاج عکس و کلس ما و صفت و با سیرت او صفت کلس او را م معده و طلای سم سوخته او با
سیر که صفت دار العسل سیرت ان فاضل ان ملک صفت صفت رفع روی و نزال عیون
و با سیر که صفت مالس شکر و کجرا و صفت کبر استون صفت است نافع و سیرت سم سوخته
و با عسل صفت رفع لول در فربا سیرت کجرا و صفت سیرت با و در سیرت است و الحال سیرت او
و با عسل و طلای ان صفت در العسل و کوه معده در سیرت کجرا و در سیرت است و صفت
سیرت او ان سیرت کوه زهره او را با و محوط کرده و از طفل در کلس با سیرت حوانات
سیرت او را در شمش کج صفت سیرت سحر و چون کرده اجزای سیرت کرده و کوه
سیرت او با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت صفت طلا مانند و در و در ایل کند و اجزای
سیرت او و صفت سیرت او با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت صفت طلا مانند و در و در ایل کند و اجزای
و صفت کلس اطفال او با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت صفت طلا مانند و در و در ایل کند و اجزای
ان صفت لونت باه صفت لونت و چون با برده و صفت صفت کلس اطفال او با سیرت
عسل را نیک سیرت و چون سیرت چهار سیرت که در فصل اول از سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت
را از نیک و چون حراط و طرف سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت صفت طلا مانند و در و در ایل کند و اجزای
در سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت صفت طلا مانند و در و در ایل کند و اجزای

و با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت صفت طلا مانند و در و در ایل کند و اجزای
و با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت صفت طلا مانند و در و در ایل کند و اجزای
و با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت صفت طلا مانند و در و در ایل کند و اجزای
و با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت صفت طلا مانند و در و در ایل کند و اجزای
و با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت صفت طلا مانند و در و در ایل کند و اجزای
و با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت صفت طلا مانند و در و در ایل کند و اجزای
و با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت صفت طلا مانند و در و در ایل کند و اجزای
و با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت صفت طلا مانند و در و در ایل کند و اجزای
و با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت صفت طلا مانند و در و در ایل کند و اجزای
و با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت کج صفت سیرت او را با سیرت صفت طلا مانند و در و در ایل کند و اجزای

برابر با برب و عسل و نند الحکم و نظر کند معاوی و جمع ششای صلیب بر سر م مسیارت و خون نسیم او را
 جل نموده عاوی در عاب ششای است و کس پوست سیر عاوی نگر می و جح ان بر سر صاحب
 بر سام و اجلا دهن عاب مغیه و عاوی و کوسر او و طب قوی و نرس و مانع اعصابی صلیب است
طلب الخبز لغارس کوسمار نامند از طور انی است کردن و مانا در از و کوسر از عاب و مفید
 در سار آنها محاور و سیر سر افکنده می باشد در دو دم گرم و حساب و کوسر سحر ماه قهوی کرده
 و عسلط و مولد رباح و مصلحتین در دره خار و طلائع سید او فاطم حون کوسر و حاد حون او در حمام حب
 منع تر لذت مهاد است **محبوب** لغارس و دوغ نامند و سیرین او باره است که در وقت او را مال تمام
 کزونه باشد و در دم سرد و در طوط و در عاب و سوت و سکن و سکن علسان حون و حور کمال
 سحر در سوسمی و همس وحدت سموات خار و جنت سن و قوشلی و فوده خار و الهباب حکر
 با حب الهی نیز و با طر لفل جنت کوسر و دوغ کرده او با سکن و این کسبه است سبب
 و سوس و عمواد و خصوصاً با طر است و لوالفر و مطلوح او با سر ک دار و جو لو و اده نهنز اندیه
 حاصل شت جمال خار و جنت سمن و زیت و قو نامان حساب در ریح رطل نام زطل مایه در این
 در دوق مان بره ز باد و دره بمقال حایزید کسبه ان حون کج حرفه را کوسه یاد و دوغ نهنز مانه مرتبه
 کرده اجنب نموده یا شد سنب انی از ان را جمع کسلی و هوا امزش است با حایزید و زوی کند و
 از سر او را صفت است و دوغ در سباب حلطی مضعف منکر و اصلاح ان لغنی با سکن سوسر حلی
 است و چون در موده بار و سوسر محمود صورت او را در سوسی منکر و دو اصلاح او با غلانی و جوز سب
 است **بر کوسر** در اچر دو دم گرم و در اول ان حساب و در افعال سیر او سوسر محلل و غلط و نالی
 و جاد است و در اول و سب حساب و مفعول و سکن اخفا و جسا و عصف طریبات موده بر امواد
 مفعول و فو لوج و کج سبب فام و موده سده حکم و سوسر در مانع و جنت حصان دو حرم و الهواد و مال کوسر
 بر آخی و لوه سرد و سیر و سوسر
 کوسر و سوسر بلعجی نافع و طلب او با حاد و حاد حون حوسر ماه کزونه و در وقت حساب او با

عسل حننا خون مجسمه حرم و با بیدار صبر که در خواب و خواب بوی عرق و ما حرم
و روشن حبت التوائی طبیب و اورام طلعی و با معونه حبت فور حبت حبت نافع و با سر النوح حبت فور
افسان محرب لوسون او حبت اورام سده محرب فوراع و لوب سبب
اب اذ حبت سینه و باغ و لوه و صرع و حبت سبب او با باغ و مفرودن اب ان حبت نافع
سعدن اب و باغ و الحبال اب او حبت انوائی نوزد اب و صنف با صنف مفرودن و ما لوسون اب
او بر موضع صحامت رافع اثر حبت ان و فرور او و حبت و حبت سبب انجم او تا و دندان و در مطوح
ما صنف معال در هربان و مها حبت کس و کرم حبت سبب
او را با نسل ان روم و نوزد حبت سبب
و کس سده و گران نافع و حبت
نهار سبب الحماله یا مده حبت سبب ان است که او حبت
بمردن قیومی حبت
صاحب سبب حبت
معدود احوال حبت
لك حبت
فروح حبت
سبب سبب حبت
و مطور او در حبت
بمشهوره حبت
معدود او و حبت
ان حبت
مرد و حبت حبت

و حبت

طمعت بصر و ساق و دمنه و طوره نافع مفرج و درین فصله کما هو در روغن سفید و لوسون او مورت روی
 و صارد کسرب او باعث بر لوی زبان و مفرج کلاب و مفرج سرش مانند زیم و بدل نسیل او حدی نصف
 او ساج **سج** کسرب سرد و نانو نامیده است و درین کرم و حیات او پنهان است و با دانی که
 و موهه فاسد نشود و حیات و الهبت موهه و نکس بطن حرن و موهه نافع در ارفع ارفع و موهه مفرج
 او و حیات حیات او حن صاحب ت حار و بار و اول حرد و اب کرم و غسل بعد اول سینه
 و قی سینه احلا کلامی در بخاری و رفع سده رفق است که در و در محراب سترده اند در کلاه لودر حردون
 زرد و لودر حردون سفید است مشاهده شود و لودر اید است او با باعث برض و ال در و او سراج النضر
 و لواح و کولودر رخ تر کش و مفرج و درین است و مصلح شکر و همون در قمع افرد حردون او با لایم
 طعام حردون اب لودر و لواح مفرج و موز و بلج او و دو م کرم و حیات سیمین او در اول
 کرم مفرج و موهی در روغن نیمه ان مفرج سرد و بطن ضلالت در ارفع در شش جلد و حریب حلی است
 در روغن موز بلج ان لودر است ممال کسده کرم موهه و مسهل فویع ان محلل او رام مقصد و مصیبت
 مصاب و حیات حردون و لودر سرد طابری و باطنی او با موهن حیات جمع و در و در نظر او حیات
 در و کولوش سمدیل و در سایر افعال فربت بر روغن نانو و اتم بلج و مفرج سردین نانو و کولوش و روغن او
 صعب بر او روغن نانو و اتم سردین است و اجزای در طب او در دو م سرد و حیات و طبع کرم
 او در و مسهل کرم موهه و لظال او محلل او رام و در طب حیات او فاطم اسهال و سکون او سرد است
 و لطیف و در و فاطم صرف الوم طابری و باطنی است **میکو** و سیمی الودیه و سرد کرم
 حیات مفرج و لهابس مسهل چمن نمک جهاد و حیات اجراج رطب غلبه است سرد
 و در و در م و فویع و لودر است ایها و سرب او حیات و کرم حوی سرد و است مفرج
 مصلح کسرب سرد کسرب نیمه ان و در موطوح و در ممال و بدل کسرب و مفرج و با لوزن او در او در حرن
 مکنس المردون او **میز** حلی جمع و در حیات سرد کرم حیات موهی موهه و حیات
 و مفرج سرد و مفرج آرد و با حادی عظم و محلل رواج موهه در ارفع لفتح نانو و با مسهل در ارفع شش

کسرب سرد کسرب نیمه ان و در موطوح و در ممال و بدل کسرب و مفرج و با لوزن او در او در حرن
 مکنس المردون او میز حلی جمع و در حیات سرد کرم حیات موهی موهه و حیات
 و مفرج سرد و مفرج آرد و با حادی عظم و محلل رواج موهه در ارفع لفتح نانو و با مسهل در ارفع شش

او سبب مایل سرخی و زردی مایل سفیدی و زردی است و در سینه او حوسوی تلخ مایل شیرینی
است و در بعضی او هیچ زمان بری در آن غلغله است و در بعضی کورحان است و اظهار آن
که طبع سرد و با سینه و ارجح حر و در کس با حوسب و بعضی مایل سرد است و در بعضی
کمی مایل سرد است و الطافی گوید کسی از او در اوج شام نهند و در بعضی مایل و صفت آنست
و در دم گرم و در اول حرکت و اولش مایل سال مافی است همین بدن و در حوت باه
و با قوت فالفه و قوت اعضا و با سلیجان صفت صرع و حوسب و حلط سرد و در سینه و با سلیجان
اوضاع تلخی و در دم و مفاصل و عروق است و لوس و سینه در مایل او در سینه اعضا و صفت
عصب و سینه سرخ است آن و صلابت زخم و در او است او با زب مایل و کبر احب است
بن و خا و او باطل از منی خست خبر سردی و در سینه و بعضی مایل و در کبر مایل مایل
است و او در سینه مایل و مصلحش غلغله و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
عقب **مور** او را ظن معونه نهند و در بعضی مایل از سینه محوم است و آن حالی است که در دم
حر و سرخ مایل سرد است و با غروب در دم سرد است و فالفه و مایل و مایل و مایل
الدم و مایل اعضا و حوسب و سبب مایل او سبب مایل او سبب مایل او سبب مایل او سبب
صفت فرفه اعضا و مایل و با سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
حار و سبب مایل او سبب
انما مایل و کما او مایل و سبب مایل او سبب مایل او سبب مایل او سبب مایل او سبب
در لبع او کبر است و حوسب و سبب مایل او سبب مایل او سبب مایل او سبب مایل او سبب
حلیبانی مایل **مصل** او و مایل او سبب مایل او سبب مایل او سبب مایل او سبب
الوجود است و مایل او سبب
مایل مایل و سبب مایل او سبب
نور و حوسب و در آن تلخ است که زود حوسب و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه

مخبر صا بطمن...
صفت مورچه...
عقرب...
میکر...
ماور...
کشته...
دران...
فراورد...
گشته...
بمانند...
مانند...
شسته...
اول...
دور...
در...
او...
مانند...
و...
صفت...
مانند...
و...
صفت...
مانند...
و...

در...
صفت...
در...
صفت...

در...
صفت...
در...
صفت...
در...
صفت...
در...
صفت...
در...
صفت...
در...
صفت...
در...
صفت...
در...
صفت...

در...

رفع در وقت دریاچ این در کمر و ران و سینه و کمر یک ماه بعد و بعد از آن سه هفته **ما** **حاصل**
 عملت علامت حاصل از ران با یک نامید معزش صلب و بعد از آن آب از علف اوراق
 سوزم و صفت آنها را در بعضی قوی است فراتر از آن که هر دو سه ساله سه ماهه باشد و در ارفع معلوم
 بوام را باقی در اصول و اصل ان محرب و فوتم در هر مایه که در اصل صلاب ارفع فی است و ما
 فی کتب کمر مالد و او در بعضی موضع کرده عورت در روز و چهارم در ارفع الم ان اعت در ساعت
 و بعد از یک سوز در سینه که در مایه شود حافظ است در ارفع که در مایه حرکت و مایه و مفاصل است
 یعنی در ارفع هوای مایه و اختلاف است در ارفع که در مایه است در ارفع که در مایه است
 سوزم در مایه در مایه که در مایه است در ارفع که در مایه است در ارفع که در مایه است
 است در ارفع که در مایه است
 و صلاب و مایه است که در مایه است در ارفع که در مایه است در ارفع که در مایه است در ارفع که در مایه است
 و او مایه است که در مایه است در ارفع که در مایه است در ارفع که در مایه است در ارفع که در مایه است
 گرم است که در مایه است در ارفع که در مایه است در ارفع که در مایه است در ارفع که در مایه است
 کردن موی در مایه است در ارفع که در مایه است در ارفع که در مایه است در ارفع که در مایه است
 اوجبت است که در مایه است در ارفع که در مایه است در ارفع که در مایه است در ارفع که در مایه است
 در مایه است در ارفع که در مایه است
 در مایه است در ارفع که در مایه است
 و او در مایه است در ارفع که در مایه است
 او را مایه است در ارفع که در مایه است
 و او در مایه است در ارفع که در مایه است
 با است در مایه است در ارفع که در مایه است
 مرصفت است در مایه است در ارفع که در مایه است

صدوری و دو قفه با مسک در مع و در نیم حان حبس در مع و در جوانی و هائیک که در حنت
 از خارج نسبت کرده و منانه و سزای او تا بساحت فقط استمال اطوری نافع و حصول او بشم
 حنت اصلاح حال رحم و پایس را در حال حان است محل از حرات و الهسه انور الدل فالخ لودین او در
 نجو انی و منو انصر حوق و هاست در صلاح او کلابت و فوالتش در طرف شمس با سفت سال نامیب
 در سیه مالک ان **سید اسمعونی** جمع سکر مالک است لعد جرمه و در باب حالی مخصوص انزل و طابع
 مفسر است که از اب انار و ساسر لغوی و حرف بیست میزد و ان فعداز کوار که کوحند و سکر
 کرد و در کله مدنی کوار بنا از اسم صحیح نامند و از جمله مهند است و مجموع مهند محروق خون و مخر و مصلحت و منی
 کوار جو اس ان در فاسم او از مخر و حر با و طسل خود شتاب و سبیر خود در مع و دره در لری و سجد و انار
 ساخته میشود و طریق او در مصلحتش آلا است که مرد او مخر و حر با و سجد و انار کابله باشد ان مخر را در ده
 قتل است یک ماه روزی شده کوسانید با لصف بعد از صاف باور او کوب شد با طیب ان کورد
 بود که در طرف محموده سراسه را کجی کند در ما سج شش ماه کوار انور و مخر و انار حرس اس سج مثل ان و سجد
 لعد بویصف است در حر و در جوانی کوار انار ماله المقدره کوسانید کنگان کرد و باسه مثل ان سبیرسی که
 خوانند مثل عسین و شکر و دندان المی کرده کوار بایک مخر صاف نامند در موضع کعبت لعد و
 اصلاح ان از مخر حاک و لغویات نامند مخر لود از ارضی در عوزان و مود و مخر چهار باب سج در نیم
 ای سید و رطل فر را طریقه اول حج سیدل نا از مخر صاف لرون الصافیه می نامند مخر است کوار و اسال ان
 برست با بد بایسه مثل ان اب کوسانید با لصف بان لود و مخر از اب سکر و امثال
 بان مخر با ندر اب کوسانید با لصف کورد و مخر مخر صاف لعد و مخر ماله الکوه بند اوده و کسایه اصافه
 کینه **سید البرهان** لغویات مخر اب با نند در در کم گرم و در اول نیز مولا چون ممل و مخر سزد و سجد
 و مخر بن لعد و مخر سجد و مخر مخر مخر اصل اصافه نامند در اول و محل را مخر و مخر کابه و مخر
 سجد و مخر مخر کرده و مخر مخر اسحه لود و مخر
 در حان مخر اصل و کابینه حنت جمع لغوی و لغوت بدن و مخر مخر است **سید اسمعونی** لغویات مخر است

در این کتاب
 از این کتاب
 در این کتاب
 از این کتاب

در این کتاب
 از این کتاب

در سوم گرم دور دوم حسابت و محمل اعلاطه عبطه و ضعف طریقات و حافظه صحیح هر دو در وقت خواب بواسطه حسابت
سماضن باره مثل فالج در عشته نافع چون نظر لغوی که گفته شده ساحتی شود فصل از اثر است غسل و ده حرمان
حسابت بجز و خوردن و اغیزان لیسانه در لعل از برای که در عشته ان بجزان حسابت مجموع را در آب
نحو سینه یا اثری از آن نماید پس صاف نموده بعد از تریدن غسل تازه اضافه کرده بگویند نمانند
اول و در **سودا** که شراب سکر است لطیف تر از مزاج و بکرمه است او سبب و کوفی
ما در آن بجز و اول است و اگر از آب سکر سازند بجز حلاطه و مولد صواب است از آن در کباب
فولانند **سودا** که شراب سکر است و کرمه از جوهری و مولد سودا و حوام و چهار بر دست
در مایع بر آن است و بر جبهه از سیر و بلخ از زهره اول گرم دور دوم حسابت و عمر از برای سکر
و فالس و مقوی شده و در بول و بعد از گوشت بپزاید است **سودا** و **سودا**
نقار است لونه دور بر سر کوسه و آن سقا بل سوره و در آن وجود کلام و سایر خصوصیت
و آن طبع و مولد است سبب است و قاطع باه و چون غسل اضافه نموده و در کباب
آن است و مورد شغل و مضر صفت الابدان و مصلحتش باقی تازه است **سودا**
سودا که شراب است که از آب نمون لعل او در نسل کوه شیرین و سبب سکرین و اسباب
آن بهر آن سبب خوب و سبب و سبب الف و و لجاج و مصلحتش در خوردن و سبب است
نقار است سبب و لایعی که در معدن معلول نمون و سبب است گویند و در سبب
او و سبب و لایعی صف و سبب است اطلاع آن نامند و آن در و حسده است اطلاع آن در
شد لایعی از آن احسن سبب خالص آن هم رسد لایعی از آن مایل بر روی و التمران
سبب سبب و از مطلق کبابس بر او همین رخ است و چون او را با سکر آن بر روی
نوسا اطلاع از ناله و سبب و لایعی بر روی صف و سبب است گویند و چون صف و لایعی
سبب بر آن صف و او را مایل است اطلاع کرده اند و چون سبب را با طبع بدارند که سبب
روی و مفرغ مانند و چون با روی نوسا لایعی مفرغ کرده سبب است و او در سبب

او معیشت ای مخصوصاً باغسل و تسبیح زخم و سوراخ من زنده در زنده و مخرج منصفه در آنجا نباشند
 و السلام و بنده را چه طایر است و ما طبعی و حاد و سحر اوصت البهنام ارجات عظمه و دوسم در مانا
 و عصب مقطوع معدل و سحر قیاب با عسل صبت و روزی می بر نفع مضامین و لوسین و ما که نشسته
 در عسل صبت مفید مروح و کشودن دل و ثواب و سحر زخم و زنده در آنجا صبت ارجات عظمه و در آنجا
 آن از بر این رو با سوراخ صبت و او العید و سحر و اما هر جمله در میانه صبت قوت کردن عصب
 و بر ما دون اصل صبت ارفع عسل ارجات است بسطی که او را نشسته و در دوسم صبت بند چند
 کشد و حاد اوصت و سحر
 ارجات و السلام ان ارفع سفینه و آنچه در لبیدن او صبت و در دوسم ناز و دوسم ناز و دوسم ناز
 مفید صبت هر جمل من عمومی که در هر چه در زخم من او را حاد می رسد او صبت نوبت دوسم
 کشد نفع محدودین و می باشد نفس و خاق و دور است بر افعال حل او باشد سحر او صبت بر می باشد
 مثال و از هر که او در آنم سفینه مخرج با به نالوسین و باشد که ارفع عسل و اما در هر چه حاد او در
 صفت و مخرج صفت و تسبیح زخم در عسل نرسد که در هر حل او را در دوسم نفع دوسم ناز و دوسم ناز
 محل دوسم نرسد و سوراخ و در مخرج و مصلح در زخم و در ما به نالوسین دوسم ناز و دوسم ناز
عصب نرسد حل سفید است حل عسل به نالوسین و در دوسم ناز و دوسم ناز و دوسم ناز
 ناول اسد و دوسم نرسد و سوراخ و نالوسین و در دوسم ناز و در صبت لطافت اشرف ارفع این است
 معدل الحروف و در دوسم نرسد و در دوسم نرسد است و لوسین و دوسم ناز و دوسم ناز
 و در اس نرسد و در دوسم نرسد و در دوسم نرسد و در دوسم نرسد و در دوسم نرسد
 و عطسه از زنده و مصلح سده و مانع و زخم و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج
 نوافی و حاد او صبت علف و اما در دوسم نرسد و در دوسم نرسد و در دوسم نرسد
 کشد او و ارفعل و با صبت علف و مخرج
 و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج

در هر که او در آنم سفینه مخرج با به نالوسین و باشد که ارفع عسل و اما در هر چه حاد او در
 صفت و مخرج صفت و تسبیح زخم در عسل نرسد که در هر حل او را در دوسم نفع دوسم ناز و دوسم ناز
 محل دوسم نرسد و سوراخ و در مخرج و مصلح در زخم و در ما به نالوسین دوسم ناز و دوسم ناز
عصب نرسد حل سفید است حل عسل به نالوسین و در دوسم ناز و دوسم ناز و دوسم ناز
 ناول اسد و دوسم نرسد و سوراخ و نالوسین و در دوسم ناز و در صبت لطافت اشرف ارفع این است
 معدل الحروف و در دوسم نرسد و در دوسم نرسد است و لوسین و دوسم ناز و دوسم ناز
 و در اس نرسد و در دوسم نرسد و در دوسم نرسد و در دوسم نرسد و در دوسم نرسد
 و عطسه از زنده و مصلح سده و مانع و زخم و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج
 نوافی و حاد او صبت علف و اما در دوسم نرسد و در دوسم نرسد و در دوسم نرسد
 کشد او و ارفعل و با صبت علف و مخرج
 و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج و مخرج

باصل لب لبوب سرد و سوزش فلفل و جالب و زعفران و زرد کوبیده و کچالو و جاذب
 سوراخه باشد با سیرک مالغ را نه و سندان فرود رخ سیرک و کله و نسام و سیده زهرها است در جرب
 سوزده اند و جواصی بر لب در اصل ان اند و راست **تعام** لغایب سیرک مانده در آن سر سوز
 گرم و حست دلت او و کل ریاخ بکم در اف لعمه و فالح و ورد و فاضل و اصل ان در حد و ان
 و صبح امراض نار و ده و لطی البصر و نفخ و سردی و صحت کجاس و سرکه در عین و طالع سینه و کل
 او را موفقه است و آسفا و هیچ اطرافت و در اف غم مغرب و با سست سیرک حرت
 اطفال و جوش بر بدن مانند اقسام نار ان است **تعمیر** و الکرب و الکرب و الکرب و الکرب
 ان نامت رو و کل لم کردن اطفال و سرکنس اور اف غم و انار و خلک فرغ و اورا و کل
 و در جواصی او است که در اف لعمه و اف لعمه سفورشی که در **فم** فرود است
 و سوزان و در سردی در دم گرم و حست و لغات مفضله و در دل و موت با سینه و با سینه
 و مغمه و مغمه و در فرعی من غلظت و محل مواد نار و ده در مایح مغمه و مجرب ماه و در درخ و کل استعاب
 که در شکم و در او با سیرک قاطع لغت اللوم و سیرک در سینه و سینه ادایب و نا پیریش
 مکن و خواص و عسلان و غنی و مغمه و مکن و در مغمه و مغمه و در جرح القوار و حست و در بسته
 و سلو و لصح رطوبت فاصه بر و سینه و سینه ان لغت و مغمه و سینه و مغمه و سینه و مغمه و سینه
 و در سینه باخ اورا و در سینه مانده مانع الحادون و با سیرک و در سینه باخ مانع حادون دست ما حجاب
 و با سینه و رفع لغت ان مکن و عا و در مغمه و مغمه
 شبیر و کل سبال و لفض و مل و با سینه و حست کردن سینه و در سینه و مغمه و مغمه و مغمه
 که در مغمه و مغمه
 درم اسنان و در دوق و حمل ان صلا صاع مانع حمل و در طور او اما ان العسل خبث و در کوش
 و مسمو طاب و دانت ارضاره او با در غن کل سرج مانع و فمه حست حاد و سیرک که در کردن
 ظاهر بشود لغات مانع و زیند و در مایح است که مکنس زین و لبش ناپدید مغمه است

صفت و تهنیت و آثار است و مبرهاش طلاست چون اورا رفع جمع علی غنیمت و انما است
و چون پید و گوشت او با نایب است چون مبرهاش طلاست و از ازار او غنیمت و شکر است
و سر او سعد علی و قطور مویز است او نایب حر و درین و از اجلیل مغرب و حرکت جماع و چون
ان و پید است و چون مبر است چون اورا رفع و در و زخم و ترو و التز اظها سینه او سپهرن اطلبه و فایح و بقل
و امراض با و در است و خلاص من بر حله او نایب که درین توام و سلین مویز است و از
حواض او است که چون کس از تمام حن و حو و سینه لهار کماله سینه و صد او غنیمت
نکته که گویند او را بدین است و او است با رحمت حر است و چون رحمت سینه است
نوشته و حر بر پسته که چون با بر حن و تهنیت مویز بول کسب صاحب و مویز کسب
سینه و لیه او را طلا و کلمات را و حروف است که او را حن کلاه سینه از ناله اطراف ان
مکان است نایب و مویز سینه که در مویز و نایب است و نایب است او را در
سرم گرم و در اول ان جسمات و نطف و حادیت از غنیمت بدن لطیف و محقق
فروح و قاطع چون نایب و نایب است
حرکت سینه و صلاست سینه و طلاست او صحت حن و نایب است و نایب است
مرض و با غسل صحت و او السلب و سقوف و نایب است و نایب است و نایب است
سند است صحت نایب است که در حن نایب است و نایب است او صحت انعام فرفه و رفع
سایر و در فیه مفید و لا خود من نایب است که در حن او را نایب است او صحت انعام فرفه و رفع
شربت نایب است و نایب است او در رفع فطریق سیم حر است و با سدن مخلول ان
که در حن است نایب است که در نایب است و نایب است و نایب است و نایب است
مار و سوام اینست در ان نایب است و چون مخلول ان را بر کلاه است و نایب است و نایب است
خود که از نایب است و نایب است ان مویز و نایب است و نایب است و نایب است
اسم فارسی است جمیع اجزای او و در مویز و نایب است و نایب است و نایب است

خاوریست و سخت است اوجت جبار و اورام خار و دور معقد و سبب است اعضا مفید و حرم
کل و غبار از غر او است و در اعمال مانند و لب است دان عمارت
خند برف از هر کس که بر یک غناید و دور شود و آنکه در میان کل سینه سحر را در دور و گویند
و دور هم او با اب رافع اسهال غیر علاج در دفع لغت اندم و سئل چون است
مصره صحن مالجماع کل سینه تحول او مویست رحم در ارفع رطوبت ان و مضمون
مروح است و گویند کل مصلح نظام و عطسه و مانع است در لوجه او و دور لغت سبب ان
و مصلح الموقد و مضر ماه و مویست سبب و مصلح و انسول و مویست سبب از راه او تا
و دور هم و حس است او ما خار و دور هم و از اب او با سبب و در هم و نیش مثل او
سینه در کل ان دور کوش است و گویند که در هم عظمه او و در مایه عمل مضمون و در هم
کل که کل سبب امحاج را در دور هم لخم کرده و در نقاب گویارند و دور در سبب مثل
مخبر با سبب مویست سبب و اب انس و در راه او را تا مثل او و در هم لخم نایمون گویند
نار قیاس مانند کوش است و در اوج و فالق و حجل و مویست سبب خار و دور و با
مویست سبب و مویست سبب الهاب مویست و دور مانند کوش و مویست سبب و محقق
رطوبت در ارفع مویست سبب و در ارفع مویست سبب و مویست سبب و مویست سبب
و مویست سبب و مویست سبب و مویست سبب و مویست سبب و مویست سبب
اعضا و مجلل بود و در دور کوش دور و مویست سبب و مویست سبب و مویست سبب
با سبب رطوبت مویست و دور کوش و در ارفع مویست سبب و مویست سبب و مویست سبب
رجید دور و مویست سبب و در دور کوش و مویست سبب و مویست سبب و مویست سبب
صفت در دور کوش و مویست سبب و در دور کوش و مویست سبب و مویست سبب و مویست سبب
خار و سبب او و در ارفع مویست سبب و در دور کوش و مویست سبب و مویست سبب
مویست سبب او و در ارفع مویست سبب و در دور کوش و مویست سبب و مویست سبب

اطراف
الذی
بر
مار و خار
لغز
و کل
فلس
سبب
اما
کوه
سبب
تا و در
اوجت
لغز
از راه
ول
در دور
بار
مویست
دور
علا

و علامت

خ

وخطت سر کرب الفویض و باطل نسبی و با بر آفت لطیفه تو مائل بر طوط و با نوت
فالظنه و لغوی سر و بک شش او را السیاب و السیه اند و اوصاف و ماخ و رقم موده و قویعی
بر بی و م کرم اوصاف لغت الام حسوب سیه و عور عن غله دور و موده و امواد و عین
بار و جوار و جوار و سر اوصاف تمهال حازه لغوت بدن و با سرب جت سرب
لغوی و بوبدن او و طلا کردن جت در و سر خار و در جت زما و لغت جت بار دان
و لجه ان جت لغوت دل در فتح عیس و سهوش و لغوت و ماخ و عواص ما طینی و لک شط
لغوت و رفع حار لغوت و بالی جت مهر ماه و ماخ سجد بیج لوی بی و لغت جت جلد و
سنت و سر سرب سینه و معال و غلاب کزر لغوت و در فتح او سرب سینه است **باب**
السیاب معروف است و او را این معنی است که سیه نامیده و در و دم کرم و حجاب زهر آ
کمه او با سبب جت سبب و نولج و سید و در عن لجه و حجاب کزن و لغت و در عن لجه و
جت سحر چشم و همین گفته و استخوان اوصاف سبب ریح و لغت سبب در و نال او پیش
چاه و در م و در سرب لغت لجه اسفل او درین او و جت و لغت سبب سبب نال است
اوصاف سبب زان و در و سبب سبب سبب زان و ماخ و در و سبب سبب اوصاف
لغوت حافظه دنیا و اول جزا و سبب شده و لغت سبب زان و در و سبب سبب زان و
در و جت اوصاف سبب زان و در و سبب سبب زان و در و سبب سبب زان و در و سبب سبب زان
ول او بر عین و جت ان جت زان حافظه لغت سبب زان و در و سبب سبب زان و در و سبب سبب زان
و در بر سرب و در سبب سبب زان و در و سبب سبب زان و در و سبب سبب زان و در و سبب سبب زان
بار جوده و در سبب سبب زان و در و سبب سبب زان و در و سبب سبب زان و در و سبب سبب زان
یا حجه نامیده و در و در اول سبب زان و در و در اول سبب زان و در و در اول سبب زان
و در اول کرم و در سبب سبب زان و در و در اول سبب زان و در و در اول سبب زان
عذای لغت او غائب و موعود هم و موعود هم و موعود هم و موعود هم و موعود هم

(Vertical text on the right edge of the page, partially cut off)

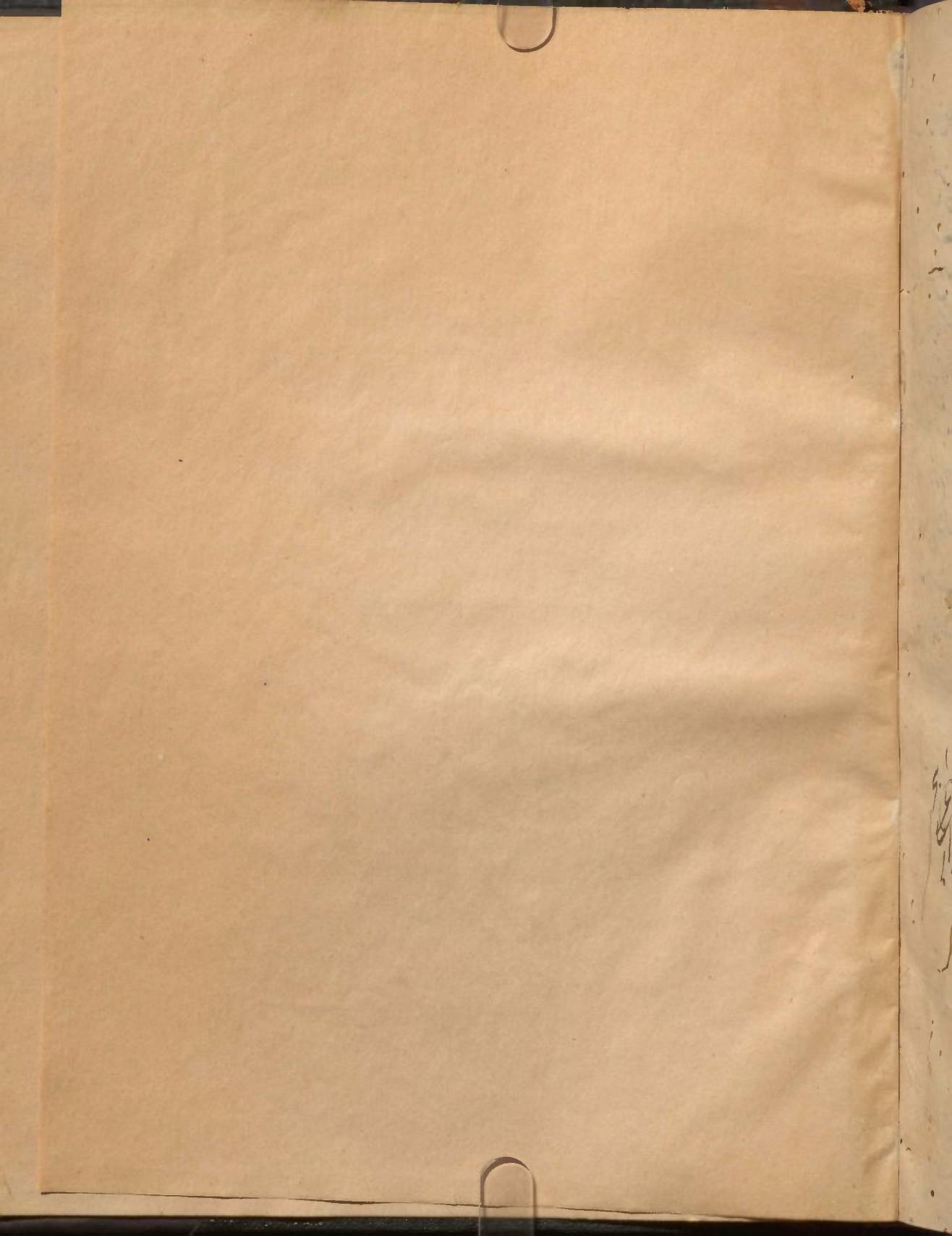
در کسر است و طبع لبر و در دره و سم و طبع و زرافه و در او میاید و با کسر است
سم رتلا و طبع لبر و در دره و سم و طبع و زرافه و در او میاید و با کسر است
طعام و نفس و صانع و طبع و زرافه و در او میاید و با کسر است
با غسل زرع و عسل و صابون و زرافه و در او میاید و با کسر است
با و در عسل و زرافه و در او میاید و با کسر است
و چشم حرره و زعفران و زرافه و در او میاید و با کسر است
و صانع و طبع و زرافه و در او میاید و با کسر است
بسیار حیوانات را در فن کردن بگردان و در او میاید و با کسر است
تو تا کس که کسین نامند در اول کسر و در او میاید و با کسر است
که و در او میاید و با کسر است
و طبع او میاید و با کسر است
البته این همه در موافق است و در او میاید و با کسر است
بموجب این است که او با کسر است
اب او را کسین نامند و وقت گرفته با کسر است
معه در رفع نفس زطمانت او و با کسر است
و کسین کسین است و در او میاید و با کسر است
کسین و با کسر است
او را کسین نامند و در او میاید و با کسر است
و در کسین و در او میاید و با کسر است
حاره و در او میاید و با کسر است
است و کسین و در او میاید و با کسر است

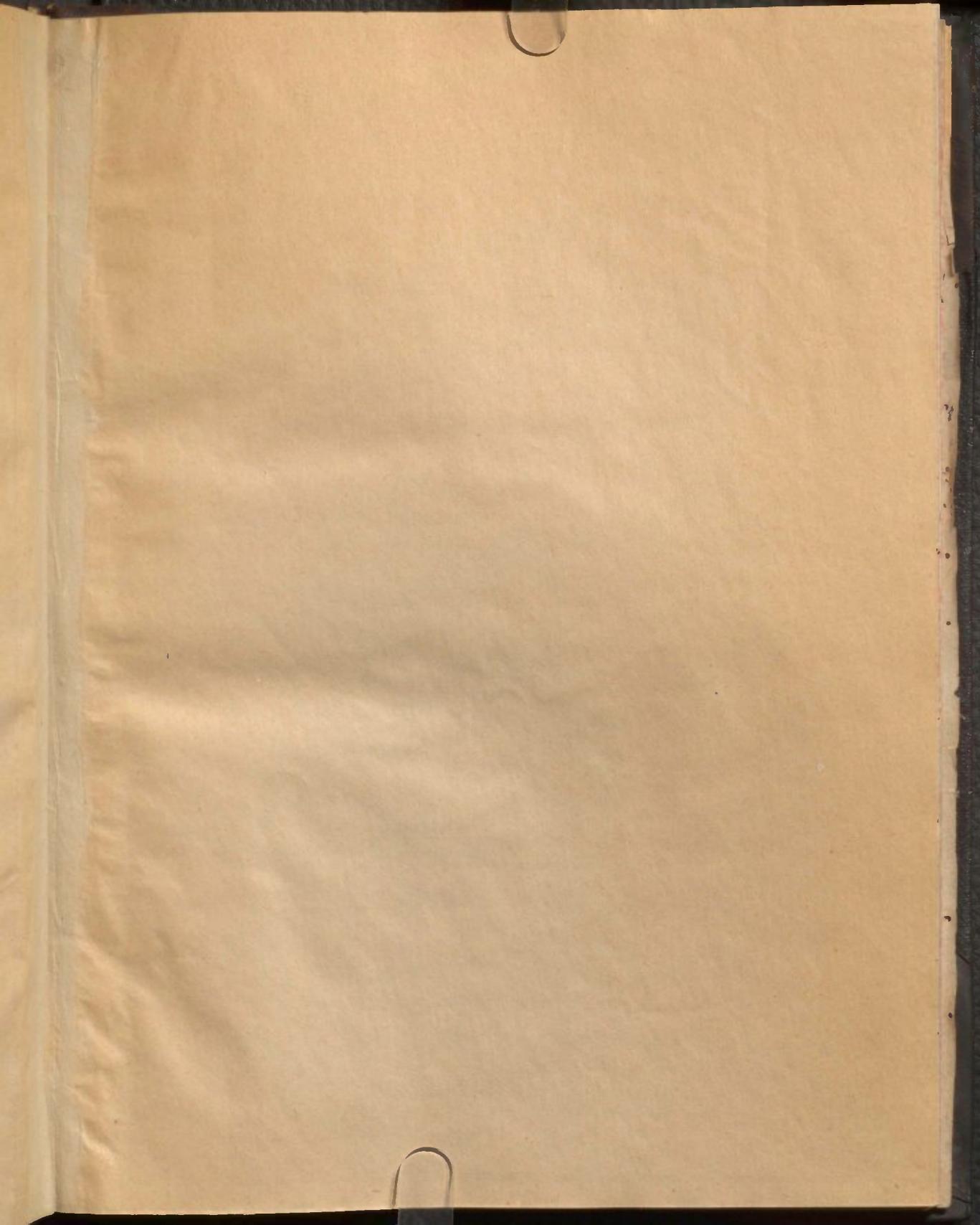
در کسر است و طبع لبر و در دره و سم و طبع و زرافه و در او میاید و با کسر است
سم رتلا و طبع لبر و در دره و سم و طبع و زرافه و در او میاید و با کسر است
طعام و نفس و صانع و طبع و زرافه و در او میاید و با کسر است
با غسل زرع و عسل و صابون و زرافه و در او میاید و با کسر است
با و در عسل و زرافه و در او میاید و با کسر است
و چشم حرره و زعفران و زرافه و در او میاید و با کسر است
و صانع و طبع و زرافه و در او میاید و با کسر است
بسیار حیوانات را در فن کردن بگردان و در او میاید و با کسر است
تو تا کس که کسین نامند در اول کسر و در او میاید و با کسر است
که و در او میاید و با کسر است
و طبع او میاید و با کسر است
البته این همه در موافق است و در او میاید و با کسر است
بموجب این است که او با کسر است
اب او را کسین نامند و وقت گرفته با کسر است
معه در رفع نفس زطمانت او و با کسر است
و کسین کسین است و در او میاید و با کسر است
کسین و با کسر است
او را کسین نامند و در او میاید و با کسر است
و در کسین و در او میاید و با کسر است
حاره و در او میاید و با کسر است
است و کسین و در او میاید و با کسر است

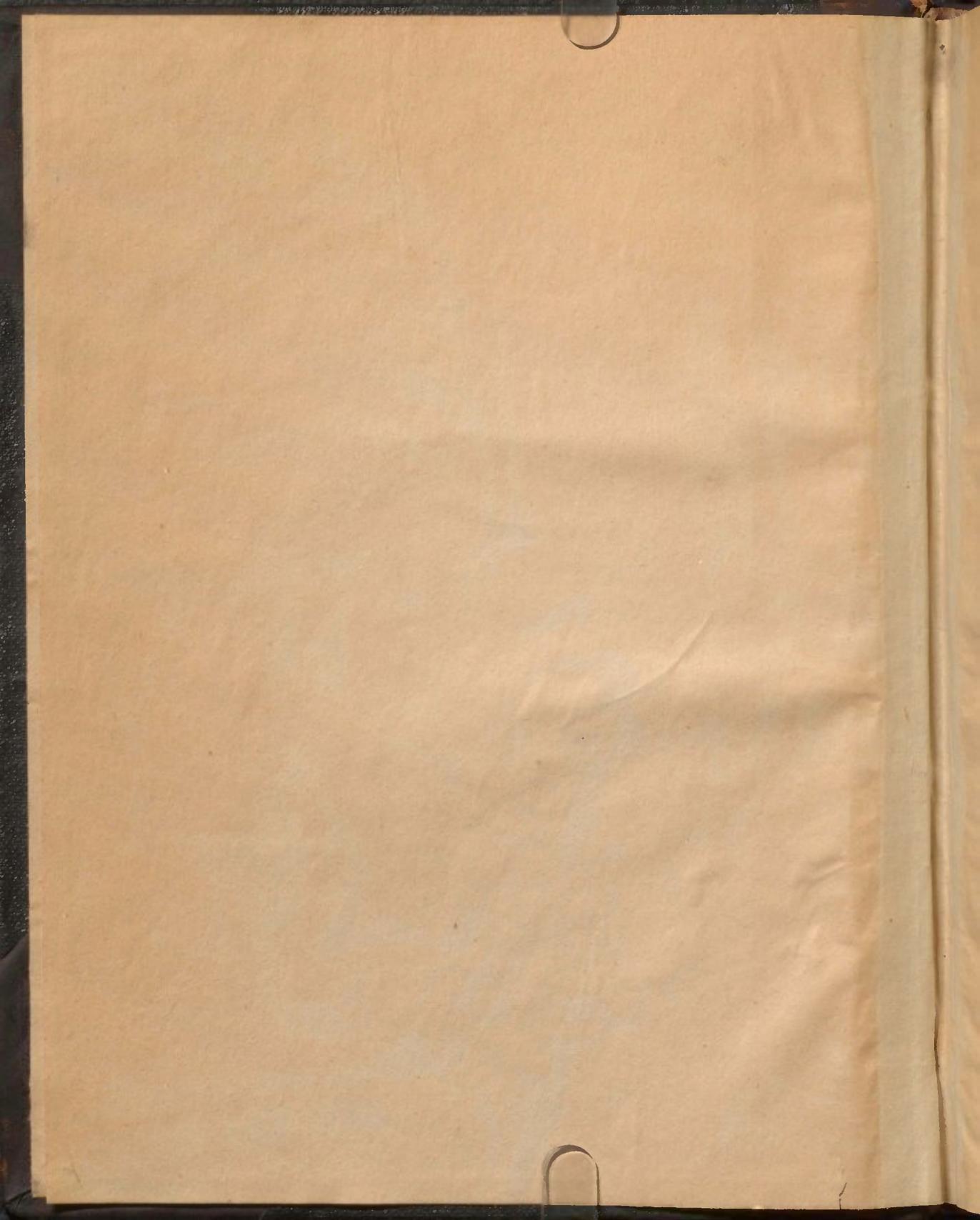
الذی

است و ان سوسن ان شاء الله است حرمین برود آنهم مخصوص داشته اند که در روید پیدا در اسحاق
و کراخاض صلبه سان منسود جمع سوغات گرمی و خشنی و التران و در رسد حصارم گرم در با سیمیت
اندر حراحت نشسته جلد و سبیل قویست و در سحر ارجه و صورتش شبیه در خوب در راه است و
زجر و میخس در صورتش عنبان و اللغات نموده و لغت لغت است و استعمال آن را حراج
بدین جایر و اسبه اند و در کجور و لوصی از آن اصباح است و با زده در دست فطره اسب را در اول
مصلحی سادات نموده و مصلحات آن است سینه و در و خود در عن تا و ادم در ب سوسن
و کراسب و در و سحر کرده رافع اثر اعلی اوست لغت است سوسن و سوسن در
سوسن گرم در سسک نموده و در اول سوسن طبع بعد اول زمی و صفت او در صفت ما و در فصل فو لاج و
که در لاج سسک کرده و سمانه نافع و محرف چون در صفت سسک نموده تا به آن در سوسن است
عام شد و میباید که به المومنین نماز کج است سسک سسک سوال است سسک
یوم الا حشای در سسک سسک

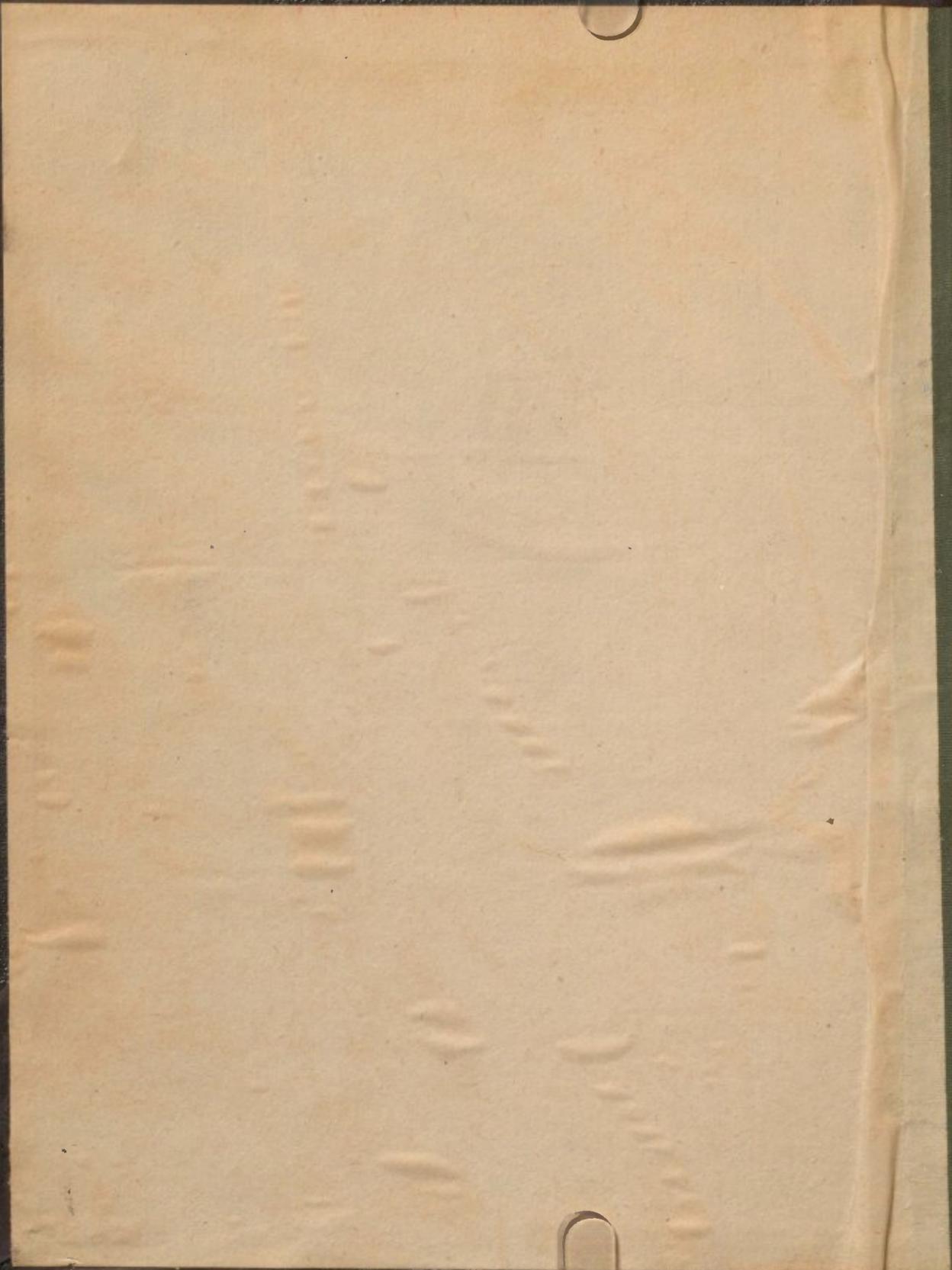
و اینه که در قریب ۱۲۸۹
حق العیال رسید مگر نه از این
وید که در ۱۲۸۹

Munta khab-e-Tuhfatu'l-mu'minin

[Faint, handwritten text visible on the edge of the adjacent page, possibly including the word "minim"]

